

உ. வே. சா. நூலகத்திற்கு

அன்பளிப்பு:-

ஆராய்ச்சி அறிஞர்
மயிலை.சீனிவேங்கடசாமிநாயக்கர்

பெயரத்தியர்

அழகம்மாள் சட்டாழகம்

அன்புடைமை

வியங்கோள்

By

V. VENKATARAJULU REDDIAR,

Junior Lecturer in Tamil

தோற்றுவாய்.—தமிழ்மொழியில் உள்ள இலக்கணங்களுள் மிக்க பழமையதாகிய தொல்காப்பியத்தில் வினைச்சொற்களின் வகைகளுள் வியங்கோள்வினை கூறப்பட்டுள்ளதெயன்றி, எவல்வினை யென்பதொரு வகை கூறப்படவில்லை எவல் என்னுஞ் சொற்றொழும் எழுத்த்தி காரத்துள் உயிர்மயங்கியலில் ¹ 'எவல் கண்ணிய வியங்கோட் கிளவி யும்' என்னும் ஒரிடத்திலுமட்டும் வந்துள்ளதெயன்றிச் சொல்லதிகாரத் தில் யாண்டும் வந்திலது

எவல்வினை நன ரூல முதலிய நிறகால இலக்கணங்களிற் கூறப் பட்டுளது. வியங்கோள்வினையின இலக்கணம் தொல்காப்பியத்திற் கூறியிருப்பதற்கு மாறாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

தொல்காப்பியஞர் கோள்கை.—முதற்கண், வியங்கோளைக்குறித்து ஆசிரியர் தொல்காப்பியனா கூறியிருப்பதனை நோக்குவோம்: ஆசிரி யர், ² 'முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி' என்னுஞ் சூத்திரத் தில் இருதிணைக்கும உரிய பொதுவினைகளைக் கூறி, அடுத்த இரண்டு சூத்திரங்களில் முன்னிலை யொருமைபன்மை வினைகளைத் தெரித்து, அதன்பின்

³ 'எஞ்சிப கிளவி இடத்தொடு சிவணி ஐம்பாற்கும் உரிய தோன்ற லாறே'

என்னுஞ் சூத்திரத்தால், வியங்கோள் முதலிய எழுவகை வினைகளும் ஐம்பால் மூவிடங்கட்கும் உரிய என்று விதித்து, அதனை யடுத்து,

⁴ அவற்றுள் முன்னிலை தன்மை ஆயீ ரிடத்தொடு மன்னா தாகும் வியங்கோட் கிளவி'

என்று, எய்தியதனை விலக்கியுள்ளாரா ஆகலின், வியங்கோட்களின் முன்னிலை தன்மைகளில் வாராது எனபது அவாகருக தாழ்வு நனகு அறியப்படும். வியங்கோளை விலக்கியாகவே அதனை யடுத்து,

பலரோ படாககை முன்னிலை தன்மை
அவவயின் முன்றா நிகழுக காலதத
செய்யும் எனனுங் கிளவிபொது கொளாரா

எனனுஞ் சூத்திரத்தால், செய்யும் எனனு முற்றச்சொல் வாராக இடம் இவை என்று, எய்தியதனை விலக்கியுள்ளாரா ஆகலின் செய்யும் எனனு முற்றச்சொல் பாலபாற படாககையிலும் தன்மை முன்னிலைகளிலும் வாராது போன்ற வியங்கோட்களினியு தன்மை முன்னிலைகளில் வாராது எனபது தெளிவுறா 'இவை இப்பாற சூத்திர மு' ('அவற்றள, முன்னிலை தன்மை ...கிளவி, 'பலரோ படாககை கொளாரா' எனபன) பொதுவையான எய்தியனவற்றை விலக்கி நின்றன' என்று சேனாவரையா எழுதியிருப்பது அறியத்தக்கது.

இனி, ஆசிரியா தொலகாப்பியனா வியங்கோட்களின் விவனற கூற வது பாது என்று நோக்குவோம். அவர் பிராமயக்கிபல்ல ஆகர வீற்றுப் புணாச்சிககண வியங்கோட்களினியைச் சொத்தக கூறியிருக்கலின், வியங்கோட்களின் ஆகரவீற்றுதல் என்பது அறயலாகும். நிற ஈறுகளுக்குப் புணாச்சிவிதி கூறியவ்ந்ததில் வியங்கோட்களினியைச் சொத்தகாராகலின், ஆகரவீற்றுநிற ஈறுகளுடைய வியங்கோட்களின் இன்று எனபது உணரப்படும். ஆகலின் அவா கருத்தின்படி, வாழ்க் செயக எனபனபோன்ற கவவீற்றுச் சொல்ல வியங்கோட்களின் இன்று எனபது தெற்றா 'வியங்கோட்களின்--படாககைப் பொருண்மேல் ஏற்றப்பொருண்மையைக் கொண்டுவரும் முற்றச்சொல்' என்று ஆசிரியா நச்சிஞாக்கினியா எழுதியிருப்பது இதற்குப் பொருந்தும். இங் படாககைககண திணைவறுபாடும் எண்ணவறு பாடும் இன்றி, ஐம்பாறகணனும வழங்கும் கலாநடத்தில் கே, செ இவவீற்றுச் சொற்கள் வியங்கோட்பொருளில் படாககை ஐம்பாறகும் வருதல் ஈண்டைக்கு அறிதற்பாலது தமிழில் கவவீற்றுது கனன டத்தில் கெவவீற்றுதாயத திரிந்துள்ள இதத்தன்மை வேறுபாடு.

இனி, வியங்கோட்களின் முன்னிலை தன்மைகளில் நிலைபெறுது என்று ஆசிரியா தொலகாப்பியனா விலக்கியதன் காரணத்தை நோக்குவோம்: வியங்கோட்பொருளில் முன்னிலை தன்மைகளில் வருநீ வினைச

சொல்லையுடைய முன்னிலைவினையிலும் தன்மைவினையிலும் ஆசிரியர் அடக்கினான், உயர்வினைச்சொல், அவ்விடங்களில் ஒருமை பன்மை வினைகளுக்குக் கூறிய விருத்திகள் எற்றன பெற்றவரும். ஆகவே, என்னுடைய இனிப்பாடற்கைக்கண் வரும் கவ்வீற்று விபங்கோட்கொள்வனவிடங்களில் வராது என்று விலக்கப்பட்டது.

ஆசிரியர் எசுசுனாக்கிரியர் இவை (முன்னிலைவினை) முன்னின்றன் தொழில் உணர்த்துவனவும் அவனைத் தொழிற்படுத்துவனவும் என இருவகைய. இஃது அப் முகநிபன தொழிலுணர்த்துவன; நடவா முகலிய உயிரீழும் புன்னியீறும் தொழிற்படுத்துவன' என்று எழுதியிருப்பதனும். செயலசுசுலையார்,² 'முன்னிலைவினை' என்னது "முன்னிலை எவப் பொதுப்படுத்தியவதனால் அச்சொல் இருவகையாயிடு, முன்னின்றன் நொர் உணர்த்துவனவும் அவனைத் தொழிற்படுத்தற்கு எவல் தறிதது வருவனவும் என' என்று எழுதியிருப்பதனும் முன்னிலை பவலவினையையும் முன்னிலை வினையுள் ஆசிரியர் அடக்கியுள்ளார் என்பது அறியலாகும். 'இவ்வாறே பாத்தகதல் முசலிய பொருளில் முன்னிலைக்கண் வரும் வியங்கோ விப்பையுட முன்னிலைவினையுள் அடக்கினார் என்று கொள்ளப்படும். அவ்வாறே என்மைக்கண்ணு கொள்க. கன்னட மொழியில் கொ, 'ம' என்ற விப்பொல முன்னிலை தன்மைகளில் வாராமை சண்ட அறிதற்பாது ஆகின், முன்னிலை தன்மைக்கண் வியங்கோட்பொருளில் வருதல் சொற்கள் எவ்வெவ்விருதி பெற்றதும் வரும் எனின், அது முன்னாக் கூறப்படும்.

சண்டு, வியங்கோளைக் குறித்து உரையாசிரியர்கள் எழுதியிருப்பவற்றை கொக்குவோர் :

உரையாசிரியர் :—உரையாசிரியர், 'முன்னிலை தன்மை ...வியங்கோட்களின்' என்னுஞ் சூத்திரத்தித்கு, 'முன்னிலை தன்மை இரண்டிடத்துஞ் செவ்வனாகிய வியங்கோள்வினைச்சொல் சிறுவரவின' என்று பொருள் எழுதியுள்ளார். 'மன்னுது' என்பதற்கு நிலையாது என்பதுதான் பொருளாதல்,³ மன்னுப் பொருளும் அன்ன இயற்றே' என்னுஞ் சூத்திரத்தான அறியப்படுமாகலின், அதற்கு, 'சிறுவரவின' என்று கூறும் பொருள் அமைவதன்று.

1. நொகைமரபு 9-உரை.

2. வினையியல் 28-உரை.

3. கிளவியாக் 34.

சேனாவரையர் :—‘முன்னிலை.....வியங்கோட்கிளவி’ என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குச் சேனாவரையர், ‘மேல், எஞ்சிய கிளவி எனப்பட்ட ஏழனுள் வியங்கோட்கிளவி முன்னிலையும் தன்மையும் ஆகிய இரண் டிடத்தொடு நிலைபெறுதாம்’ என்று பொருள் கூறி, பின், ‘ஆயிரிடத் தொடு கோள்ளாது’ என்னுது, ‘மன்னுதாகும்’ என்றதனால் அங்ஙனம் தொடு சிறுபான்மை வருதல் கொள்க. மன்னுதல்—பெரும்பான் மையும் நிகழ்தல்’ என்று எழுதியிருக்கின்றார். அவர் எழுதியிருக் கும் விசேடவுரை அமைவதன்று; மன்னுது என்பதற்கு நிலைபெறுது என்றெழுதியிருக்கும் உரை உட்கொளத்தக்கது.

நச்சினூர்க்கினியர் :—ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர், ‘முன்னிலைவியங்கோட்கிளவி’ என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு, ‘ஏவற் பொருண் மையை முற்றமுடித்தலை உணர்த்துஞ் சொல் முன்னிலையும் தன்மையு மாகிய அவ் விரண்டிடத்துப் பொருளுளொடு அஃறிணைக்கண் பெரும் பான்மையும் நிலைபெறுது; உயர்திணைக்கண் பெரும்பான்மையும் நிலை பெறும்’ என்று உரை எழுதியிருக்கின்றார். அன்றியும் அவர், ¹‘நேர்யும் இன்பமும்’ என்னும் பொருளியற் சூத்திரத்திலும், ²‘ஞாயிறு திங்கள்’ என்னுஞ் செய்யுளியற் சூத்திரத்திலும் ஏவற்பொருண் மையை அஃறிணை முற்ற முடியாது என்பதை ஆசிரியர் கூறுகின்றார் என்றும், அவற்றிற் கேற்ப ஈண்டும், முன்னிலைக்கண் வரும் அஃறிணை ஏவற்பொருண்மையை முற்ற முடியாது என்பதை ‘மன்னுதாகும்’ என்பதனால் உணர்த்தினார் என்றும், நட வா முதலிய இருபத்து மூன்றிற்று முன்னிலையேவல்லொருமையும் அஃறிணைக்கண் வருங்கால் ஏவல்வினையை உணர்ந்து அவை முற்றமுடியா என்றும், அவற்றை ஏவுதல் மரபன்று என்றும் கூறியுள்ளார்.

‘மன்னுது’ என்னுஞ் சொல்லிற்கு (உயர்திணைக்கண்) நிலைபெறும் என்று பொருள் கூறுதல் யாங்கனம் அமையும்? அன்றியும், அஃறிணைப்பொருள் ஏவலின் பொருளை அறிந்து அதனை முற்ற முடிக்குந் திறனுடைய தன்று என்னுங் காரணத்தால் முன்னிலை யிடத்தில் அஃறிணைப்பொருட்கண் வியங்கோள் வாராது எனின், படர்க்கையிடத்தில் அஃறிணைக்கண் வியங்கோள் வருதல் எவ்வாறு அமையும்? ஆண்டும் அஃறிணைப்பொருள் ஏவலை அறிந்து முற்ற முடியாவன்றே?

இவற்றால், நச்சினூர்க்கினியர் கூறியுள்ள பொருளும் காரணமும் அமைவுடையவல்ல என்பது அறியலாகும்.

கல்லாடர்:—கல்லாடர், ‘முன்னிலை வியங்கோள்.....தூண்ன உரிமைய’ என்னுஞ் சூக்திரத்தின் உரையில், வியங்கோள் பெரும் பான்மையும் படர்க்கை ஐரிடச்சிற்றிக வரும் என்றார். அவர், ‘முன்னிலை.....வியங்கோட்களவி’ என்னுஞ் சூக்திரத்திற்கு, ‘முன்றிலை தன்மை என்று சொல்லப்பட்ட அவ்விரண்டிடத்தொடு நிலைபெறுதாகும், அஃதற்றன் எவற்பொருண்மையை உணர்த்துஞ் சொல் என்று உரை கூறி, “தன்மை முன்னிலை” என்றது, “முன்னிலை தன்மை” என்றதனால், சிறுபான்மை முன்னிலை தன்மைக் கண்ணும் வரும்’ என்று விசேடவுரை எழுதினார். இவர் கூறிய பொருள் அமைவுடையது; விசேடவுரை ஆசிரியர்கருத்திற்கு ஒத்த தன்று.

பழையஉரை:—‘முன்னிலை.....வியங்கோட்களவி’ என்னுஞ் சூக்திரத்திற்கு, முன்னிலையும் தன்மையும் அகிய இரண்டிடத்திப் பொருளொடு எவற்பொருண்மையை முற்ற முடித்தலை உணர்த்துஞ் சொல் நிலைபெறுதாகும்’ என்று பொருள் எழுதி, ‘முன்னிலை தன்மை எனச் சூக்திரஞ் செய்தலாற் சிறுபான்மை உயர்திணைத் தன்மையினும் முன்னிலையினும் வரும்’ என்றும், ‘அஃறிணைக்கண் தன்மைச்சொல் இல்லாமைபாணும் அஃறிணைமுன்னிலை எவற் பொருண்மையை முற்ற முடியாமைபாணும் கூறிற்றிலர்’ என்றும் கூறுகின்றது.

இவ்வுரை, சூக்திரத்திற்குக் கூறியுள்ள பொருள் அமைவுடையதே; விசேடவுரையும் அதிற் கூறுங் காரணமும் அமைவுடையன வல்ல.

தெய்வச்சீலையார்:—தெய்வச்சீலையார், ‘முன்னிலை.....வியங்கோட்களவி’ என்னுஞ் சூக்திரத்திற்கு ‘வியங்கோட்சொல் முன்னிலையும் தன்மையுடையவிடத்து நிலைபெறு’ என்று பொருள் கூறியுள்ளார். அன்றியும் அவர், ‘நீ வாழ்க நீ உண்ட என்று முன்னிலைக்கண் வருதல் மருஉவழுக்கு என்றும் எழுதியிருக்கின்றார்.

அவர் கூறியுள்ள உரை அமைவுடையதே.

1. இவ்வுரையின் ஆசிரியர்பெயர் தெரியவில்லை. இஃது உரியியல் முடியக் கிடைத்துள்ளது; சர்வகலாசாலைப் பதிப்பாய் வெளிவரும்.
2. நிலைபெறு அஃதறிருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வுரைகளுள் இளம்பூரணமும் சேனாவரையமும் கல்லாடமும் ஒருதன்மையவாதலும், நச்சினூர்க்கினியமும் பழையவுரையும் ஒரு தன்மையவாதலும், தெய்வச்சிலையாருரை தனித்தகையதாதலும், மேல் எழுதியிருப்பவற்றான் அறியப்படும். இவற்றுள் ஆசிரியர் கருத்திற்கு ஒத்தவுரை தெய்வச்சிலையாருரையே ஆகும்.

இனி, நன்னூல் முதலிய பிற்கால இலக்கணங்களை நோக்குவோம் :

நன்னூலார் :—நன்னூலார் முன்னிலை யொருமைவினையைக் கூறுமிடத்து,

‘எவலின் வருஉம் எல்லா வீற்றவும்’

என்று கூறியிருத்தலின், நட வா முதலிய இருபத்து மூன்றிற்குச் சொற்களும் ஒருமையேவல் வினைகளாய் வரும் என்பதும், முன்னிலைப் பன்மை வினையைக் கூறமிடத்து,² ‘மின் அவற்றேவல்’ என்று கூறியிருத்தலின், மின் ஈற்று வினைச்சொல் பன்மையேவலாகும் என்பதும் அறியப்படும். அவர்,

³ ‘கயவொடு ரல்வொற் தீற்ற வியங்கோள்
இயலும் இடம்பால் எங்கு மென்ப’

என்று கூறியிருத்தலின், க முதலிய ஈற்று வியங்கோள் மூன்றிடத்தும் ஐந்து பாலிலும் வரும் என்பது நன்கறியலாகும்.

. இவற்றால், எவல்வினை முன்னிலையில் மட்டுமே வருவது என்பதும், வியங்கோள்வினை மூன்றிடத்தும் வருவது என்பதும் நன்னூலார் கொள்கையாதல் பெற்றும்.

நேமிநாதர் கொள்கை :—நேமிநாத நூலாரும் வியங்கோள் மூன்றிடத்தும் ஐந்து பாலிலும் வரும் என்று கொண்டார்.

⁴ ‘.....வேறில்லை உண்டு வியங்கோளும்—தேறும்
இடமுன்றோ டெய்தி இருதினை ஐம் பாலும்
உடனென்றிச் சேறலும் உண்டு’

என்றது ‘காண்க. ஆயின் அவர், நட வா முதலிய வினைகளையும், மின் ஈற்று வினைச்சொல்லையும் முறையே முன்னிலை யொருமை வினையிலும் பன்மை வினையிலும் அடக்கியுள்ளாரேயன்றி, அவற்றை,

1. வினையியல் 16.
2. „ 18.

3. வினையியல் 19.
4. வினையியல் 11.

நன்னூலார்போன்று 'ஏவல்' என்னும் பெயரான் விதந்து கூறின ரல்லர்.

மின்னும்இர் ஈரும் விளம்பு மிருதிணையின்
முன்னிலைப் பன்மைக்காம் மொய்குழலாய்—சொன்ன
ஒருமைக்கண் முன்னிலையாம் இஐஆய் உண் சேர்
பொரு என் பனவும் புகல்'

என்றதை நோக்குக. அதன் உரைகாரரும் இவை ஏவல்வினை என்று தெரித்திலர்.

இஃகண விளக்கத்தார் கொள்கை:—இலக்கண விளக்கத்தில், நட வா முதலிய இருபத்து மூன்றீற்றுச் சொற்களும், ³ஆல் ஆல் எல் காண் என்னும் ஈறுகளையுடைய சொற்களும் முன்னிலைக்கண் ஒருமையேவலாய் வரும் என்றும், மின் உம் இவ்வீற்றுச் சொற்கள் பன்மையேவலாய் வரும் என்றும் கூறியுள்ளார். அவர் நச்சினுர்க் கினியத்தைப் பிற்பற்றி ஒருமையேவலில் ஆல் முதலிய நான்கிறும் பன்மையில் உம்மீறும் கூட்டியுள்ளார். ⁴'முன்னின்றான் தொழில் உணர்த்துவனவேயன்றி அவனைத் தொழிற்படுத்துவனவும் எதிர்முக மாந லொப்புமையான் முன்னிலையாயின்' என்று எழுதியிருக்கும் உரை அறியத்தக்கது. இனி,

⁵'கயவொடு ரவ்வொற்றல் ஆல் உம் பார்
ஐகா னீற்ற வியங்கோள் முற்றவை
எய்து மிடம்பால் எங்கு மென்ப'

என்னுஞ் சூத்திரத்தால், வியங்கோள்வினை ககரம் யகரம் முதலிய எட்டு ஈற்றதாய், மூன்றிடத்தும் ஐந்து பாஸிலும் வரும் என்பது கூறப்பட்டது.

பிரயோக விவேக நூலார் கொள்கை:—⁶பிரயோக விவேக நூலார் நட, வா முதலிய சொற்கள் ஏவல்வினையாய் வரும் என்று கூறியுள்ளார்.

1 வினைபரவு 5.

2. வினையியல் 12.

3. 'உண்ணும் தின்னும் எனப் பன்மைக்கண் வரும் உம் ஈறும், உண்ணல் என வரும் அல்லீற்று மறையும், மறால் என வரும் ஆலீறும், அகையேல்.....என வரும் ஏலீறும், உண்டுகாண்..... என வரும் காணீறும் 'ஆகிய சொல்வகை ஐந்து' என்பது நச்சினுர்க்கினியம். (வினை. 27-உரை.)

4,5. வினையியல் 13.

6. திவ்யபடலம் 1 உரை.

ஆயின்¹ அவை ஏவல்வினை யாங்கால் எடுத்துச்சரிக்க வேண்டும் என்று விதித்திருக்கின்றார். வியங்கோள் மூன்றிடத்தும் வரும் என்பதுவே அவர்கருத்து.

இக்காலத்தார் கொள்கை:—நன்னூல் முதலிய பிற்கால நூல்களில் ஏவல்வியங்கோள்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் இலக்கணத்தை நோக்கி, அவை இரண்டற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை² இக்காலத்தவர் இவ்வாறு கூறியுள்ளார். அவையாவன: 'ஏவல் கட்டளைப் பொருளில்மாத்திரமே வரும்; வியங்கோள் வாழ்த்துதல் முதலிய பல பொருள்களில் வரும்; ஏவல் முன்னிலையில்மாத்திரமே வரும்; வியங்கோள் ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் வரும்; ஏவலில் ஒருமை பன்மை என்ற பகுப்பு உண்டு; வியங்கோளில் அப் பகுப்பு இல்லை' என்பனவாம்.

இவையெல்லாம் தொல்காப்பியனார்கொள்கைக்கு மாறுபட்டனவே யாதல் மேல் எழுதியிருப்பவற்றான் அறியப்படும். இவை அமைவுடையனவு மாகா என்பது முன்னர்க் கூறப்படும். எனது, வடமொழியிலும் தெலுங்கு முதலிய நிராவிட மொழிகளிலும் இது பற்றிக் கூறப்பட்டிருப்பவற்றை நோக்குவோம்:

வடமொழி:—இவ்விப் பொருளில் இவ்வில் வினைவிசர்ப்பு (பத்து வகை லகாரங்களுள் ஏற்பது) வரும் என்பது பாணினி பத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுளது. ஆண்டு,

² 'விதி நிமந்த்ரணமந்த்ரணஜீஷ்ட ஸம்ப்ரஸந ப்ரார்த்த நேஷு விங்

³ 'லோட் ச

என்பன கூறப்பட்டுள்ளன. விதி முதலிய பொருள்களில் 'விங்'வும் 'லோட்'வும் வரும் என்பது இவற்றின் கருத்து. இவை எற்ற பெற்றி மூன்றிடத்தும் வரும்.

விதியாவது—பணியாளர் முதலிய தாழ்ந்தோரை ஏவுதல்.

நிமந்த்ரணமாவது—ஆவசியமாகச் செய்யக்கடவதனைச் செய்ய ஏவுதல்.
(இது செய்யாவிடின் குற்றம் நேரும்.)

1. சடகோபராமாநுஜாசாரியர் காண்டிகை யுரை.

2. பாணினி 3, 3: 161.

3. ,, 3, 3: 162.

4. வித்தாந்த கௌமுதி.

ஆமந்தாணமாவது—விருப்பமானதைச் செய்ய அனுமதித்தல்.

அதிஷ்டமாவது—ஸத்காரஞ் செய்து ஏவுதல்.

ஸம்பாஸனமாவது—எதைச் செய்வது என்று ஆராய்தல்.

பரார்த்தனையாவது—இடத்தல்

இவற்றக்கு 12-தாரணம்—(ஸிங் வினைக்கு)

விதி—கடர் ரூபாத் (அவன் பாப் செய்யட்டும்.)

ரிமந்த்ரணம் } —இஹ பவான் ஆஸீத (இங்குத் தாங்கள் இருக்க.)
ஆமந்த்ரணம் }

அதிஷ்டம்—அதிச்சாமி பவந்தம் மாணவகம் பவான் அத்யாபயது.

(தங்கள் மாணவனுக்கு ஁துவிக்கவேண்டும் என்று தங்களை வேண்டுகின்றோம்.)

ஸம்பாஸனம்—சும் து கலு பௌ ஸ்பாகரணம் அத்யயை

(ஐய, நான் இலக்கணம் படிக்கட்டுமா என்ன)

பரார்த்தனை—பவதி மீம பரார்த்தன ஸ்பாகரணம் அத்யயை. (இலக் கணம் கற்க எனபது என் வேண்டுகோளாகும்.)

இவற்றன் விதி முகஸ்ய நன் தும் எவுகஸீய பொருளாக உடைய தனால், விதி என ஒன் ிறபாகக் கொள்ளுதல் அமையுமாயினும், அவற்றின் வேறுபாடு அறிதற்கு வேறு வேறு கூறியுள்ளார். ‘ஏவலில் “ஸிங்” வரும் என்பதுவே சாலுமாயினும், அந் நான்களையும் வேறு வேறுபாகக் கூறியிருப்பது விவரணத்தின் பொருட்டு’ என்று, ‘சித்தாந்த’ கௌமுதியில் எழுதியிருப்பது காண்க. ‘வாழ்த்துதற் பொருளிலும் ‘ஸிங்’, ‘ஸீலட்’ இரண்டும் வரும். ‘ஆஸம்ஸை (தனக்கு இல்லாததும் விருப்பமுடையதுமானதை அடைய விழையும் வேட்கை), ‘இசை முதலிய பொருள்களில் வரும் வினையைக் குறித்து வேறு வேறு குறிதரங்களிற் கூறியுள்ளார்.

விதிப்பொருள் (கட்டளை) படர்க்கையிடத்தும் வரும் என்பது ஈண்டு அறிதற்பாலது.

1. காரிகா.
2. வித்தாந்த கௌமுதி சூ. 2208 உரை.
3. பாணினீய 3. 3: 173.
4. „ 3. 3: 132.
5. „ 3. 3: 157.

தெலுங்கு:—தெலுங்குமொழியி லுள்ள ¹‘பாலவ்யாகரணம்’ என் னும் நூலில் ¹வாழ்த்து, சாபம், வேண்டிக்கோடல் இப்பொருள்களில் படர்க்கைக்கண் எடுன், தன் என்னும் ஈறுகள் வரும் என்றும், ²விதிப் பொருளில் ³அதி (=அது) என்பது வரும் என்றும், ‘வாழ்த்து முக லிய பொருள்களில் முன்னிலையொருமைக்கு முன் விசுதியுள், பன்மை க்கு வே் விசுதியும் வரும் என்றும் கூறுகின்றது. எடுன், தன் ஈறுகள் படர்க்கையிலன்றி முன்னிலை தன்மைகளுக்கு வருதல் இல்லை.

⁵இனி, தன்மையும் முன்னிலையும் கூடிய வினை வேண்டுதற் பொருளில் வரும்போழ்து அமு (அம்) விசுதி வரும் என்பது கூறப் பட்டுளது. உதா:— மனமு வண்டுதமு. (நாம் சமைப்பாம்)

வாழ்த்து முதலிய பொருள்களில் படர்க்கைக்கும் முன்னிலைக் கும் வேறு வேறு விசுதிகள் வருதலும், படர்க்கையில் எண்ணெறு பாடின்றி இருபாற்கும் ஓரவிசுதியே வருதலும், முன்னிலையில் எண்வேறுபா டிருத்தலும், உளப்பாட்டுப் பன்மையில் வேண்டிக் கோடற் பொருளில் அம் விசுதி வருதலும், வேண்டுதற் பொருள் படர்க்கையிடத்தும் வருதலும் ஈண்டு உளங்கொள்பாலன.

மலையாளம்:—மலையாள இலக்கணங்களுட் சிறந்ததாகிய கேரள பாணினீயம் வினைச்சொற்களை நியோஜகம், விதாயகம், அனுஜ்ஞாயகம், நிர்த்தேஸகம் என்னும் நான்கு படியாகப் பிரித்துக் கூறு கின்றது. அவை குறிக்கும் பொருள் முறையே—நியோகம் (எவல்), விதி, அனுஜ்ஞை (உடன்பாடு), பகுதியின் பொருள் என்பன.

நியோஜகம் (எவல்வினை)—முன்னிலையொருமையில் பகுதியளவே யாய் இருக்கும்; கு-சேர்த்தும் வரும். பன்மையில் இன் (இன் = மின்) சேர்த்து வழங்கப்படும். தன்மையிலும் படர்க்கையிலும் ஒருமை பன்மை இரண்டற்கும் ‘அட்டெ’ என்பது சேர்த்து வரும்.

உதா:—

போ, போகு

போகின், போகுவின்

—முன்னிலையொருமை

—முன்னிலைப்பன்மை

1. பாலவ்யா. க்ரியாபரிச்சேதம். 26.

2. ” ” 27.

3. தமிழிலும் அது என்பது, செய்வது கூறுவது என்பனபோல வியங் கோட் பொருளில் சிறுபான்மை வருகின்றது.

4. பாலவ்யாகர. க்ரியாபரிச். 29.

5. ” ” 30.

நான் போகட்டெ (நான்)	}	தன்மை
நாங்கள் போகட்டெ (நாங்கள்)		
அவன் போகட்டெ	}	படர்க்கை
அவள் "		
அவர் "		
அது "		
அவ "		

விதிவினையில் அணம் (வேண்டும்—வேணம்) என்பது சேர்ந்து வரும்.
(இதில் இடவேறுபாடு இல்லை.) உதா:—

பறபணம்—(சொல்லவேண்டும்)

அனுஜ்ஞை வினையில் ஆம் என்பது சேர்ந்துவரும். உதா:—

போகாம்—(போகலாம்)

தமிழில் வழங்கும் வியங்கோள் வினைக்கு ஆஸாஸகம் என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. உதா:—

‘குணநிதி குருநாதனும் மே

துணையருளீடுக காவ்யபந்தனார்த்தம்’ (மே — எனக்கு)

ஆர்யே வேஷம் நரிசு கழிஞ்ஞால் இங்கோட்டு வரிக தன்னே
இங்கு, பவதி (தான்) என்னும் படர்க்கைச்சொல் சேர்த்து முடிபுகொள்ளல் வேண்டும்.

முன்னிலை பொருமையவளில் விகுதியில்லாமல் வழங்குதலும், விதிப்பொருளில் வேண்டும் என்பதன் மருஉவாகிய அணம் என்பது வழங்குதலும் ஈண்டு அறியவேண்டுவன. மலையாளத்தில் அட்டெ என்பதற்கிடாகத் தமிழில் அட்டும் என்பது வழங்குகின்றது. அது தமிழில் படர்க்கை ஐம்பாற்கே வரும். இது வேறுபாடு.

கண்ணடம்.—கன்னட மொழியில் உள்ள ‘கர்ணடக ஸப்தாநு ஸாஸனம்’ என்னும் நூலில்,

‘ஆவீர் விதி சிமந்த்ரணமந்த்ர ணாத்யேஷண ஸம்ப்ராஸ்த ப்ரேஷண விஜ்ஞாபஜ்ஞாபன ப்ரார்த்தனே கெ(மெ)த்’

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகி முதலிய பொருள்களில் கெ விகுதி வரும் என்பது பொருள்.

ஆசியாவது—கூறப்படுவோனுக்கு விருப்பமுள்ளது உண்டாகுமாறு வேண்டுதல்.

பரேஷணமாவது—தாழ்ந்தவனை ஒன்று செய்ய ஏவுதல்
விஜ்ஞாபனமாவது—உயராதவனிடம் ஒன்று செய்ய வேண்டுகோடல்

ஆஜ்ஞாபனம்—ஒருவன் செய்யவேண்டிய வேலையைச் செய்ய ஏவுதல் (கட்டளை)

(மற்றவற்றின் பொருள், மேல வடபொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளதாகாண்க)

கே-விசுதி படாக்கையிடத்திலமடும் ஒருமை பனைய இரண்டற்கும் வருவது உதாரணம்

ஆசி—இருபத்தநாலவா தேவா விமலரதனதரயததைசத கயைசெயக

விதி—அறிவுடையவன் இறைவனைப் பூசிக்க

நிமந்தரணம்—அநதியில் நியமம் செய்க (செய்யாவிடின குற்றம்வரும்)

ஆமந்தரணம்—புலவா பிரசங்கம் செய்க

அத்யேஷணம்—ஆசிரியன் மாணாக்கனை ஒதுவிச்ச

ஸம்பரஸ்சம்—மகன இலககணங் கறகவா, தேவகமோகவா

பரேஷணம்—அடியா ஊழியரு செய்க

விஜ்ஞாபனம்—அரசன் இதைச் செய்க

ஆஜ்ஞாபன்ம—குடிகள் இவ்வாறு ஒழுக்கு

பராததனை—எனக்கு இவன் ஐயம் இடுக

இவையெல்லாம் படாக்கையிடத்தனவாதல் அறிக

¹ஆண்பால பலாபாலகளில் வாழ்ந்தது முதல்ய பொருளில் 'அது விசுதிவரும் உதா —

ஜினன் எமக்குச் சுகத்தைச் செய்வது (மாடுவது)

குருக்கள் எமக்கு மெய்ப்பொருள் சொல்வது (பெஸஸுவது)

நீயிர் எமக்கு விரும்பியதைச் செய்வது (செய்வது)

²இப்பொருள்களில் முன்னிலைப்பனமையில 'இம்' விசுதி வரும் உதா :

குருக்களர், மகிழ்வுடன் எமக்குக் கதை சொல்லும் (பெஸஸிம்)

1. காண்டகஸபதாநுஸா சூ. 466.

2. " சூ. 467.

3. இம் என்பது (கண்டத்தில) முன்னிலைப் பனமையாகிய நீம் எனப் பதன் கூறு தமிழிலும் எனப்பது 'பெயராகலின் உம் எனப்பது இப்பொருளில் வழங்குகின்றது. செய்யும், கேளும் எனப்பனபோல் பவற்றில் உம் விசுதி வந்தது காண்க. இவ்விசுதியை நச்சிஞாக கினியா மேற்கொண்டுள்ளார்.

1. இப்பொருள்களில் முன்னிலையொருமையில அய் கெடுதலும் வருதலும் உண்டு. அ-வாராமையும் உண்டு. உதா :—

‘ஜினஸதபை செய்ய விமலாத்நத்ரயத்தை’.
‘ஜினஸதபை செய்’.

செய்வை (=செய்வாய்) என்று ஐ விருதி பெற்று இப்பொருள்களில் வருதல் இல்லை.

2 இப்பொருள்களில் தன்மைப் பன்மையில் எவு (எம்) என்பதற்கு ‘வம்’ ஆம் வருபு. உதா :—

நாரொல்லாரும் இங்கு அகவெடுதல் செய்வா.
நானும் நீயுர் இந்த நோன்பு செய்வம்.

3 இப்பொருள்களில் தன்மை யொருமையில் ‘என்’ என்பது ‘வென்’ என்று திரியும். உதா :—

நான் ஜினனைப் பூழிக் குவென் (பூஜிஸுவென்)

கர்ணாடக ஸபதமணி தர்ப்பணகாரர், “விதிப பொருளில் படர்க்கை யொருமை பன்மைகட்துக் கெ, மே வரும்; ககரம் இரட்டித்தலும் உண்டு. முன்னிலை தன்மைகளில் பன்மைக்கு முறைமைய இம், ஆம் என்பவை வரும்” என்றார்,

5 விதிப்பொருளில் முன்னிலையொருமையில் பிருதியே வரும் என்றும்,

6 முன்னிலை யெதிர்மறைவினை விதிப்பொருளாகுமிடத்து அல்-வரும் (மீறலிட-மீறன்மின்) என்றும் சுருங்கக் கூறியுள்ளார்.

கன்னடத்தில் விதி முதலிய பொருள்களில் படர்க்கையிடத்து மட்டுமே கெ விசுதி வரும் என்பதும், ஏனையிடங்களில் வேறு வேறு விசுதிகள் வரும் என்பதும், விதி முதலிய பொருள்கள் மூன்றிடத்திலும் வரும் என்பதும் ஈண்டு அறியவேண்டுவன.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், வடமொழியிலும் தெலுங்கு முதலிய திராவிட மொழிகளிலும் ஏவல்வினை படர்க்கையிடத்தும் வருதலும்,

1. கர்ணாடகஸப்தாதுஸாஸனம் கு. 468.

2. “ கு. 470.

3. “ கு. 471.

4. ஸப்தமணிதர்ப்பணம் 240.

5. “ 241.

6. “ 245.

வாழ்த்துதல் வேண்டுதல் முதலிய பொருள்களில் வரும் வினை ஏற்ற பெற்றி மூன்றிடத்தும் வருதலும் அறியப்படும். அன்றியும், கன்னடம் தெலுங்கு இம் மொழிகளில் வாழ்த்துதல் முதலிய பொருளில் வரும் வினைக்கு முன்னிலை தன்மைகளில் வேறு வேறு விசுதிகள் அமைந்திருத்தலும் புலனாகும்.

இனி, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் வியங்கோட் திளவி முன்னிலை தன்மைகளில் வராதது என்று விலக்கியது பற்றி ஆராய்வோம்:

வியங்கோட் பொருளில் முன்னிலை தன்மைகளில் வரும் விசுதிகள் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் வியங்கோள் என்று கொண்டது கவ்வீற்று வியங்கோளையே என்பதும், அஃது எண்வேறுபாடின்றி ஒருமை பன்மை இரண்டற்கும் வருதலின், அச்சொல் முன்னிலை தன்மைகளில் வராதது என்று விலக்கப்பட்டது என்பதும் மேற்கூறப் பட்டன. அதனால், வாழ்த்துதல் முதலிய பொருள்களில் முன்னிலை தன்மைகளில் கவ்வீறல்லாத பிறவீற்று வினைச்சொல் வருந் என்பது உணரலாகும்.

தெய்வச்சிலையார் 'வாழ் உண் தவிர்' என்னும் எவல் குறித்த சொற்கள் தன்மைப்பெயர்க்கண்ணும் படர்க்கைப்பெயர்க்கண்ணும் ஏலாது, முன்னிலை பொருளைப்பெயர்க்கணி வாழ், நீ உண், நீ தவிர் என ஏற்றலின், ஆண்டுப் பாலுணர்த்துஞ் சொல்லோடு ஒரு நிகரான வாகி முன்னிலைவினையுள் அடங்கில. அப்பொருட்கண் தன்மை கூறும்வழி, யான் வாழ்வல், உண்பல், தவிர்வல் எனக் கூறவேண்டலின் அவை தன்மைவினையுள் அடங்கின. இனிப் படர்க்கைக்கண் வருங்கால் அவன் வாழ்க, உண்க, தவிர்க எனக் ககரம் கடையாத்துக் கூறவேண்டுதலின் அவ்வாறு வருஞ் சொல் பாலுணர்த்தாமையின் வியங்கோள் என வேறு குறி பெற்றது. அவன் வாழ்க, அவன் வாழ்க, அவர் வாழ்க, அது வாழ்க, அவை வாழ்க என ஐந்து பாற்கும் உரித் தாகி வந்தவாறு கண்டுகொள்க. நீ வாழ்க, உண்க எனவும் வருமால் எனின் அவை அக் ககரம் பெறுக்காலும் பொருள் இனிது விளங்கு தலின், அவ்வாறு வருவன மனுவாழ்க்கு என்று கொள்க' என்று எழுதியிருக்கின்றார்.

இவற்றால், வியங்கோட் பொருளைக் குறிக்கப் படர்க்கையிடத் திற்குமட்டுமே தனிவிசுதி வேண்டும் என்பதாஉம், தன்மை முன்னிலைக்கு அவ்விடங்கட் கோதிய விசுதிகளே சாலும் என்பதாஉம் அறியலாகும்.

1. கவ்வீற்றுச்சொல் தெலுங்கு மலையாள மொழிகளிற்போன்று தொழிற்பெயராகும் என்றும், அதனானே அது படர்க்கைக்குமட்டும் வரும் எனவும் ஏனையிடங்கட்கு வாரீரது எனவும் விலக்கப்பட்டது என்றும் கருது வார் உளர்.

முன்னிலை யொருமைக்கண் எவல் முதலிய பொருளில் பகுதியே வழங்குதல் சாலும் என்பது நன்னூலார் நேமிநாதத்தார் நச்சினுர்க்கினிப் பிரயோக விவேகமுடையார் இவர்தம் கூற்றுக்களானும் அறிபபடும். இனி, கர்ணுடக ஸப்தமணிகப்பணம், கர்ணுடக ஸப்தானு ஸாஸனம், தேரளபாணினீயம் இவற்றிற் கூறியிருப்பதனால் இக் கொள்கை வலியுறுவதற்கும். சண்டு, ஆய் விசுதி புணர்ந்து கெட்டது என்றால் அமைதி எனின், வடநூற் கொள்கைபற்றிக் கூறுவார் அங்கனம் கூறுபவாயினும் பகுதியே ஓசை வேறுபாட்டான் எவற் பொருள் தருதல் கூடும் என்பது தென்மொழியாளர் கருத்து. அன்றியும், உண்பாய் போவாய் வருவாய் என விசுதியோடு சேர்ந்த சொற்கள், உண்டாய் போனாய் வந்தாய் என்னும் வினைகளின் எதிர்கால வினைப்பொருளை உணர்ந்ததல்லையன்றி, உன், போ, வா என விசுதி சேராத சொற்கள்போன்றவை எவற் பொருளைத் தருதல் வழக்கில் இலது. பண்டைச் செய்யுட்களிலும் இப்பொருளில் ஆய் விசுதி சேர்ந்த சொற்கள் வழங்கிவன. பிற்காலச் செய்யுட்களிற் காண்பவை பண்டை நெறியிற் பிறழ்ந்து வந்தனவேயாகும். கன்னட மொழியில், ஐ விசுதி சேர்ந்த முன்னிலை யொருமைவினை எவல் முதலிய பொருளைத் தாராமை சண்டுக் கருத்துதற்பாலது. இப்பொருளில் முன்னிலை யொருமைக்கண் விசுதி சேர்வதாயின், இகர விசுதி சேரும். உண்டி உரைத்தி தின்றி என் இகரத் சேர்ந்த சொற்கள் எடுத்தலோசையால் எவற் பொருள் தருதல் என்றார் நச்சினுர்க்கினியரும். இகரவிசுதி வியங்கோட்பொருளும் தருதல் அடியார்ப்பு நல்லாருரையினால் அறியலாகும். நச்சினுர்க்கினியரும் அக் கருத்தினரே. இனி, செய்வீர் என்பதுவுமே செய்தீர் செய்கின்றீர் என்பவற்றோடொப்ப வரும் எதிர்கால வினைப்பொருளைத் தருதலன்றிக் 'செய்யுள்' என்பதுபோன்று எவற் பொருளைத் தருதல் வழக்கில் இல்லையன்றே? செய்யுட்களிலும் எவற்பொருளில் மின் விசுதி வருமென்று நன்னூலார் கூறினாரேயன்றி இர் சர் விசுதி வரும் என்று கூறினால்லரே.

முன்னிலைப் பன்மைக்கண் எவல் முதலிய பொருள்களில் மின் விசுதி சேர்ந்து வரும். இவற்றால், முன்னிலை யொருமைவினைக்கோதிய விசுதிகளுள் ஐ ஆய் என்பனவும், பன்மைவினைக்கோதிய விசுதிகளுள் இர் சர் என்பனவும் சாதாரண வினைக்கண் வருவனவாகவும், முன்னிலை யொருமையில் இகரமும் பன்மையில் 'மின்'னும் வியங்கோள் வினையில் வருவனவாகவும் அமைந்துள்ளன என்பது அறியலாகும்.

தன்மையொருமைக்கண் வியங்கோட் பொருளில் ஆல் விசுதி வரும் என்பது தெய்வச் சிலையொருமையினால் அறியலாகும். ஆகவே, தன்மையொருமைக் கோதிய விசுதிகளுள் என் என் குறுதுறு என்பவை சாதாரண வினைக்கண் வருவன என்றும், அல் விசுதி வியங்கோர்வினைக்கண் வருவது என்றும் அறிதல் கூடும்.

இனி, தன்மைப் பன்மைக்கண் வியங்கோட் பொருளில் எவ் விசுதி வரும் என்பதை ஆராய்வோம்: என் என் குறுதுறு என்னும் விசுதிகளுக்கேற்ற பன்மை விசுதிகளாகிய எம் எம் குறுதுறு தும் றும் என்னும் விசுதிகள் பன்மை வினையில் சாதாரண வினைக்கண் வருந் என்பது தன்மையொருமையிற் காணும் நியதியினால் அறிதல் கூடும். அவை யொழிய எஞ்சி நிற்பன அம் ஆம் விசுதி இரண்டே. இவையே வியங்கோட் பொருளில் தன்மைப் பன்மைக்கண் வருவன வாகும். இவ் விசுதிகள் முன்னிலையைத் தன்னொடு படுக்கும் பெயராகிய நாம் என்பதன் கூறுதல் எளிதின் அறியப்படுமா. தெலுங்கிலும் கன்னடத்திலும் இப் பொருளில் அம் விசுதி வருதல் இவ் ஆகத்திற்குப் பெரிதுந் துணை செய்கின்றது.

தன்மைவினைக் கோதபாட்டுள்ள விசுதிகளுள் குறுதுறு என் பவை மூன்றிடத்துந் ஒருமையைக் குறித்து வருவனவாயும், குர் குறு தும் றும் என்பவை மூன்றிடத்தும் பன்மையைக் குறித்து வருவன வாயும் மிகப் பழைய காலத்தில் அமைந்திருந்தன என்பது உய்த்துணர்தற்பாலது. குறுதுறு விசுதிகள் தன்மை யொருமைக்குந் துறுதுறு இவ் விசுதிகள் படர்க்கை ஒன்றன்பாலுக்குந் வருந் என்று தமிழிலக்கணங்கள் கூறுதலும், குர் விசுதி மூன்றிடத்தும் மூன்று காலத்தும் மூன்று லிங்கத்துக்குந் வேறுபாடின்றி வரும் என்று கன்னட இலக்கணங்கள் கூறுதலும் உளங்கொண்டு ஆராயதற்க்கன.

இதுகாறும் கூறியவற்றால் வியங்கோட் பொருளில் கன்னடத்திற் போலவே தமிழிலும் படர்க்கைஐம்பாற்கும் கவ் விசுதி வருதலும், அப்பொருளில் அம்மொழியில் முன்னிலை தன்மைகளில் வேறு வேறு விசுதிகள் அமைந்திருப்பனபோன்று தமிழிலும் முன்னிலை தன்மைகளில் வேறுவேறு விசுதிகள் அமைந்திருத்தலும் அறியப்படும். வாழ்த்து முதலிய பொருள்களில் தன்மை முன்னிலைகளில் ஒருமை பன்மைகட்கு இவ்விவ்விசுதி வரும் என்று கன்னடத்தில் விரித்துக் கூறியிருப்பது போன்று தொல்காப்பியனார் விதந்தோதிற்றிலர். இத்துணையே குறை.

ஆயினும்; பண்டைப் புலவருட் பலர் ககரவீற்று வியங்கோளைப்
படர்க்கைக்கண்ணே வழங்கியுள்ளனர் முன்னிலை தன்மைகளில்
வழங்கினரல்லர்.

அருள வல்லை ஆகுமதி அருளிலர்
கொடாமை வல்லர் ஆகுத
கொடாத ஆப்பின் நின் பகையெதிர்ந் தோரே'

என்றும்,

2 'இறங்குகதிர்க் கழனி நின் னிலையருங் கவர்க்
கனந்தலைப் பெரு ரெரியு நக்க
மின்னுமிமிர்ந் தன்ன நின் னொளிநிலங்கு நெடுவேல்
ஒன்றாரச் சொகுப்பினுஞ் சேகுக்க என்னதூஉம்
கடிமரர் தடித லோம்பு'

என்றும் வந்துள்ள பகுதியில் படர்க்கைக்கண் கவ் விசுதி சேர்ந்திருத்
தலும் முன்னிலைக்கண் சேராதிருத்தலும் காண்க. ஆயின்,

'பேரம ருண்கண் இவளினும் பிரிக'
'கடாவுக பாக நின் காலவ னெடுத்தேர்'

என்று பண்டைச் செய்யுட்களில்லையே முன்னிலை தன்மைகளில் கவ்
விசுதி வந்துளதால் எனின், இவை தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கு
மாரும் வந்தனவே யாகும். இவ்வாறே மாரும் வந்துள்ளன பலப்பல.
அற்றன்ற, 'நீ கடாவுக என வாராது, பாக கடாவுக என வருதலின்,
அது படர்க்கைப் பெயர் விளியேற்றவழி வந்த தென்க' என்று
தெய்வச்சிலையாரர் கூறியங்கு, கடாவுக என்பது படர்க்கைக்கண்
வந்தது என்று கொள்ளாமோ எனின், அஃது அமையாது. படர்க்
கைப்பெயர் விளியேற்ற துணையானே எதிர்முக மாயிற்று. ஆகலின்,
ஆண்டு முன்னிலைப் பெயராகிய நீ என்பது வந்து 'கடாவுக' என்பத
னோடு முடியும். ஈண்டு, தான் என்னும் படர்க்கைப் பெயரை வரு
வித்து, 'தான் கடாவுக' என்று முடித்தலாகாதோ எனின், அவ்வாறு
படர்க்கைப் பெயரை முன்னிலைக்கண் கூறுவது உயர்வு கருதிய
வழியே ஆகும். ஈண்டுப் பாகனுக்குத் தலைவன் கட்டளையிடுவதாக
லின், உயர்வு குறிப்பதாகிய படர்க்கைப் பெயரை வருவித்து முடித்
தல் வேண்டாவன்றே? ஆயின், சேனாவரையரும் நச்சினர்க்கினி
யரும் 'கடாவுக பாக' என்பது வேண்டிக்கோடற் பொருட்கண்
வந்தது என்றாரால் எனின், தலைவன் விரைந்து செல்ல விரும்பினா

னாகலின், பாகனை வேண்டிக்கொண்டானாவன் என்று கருதி, அவ்வாறு அவர்கள் கூறினராவர். தேர்ப்பாகன் பணியாளன் என்கலானும் 'கடாவுக' என்பவன் தலைவனாகலானும் சண்டு ஏவற்பொருளது என்றலே சிறக்கும். சேனாவரையர் இவ்வாறு வருபவற்றை வேண்டிக்கோடற் பொருட்கண் வந்த வியங்கோள் என்று கொண்டதனானே 'முன்னிலைக்கண் ஏவல் வருவதுணடேற் கண்டு கொள்க' என்று எழுதினார். சண்டு 'ஏவல்' என்றது ஏவற்பொருளில் வரும் வியங்கோளை. இவ்வாறே 'தன்மைக்கண் ஏவல் இலை' என்ற விடத்தும் கொள்க.

வியங்கோளின் சொற்பொருள் :—இனி, வியங்கோள் என்னுஞ் சொல்லின் பொருளை நோக்குவோம் : வியங்கோள் என்பது வியத்தைக் கொள்வது என்னும் பொருளதாகும். ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், ¹ 'வியவர்—ஏவல் செய்வார் ; வியங்கோள் போல' என்று எழுதியிருக்கின்றார். ² பதிற்றுப்பத்தின் உரைகாரரும் 'வியம்—ஏவல்' என்று எழுதியுள்ளார். இவற்றால், வியங்கோள் என்பது ஏவலைக் கொண்டது என அறியலாகும். விதித்தல், வேண்டுதல், வாழ்த்தல், சபித்தல் முதலிய எல்லாவற்றிலும் ஏவற் கருத்து அமைந்திருத்தலின், வியங்கோள் என்று பொதுப் பெயர் இடப்பட்டுள்ளது. நச்சினார்க்கினியர், 'அவைதாம் கூறுகின்றவர் கருத்தான் ஏவல் கண்ணியே வரும். உயர்ந்தான் இழிந்தானை இன்னது செய்க என விதித்தல் ஏவல் கண்ணியது. இழிந்தான் உயர்ந்தானை இன்னது செய்யவேண்டும் என வேண்டிக்கோடலும் ஏவல் கண்ணிற்று. இனி, உயர்திணைப் பொருளாகிய முன்னிலைக்கண் வாழ்க வாழிய என வாழ்த்துப் பொருண்மைக்கண் வந்ததும் ஏவல் கண்ணிற்று. "கடாவுக பாகனின் கால்வ னெடுந்தேர்' என வேண்டிக்கோடற் பொருண்மைக்கண் வந்ததும் ஏவல் கண்ணிற்று' என்று எழுதியிருப்பது சண்டைக்கு அறியத்தக்கது. 'வியங்கோள் ஏவற்பொருட்டாய் வருவது. வாழ்த்துதல் முதலாகிய பிற பொருளும் உடைத்தாகலின் இக்குறிமிகுதி நோக்கிச் சென்ற குறி என உணர்க' என்று சேனாவரையர் எழுதியிருப்பது உளங்கொளற்பாலது. வியங்கோட்கிளவி என்பதற்கு ஏவற்பொருண்மையை முற்ற முடிக்குஞ் சொல் என்று உரைகாரர் பலரும் எழுதியிருப்பதும் அறியத்தகும்.

1. சீவக 601-உரை.

2. பதிற் 57-உரை.

வியங்கோள் குறிக்கும் பொருள்கள் : இக் கூறியவற்றால் வியங்கோள் குறிக்கும் பொருளும் ஓராற்றான் அறியப்படும். அவையாவன—ஏவல், விதித்தல், வாழ்த்துதல், வேண்டிக்கோடல் என்பன. இவற்றோடு சேர்த்துப் பொருளாய்வுக் கூறினர் பிரயோக விவேக-தூலார். செய்தற்பொருள், தனித்தற்பொருள் இவ்விரண்டுத் தெய்வச்சிலையாருரையினால் அறிபலாநூர். ஸப்தானுஸாஸனத்திற் கூறப்பட்டுள்ள பத்துப் பொருளிலும் வியங்கோள் வரும் என்று கோடல் அமையும். வடமொழி முதலியவற்றிற் பொலத் தொல்காப்பியனார் வியங்கோட் பொருள்களை விவரித்துக் கூறுகதனால், முக்கியமான பொருள்களை மட்டும் உரையாசிரியர்கள் குறித்தனர்.

இனி, வியங்கோள் எவல் கண்ணியது எனவும் ஏவல் கண்ணுதது எனவும் இருவகையாகும் என்றனர் இனம்பூரணரும் நச்சினர்க்கினியரும். ஆயினும் அவர்க்குட் கருத்து வேறுபாடு உண்டு. அது முன்னர்க் கூறப்பட்டு.

வியங்கோட் சொல்லின் விகுதிகள் : அசிரியர் தொல்காப்பியனார் ககரவீற்று வினைச்சொல்லையே வியங்கோட்சொல் என்று கொண்டா ராகலின், அஃது அகரவீற்ற நாகும். அதனானே அவர் அகரவீற்றுப் புணர்ச்சிக்கண் வியங்கோட் சொல்லுக்கும் விதி கூறினர். ஆயின், வியங்கோட் பொருளில்வருஞ் சொற்களை நோக்கிச் சேனவரையர் அல்லீறுப் ஆலீறும் குறித்தார். அவர் ஆலீறெனக் கொண்டதுவும் அல்லீற்றிற்றுப்பட்டு அடங்கும். நச்சினர்க்கினியர் அல் ஆல் என்னும் இரண்டினும் அர் ஆர் உம் ஃஐ இந்நான்கிறும் கொண்டார். தெய்வச்சிலையார் அல்லீறு கொண்டதையன்றி வாழ்க என்னுஞ் சொல் வாழி, வாழிய, வாழியர் எனவும் வரும் என்றாராகலின் இ, ய, அர் இவற்றையும் கொண்டனராவர். அன்றியும் அவர், வியங்கோள் ஈறு திரியும் என்று கூறி,

‘திசை திசை தேனர்க்குந் திருருத முன்றிறை
வசை தீர்ந்த என்னலம் வாடுவ துருளுவார்

ஏதினாட் டுறைபவர்

என்னும் அடிகளைக் காட்டி, ‘ஏதினாட்டுறைவார் அருளுவாராக என வேண்டிக்கோடற் பொருண்மைக்கண் ஈறு திரிந்தது’ என்று எழுதினர். இதனால், பொருளைக்கத்தால் சாதாரண வினைச்சொல்லும்

1. ‘இதனை ‘மை’ விகுதி எனக் கொண்டுள்ளார் பிற்காலத்தவர்.

வியங்கோட் சொல்லாகக் கொள்ளப்படும் என்பது அறியலாகும். ஆசிரியர் நச்சினுர்க்கினியர்,' '“நிலவன் மாரே புலவர்”, “பாடின மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே”, “நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே.” என்பன, நிலவுக பாடுக காண்க என்னும் வியங்கோட்கு எதிர்மறை என்று உணர்க. இனி, நிலவுவார் பாடுவார் காண்பார் என்பன சில வியங்கோண்முற்று என்று கூறி, அதற்கு எதிர்மறையாய் நிலவாதொழிவார் பாடாதொழிவார் காணாதொழிவார் என எவற் பொருண்மையை உணர்த்தி நின்றன என்றலும் ஒன்று’ என்று எழுதி யிருப்பதனாலும் இக் கருத்து வலியுறும்.

மேலே கூறியிருப்பவற்றான், தன்மைக்கண் வரும் அல்லிறும் அம்மீறும் முன்னிலைக்கண் வரும் இகரவீ ரார் மின்னீறும் வியங்கோள் விசுதி எனக் கொள்ளப்படும். இவையையன்றி, நட வா முதலிய இருபத்து மூன்றாகருப் பொருளைக்கத்தால் வியங்கோட் சொற்ச ளாகுமாதலின் அவ்விதங்களுஞ் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். இவற் றால் வியங்கோளீறுகள் பலவாதல் அறியலாகும்.

பழைய உரைகாரர்கோள்கையின்படி ஏவல் வியங்கோள்களின் வேறுபாடு:—இனி, நட வா முதலியன வியங்கோளாவது என்னை எனின், அதுபற்றி ஆராய்வோம்: எவப்பட்டான் முற்ற முடித்தற குரிய வினை ஏவல்; மற்றையன வியங்கோள் என்பதே பழைய உரை யாளர் பலர் கருத்து. இது, ¹“நை நொ நோ என வியங்கோளாகியும் வரும்” என்றும், ²“உவ வே என வியங்கோளாயும் வரும்” என்றும், ³“போ என ஏவலாயும் வரும்” என்றும் ஆசிரியர் நச்சினுர்க்கினியர் எழுதியிருப்பவற்றான் அறியலாகும். ஒருவனை நோக்கி, ‘நீ போ’ என்று கூறின், உடனே அவன் அவ் வினையைச் செய்தல் கூடும். அவனை நோக்கி, ‘நீ உவ’ (உவப்புடனிரு) என்றதல், ‘நீநை’ (வருந்து) என்றதல் கூறின், அவன் உடனே யாது செயற்பாலன்? அன்றியும் ‘உவ’ என்று கூறினவன், கூறப்பட்டவன் உவப்படையத்தக்க நல்வினை டே தல்வேண்டும் என்னுங் கருத்தினனாய்க் கூறினனையன்றி, போ என்பதுபோலக் கட்டளையிட்டானு மல்லன். ‘நை’ என்றதும் இவ் வாரே யாகும். ‘ஆ வாழ்க் அந்தணர் வாழ்க’ என்னும் வியங்கோளும் இதுபோன்றதே. ‘மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே’ என்றவழி, ‘மன்னிய’ என்பது ஏவல் கண்ணாத வியங்கோள் என்னும் உரையாசிரி யர்கருத்தின்படி இத்தகைய வியங்கோள் ஏவல்கண்ணாத வியங்கோள்

1. மொழிமரபு 41-உரை.

2. மொழிமரபு 41-உரை.

3. மொழிமரபு 43-உரை

ஆகும். இதுவும் ஏவல் கண்ணியதே என்று நச்சினார்க்கினியர், கூறினாரால் எனின், 'ஏவல்கண்ணுத்து' என்பதற்கு, வாழ்த்தப்பட்டாளை விவியதன்று என்று பொருள் கொள்ளாமல் அவன் வாழ்தலைக் கண்ணிற்றிலுது என்று பொருள்கொண்டாரை மறுத்தாராவர். நிற்க.

நொ என்பதனை வியங்கோளாகக் கூறிய நச்சினார்க்கினியர்தாமே, 'தட வா விரிசு, கொடுகூ மே கை நொ போ வெள' என்னும் உயிரீறு பதினென்றும்.....முன்னிலை யேவலொருமை முற்றாய் நிற்கும்' என்ற, 'நொ' என்பதனை எவலாகவும் கொண்டுள்ளாரால் எனின், 'நொ' என்பது நீ நொ (வருந்து) என்றும், அவனை நொ (நோகு) என்றும் கூறத்தகுமாகலின், 'அவனை நொ' என்னு மிடத்து ஏவலும், 'நீ நொ' (நோதல் அடைவாய்) என்னு மிடத்து வியங்கோளுமாகுமாதலின், அதனை இரண்டிடத்தும் கொண்டார் எனக் கொள்க. இவ்வாறே 'நீ நீடுவாழ்' என்னு மிடத்து வாழ் என்பது வியங்கோளும், 'நீ மனைவியுடன் கூடி வாழ்' என்னு மிடத்து வாழ் என்பதுவே ஏவலும் ஆகும். 'தாயே, சாப்பிட்டு இரண்டுநாள் ஆயின; ஒரு பிடி சோறு போடு,' 'கங்கையாடிப் போந்தேன் ஒரு பிடி சோறு தம்மின்' என்னு மிடத்து, போடு, தம்மின் என்பன இரத்தற்பொருளில் வந்த, வியங்கோளும், இரப்போன்சொற் கெட்ட இல்லத்துக் கிழவன் பணியாளனையாதல் இல்லாளையாதல் நோக்கி 'அவனுக்குச் சோறு போடு' என்னு மிடத்துப், 'மாதாங்கெறுழ்த்தோன் மறவர்த் தம்மின்' என்னு மிடத்தும் போடு, தம்மின் என்னும் அவையே எவலும் ஆகும். 'கடவுளை அடியேனைக் கா,' 'வனதேவதைகள் இவனைக் காமின்' என்னுமிடத்து, கா, காமின் என்பனவேண்டிக்கோடற் பொருளில் வந்த வியங்கோளும், 'இக் கள்வனைக் கருத்தொடு கா,' 'காமின்கள் நெறி' என்னு மிடத்து, கா, காமின் என்னும் அவையே எவலும் ஆகும். இவ்வாறே பிறவுங் காண்க.

ஆகிரியர் நச்சினார்க்கினியர் ஓசை வேற்றுமையாற் ²ககர உகரமும் நகர உகரமும் வியங்கோண் முற்றாயும் நிற்கும் என்று கூறி,

'நெடுந்தேர் தாங்குமதி வலவவென் நிணிதிழிந்தனன்
'தாங்குநின் னவலம் என்றீர்'

1. மதுரைக்காஞ்சி 729.

2. வல்லுகரங்களுள் முதலதம் இறுதியதம் ஆகியு குறுக்களைக்கூறிய தனான் இடைநின்ற ஏனை உகரங்களும் இவ்வாறே வரும் என்பது கொள்ளலாகும்.

எனவும்,

நீ கூறும் பொய்ச்சூ ளணங்காயின் மற்றிது
யார்மேல் விளியுமோ கூறு'

எனவும் உதாரணங் காட்டினார். இவற்றுள் 'நெடுந்தீர் தாங்கு
என்பதில் 'தாங்கு' என்பது ஏவலாதற்கே அபைதி என்பது மேற்
கூறப்பட்டதனான் அறியலாகும். அவர்,

‘ஐய சிறிதென்னை ஊக்கி’

‘சுதன்மாட் டொத்தி பெரும’

எனவும் ககரமும் தகரமும் பெற்ற இகரம் ஏவல்கண்ணியே நிற்கும்
என்று எழுதியுள்ளார். ஏவல் கண்ணும் என்றதனான், இவை ஏவல்
கண்ணிய வியங்கோள் ஆதல் பெறப்படும்.

ஏவல் படர்க்கையிலும் வருதல் :—ஏவற் பொருளைத் தரும் வினைச்
சொல் முன்னிலையிலன்றிப் படர்க்கையிலும் வருதல் உண்டு. இது
கன்னடம் முதலிய பிறமொழிகளாலும் அறியலாகும். இனி, தலைவ
னொருவன் தன்முன் நிற்சூர் பணியாளருள் ஒருவனை நோக்கி, 'கொற்
றா, நீ உழு; சாத்தன் பரப்படிக்கட்டும்; மற்றவர் நாற்றுப் பறிக்கட்
டும்' என்று பணிக்கின், உழு என்னுஞ் சொல் ஏவற் பொருளாததல்
போன்று, அடிக்கட்டும், பறிக்கட்டும் என்னுஞ் சொற்களுள் ஏவற்
பொருளனவே யாகுமன்றே?

இதுகாறுங் கூறியவற்றால், சொன்னிலை நோக்காது பொருளிலை
நோக்கியும், கூறுவோர் கூறப்படுவோராகியோரை நோக்கியும் ஏவல்
வியங்கோள்களின் வேறுபாடு அறிதல் வேண்டும் என்பது நன்கு
விளக்கமுறும்.

வியங்கோட்பொருளில் வருஞ் சொற்கள்: வேண்டும், தரும், படும்
என்னுஞ் சொற்கள் வியங்கோட் பொருளில் வருவனவாகும். இம்
மூன்றும் 'செய்ய வேண்டுவது' என்னும் பொருளவாய் ஒன்றற்
கொன்று வரும் என்றார் பிரயோக விவேகநூலார். 'வஞ்சரை யஞ்
சப்படும் என்பதற்கு அஞ்சத்தகும் என்பர் பேராசிரியர்; பரிமே
லழகர் அஞ்சவேண்டு மென்பர். ஆதலின் கிருத்தியப் பிரத்தியயம்
மூன்றும் ஒன்றற் கொன்று பிரதிபதமாய் இருதினை 'ஐம்பான்
மூவிடத்தினும் நிற்கலில் அநவ்விய கிருத்தாம் என்க' என்று அவர்
எழுதியிருக்கின்றார். 'நலம் வேண்டின் நானுடைமை வேண்டும்'

என்பதில் வேண்டும் என்பது விதிப்பொருட்டு என்றார் பரிமேலழகர். 'கொள்ளப்படாது மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே' என்பதில் படாது என்பதைத் தகுதிப் பொருட்டாகக் கொண்டார் பேராசிரியர். இவற்றால் வேண்டும், தரும் பதம் என்னும் மூன்றும் வியங்கோட் பொருளவே யாதல் அறியப்படும்.

ஆயின், இலக்கணக்கொத்து நூலார் 'இம் மூன்றும் (வேண்டும், தரும், பதம் என்பவை) ஒருபொருட் கிளவியாய்த் தொழிற்பெயராய்த் தேற்றப் பொருள் பட்டே நிற்கும் என்க. தேற்றப் பொருளாவது—இக் காரியஞ் செய்தலே தக்கது, தகுதி, பொருத்தம், துணிவு, தெளிவு, நன்மை, அமைதி, முடிவு, வேண்டுவது.....எனப் பொருள் படுதல்' என்று எழுதி, அம் மூன்றற்கும் உதாரணங் கொடுத்து, 'இங்ஙனம் வருஞ் செய்யுட்கட்கெல்லாம் நச்சினுர்க்கினியர் சேனாவரையர் பரிமேலழகர் உரையாசிரியர் முதலாயினர் முற்றாயும் எச்சமாயும் பொருளுரைக்கின் வழுவாம் என்று கருதி வியங்கோட் பொருட்டென்றும் விதிப்பொருட்டென்றும் தகுதிப்பொருட்டென்றும் வேண்டுவதென்றும் தமக்கு வேண்டியவாறே பொருளுழுதிச் சொற்குணம் வாளாபோயினர்' என்று எழுதியிருக்கின்றார். இவர் கூற்றினும் பிரயோக விவேக நூலார் கூற்றே மேற்கொள்ளத்தக்கதும், பழைய உரையாளரால் மேற்கொள்ளப் பட்டதும், அமைவுடையதும் ஆகும்.

முடிபுரை:—இதுகாறு ஆராய்ந்தவற்றால், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் முன்னிலை தன்மைகளில் மன்னாது என்று விலக்கிய வியங்கோட் கிளவி கவ்வீற்றிதே என்பதும், அது படர்க்கைக்கண்ணே வரற்பாலது என்பதும், முன்னிலை தன்மைகளில் வியங்கோட் பொருளில் வேறு வேறு விகுதிகள் அமைந்துள்ளன என்பதும், அவ் விடங்களில் கவ்வீற்று வியங்கோள் வந்திருத்தல் தொல்காப்பிய விதிக்கு மாறுபட்டதுவே என்பதும், வியங்கோள் ஏவல்கட்கு வேறுபாடு இவை என்பதும் விளக்கமுறும்.

கன்னட மொழியில் வாழ்த்து முதலிய பொருள்களில் வரும் கெவ் வீற்று வினைச்சொல் இன்றளவும் படர்க்கைக்கணன்றி முன்னிலை தன்மைகளில் வழங்கப்பட்டிலது. தெலுங்கிலும் வாழ்த்து முதலிய பொருள்களில் வரும் எடுன், தன் என்னும் இவ் வீற்று வினைச்சொல் படர்க்கைக்கணன்றி முன்னிலை தன்மைகளில் வழங்கிற்றில். மலையாளத்

திலும் படர்க்கை தன்மைகளில் வரும் அட்டே என்னும் விஞ்சி முன்னிலைக்கண் வந்திலது. இவற்றை நோக்கின், சில நியதிகள் பிற திராவிடமொழிகளில் நிலைத்திருப்பனவாகவும், தமிழில்மட்டும் மேற்கொள்ளப்படாமல் வீழ்ந்தொழிந்தன என்பது புலனாகும். இவ்வாறே, தமிழ்மொழியில் பண்டே மேற்கொள்ளப்படாத தொல்காப்பிய விதிகள் சில கன்னடம் முதலிய மொழிகளில் நிலைபெற்றுள்ளன என்பது யான் எழுதியுள்ள ‘தமிழிலக்கணமும் ஏனைத் திராவிடமொழிகளும்’ என்னுங் கட்டுரையினால் அறியலாகும்.

ALAPEDAI

(LENGTHENING OF THE QUANTITY OF A LETTER)

By

V. VENKATA RAJULU REDDIAR,

Junior Lecturer in Tamil.

There is difference of opinion between Tolkāppiyar and Pavanandi, the author of *Nannūl*, in regard to the quantity of the elongated vowel in metrical composition

Tolkāppiyar thinks that the quantity of the elongated vowel does not vary and the succeeding short vowel adds to its quantity only when metrical exigency arises

But the author of *Nannūl* is of opinion that the elongated vowel itself gets an increase in quantity while the succeeding short vowel merely indicates the increased quantity.

The view of Tolkāppiyar is in consonance with the principles of Tamil Prosody.

அளபெடை

By

V. VENKATA RAJULU REDDIAR,

Junior Lecturer in Tamil.

தமிழில் அளபெடை வரும் இடங்கள்

தமிழில் செய்யுட்கண் ஓசை குறைந்தவிடத்து எழுத்துக்களைக் கூட்டியும் ஒற்றியும் ஒலிப்பர்; அதற்கேற்ப எழுத்துதலும் செய்வர். இவ்வாறு செய்யுளில் தளை கெடாமைப்பொருட்டுப் புலவர் அமைத்துக் கொள்ளும் எழுத்து 'அளபெடை' எனப்படும். இவ்வளபெடையைச் செயற்கையளபெடை என்பர் உரைகாரர்கள். விளி, பண்டமாற்று முதலியவற்றில் அளபெடை வருதல் உண்டு; பொருள் நன்கு புலனாதற் பொருட்டு, தண்ணென்னது, உள்ளனென்றது என்பனபோல மெய்யெழுத்துக்களை ஒற்றிக் கூறுதலும் உண்டு. இவ்வகை அளபெடையை இயற்கையளபெடை என்பர். இவ்விரண்டிற்கும் அசைகோடற்கண் வேறுபாடு உளது. அது முன்னர் அறியப்படும். இவையேயன்றி, அளபெடையோடு அமைந்துள்ள பெயர்களும் உள. இனி, வடமொழிபை நோக்குவோம்:

வடமொழியில் அளபெடை வரும் இடங்கள்

வடமொழியில் 'சேய்மைவிளிககண் அளபெடை வரும்.

உதாரணம்—ஸக்தூர் பிப தேவதத்த!ஈ.

ஈண்டுத் தகாரம் மூன்று மாத்திரை யொலிக்கும். 'விளிக்கும் பொழுது ஹை அல்லது ஹே என்னுஞ் சொல்லை வழங்கின் அது மூன்று மாத்திரை யொலிக்கும்; ஆண்டுப் பெயர் மூன்று மாத்திரை ஒலித்தல் இல்லை.

ஹை!ஈ ராம (ராம என்பதன் அகரம் ஒருமாத்திரையதே.)

ராம ஹே!ஈ (" " ")

என வரும். 'விளிக்கண் ஒரு சொல்லின் இறுதியிலன்றிப் பிறவிடத்திலுள்ள சில 'குரு'க்களும் மூன்று மாத்திரை ஒலித்தல் உண்டு.

தேஈவதத்த!

தேவ!தஈத்த!

என வரும். இனி, 'ஸூத்ரரலலாதாருக்கு ப்ரத்யபிவாதனம் (வணங்கி னோரை வாழ்த்துதல்) சொல்லுமிடத்தும் வாக்கியத்தின் இறுதியில் உயிரெழுத்து மூன்று மாத்திரை ஒலிக்கும்.

1. பாணினீயம். 8.2 : 84.

2. " 8.2 : 25.

3. " 8.2 : 86.

4. முன்னர், 'தத்' என்று மெய்யெழுத் தோடுகூடிய தகாரம் இருத்தலின், ஊ என்பதற்குமுன்னுள்ள முதல் தகாரம் குரு ஆயிற்று.

5. 8.2 : 83.

ஆயுஷ்மார் பவ தேவதத்த¹ந

என்ப. இவையேயன்றி, தமிழிற் செய்யுட்கண் ஓசை குறைந்தவிடத்து அளபெடுத்தல்போன்று வடமொழியில் அளபெடுத்தல் இல்லை.

தெலுங்கு கன்னட மலையாள மொழிகளிலும் சேய்மைவிளிக்க ணன்றி வேறிடங்களில் ஒரெழுத்து மூன்று மாத்திரை ஒலித்தல் இல்லை. மலையாளமொழியில்மட்டும் ²செய்யுட்களில் குற்றெழுத்தினை நெட்டெழுத்துப்போல் ஒலித்தல் உண்டு. ஆயின், வரிவடிவில் அவ்வாறு எழுதுதல் இல்லை. இது நிற்க.

அளபெடையின் திறத்தில் தொல்காப்பியனார்கொள்கை

இனி, தமிழில் அளபெடையைக்குறித்து ஆசிரியர்தொல்காப்பிய னார் கூறியிருப்பவற்றை நோக்குவோம் :

அவர், முதற்கண்,

³‘மூவள பிசைத்தல் ஒரெழுத் தின்றே’

என்று கூறியுள்ளார். இது, ⁴வடமொழியில் ஒரெழுத்தே மூன்று மாத்திரையும் ஒலிக்குமாகலின் அதனை உட்கொண்டு, தமிழ்மொழியில் அவ்வாறு ஒலித்தல் இல்லை என்று தமிழின் சிறப்பியல்பினைத் தெரித்த டடி. மேலைக்குத்திரத்தை யடுத்து,

⁵‘நீட்டம் வேண்டின் அவ்வள புடைய

கூட்டி எழுஉதல் என்மனார் புலவர்’

என்னுஞ் சூத்திரத்தில், ஓசை குறைந்தவிடத்து நீட்டும் முறையினைக் கூறினார். அஃதாவது—ஓசை குறைந்தவிடத்து நீட்டம் வேண்டுமாயின், வேண்டும் அளபுடைய எழுத்துக்களைக் கூட்டி ஒலியெழுப்புக என்ப தாம். இதன் விளக்கத்தை, அஃதாவது எழுத்துக்களைக் கூட்டும் முறையை,

1. வருத்த மஞ்ஜரி. பாஷாவ்ருத்தப்ரா. 4.

2. தொல். நான்மரபு. 5.

3. வடமொழியில் ஒரெழுத்து ஒருமாத்திரை ஒலிக்கின் குறில் என்றும், இரண்டு மாத்திரை ஒலிக்கின் நெடில் என்றும், மூன்று மாத்திரை ஒலிக்கின் ப்லுதம் என்றும் சொல்லப்படும். இது,

⁶‘ஊடகாலோச்ஹ்ரஸ்வதீர்க்கப்லுத :’

என்னும் பாணினியத்தால் (1.2 : 27) அறியப்படும்.

‘சேவல் நாடோறும் வைகறையி லெழுந்து சுத்தமான குரலை உடையதாய் மூன்று தடவை கூவும். அவை, முறையே குறில் நெடில் ப்லுதங்களின் அள பாகும்’. (கர்ணாடக ஸப்தாநுஸாஸன மேற்கோள்.) அஃதாவது, முறையே ஒரு மாத்திரை, இரண்டு மாத்திரை, மூன்று மாத்திரை அளவிற்கு கூவுகின்றது என்பதாம்.

4. தொல். நான்மரபு. 6.

‘குன்றிசை மொழிவயின் நின்றிசை நிறைக்கும்.

நெட்டெழுத் திம்பர் ஒத்தகுற் றெழுத்தே’

என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறியுள்ளார். ஓசை குறைந்த மொழியில் நெட்டெழுத்தின்முன் அதற்கு ஒத்த குற்றெழுத்து வந்துநின்ற ஓசையை நிறைக்கும் என்பது இச்சூத்திரத்தின் பொருள். ஒத்த குற் றெழுத்து—எழுவாய்; நிறைக்கும்—பயனிலை. ஆகலின், இசை நிறைப்பது குற்றெழுத்தே என்பது தேற்றம். ஒத்த குற்றெழுத்து இல்லாத ஐகர ஓகாரங்களின்முன் முறையே இகர உகரம் வந்து இசை நிறைக்கும் என்பதனை,

² ‘ஐ ஒள என்னும் ஆயீ ரெழுத்திற்

கிகர உகரம் இசைநிறை வாகும்’

என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறியுள்ளார்.

மேலேச்சூத்திரத்தில் ‘குன்றிசை மொழி’ என்றதனான், இவ்வாறு வருவது செய்யுட்கண்ணே என்பது அறியலாகும். ³பிரயோக விவேக நூலாரும் ‘குன்றிசை மொழி’ என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டது, செயற்கையளபெடைக்கே பொருந்தும் என்றார். வழக்கில் பொருள் புலப் பாட்டின்பொருட்டு மிக்கொலித்தலையன்றி, மொழியில் ஓசை குறைந்த தென்று அதனை நிறைத்தற்பொருட்டு ஒரெழுத்தினைக் கூட்டி ஒலித்தல் இல்லையன்றே?

இனி, உரையாகியியர்கள் கூறியிருப்பவற்றை நோக்குவோம்: எழுத்ததிகாரத்திற்கு உரை எழுதியோ ரிருவருள் முற்பட்டவராய் இளம் பூரணஅடிகளின் உரையை முதற்கண் ஆராய்வோம்:

இளம்பூரணர்கருத்து

இவர், ‘நீட்டம் வேண்டின் என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு, ‘நீண்ட மாத்திரையை யுடைய அளபெடையெழுத்துப் பெற வேண்டின், மேற் கூறிய இரண்டளபுடைய நெடியும் ஓரளபுடைய குறிலையும் பிளவு படாமற் கூட்டி எழுஉக’ என்று பொரு ளெழுதியிருக்கின்றார். ‘நீட்டம் வேண்டின்’ என்பதற்கு ‘அளபெடையெழுத்துப் பெற வேண்டின்’ என்பது நேர்மையான பொருளன்று. ‘பிளவுபடாமற் கூட்டி எழுஉக’ என்னும் பொருள் பொருந்தாமை ‘குன்றிசை மொழி’ என்னுஞ் சூத்திரத்தான் அறியலாகும். ‘குன்றிசை மொழி’ என்னுஞ் சூத் திரத்திற்கு, ‘அளபெடையோசையாகச் சொல்லாதொழியிற் குன் றுவதான ஓசையை யுடைய அளபெடையெழுத்தா னாய் மொழிக் கண்ணே நின்று அவ் வோசையை நிறைக்கும்! அவை யாவை எனின்,

1. தொல். மொழிமரபு. 8. 2. மொழிமரபு. 9¹

3. பிரயோக விவேகம். 5. உரை.

நெட்டெழுத்துக்களின் பின்கை அவற்றிற்குப் பிறப்பானும் புணர்ச்சியானும் 'ஓசையானும் இனமொத்த குற்றெழுத்துக்கள்' என்று உரை எழுதியுள்ளார். இவ்வுரை அமைவுடையது. ஆயின் ஆஅ, ஈஇ என்னுள் 'தொடக்கத்தனவாகக் காட்டியிருக்கும் உதாரணங்களும், ஈண்டு "மொழி" என்றது, அவ் வளபெடையெழுத்து ஒருபொருள் உணர்த்தி ஓரெழுத்தொருமொழியாய் நிற்கும் நிலைமையினை' என்று எழுதியிருக்கும் விசேடவுரையும் பொருள்வனவல்ல. செய்யுளில் ஓசை நிறைத்தற்பொருட்டு வந்துள்ள அளபெடை மொழிகளே உதாரணமாகக் காட்டற்பாலன. அவை ஓரெழுத்தொருமொழியாயே யிருத்தல் வேண்டா. மேற்குத்திரவுரையி னிறுதியில், 'சிறுபான்மை அம்மொழி தானே எழுத்தாய் வாராது எனக் கொள்க' என்றார். ஆயின், ஓரெழுத்தொருமொழியாய் யிருத்தலே சிறுபான்மை. செய்யுட்களில் யாண்டு நோக்கினும் பல வெழுத்துக்களையுடைய மொழிக்கண் அளபெடை வந்திருத்தல் காணலாம். 'தொழாஅ ரெனின்', 'கடாஅக் களிற்றின்மேல்' என்னுங் குறளடிகளைக் காண்க.

வடமொழியில் ப்லுதம்போலத் தமிழிலும் மூன்று மாத்திரை ஓரெழுத்து ஒலிக்கும் என்றும், ஆகலின் அஃது உயிரெழுத்துக்களுள் ஒருவகை ஆகும் என்றும் கொண்டு, ¹ அளபெடையெழுத்தொடுகடி எழுத்து நாற்பதாகும் என்றும், ² 'உயிரெழுத்து—குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து, அளபெடையெழுத்து என மூவகைப்படும்' என்றும் எழுதுவாராயினர். ஆகிரியர், ஓசை குறைந்த சொற்களில் குற்றெழுத்து நின்று இசை நிறைக்கும் என்று கூறியிருப்ப இவர் ஓரெழுத்தே மூன்று மாத்திரை யொலிக்கின்றது என்று கூறுதலும், அவர் உயிரெழுத்துக்களைக் குறில் நெடில் என இரண்டாகப் பகுத்திருப்ப இவர் குறில் நெடில் அளபெடை என மூன்று வகையாகப் பகுத்திருத்தலும் ஆகிரியர்கருத்திற்கு அமைபவல்ல என்பது தானே போதரும்.

இனி, ஆஅ ஈஇ ஊஉ ஏஎ ஒஓ என மூன்று மாத்திரையா யொலிப்பன ஓரெழுத்தொருமொழிகள் அல்ல. ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ என்பனவே ஓரெழுத்தொருமொழிகள். ஆகிரியர் ³ 'நெட்டெழுத் தேழே ஓரெழுத்தொருமொழி' என்று கூறியிருப்பது காண்க. ஆஅ முதலியன ஓரெழுத்தா யொலிக்குமாயின் அவை நெட்டெழுத்துக்களாகா; அவை நெட்டெழுத்துக்களினும் வேறு பொருள் உடையனவாதல் வேண்டும். அளபெடையெழுத்துக்குப் பொருள் இல்லையாயினும் அதற்கு முன்னுள்ள நெட்டெழுத்துக்குப் பொருள் உண்மையின் அதன் பொருளே தனக்கும் பொருளாய்ச் சொல்லார் தன்மை எய்தி நிற்கும் எனின், அது

1. தான்மரபு. 1 உரை.

2. செய்யுளியல். 2 உரை.

3. மொழிமரபு. 10.

பொருந்தாது. அளபெடுத்தவழி முன்னைய நெட்டெழுத்தின் பொருளின் வேறுபடும் என்பது,

சுரள பிசைக்கும் இறுதியி லுயிரே
ஆயியல் நிலையுங் காலத் தானும்
அளபெடை நிலையுங் காலத் தானும்
அளபெடை யின்றித் தான்வரு காலையும்
உளவேன மொழிப் பொருள்வேறு படுதல்

என்னுஞ் சூத்திரத்தான் அறியப்படுமன்றே? அவ்வாறு ஆஅ, ஈஇ முதலியன வேறு பொருள் தருதல் அறியப்படவில்லை. இவற்றால், அளபெடையின் திறத்தில் இளம்பூரணர் கூறும் பொருள் ஆசிரியர்-கருத்திற்கும் தமிழிலக்கிய வழக்கிற்கும் அமைவிலாததல் அறியப்படும். இனி, நச்சினூர்க்கினிய ருரையை நோக்குவோம்:

நச்சினூர்க்கினியர்கருத்து

நச்சினூர்க்கினியர், 'மூவள பிசைத்தல் ஒரெழுத் தின்றே' எனலுஞ் சூத்திரத்தின் உரையில், 'பல எழுத்துக் கூடியவிடத்து மூன்று மாக் திரையும் நான்கு மாக்திரையும் இசைக்கும் என்றவாறு' என்று எழுதியிருக்கின்றார். இதனால், அளபெடையில் ஒன்றற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் கூடியுள்ளன என்பது இவர்க்குங் கருத்தாதல் அறியப்படும். அவ்வெழுத்துக்கள் கூடியிருக்கு மியல்பினைத் தெரிவிக்குவிடத்து, ஆசிரியர்கருத்தின் வேறுபடுகின்றார்; அளபெடை பிளவுபடாத ஓசையது என்ற இளம்பூரணர்கருத்தினை மேற்கொண்டு, அக் கருத்தினை,¹ 'கோட்டு தூறும் மஞ்சளும் கூடியவழிப் பிறந்த செவ்வண்ணம்போல நெடியும் குறியும் கூடிய கூட்டத்துப் பிறந்து பின்னர்ப் பிளவுபடா ஓசையை அளபெடை என்று ஆசிரியர் வேண்டினார். இவை கூட்டிச் சொல்லிய காலத்தல்லது புலப்படா, எள்ளாட்டியவழியல்லது எண்ணெய் புலப்படா வாறுபோல' என்று உவமானம் தந்து விளக்கியுள்ளார். இக் கூற்றுப் பொருந்தாமை முன்னர் அறியப்படும்.

'குன்றிசை மொழிவயின்' என்னுஞ் சூத்திரத்தில் 'குன்றிசை மொழி' என்பது, இளம்பூரணர் கூறியவாறு ஒரெழுத்தொருமொழி எனின், மொழியின் இடை கடைகளில் வரும் அளபெடை அமையா என்று கருதி, நச்சினூர்க்கினியர் 'குன்றிசை மொழி' என்பதற்கு 'இசை குன்று மொழி' என்று பொருள் கூறி, ஈண்டு, 'மொழி என்றது ...இயற்சீர்ப்பாற் படுகின்ற எண்வகை அளபெடைச்சொற்களையும் என்று எழுதி, அவ் வெட்டினையும் காட்டினார்; அன்றியும், 'மொழி என்றதற்குத் தனிநிலை ஏழிணையுமே கொள்ளின், ஒழிந்த இயற்சீர்ப்பாற்

படம் அளபெடை கோடற்கு இடமின்மை உணர்க' என்று; இளம் பூரணர்கொள்கை பொருந்தாமையும் குறித்தார்.

இவ்ருரையிற் பொருந்தாதது அளபெடையில் பல எழுத்துக்களின் ஒலி பிளவுபடா தொலிக்கும் என்றதொன்றே. அதனை, ¹ இரண்டெழுத்துக் கூடி மூன்று மாத்திரையாயிற் றெனின் இரண்டெழுத்தொலி அங்ஙனம் இன்மையின் பொருந்தாது என்றீ மறுத்துள்ளார் சங்கர நமச்சிவாயர்.

நன்னூலார்கொள்கை

இனி, நன்னூலார்கொள்கையினை நோக்குவோம்: நன்னூலார்,

² 'இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெடில்

அளபெழும் அவற்றவற் றினக்குறில் குறியே'

என்னுஞ் சூத்திரத்தால், ஒசை குறையுமாயின் மொழியின் முதல் இடைகடை என்னும் மூன்றிடங்களிலும் உள்ள நெட்டெழுத்து அளபெழும். அதனைத் தெரிவித்தற்கு அவ்வந் நெட்டெழுத்தின் இனமாகிய குற்றெழுத்து அடையாளமாய் நிற்கும் என்று கூறினர். தொல்காப்பியனார், கொள்கையினை விடுத்து, இவர் இவ்வாறு கூறியதற்குக் காரணம் இளம் பூரணருரையும், வடமொழியில் ஒரெழுத்தே மூன்றுமாத்திரை யொலிக்கும் என்னுங் கூற்றுமே யாதல்வேண்டும்.

அளபெனீடயில் குற்றெழுத்து ஒலித்தல் இன்றி அடையாளமாய் நிற்கும் என்ற இவர்தாமே, மொழியின் சுற்றில் நிற்கும் எழுத்துக்களைக் கூறுமிடத்து, குற்றெழுத்து அளபெடைமொழியில் சுற்றில் நிற்கும் என்பதை,

³ 'குற்றயிர் அளபின் ஈறும்'

என்று கூறினர். இச்சூத்திரத்தில், 'ஒநவ்வோ டாம்; ஒளககர வகரமோ டாகும்' என்று கூறியனவெல்லாம் ஒலிபற்றியனவே யாதலின், குற்றயி ரளபின் ஈறும்' என்றதும் ஒலிபற்றியதேயாகும். இனி, ஆனி ஞ்ணநமன' என்னும் இறுதிநிலையைக் கூறுஞ் சூத்திரத்திலும், முதனிலை, இடைநிலைமயக்கம் இவை கூறுஞ் சூத்திரங்களிலும் கூறப்பட்டனவெல்லாம் ஒலிபற்றியனவே யாதல் ஆறிக. அன்றியும், இலக்கணதூலார் ஒலிபற்றியன கூறுதலேயன்றி வரிவடிவுபற்றியன கூறவேண்டுதல் இன்று. வடமொழியிலக்கணதூலார் வரிவடிவுபற்றியன கூறுதலே இல்லை. தமிழிலும் வரிவடிவுபற்றிக் கூறப்பட்டவை இவ்விவ் வெழுத்துப் புள்ளி பெறும் என்பதுவும், உயிரும் மெய்யுங் கூடிய எழுத்துக்களைக் குறித்தற்கண் உருவேறுபாடு வரும் என்பதுவுமே; 'வனையவெல்லாம் ஒலிபற்றியனவே.

1. நன். எழுத். 36. உரை.

2. நன். எழுத். 36.

3. நன். எழுத். 53.

குற்றயி ரளபின் ஈரம்¹. என்றதனை நோக்கின், அளபெடை-
மொழியில் நெட்டெழுத்தின்முன் குற்றெழுத்து நின்று ஒலிக்கும் என்று
கொண்டுள்ளார் எனப் போதரும். ஆயின், 'இசை கெடின' என்னுஞ்
சூத்திரத்தால் அளபெடைமொழியில் குற்றெழுத்து ஒலிப்பதன்று
என்பது நன்கறியப்படும். இவை முன்னொடு பின் முரணுப வாகலின்,
¹ 'அளவுகுறியாய் நிற்கும் என்ற குற்றெழுத்துக்களைக் "குற்றயி ரளபி
னீரம்" என மொழிக்கு ஈரம் நிற்கும் என்றல் பொருந்தாது' என்று.
கூறினார் இலக்கணவிளக்க நூலார்.

நன்னூலார் ஒரெழுத்தே மூன்று மாத்திரை யொலிக்கும் என்னுங்
கொள்கையினராகலின், அளபெடையையும் தனியெழுத்தாக எண்ணித்
தொகையிட்டார். அளபெடையின் ஒலி நெட்டெழுத்தின் ஒலியின்
வேறுபட்டதாகலின் அதனை வேறெழுத்தாக எண்ணுதலும் அமையு
மாயினும், அஃது இசை நிறைக்க வருமிடங்களில் வேறு பொருள் தருத
லின்மையின் அதனைத் தனியெழுத்தாக எண்ணுதல் அத்துனை அமைதி
யன்று. இனி, அமையும் எனக் கொள்ளினும், அளபெடையெழுத்து
எழு எனக் கோடலே தகுதி. மொழியின் எவ்விடத்தில் நிற்பினும்
அளபெடையெழுத்து ஒருதன்மையதா யொலித்தலன்றி இடவேறு
பாட்டான் ஒலிவேறுபாட்ட தூதல் இல்லையன்றே? ² 'எழுத்துப்
பலவாயின் ஒலிவேற்றுமையா னன்றே?' என்ற உரைகாரர்கருத்தின்
படியும் ஏழு எழுத்தாக எண்ணுதலே அமையும். இலக்கணவிளக்
கத்தார் அளபெடையெழுத்து ஏழு என்று கொண்டது கருதாதற்
பாலது. தொல்காப்பியனார் மூன்று மாத்திரை ஒலிப்பன நெடிலுங்
குறிலுமாகிய இரண்டெழுத்துக்களை என்று கொண்டாராகலின், அவர்
அளபெடையெழுத்து என ஒரு வகை கொண்டிலர்.

சங்கரநமச்சிவாய ருரை

மேற்கூறியவாறு, நன்னூலார்கூற்று முன்னொடு பின் முரணுதலை
ஒற்றுமைப்படுத்தல் வேண்டிச் சங்கரநமச்சிவாயப்புவர், ³ 'நெடில் அள
பெடுப்புழி வரிவடிவில் அறிகுறியாய் வருங் குற்றயிர் நெடிலொடு
தொடர்ந்து உடம்படுமெய்யுடன் ஈரந் தன்மைய தன்றித் தனித்துநின்ற
லிற் "குற்றயி ரளபின் ஈரம்" என்றார்.... உயிர்கழிந்த உடம்பைப்
"படுமகன் கிடக்கை காணாஉ" என்றாற்போல அறிகுறிமாத்திரையாய்
நின்றதனை இங்ஙனம் குற்றயிர் என்றதன் நி அஃது ஓர் எழுத்தன்றாகலின்'
என்று கூறினார். இது 'ஸ்திதஸ்ய கதி: சிந்தரீயா' என்னும் நியாயத்
தின்படி, ஆசிரியர் கூறியதற்கு ஒரு வழி கற்பித்தவாறே யாகும். இனி,

1. இ. வி. 19. உரை. 2. நன். எழுத். 36. உரை.

3. நன் எழுத். 53. உரை.

‘குற்றயி ரளபி னீரூம்’ என்னுஞ் சூத்திரம் இறுதிநிலை நெழுத்துக் களைக் கூறும் பகுதியது; வரிவடிவுபற்றிக் கூறும் பகுதியதன்று. ஆண்டுக் ‘குற்றயி ரளபி னீரூம்’ என்பதாமட்டும் வரிவடிவுபற்றிக் கூறுகின்றது எனின், ‘மற்றொன்று விரித்தல்’ என்னுங் குற்றம் நேரும். மேலும், ஈண்டு இது கூறிப் பயனின்மையின், ‘நின்று பயனின்மை’ என்னுங் குற்றமும் வரும். ஆகவே, உரைகாரர் ஒருகுற்றத்தை நீக்கக் கருதிக் கூறியவழி, வேறு சில குற்றம் நேர்ந்தன. இவர் கூறிய சமா தானம் அமைவுடையதன்று என்பது கருதியே, இவ்வரையைத் திருத்திய சிவஞானமுனிவர், ‘நெடில் அளபெடுப்புழி நெட்டெழுத்துத் தனியே வந்த நேரசை, குற்றெழுத்துத் தனியே வந்த நேரசை என்று கொள்ள நின்றலின், “குற்றயி ரளபி னீரூம்” என்றார்’ என்று எழுதினாவர். அதனை, அலகடு முறைபற்றிக் கூறுமிடத்து ஆராய்வோம்.

இனி ‘இசைகெடின்’ என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குச் சங்கரமச்சிவாய் ரெழுதியிருக்கும் உரையை நோக்குவோம்: அச் சூத்திரவுரையில், ‘ஆசிரியர்தொல்காப்பியரும் “குன்றிசை மொழிவயின் நின்றிசை நிறைக்கும் நெட்டெழுத்து” என்றும், அவற்றின்பின் அறிகுறியாய் வரும் ஒத்த குற்றெழுத்து என்றும் கூறினானே?’ என்று எழுதியுள்ளார். அவர் கூறுமாறு, ‘நின்றிசை நிறைக்கும் நெட்டெழுத்து’ என்று பிரித்தால், பின்னர் எஞ்சியிருப்பது ‘இட்பர் ஒத்த குற்றெழுத்தே’ என்பதுவே. ‘இதற்குப் பொருள் யாது? அறிகுறியாய் வரும் என்பது யாதனாற் கொள்ளப்படும்? சொல்லெச்சத்தால் அப்பொருள் கொள்ளினும் நெட்டெழுத்து இசை நிறைக்கும் என்று பொருள்படுதலின், நெட்டெழுத்து மூன்று மாத்திரை ஒலிக்கும் என்பது போதருமே. ஆசிரியர்,

‘மூவள பிசைத்தல் ஓரெழுத்தின்றே’

என்று கூறியிருத்தலின், நெட்டெழுத்தே நீண்டிசைக்கும் என்பது அவர்கருத் தாகுமா? அன்றியும், அது கருத்தாயின், ‘நீட்டம் வேண்டின் வேண்டுமல் வளவு கூட்டி எழுஉதல்’ என்றன்றே கூறியிருப்பர்? அதற்கேற்ப, ‘குன்றிசை மொழிவயின்’ என்னுஞ் சூத்திரத்திலும் கூறியிருப்பர். ‘அவ்வள புடைய கூட்டி எழுஉதல்’ என்று கூறுவாரோ? ‘அளபுடைய’ என்பது அளபுடையவற்றை; அளபுடைய எழுத்துக்களை என்றன்றே பொருள்படும்? இது, நெட்டெழுத்தே நீளும் என்னும் நன்னூலார்கருத்திற்கு நேர்மா றன்றோ? இக் கூறியவற்றால், சங்கரமச்சிவாயர் ‘குன்றிசை மொழி’ என்னுஞ் சூத்திரத்தைச் சிதைத்துக் கூறிய பொருள் சிறிதும் அமைவுடைய தன்றாதல் நன்கறியப்படும்.

சிவஞானமுனிவர்கருத்து

இனி, சிவஞானமுனிவர் எழுதியிருப்பதனை நோக்குவோம்: அவர் நன்னூல்விருத்தியுரையில், ¹ ‘ஆசிரியர்கொல்காப்பியரும், நீரும் நீரும் சேர்ந்தாற்போல நெட்டெழுத்தோடு குற்றெழுத்து ஒத்து நின்று நீண்டு இசைப்பதே அளபெடை யென்பார், “குன்றிசை மொழிவயின்...ஒத்த குற்றெழுத்தே” என்றார்... இப்பெற்றி அறியாதார் நெடிலும் குறிலும் விரலும் விரலும்*சேர நின்றாற்போல இணைந்துநின்று அளபெடுக்கும் எனத் தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப’ என்று எழுதியுள்ளார். நீரும் நீரும் சேர்ந்தாற்போல நெட்டெழுத்தோடு குற்றெழுத்துக் கலந்து நீண்டிசைக்கும் என்பது ‘குன்றிசை மொழி’ என்னுஞ் சூத்திரத்தால் பெறப்படுமா? ‘நெட்டெழுத் திம்பர் ஒத்த குற்றெழுத்து நின்று இசை நிறைக்கும்’ என்றதனான், ஒத்த குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தின்முன் தனியே நின்று ஓசை நிறைக்கும் என்பது போதருமேயன்றி, குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தோடு இரண்டறக் கலந்து நீண்டொலிக்கும் என்பது எவ்வாற்றாலும் போதருதல் இல்லை. ஆசிரியர்கருத்து அது வாயின், நெட்டெழுத்தும் குற்றெழுத்தும் ஒருங்கு கலந்து இசை நிறைக்கும் என்றன்றே கூறியிருப்பர்? அவ்வாறன்றி, நெட்டெழுத்திம்பர்க் குற்றெழுத்து நின்று இசை நிறைக்கும் என்றதனான், அவர்கருத்து அஃதன்றாதல் வெள்ளிடை மலைபோல் விளக்கமுறும். எழுத்தெடை என்னுது அளபெடை என்றதனான், நெடிலும் குறிலும் வேறுநின்று நெடுவிக்கும் என்பது பொருந்தாது என்றதுவும் அமைவதன்று, அளபெடை என்பதற்கு அளபின்பொருட்டு எழுந்த எழுத்து என்பதே பொருளாகலின். இது முன்னர் விளக்கிக்கூறப்படும்.

சூத்திரவிருத்தியில், ² ‘அளபெடை—அந் நெட்டெழுத்தோடு குற்றெழுத்து ஒத்து நின்று நீண்டிசைப்ப தொன்றாயினும் மொழிக் காரணமாய் வேறு பொருள் தாராது இசை நிறைத்தன்மாத்திரைப் பயத்ததாய் நிற்பலின் வேறெழுத்தென எண்ணப்படாதாயிற்று’ என்று, இளம் பூரணர் நச்சினுர்க்கினியர் இவர்தம் கொள்கையை மறுத்துக் கூறினர். நெடிலும் குறிலும் நீரும் நீரும் சேர்ந்தாற்போலச் சேர்ந்து முன்று மாத்திரை ஒலிக்குமேல் அதனைத் தனியெழுத்தாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும். அன்றியும், அளபெடுத்து ஓசை மிக்கொலிக்குமேல் அது வேறு பொருள் தரும் என்றலே ஆசிரியர்கருத்தாதல் மேலே கூறப்பட்டுளது. ஆகலின், ஓசை குறைந்த மொழியில் நெட்டெழுத்தின் பொருளிலேயே அளபெடை நிற்கும் என்பது சிறிதும் அமையாது. இதுகாறங் கூறியவாற்றால், சிவஞானமுனிவர், ஆசிரியரிருவர்கொள்கை

1. நன். எழுத். 36 உரை

2. பக். 24.

யையும் ஒற்றுமைப்படுத்தக் கருதிக் கூறிய உரை அமைவுடையதன் ருதல் அறியப்படும்.

தொல்காப்பியனாரும் நன்னூலாரும் வேறு வேறு கொள்கையினராயிருத்தல் குற்றமன்று. அவ்வாறு வேறுபட்ட இருகொள்கையையும் ஒன்றே என்று சாதிக்க முற்படுவதுதான் குற்றமாகும்.

நேமிநாதநூலார்கொள்கை

நேமிநாதநூலார் ¹ ‘அளபெடைகள் சொல்லொற்றி நீட்டத் தொகும்’ என்றித்துணையே அளபெடையைக்குறித்தாக் கூறியுள்ளார்; நீட்டும் முறைமையைக் கூறிற்றிலர். ஆயின், ² ‘மூன்றடி’ என்று மாத்திரை கூறியிருத்தலின், அவர் நன்னூலார்கொள்கையினராவார்; அன்றியும், எழுத்ததிகாரத்தில் வடநூலிலக்கணம் சிலவற்றையும் கூறியிருத்தலின் வடநூற்கொள்கைப்படி ஒரெழுந்த மூன்று மாத்திரை ஒலிக்கும் என்று கொண்டாருமாவார். உரைகாரர், ‘ஒற்றுக்கள் ஊன்றிச் சொல்ல அளபெழும்; அவை ஒற்றளபெடையாம். நெட்டெழுத்து நீட்டிச் சொல்ல அளபெழும்; அவை உயிரளபெடையாம்’ என்று எழுதியுள்ளார். அன்றியும் அவர், அளபெடை இருபத்தெட்டு என்று கூறி, அதற்குக் ‘குன்றிசை மொழி’, ‘ஐஔ என்னும் ஆயிரெழுத்திற்கு’ என்னுஞ் சூத்திரங்களை மேற்கொள்காக் காட்டியிருக்கின்றார். இச் சூத்திரங்களால் அளபெடை ஒரெழுத்து என்பதும், அதன் விரி இருபத்தெட்டு என்பதும் பெறப்படுமாறில்லையாகலின், இவற்றைக் காட்டியது பயனில் செய்யலை. இனி, இலக்கண விளக்க நூலை நோக்குவோம்:

இலக்கணவிளக்கநூலார்கொள்கை

இசைகெடின் மொழிமுத லீடைகடை நெடில்வழித்

தத்த மொத்த குற்றெழுத் தோடள

பெழுஉம் ஐஔ இஉ என்னும்

ஆயிரெழுத்தோ டளபெழும் என்ப’

என்பது இலக்கணவிளக்கத்தில் அளபெடையைப்பற்றிக் கூறுஞ் சூத்திரம். இதனால், ஓசை குன்று மொழியில் நெட்டெழுத்துக்கள் தமக்குப் பின் நிற்குங் குற்றெழுத்துக்களோடு கூடி மிக்கொலிக்கும் என்பது போதரும். இச் சூத்திரவுரையில், ‘கோட்டுதாறும் மஞ்சளங் கூடிய வழிப் பிறந்த செவ்வண்ணம்போல நெடிலங் குறிலுங் கூடிய கூட்டத்திற் பிறந்து, பின் பிளவுபடாது ஒலிக்கின்றது’ என்றும், ‘எள்ளாட்டிய வழியல்லது எண்ணெய் புலப்படாவாறுபோல நெடிலங் குறிலுங் கூடிய

கூட்டத்தல்லது புலப்படாது நிற்பது என்றும் எழுதியிருப்பவை நச்சினுர்க்கினியத்தனவே. இச் சூத்திரத்தையும் உரையையும் நோக்கின், தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திற்கு நச்சினுர்க்கினிய ரெழுதியிருக்கும் உரையை மேற்கொண்டுள்ளார் இவ்வாசியர் என்பது நன்கறியப்படும். நச்சினுர்க்கினியருரை தொல்காப்பியனாகருத்திற் கொத்ததன்று என்பது மேலே கூறப்பட்டதாகலின், இதுவும் அமையாதென்பது கூறாமலே விளங்கும்.

இக்காலத்தவர் கூறுவது

இனி, அளபெடையைச் சூறித்து இக்காலத்தவர் கூறுமவற்றை ஆராய்வோம்: தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரவுரைகாரரிருவரும் அளபெடையின் திறத்துக் கூறிப்புகரை பொருந்தாது என்று கூறப்படிக்கா ரொருவர்¹ கூறியிருப்பவை:

1. ஓரெழுத்தினையே வேண்டிய வளவு நீட்டலாமாதலானும், 'மற்றொ ரெழுத்தினைக் கூட்டி நீட்டலெனவும்' என்னும் யாப்புறவின்மையானும், ஈரெழுத்துக் கூடி நீளும் என்றல் பொருந்தாது. (பக். 280).

2. இரண்டெழுத்துக் கூடி ஒலிக்குங்கால் எவ்வளவொலிக்கும் என்பது தெரிய வராது. அதனால், மூன்று மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும் என்பதும் படும. (பக். 280).

3. 'அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றினை நீடலும்' எனவும், 'நீட வருதல் செய்யுளு றுரித்தே' எனவும், 'உரைப்பொருட் கிளவி நீட்ட மும் வரையார்' எனவும், 'மகர உகரம் நீட்ட லுடைத்தே' எனவும், 'ஆறென கிளவி முதனீ டும்மே' எனவும், 'முதனிலை நீடினும் மான மில்லை' எனவும் ஆசிரியர் கூறுதலின், ஓரெழுத்தே நீளும் என்பதன்றி, இரண்டெழுத்துக் கூடி நீளும் என்பது ஆசிரியர்கருத்தன்று. ஆகலின், அளபின்பொருட்டுக் கூட்டிய எழுத்துக்கள் வரிவடிவில் அறிகுறியாய் வரும். (பக். 281).

4. ஆகாரம் ஒருமாதிரை நீளுங்கால் அகரவடிவாயே நீடலின் அகரம் வரிவடிவில் எழுதுவதாயிற்று. ஆகாரம் நீளுங்கால் 'ஒருமாதிரை நீண்டு அகரமாய் நின்று ஒலிக்கும்' என்பதுபற்றியே, 'குன்றிசை மொழிவயின்... ஒத்த குற்றெழுத்தே' என்றார். குற்றெழுத்து இசை நிறைக்கும் என்றதனான், அக் குற்றெழுத்து எழுத்தாகக் கொள்ளப்படாதென்பதும், ஒலிவடிவில் அவ்வளபெடையோசை அவ்வல் வினவெழுத்தாய் நீண்டொலிக்கும் என்பதும் கூறினாராயிற்று. ஆகவே, குற்றெழுத்து ஒலிவடிவில் நீட்டெழுத்தின் பின் நின்று இசை நிறைக்கும்;

வரிவடிவில் நெட்டெழுத்து அவ்வவ் யினமாய் நீண்டொலிக்கும் என்பதற்கும், மாத்திரைக்கும் குறியாய் நிற்கும் என்பன தாமே போதரும். (பக். 282, 3). இச்சூத்திரத்திற்கு நெடிலும் குறிலுமாகிய இரண்டெழுத்துக்கூடி ஒலிக்கும் எனப் பொருள் கூறின் ஆசிரியர்கருத்தொடு முரணுதலன்றி, ஆசிரியரையும் பிழைபடுத்துவதாக முடியும். (பக். 285).

5. 'நீட்டம் வேண்டின்' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு, 'ஒரெழுத்து முன்னையினும் மாத்திரை மிக்கொலித்தலை விரும்பின் விரும்பிய மாத்திரையையுடைய எழுத்துக்களை அவ் வளவின்பொருட்டு அவ்வெழுத்தோடு கூட்டி அவ் வளபாக அவ்வெழுத்தின் இசையை எழுப்புக' என்பதே பொருள். 'நீட்டம் வேண்டின்', 'எழுஉதல்' என்பவற்றை உற்று நோக்கின், ஒன்றே தன் இசை நீண்டு ஒலித்தலன்றி, இரண்டு கூடி நீண்டிசைத்தல் என்பது பொருந்தாமை தானே போதரும். (பக். 280, 1).

இனி, இவற்றை முறையே நோக்குவோம் :

1. ஆசிரியர் மூன்று மாத்திரை ஒலிப்பதோரெழுத்து இல்லை என்று கூறி, இசை குறைந்தவிடத்து நீட்டம் வேண்டின் அவ் வளபுடைய எழுத்துக்களைக் கூட்டி ஒலித்தல் வேண்டும் என்றும் நெட்டெழுத்தின் முன் ஒத்த குற்றெழுத்து நின்று இசை நிறைக்கும் என்றும் கூறியிருத்தலின், ஒரெழுத்தையே வேண்டுமளவு நீட்டலாம் என்பதும் இரண்டெழுத்துக் கூட்டி நீட்டவேண்டும் என்னும் யாப்புறவில்லை என்பதும் எவ்வாறு அமையும்?

2. நெடிலும் குறிலும் ஆகிய இரண்டெழுத்தினைக் கூட்டி ஒலிக்கின் மூன்று மாத்திரை யொலிக்கும் என்பது சிறுஅரும் அறிவராகலின், எவ்வளவொலிக்கும் என்பது அறியப்படா தென்றது பொருந்தாது. இனி, ஒரெழுத்தினையே நீட்டுதல் வேண்டும் என்னுங் கூற்றில்தான் எவ்வளவொலிக்கும் என்பது தெரியவாராது ; மூன்று மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும் என்பதும் படும்.

3. 'அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்' என்றது இசை நூல் வழக்கு. அதனை 'இசையொடு சிவணிய நரம்பின் மறைய' என்று ஆசிரியர் தெரிவித்துள்ளார். 'நீட வருதல்' என்பது முதலாகக் காட்டப்பட்டனவெல்லாம் இயல்பினாதல் விதியினாதல் குறிலாயிருக்கும் எழுத்துக்களைப்பற்றியனவே. ஒரெழுத்து இரண்டு மாத்திரை யொலிக்குமாகலின், அக் குறில்கள் நீளும் என்றார். அவ்வாறு ஆசிரியர், குன்றிசை மொழியில் நெட்டெழுத்து நீளும் என்றிலர். 'குன்றிசை மொழி' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு இவர்தாமே, ¹ 'இசை குன்றிய

மொழியினிடத்து னெட்டெழுத்துக்குப் பின்னே அதனோ டொத்த் குற் றெழுத்து நின்று அவ்விசையை நிறைக்கும்' என்று உரை கூறியுள்ளா ராகலின், 'ஒரெழுத்தே நீளுதலன்றி இரண்டெழுத்துக் கூடி நீளும் என்பது ஆசிரியர்கருத்தன்று' என்றது மறதியின் செயலே; யாதோ, தெரிகிலது.

4. ஆகாரம் ஒருமாதிரை நீளமிடத்து அகரவடிவாயே நீளு மாயின், அவர் காட்டிய 'நீட வருதல்' என்னுஞ் சூத்திரத்தின்படி, சுட்டாகிய அகரம் ஒருமாதிரை நீளமிடத்து அகரவடிவாயே நீளு மன்றே? ஆண்டு அறிகுறியாக அகரம் எழுதப்படவில்லையே. 'ஆவயி னுன' என்னுமிடத்து ஆகாரவொலியையன்றி அகரவொலி கேட்கப் படுதலும் இல்லையன்றே? உயிரளபெடையில் ஁ட்டெழுத்தின் இறுதி யில் ஒத்த குற்றெழுத்தின் ஒலி உளது என்றும், அதனானே வரிவடிவில் ஒத்த குற்றெழுத்து எழுதப்படுகின்றது என்றும் கூறுபவர், அளபெடை ஒரெழுத்தே என்றும், இரண்டெழுத்துக் கூடி ஒலிக்கும் என்றல் ஆசிரி யர்கருத்தொடு முரணும் என்றும் கூறுதல் எத்துணை முரண்பாடு! 'அள பெடையில் ஒலிவடிவிலும் குறில் உளது; வரிவடிவிலும் குறில் உளது' என்று கூறிக்கொண்டே ஆண்டுக் குற்றெழுத்து இல்லை என்பவர் பின்னை யாதுதான் கூறார்!

5. ஒரெழுத்து முன்னையினும் மாதிரை மிக்கொலித்தலை விரும் பின் விரும்பிய மாதிரையுடைய எழுத்துக்களை அவ்வெழுத்தொடு கூட்டி எழுப்புக' என்று உரைகூறியவர், ஆண்டே—அப்பொழுதே— ஒரெழுத்தே இசை நீண்டு ஒலித்தலன்றி, இரண்டு கூடி இசைத்தல் பொருந்தாது என்றாராயின், அவர்கூற்றுப் பன்னப் பெறுமோ என்று விடுக்கற்பாலதே யாகுமன்றே?

இக் கூறியவற்றால், ¹ 'அளபெடைகள் இரண்டெழுத்து மயங்கிய மயக்கம் அல்ல; முன்னைய எழுத்தின் ஓசையை மிகுவிப்பதே அள பெடை' என்பார்கூற்றும் ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார்கொள்கைக்குட் பொருந்தாது என்பது தானே போதரும்.

தொல்காப்பியனார் இசை குறைந்தவிடத்துக் குற்றெழுத்து வந்து நின்று இசையை நிறைக்கும் என்றார். நன்னூலார் ஆண்டு நெட் டெழுத்தே நீண்டிசைக்கும் என்றார். தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார வுரைகாரரிருவரும் நெட்டெழுத்தும் குற்றெழுத்தும் பிளவுபடாத இசைக்கும் என்றனர். இம் மூன்றற்கும் புறம்பே நான்காவதொரு கொள்கையைக் கூறி 'இதுவே தொல்காப்பியர்முதலியோர்கருத்து

என்போரது சாகசச்செயல் என்னே அது, தமது கொள்கை 'எனின்' யான ஒன்றும் கூறேன்.

உயிரளபெடையின் வகை

நன்னூலார் சார்பெழுத்தின் தொகை கூறுமிடத்து, உயிரளபெடை இருபத்தொன்று என்று கூறினார். மயிலைநாதர் அவ்விருபத்தொன்றற்கும் உதாரணம் காட்டினார். உயிரளபெடை இருபத்தெட்டு என்று கூறும் நூல்களில் அவ் விருபத்தெட்டற்கும் உரைகாரர் உதாரணங் கொடுத்துள்ளனர். சங்கரநமச்சிவாயரும் 'இடவகையான் உயிரளபெடை எழுமூன்றாய் வருமாறு காண்க' என்று எழுதியிருக்கின்றார். அவர், 'இசைகெடின்' என்று பொதுப்படக் கூறினமையான், இன்னிசை நிறைப்ப வருவனவும் சொல்லிசை நிறைப்ப வருவனவும் கொள்க என்று எழுதியதனான், சிவஞானமுனிவர் நன்னூல்விருத்தியுரையில், 'ஓளகாரம் மொழியிடை கடைகளின் வரப்பெறுமையின் அவ்விடங்'களின் அஃதொழிய நின்று அளபெடுக்கும் அளபெடை பத்தொன்பதோடு இன்னிசை நிறைப்பவும் சொல்லிசை நிறைப்பவும் அளபெடுக்கும் அளபெடை இரண்டுங் கூட்டி உயிரளபெடை எழுமூன்றாய் வருமாறு காண்க' என்று எழுதுவாராயினார். இது நன்னூலார்கருத்திற்கு ஒத்ததாதல் இல்லை. ஆயின், ஓளகாரம் மொழியின் இடையிலும் கடையிலும் நில்லாதாகலின், அளபெடை இருபத்தொன்றாதல் இன்றால் எனின், பழைய உரைகாரர் பலரும் ஓளகாரம் மொழியின் இடையிலும் கடையிலும் அளபெடுத்தற்கு உதாரணங் காட்டியிருத்தலின், நன்னூலாரும் அக்கருத்தின் ராவார். இனி, இடையெழுத்தோடு தொடராத டுகரறுகரங்களை நீக்காது குற்றியலுகரம் ஆறாது என்றதுபோன்று, இடையிலும் கடையிலும் வாராத ஓளகாரத்தையும் நீக்காது உயிரளபெடை எழுமூன்று என்றார் எனக் கொள்ளுதலும் ஆம். அவ்வாறு கோடலினும், இன்னிசை சொல்லிசை என இரண்டளபெடைகளைக் கொண்டால் என்னை எனின், அவை, இசை நிறைக்க வந்த அளபெடைகளின் ஒலியினும் வேறுபட்ட ஒலியினவல்லவாகலானும், இடத்தானும் மொழியின் இடை கடையன்றி வேறிடத்தனவல்லவாகலானும், அவற்றை வேறாக எண்ணுதற்குப் போதிய நியாயம் இல்லை என்க. அன்றியும், ஒலி வேற்றுமையானே எழுத்துப் பலவாயின என்றதை உடன்பட்ட அவர்தாமே ஒலிவேற்றுமையோடு இடவேற்றுமையும் இல்லாத எழுத்தினை வேறாக எண்ணித் தொகை கோடல் பொருந்தாதன்றே? சொல்லிசையளபெடை என ஒன்று கொள்ளின், இயல்பாகவே அளபெடையோடிருக்குங் குரீஇ, மகாஅர் என்பனபோல்பவற்றை இயற்கையளபெடை எனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். குரீஇ என்பதுபோல்பவற்றை இயற்கையளபெடை என்றே கொண்டனர் பேராசிரியர்முதலியோர். ஆகலின்,

உயிரளபெடை இருபத்திரண்டரதல் வேண்டும். அவ்வாறு அதனைக் கொண்டிலராகலின், சொல்லிசையளபெடை என்றும், இன்னிசையளபெடை என்றும் வேறு பெயர் கொடுத்து அமைத்தல் நன்னூலார் கருத்திற்கு அமைவதன்று.

அளபெடை என்பது யாது?

அளபெடை' என்னும் பெயர் பெறுவது யாது என்பதை ஈண்டு ஆராய்வோம்: யாப்பருங்கல முடையார்,

தளைசீர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே

குறுகிய இகரமும் குற்றிய லுகரமும்

அளபெடை யாவியும் அலகியல் பிலவே'

என்று கூறியுள்ளார். இச் சூத்திரத்தில், குறுகியஇகரம் குற்றிய லுகரம் அளபெடையாகி என்பன எழுவாய்; அலகியல்பில என்பது பயனிலை. ஆகலின், தளை முதலியன கெடுமிடங்களில் அலகுபெறுது நிற்கும் உயிரெழுத்து அளபெடை என்னும் பெயர் பெறும் என அறியப்படும். இனி, விருத்திகாரர் கொடுத்துள்ள உதாரணங்களை நோக்குவோம்:

குற்றியலிகரம் அலகு பெறுததற்கு உதாரணம்:

‘குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்’

இதில், ‘தி’ அலகு பெற்றிலது.

குற்றியலுகரம் அலகு பெறுததற்கு உதாரணம்:

‘கொன்றகோடூடு குருதி பாயவும்’

இதில், ‘று’, ‘டு’க்கள் அலகு பெற்றில.

அளபெடை அலகு பெறுததற்கு உதாரணம்:

‘உப்போலு ளுவுரைத்து மீள்வாள்’

இதில், ‘லு’ அலகு பெற்றிலது. [போ—அலகு பெற்றது.]

‘பிண்ணக்கோலு என்னும் பிணுவின் முகத்திரண்டு’

இதில், ‘லு’ அலகு பெற்றிலது. [கோ—அலகு பெற்றது.]

‘தாரேலுநா நென்பா னுடங்கிடைக்கும்’

இதில், ‘லு’ அலகு பெற்றிலது. [ரே—அலகு பெற்றது.]

‘கனிச்சாத்தாஅ என்றியான் கட்காண நின்று’

இதில், ‘அ’ அலகு பெற்றிலது. [தா—அலகு பெற்றது.]

இக் காட்டிய காட்டுக்களிலெல்லாம் குற்றெழுத்தே அலகு பெற்றிலாதது காண்க. குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் அலகு பெறுதன போன்று, அளபெடையுதாரணங்களில் குறிலே அலகு பெற்றிலது.

ஆசிரியர்கூற்றானும், விருத்திகாரர், ‘உயிரளபெடைகளை இவ்விலக்கணத் தால் அலகுபெறு என்று களைய, வண்ணம் சிதையாதாம்’ என்று எழுதியிருப்பதானும், அளபெடை என்பது பொருள் புலப்பாட்டிற்குத் தோன்றிய குற்றயிரே யாதல் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தெள்ளி தின் அறியப்படும். காரிகையில், ¹ ‘சீரும் தளையும் சிதையிற் சிறிய இட அளபோ, டாரும் அறிவர் அலகு பெறுமை’ என்றது இதனை வலியுறுத்தும்.

இனி, ² ‘அளபெடை அசைநிலை ஆகலும் உரித்தே’ என்னுஞ் சூத்திரத்தான், ஆசிரியர்கொல்காப்பியனார்கருத்தும் இதவே யாதல் அறியப்படும். அளபெடை அசையின் நிலைய தாதலும் உண்டு என்பது இச்சூத்திரத்தின் பொருள். உம்மையான், அசையின் நிலைய தாகாமையும் உண்டு என்பது போதரும். எவ்விடத்தில் அசையின் நிலையது ஆகும்? எவ்விடத்தில் ஆகாது என்பதனை நோக்குவோம்:

‘கடாஅ உருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டும்’

என்னுமிடத்தில் அளபெடை அசைநிலை ஆயிற்று. ‘அளபெடை அலகு பெற்றது’ என்று இளம்பூரணவுடிகள் எழுதியிருப்பது காண்க.

‘களிச்சாத்தாஅ என்றியான் கட்காண நின்னு’

என்னுமிடத்தில் அளபெடை அசைநிலை ஆயிற்றிலது. பண்டமாற்று, நாவல்கூற்று முதலிய இடங்களில் வரும் அளபெடையும் பெரும் பாலும் அலகு பெறுது.

‘உப்போலு எனஉரைத்து மீள்வான்’

‘இதன்கண் அளபெடை அசைநிலையாகி அலகுபெறு தாயிற்று’ என்று இளம்பூரணர் எழுதியிருப்பதுங் காண்க. ஆயின், இத்தகைய விடங்களில் அளபெடை கோடல் எற்றுக்கெனின், அளபெடை கொள்ளாக் கால் செய்யுளுட் கருதிய பொருண்மை விளங்காது. ஆகலின், செய்யுளின்பம் சிதையாவாறு அளபெடை கொண்டு, அலகிடுகைக்கண் அதனை அசையாகக் கொள்ளாது விடப்படும். ³ ‘பாவைவழக்கினுள் விளியும் பண்டமாற்றும் நாவல்கூறலும் அவலமும் அழுகையும் பூசலிடுதலும் முறையிடுதலும் முதலாயவற்றுள் அளபெடுத்த மொழிகள் செய்யுளகத்து வந்து உச்சரிக்கும்பொழுது அளபெடா என்பது இலக்கணம் இன்மையின் செய்யுளகத்து வந்து, தளைசீர் வண்ணம் கெட நின்றால் அலகுபெறு’ என்றும்,

‘மாத்திரை வகையால் தளைதம் கெடாநிலை

யாப்பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும்

என்றாகலின், கூட்டவும் விலக்கவும் பட்டது' என்றும் யாப்பருங்கல விருத்திகாரர் எழுதியிருப்பவை நோக்கத் தக்கன.

ஆயின், பண்டமாற்றுமுதலியவற்றில் வந்த அளபெடை அலகு பெற்றுளது யாண்டோ எனின்.

‘நாவல்லா னன்றுரைக்கும் நாளோதை’

என்னும் அடியில், ‘நாவல்லா என்புழி உயிரளபெடை தளைசீர் வண்ணங்களை நொறுகொன்றாது நின்று அலகு பெற்றவாறு’ என்று யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர் எழுதியிருப்பது காண்க.

இதுகாறுங் கூறியவற்றுல், உயிரளபெடையில் இசைநிறைத்தற்கு வருங் குற்றெழுத்தே அளபெடை எனப்படும் என்பது தேற்றமுறும். டாக்டர், புரீ, பி. எஸ். சுப்ரமணியபாஸ்திரியாரவர்களும் இங்கனமே எழுதியிருக்கின்றார்கள்.¹ ஓற்றளபெடையிலும் தோன்றிய மெய்யே அளபெடை எனப்படும். இது முன்னர் அறியப்படும்.

அளபெடைமொழியை அலகீடு முறை

தொல்காப்பியனர் கூறியவாறு அளபெடைமொழியில் நெடிநுங் குறிலும் தனித்தனியே நினறு ஒலிந்தலானே உரைகாரர் அவற்றை இரண்டெழுத்துக்களாக எண்ணுதல் அமைவதாயிற்று. அம் முறையினுனே,

‘தேளந் தேரும் பூஉம் புறவில்

போலரி துள்ளுஞ் சோலரி நண்ணிக்

குரையும் பிணையல் விராஅங் குஞ்சிக்

குடாஅரிக் கோவல ரடாஅரின் வைதத்’

என்னும் அடிகளில்,

தேளம், பூஉம் என்பவை தேமாச் சீரும்,

போலரி, சோலரி என்பவை கூவிளச் சீரும்,

குரையும், விராஅங் என்பவை புளிமாச் சீரும்,

குடாஅரி, ரடாஅரின் என்பவை கருவிளச் சீரும்

ஆயின். ‘அற்றன்று; “மாத்திரை வகையால் தளைதம கெடாநிலை, யாப் பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும்” என்பவாகலானும், “எழுத் திற்கு மாத்திரைகோடலும் அசைத்தலும் சீர்செய்தலும் தளையறுத்த லும் ஒசைப்பற்றியல்லது எழுத்துப்பற்றியல்ல” வாகலானும், மூன்று மாத் திரை ஒலிக்கும் ஒரெழுத்தினையே இரண்டுமாத் திரையும் ஒருமாத் திரையு மாகப் பிரித்து அசைக்கோடல் கூடும்’ எனின், அது பொருந்தாது. என்னை எனிற் கூறுவேன்.

1. தமிழ்மொழிநூல். பக். 56.

‘மாத்திரை வகையால்’ என்னுஞ் சூத்திரம், மாத்திரை வகையினால் தலை கெடாத நிலையில் யாப்புக்கெடாமைப்பொருட்டு அளபெடுத்தல் வேண்டும் என்று, அளபெடுத்தலின் இன்றியமையாமையைக் கூறுவதேயன்றி; மாத்திரை வகையான் அசை முதலியன கோடல்வேண்டும் என்று கூறுவதன்று. இவ் வுண்மை இச் சூத்திரத்தைப் பல விடத்தும் எடுத்தாண்ட யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர், ¹ ‘அளபெடை யாவன— மாத்திரை குன்றலின் சீர் குன்றித் தலைகெட நின்றவிடத்து, யாப்பழி யாமைப்பொருட்டு வேண்டப்பட்டன. என்னை? “மாத்திரை வகையால்—வேண்டும்” என்றாராகலின்’ என்றும், ² ‘கடாக்களிற்று, படா முலை என்று அளபெடாதே தத்தம் பொருளைப் பயக்குஞ் சொற்கள் ஒருகாற் செய்யுளாகத்து வந்து மாதிரை சுருங்கிச் சீருந் தளையும் சிதைய வந்தால், “கடா அக் களிற்றின்மேல் கட்படா மாதர், படா அமுலைமேற் றுகில்” என்று சீரும் தளையும் சிதையாமே அளபெடுக்கும். “நிலம்பாய்ப்பாய்ப் பட்டன்று நீலமா மென்றோள், கலம்போய்ப் போய்க் கெளவை தரும்” என்றித்தொடக்கத்தன மாத்திரை சுருங்கிச் சீருந் தளையும் சிதையநிலாவாகலின் அளபெடா என்பது. என்னை? “மாத்திரை வகையால்...வேண்டும்” என்றாராகலின்’ என்றும் எழுதியிருப்பவற்றான் நன்கு அறியலாகும்.

இனி, மாத்திரை வகையால் அசைக்கோடல் வேண்டும் என்று தொல்காப்பியனார் யர்ண்டும் கூறிற்றிலர்; பிற்காலத்தாசிரியரும் கூறிற்றிலர். உரைகாரரும் எழுதியுள்ளார்களெனத் தெரியவில்லை. ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார்,

‘குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறினேடில்
ஒற்றோடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரும் நிரையும் என்றிசிற்பெயரே’

என்றும், அமிதசாகரனார் யாப்பருங்கலத்தில்,

‘நெடில் குறில் தனியாய் நின்றுமொற் றடுத்தும்
நடைபெறும் நேரசை நால்வகை யானே’
‘குறிலிணை குறினேடில் தனித்தும் ஒற் றடுத்தும்
நெறிமையி னுன்காய் வருநிரை யசையே’

என்றும், காரிகையில்,

‘குறிலே நெடிலே குறிலிணை ஏனைக் குறினேடிலே
நெறியே வரினும் நிறைந்தோற் றடுப்பினும் நோநிரை என்றறி’

என்றும், எழுத்தின்மேல் வைத்து அசைக்கு இலக்கணங் கூறியுள்ளானரேயல்லாமல், மாத்திரைமேல் வைத்து, இத்தனை மாத்திரை

நேரசை; இத்தனை மாத்திரை நிரையுசை என்று கூற்றிற்றிலர். யாப்பருங்கல விருத்தியில் பிறநூல்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டியிருக்குஞ் சூத்திரங்களிலும் எழுத்துக்களின்மேல் வைத்தே அசைகட்கு இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது.

அசைகட்கு மாத்திரையே கொள்ளப்படுமாயின், ஈரளபெடையில், விராஅஅய் என்பதுபோன்ற இரண்டு அகரங்களை எழுதாமல் ஓர் ஆகாரத்தை எழுதலாம்; அவ்வாறே ஒலிக்கலாம். என்னை எனின், இரண்டு அகரங்கள் இரண்டு மாத்திரையன; ஓர் ஆகாரம் இரண்டு மாத்திரையது. ஆகலின், ஓர் ஆகாரத்தையே எழுதின எழுத்தும் நருங்குமே. அவ்வாறு எழுதாமல் இரண்டு அகரங்களை எழுதுதல் நோக்கின், அசைகட்கு எழுத்துக்களே கொள்ளப்படும் என்பதும், அதனானே இரண்டு அசைகளின்பொருட்டு இரண்டு அகரங்களை எழுதுகின்றனர் என்பதும் புலனாகும். ஈண்டு, இவ்வெழுத்துக்கள் பிளவுபட்டே ஒலிக்கும்.

அன்றியும், எழுத்துவகையானன்றி மாத்திரைவகையான அசை கொள்வதாயின், இரண்டு மாத்திரை (அ) நேரசையாதலையன்றி, நிரையசையும் (அரி) ஆகுமே. அஃது இலக்கணமாமோ? இவற்றான், மாத்திரைவகையானன்றி எழுத்துவகையானே அசைகோடல் அறியப்படும். சீர்கோடற்கும் தனிகோடற்கும் அசைகளின்மேல் வைத்து இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது; மாத்திரையின்மேல் வைத்ததன்று.

பிளவுபடாது மூன்று மாத்திரை ஒலிப்பதோ ரெழுத்தினை இரண்டு மாத்திரையும் ஒரு மாதிரையுமாகப் பிரித்து, நெடில் தனித்து வந்த நேரசை; குறில் தனித்து வந்த நேரசை என அசை கொண்டு, சீரும் கோடல் அமையும் எனின், இரண்டு மாத்திரை ஒலிப்பதோ ரெழுத்தினை ஒருமாத்திரையும் ஒருமாத்திரையுமாகப் பிரித்து அசை கோடலும் அமையும். ஆகலின், 'நல்ல படாஅ பறை' என்னுமிடத்து அளபெடை கோடல் வேண்டுதலின்று. 'படா' என்பது உள்ள டகர ஆகாரத்தினை (டா) இரண்டு குறிலாகப் பிரித்து, முறையே நிரை நோர் அசைகளாக்கின், புளிமாச்சீ ராகும்; தனிகொடாது, டகர ஆகாரத்தை மூன்று மாத்திரைக்கு நீட்டுதல் ஏன்? உள்ள மாத்திரைகளைக்கொண்டே சீரினை அமைத்துக்கோடற்கு ஆகுமிடத்தில், புதியதோ ரெழுத்தினைக் கொணர்தல் வேண்டாததொன்றன்றோ?

அளபெடையில், முதலிலும் தனித்தனியே இரண்டெழுத்துக்களே; பின்னர் அலகடுமிடத்தும் இரண்டெழுத்துக்களே; எழுதுதலும் இரண்டெழுத்துக்களே. ஆயின், ஒலிக்குமிடத்தும்பட்டும் தமிழில் இல்லாத தோரெழுத்தே! இக்கூற்றின் அமைதி என்னே!

இதுகாறும் கூறியவற்றால், தொல்காப்பியனார் கூறியவாறு அளபெடையில் நெட்டெழுத்தும் அதற்கு ஒத்த குற்றெழுத்தும் முறையே நின்று மூன்று மாத்திரை ஒலிக்கின்றன என்பதும், அதனானே அலகிடு மிடத்து, 'அவை நின்றவாறே நெடிலுங் குறிலுமாக அலகிடுதல அமைதி யாயிற்று என்பதும், ஒரெழுத்தே ிரையுபடாமல் மூன்று மாத்திரை யொலிக்கும் என்பார்கூற்றுத் தமிழின் கனியியல்பிற்கும் செய்யுளிலக்கணத்திற்கும் சிறிதும் அடையாது என்பதும் தெளிவாகும்.

இனி ஒற்றளபெடையை அலகிடு முறைமை நோக்குவோம் :

‘கண்ண் கருவினை கார்முல்லை கூரெயிறு’

என்னும் அடியில், ‘கண்ண்’ என்னுஞ் சீரை அஃ திருக்குமாற்றானே கண், ண் எனப் பிரித்து, தேமாச்சி ராகக் கோடல் வேண்டும். தனிமெய் ஓரலகு பெறுமோ என்னும் ஐயத்தை நீக்குதற்கே அமிதசாகரனார்,

‘ஒற்று அளபாய்விடின் ஓரலகாம்’

என்று கூறினார். அவர்தாமே,

‘தனிநிலை ஒற்றிவை தாமல கிலவே

அளபெடை யல்லாக் காலை யான’

என்று கூறியிருத்தலின், அளபெடையல்லாதவழி,

‘கரோற் றுயினும் மூவொற் றுயினும்

ஒரொற் றியல என்மனார் புலவர்’

என்றபடி, கார்க்கோதை, கதிர்ச்செந்நெல், கடாய்க்கன்று என்பவற்றில் இரண்டு மெய்கள் ஒருங்கு நிற்கினும் அலகுபெறு என்பதும், அளபெடையாயவழித் தனிமெய்யும் அலகுபெறும் என்பதும் அறிதல் கூடும். உரைகாரர், ‘தனிநிலை யொற்றிவை தாமல கிலவே... காலையான’ என்றதனால்,

‘தனிநிலை யொற்றிவை தாமலகு பெறாஉம்

அளபெடை யாகிய காலை யான

என்பது பெறப்பட்டது’ என்று எழுதி,

‘அஃஃகி னஃகிய வெஃகனார் நாவினார்’

என்பதுமுதலியன காட்டி, ‘ஆய்தம் அளபெழுந்து நேரசை யாயினவாறு கண்டுகொள்க’ என்றும்,

‘கண்ண் கருவினை கார்முல்லை கூரெயிறு’

என்பதுமுதலியன காட்டி, ‘ஒற்று அளபெழுந்து நேரசை யாயினவாறு’ என்றும் எழுதியுள்ளார். இச் செய்யுட்களில் நேரசையாக் அலகு பெற்

றன இரண்டாமதாகிய ஆய்தமும்ணகர மெப்ப்யுமே! ஆகலின், அவையே அளபெடை என்னும் பெயர்க்கு உரியவாகும்.

‘¹ஒற்றள பெடுப்பினும் அற்றென மொழிப’

என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானும் இது வலியுறும்.

இனி, ஒற்றளபெடையும் அசைநிலையாகாத இடம் உண்டு என்பது இதன் மேற்சூத்திரத்தின் உம்மையாற் போதரும்.

‘கண்ண் தண்ண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டும்

என்னும் அடியில், ‘தண்ண்ணெனக்’ என்னுஞ் சீரில், ண் என்பது அலகு பெறுததான் அசைநிலை ஆயிற்றிலது. ஆயின், அளபெடுத்தது ஏன் எனின், ‘தட்பத்துச் சிறப்பு உணர்த்தற்கு ணகரவொற்றினை அள பேற்றிச் செய்யுள் செய்தான். ஆன்றி, அது மா செல் சுரம் (தே மாங் கணி) என்னும் வஞ்சியுரிச்சீராவதனை ஆதற்கு; பாதிரி (ஈ ளினம்) என்னுஞ் சீரேயாம் என வழு அமைத்தவாறு’ என்று பேராசிரியர் கூறியிருக்குஞ் சமாதானம் நோக்கற்பாலது.

உயிரளபெடையில் இசை நிறைக்க வந்த குற்றெழுத்து, மேல் நின்ற நெட்டெழுத்தோடு கலவாமல், தனியே நின்றிசைத்து அலகு பெற்றாங்கு, ஒற்றளபெடையிலும் இசை நிறைக்க வந்த மெப்பெழுத்துத் தனியே நின்று அலகு பெற்றது என்றனில் ஆசிரியர்தொல்காப்பியனுக்கும் அமிதசாகரர்முதலியோர்க்கும் கருத்தாகும்.

²வல்லினமெப்ப்கள் எவ்வாற்றானும் தனித்தொலிக்க வாராமையா னன்றே அவை ஆறும் அளபெடையில் வாராவாயின? (அளபெடையில் ஒருமெப்பெழுத்தே ஒருமாத்திரை ஒலிப்பதாயின் வல்லின மெய்களையும் அவ்வாறே, ‘பக்கென்றது’ என்பதுபோல ஒற்றி ஒலித்தல் கூடுமே). ரழமெய்களை ஒலிக்கும்பொழுது அண்ணத்தை துனிநாக்கு வருடுகையில் ஒலி வெளியே வருதல் தடைப்படுதலின், அவை யிரண்டும் தனியே ஒலிக்க வாராமையான், அவற்றையும் அளபெடையிற் கொண்டிலர். இவற்றால் ஒற்றளபெடையில் தோன்றும் மெய்கள் ஓராற்றான் தனியே ஒலித்தற்கு உரியனவாதல் போதரும்.

இனி, ‘அலகு’ என்பது—ஒன்றில் தனித்தனியே பிரிந்திருக்கும் பகுதியை உணர்த்துவதாகலின், ‘அலகு பெறும்’ என்றலும், ‘பெறுது’ என்றலும் இசை குன்றிய மொழிகளில் தோன்றிய எழுத்தினைக் குறித்ததேயாகும்.

1. தொல். செய். 18.

2. இதனைப்பற்றி ‘எழுத்தகார ஆராய்ச்சி’யில் விரிவாக எழுதியுள்ளேன்; ‘இளைஞர் தமிழிலக்கணம்’ ‘VI-ஆம் பார்ப்பு பகுதியின் முதற்கண் சுருக்கமாக எழுதியிருக்கின்றேன். ஆண்டுக் காணலாகும்.

இவற்றானும் ஒற்றளபெடையில், தோன்றும் மெய் தனிபே ஒலிப்ப தாதல் அறியப்படும்.

இதுகாறும் கூறியவற்றான், ஒற்றளபெடையில் தோன்றிய மெய் தனியே அலகு பெறுதல் பெறப்பட்டதனால், அது தனியே நின்று ஒலிப்பதாதல் தேற்றமுறும். ஆகலின், மெய்யெழுத்தொன்றே ஒரு மாத்திரை ஒலிக்கின்றது என்றும், ஆயினும் அது குறிலாகக் கொண்டு மேல்நின்ற எழுத்தோடுகூட்டி ஓரசையாகக் கொள்ளாமல் தனியே குற்றெழுத்துப்போல அசைகொள்ளப்படும் என்றும் உரைகாரர் கூறியிருப்பது நூலாசிரியர்தங் கொள்கைக்கு மாறாதலோடு, தமிழியல் பிற்கும் இயைபின்றாதல் அறியப்படும்.

அளபெடைமொழியில் எழுத்து எண்ணும் முறை

இனி, அளபெடைமொழியில் எழுத்துக்களை எண்ணும் முறைமை நோக்குவோம் : பேராசிரியர்,

1⁴ ஆஅழி என்பது மூவெழுத்துப் பாதிரியாம்.

வடாஅ என மூவெழுத்துப் புரிமாவாம்.

படாஅகை என நாலெழுத்துக் கணவிரியாம்.

ஆஅங்கு என ஈரெழுத்துப் போரேறாம்.

ஆஅவது என மூவெழுத்துப் பூமருது⁵

என்று எழுதியிருக்கின்றார். நச்சினுர்க்கினியர் பேராசிரியரைப் பின்பற்றி, ¹ ‘ஆஅழி என்பது மூவெழுத்துப் பாதிரி.....படாஅகை என நாலெழுத்துக் கணவிரியாம். ஆஅங்கு என ஈரெழுத்துப் போரேறாம். ஆஅவது என மூவெழுத்துப் பூமருது’ என்று எழுதியுள்ளார். இவ் வளபெடைச்சொற்களில் நெட்டெழுத்தினையும் குற்றெழுத்தினையும் வேறுவேறாக எண்ணிக் கணக்கிட்டிருப்பது காண்க. ‘உயிரி லெழுத்தும் எண்ணப் படாஅ’ என்பதனால், செய்யுட்களில் மெய்யெழுத்தினையும் குற்றியலுகரத்தையும் எண்ணுதல் இல்லையாகலின், ஆஅங்கு என்பதில், ஈகரமெய்யும் குற்றுகரமாகிய குகரமும் நீக்கி ஆஅ என்னும் இரண்டுமே எழுத்துக்களாக எண்ணப்பட்டன. அதனால் அஃது ஈரெழுத்துமொழி ஆயிற்று. அவ்வாறே ஆஅவது என்பதில் குற்றுகரமாகிய ‘து’ எண்ணப்படாததனால் அது மூவெழுத்துமொழி ஆயிற்று. இவ் விருவாக்கூற்றுக்களான் அளபெடைமொழியில் நெடிலும் குறிலும் தனித்தனி எழுத்தாகக் கொள்ளப்படும் என்பது நன்கு விளங்கும். இதனால், ² அளபெடையில் மூன்று மாத்திரை ஒலிப்பது ஓரெழுத்தாகவே எண்ணப்படும் என்பார்கூற்று அமையாமை தானே போதரும்.

1. தொல். செய். 17 உரை. 2. தொல். செய். 17 உரை.

3. தமிழ்ப்பொழில். 14. பக். 27, 8.

முடிபுரை

இதுகாறும் கூறியவற்றான், அளபெடையின் திறத்தில் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாகுற்றே தமிழிலக்கிய நெறிக்கு இயைந்ததென்பதும், நன்னூலார் கூறுவது வடமொழிவழக்கு மேற்கொண்டதாகலின் தமிழ்முறைக்கு அமைவுடையதன்று என்பதும், இளம்பூரணர் நச்சினர்க்கினியர் இவ்வர்தம் ஊரைகள் ஆசிரியர்கருத்திற்கு ஒத்தனவல்லவென்பதும், தொல்காப்பியர்கொள்கையும் நன்னூலார்கொள்கையும் ஒன்றே என்பார் கூற்றும் தொல்காப்பியத்தை நோக்காது நன்னூலை மேற்கொண்டு கூறுவார்கூற்றும் அமைபவல்ல என்பதும், அளபெழுந்த எழுத்தின் ஒலி முன்னைய எழுத்தின் ஒலியோடு கலத்தலின்றித் தனியே ஒலிக்கும் என்பதும், அவ்வாறே அலகிடப்பட்டு எண்ணவும் படுகின்றது என்பதும், பிறவும் தெளிவாகும்.

I ‘இன்னுன் ஏது ஈங்கு’

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், சொல்லதிகாரத்தில் வேற்றுமையியற்கண் 10-அநு நக்சிரகமுதல் 21-அநு நக்சிரகமுடிய 12 சூத்திரங்களில், ஓரண்டாம் வேற்றுமைமுதல் ஏழாம் வேற்றுமைவரை ஆறு வேற்றுமைகளை நகுநிக் அக நகுநியுளார். அவ்வாறு கூறமிடத்து, ஒவ்வொரு வேற்றுமையின் உருபினையும், அகன் முக்கியமான பொருளையும் முதற் சூத்திரத்திலும், அப்பொருளின் வகையினை ¹இரண்டாந் சூத்திரத்திலும் உரைத்திருக்கின்றார். அம்முறையில், மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபினையும் அகன் முக்கியமான பொருளினையும்

‘மூன்றாகுவகே

ஒருவெனப் பெயரிய வேற்றுமைகளினவி

வ்னைமுதல் கருவி அனைமுதற் ததுவே’

என்னும் முதற் சூத்திரத்திற் கூறி, பொருளின் வகையினை,

‘அதனி ஈயிரல அகனபால எனமனா’

என்னும் ஓரண்டாம் சூத்திரத்திற் விளக்கினார். அச்சூத்திரத்தில்,

‘இன்னுன் ஏது பிச்சென வகை ம’

என்னும் அடியின் பொருள், உரைப்பார் மாறப்படுகின்றார். ஆகலின், அகனை ஈண்டு சொல்லுதல் :

இளம்புரண அடிகள், ‘இன்னுன் என்பதிலும் ²ஏதுவினகண்ணும் வந்த மூன் ஈது வேற்றுமை’ என்று பொருள் கூறி,

‘இன்னுன் என்பது—உருபம் சொந்த, காலான முடவன என்பன

ஏது என்பது—முதல்கூறப் பிறத்தலான சொல்லு நிலையாது என்பது

என்று உதாரணங் கொடுத்தார்.

சேனாவரையா, ‘இன்னுன் ஏது என்பது—முயற்சியிற் பிறத்தலான் ஒளி நிலையாது என்பது. “அகனை ஆதல்” எனக் காரகவது முற் கூறப்பட்டமையான இது நுபயத்தவ்வாம். இப்பொருள் ஆனருபிறக்கும், இன்னுந் பிறக்கும்” நின்று என்பது விளக்கிய, “ஏது” என்றது, “இன்னுன் ஏது” என்றார். “இன்னுன்” என்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றது ஏதுப்பொருளமை என்றவாம்” என்று உரைத்தார்.

ஆசிரியர் நச்சினாக்கினியா, சேனாவரையருரையைப் பின்பற்றி, ‘இன்னுன் ஏது—இன்னும் ஆனும் ஆகிய ஏதுப்பொருண்மை’ என்று பொருள் கூறி, ‘முயற்சியிற் பிறத்தலான் ஒளி நிலையாது. இதனுள், முயற்சியின் என்பது காரகவது; பிறத்தலான் ஒளி நிலையாது என்பது ரூபகவேது’ என்று உதாரணங் கொடுத்து விளக்கினார்.

கல்லாடர், ‘இத்தன்மையான் என்னும் பொருண்மை, ஏதுப் பொருண்மை’ என்று பொருள் கூறி,

1. சிறுபான்மையாய் வரும் பொருளும் கூறப்பட்டுள்ளது.

2. ‘ஏதுவினைக்கண்ணும்’ என்று பதிவுபித்திருப்பது தவறு என்பது சொல்லதிகாரக் குறிப்பினால் அறியலாகும்.

‘இன்னுன் என்பது—இத்தன்மையான் என ஒருவன்பெற்றி கூறல்.

அது கண்ணைக் கொத்தை, காலான் முடவன் என்பன

வது—முயற்சியிற் பிறத்தலான் இசை நிலையாது என்பது’

என்று உதாரணம் கொடுத்து, ‘முன்னும் ஏதுவின் பாகுபாடு ஒதி வைத்துப் பின்னும் “ஏது” என ஒதியது அவ்வாறெழுதிய வருவனவற் றைக் கருதிப்போலும். அவ்வேது—காரகவேதுவும் ஞாபகவேதுவும் என இருவகைத்து. முயற்சியிற் பிறத்தல் காரகம்; பிறத்தலான் இசை நிலையாது என்பது ஞாபகம். அஞ்ஞாபகத்தைப்போலும் சுண்டு ஏது என ஒதியது’ என்று விளக்கமும் எழுதினார்.

தெய்வச் சிலையார், ‘இன் என்பது—இன் என்னுஞ் சொல். ஆன் என்பது ஆன் என்னுஞ் சொல். ஏது என்பது ஏது என்னுஞ் சொல்’ என்று பொருள் கூறி, ‘புகை உண்மையின் நெருப்புண்மை அறிக; புகை உண்மையான் நெருப்புண்மை அறிக; புகை ஏதுவாக நெருப் புண்மை அறிக’ என்று உதாரணம் கொடுத்தார். இன்னும் அவர், ‘அன்ன பிறவாவன—காரணம், நிமித்தம், துணை, மாறு என்பன’ என்று கூறி, அவற்றிற்கும் உதாரணம் கொடுத்துள்ளார். நிற்க,

‘இன்னுனேது எங்கென வருஉம்’

என்னும் அடியில், ஈங்கு என்பதனைக்குறித்து, ‘உரையாசிரியரும், கல்லாடரும் தெய்வச்சிலையாரா ஒன்றுபே கூறிற்றிர். சேனாவரையர், ‘என என்பதனை மாற்றி ஏது என்பதனின் கொடுத்து, “ஈங்கு வருஉம் அன்ன பிறவும்” என இயைக்க’ என்றார். நச்சினர்க்கினியர், ‘என வருஉம்; ஈங்கு வருஉம் அன்ன பிறவும்’ என்று, ‘வருஉம்’ என்பதனை இரண்டிடத்துக் கூட்டிப் பொருளுரைத்தார். அவர், ‘ஈங்கு’ என்பதற்கு, ‘வினைமுதலும் கருவியுள் அகிய பொருளிடத்து’ என்று எழுதியுள்ளார்.

ஆசிரியர், ‘அதனி னியமல்’ என்னுஞ் சூத்திரத்தில் மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருளின் வகையினைக் கூறுகின்றவாகலின், அதிற் கூறியனவெல்லாம் அவ்வேற்றுமையின் பொருள்வெறுபாடே யாகும். ஆகலின், சேனாவரையரும் நச்சினர்க்கினியரும் ‘இன்னுன்’ என்பதை இன், ஆன் என்று பிரித்து உருபாகக் கொண்டதாஉம், தெய்வச்சிலையார் இன், ஆன், ஏது என்னுஞ் சொற்களே வரும் என்றதாஉம் அமைவன வல்ல என்பது எளிதிற் புலனாகும்.

இனி ‘இன்னுன் ஏது எங்கென வாஉம்’ என்னும் அடியின் அமைவுடைப்பொருள் யாது என்று நோக்குதும்:

மூன்றாம் வேற்றுமைச் சூத்திரத்தில்,

‘வினைமுதல் கருவீ அனைமுதற் மதுவே

என்று கூறப்பட்டுள்ள வினைமுதல் கருவிப்பொருள்களே,

‘கத்தரு கரணயோ : த்ருதீயா’

(2. 3 : 18)

என்னும் பாணினீய சூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

1. ‘இன்னுன் ஏது’ என்பவற்றிற்கு அமைவுடைய பொருள் கூறியவர் ‘ஈங்கு’ அல்லது ‘ஈங்கனம்’ என்பதற்கும் பொருள் கூறுது விடுவாரல்லர் எனவும் அது விடுபட்டிருத்தல் வேண்டும் எனவும் ஐயம் உண்டாகின்றது.

அச்சுத்திரத்திரத்தை யடுத்து,

¹ 'ஸஹயுக்தே அபரதானே'

(2: 8 : 19)

என்னுஞ் சூத்திரமும்,

அதனையடுத்து,

'யேநாங்க விகார:'

(2: 3 : 20)

'இததம் பூதலக்ஷணே'

(2: 3 : 21)

என்னுஞ் சூத்திரங்களும், பின்னர்,

'தேஹதௌ'

(2: 3 : 23)

என்னுஞ் சூத்திரமும் உள்ளன. இவற்றுள், 'யேநாங்க விகார:' என்பது முதலிய மூன்று சூத்திரங்களிலுள் பொருளுள்

'இன்னுன் எது எது'

என்பவற்றின் பொருளுள் தம்முள் ஒத்தன வாயும்.

இன்னுன் என்பது—இன்னவன் என்பது. அஃதாவது, நெடுமூக்கன், குறுங்கூத்தன் என்பன பொலு உறப்புகளைப்பற்றி வருவது. இது வழக்கினுள்ளும் பெரும்பாலும் அறியலாகும். அதனானே, இளம் பூரண அடிநாள்,

'இன்னுன் என்பது—கூற்றம் பொத்தை, மாலான முடவன் என்பன என் தெழுவது'. 'யேநாங்க விகார:' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கும் இப்பொருள் பரிசினா—

'அகூணு காண:' (கண்ணுற குருண)

என்பதனையே வடபொழியில் உதாரணமாகக் காட்டியிருத்தல் அறியத்தக்கது. இதனால், 'யேநாங்க விகார:' என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பொருளும் 'இன்னுன்' என்பதனால் குறித்த பொருளும் ஒன்றே என்பது போதரும்.

'எது' என்பதும்,

'தேஹதௌ'

என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பொருளுடனும் ஒன்றேயாதல் கூறாமலே விளங்கும். ஏதுவிற்கும் கரணத்திற்கும் (கருவிக்கும்) உள்ள ²வேறுபாடு அறியத்தக்கது.

இனி, 'சங்கு' என்பதனை நோக்குதும்: 'சங்கு' என்பதற்கு 'சங்கனம்' என்னும் பாடம் உண்டென்பது ³சேனாவரையத்தால் அறியப்படுகின்றது. அதுவே பழைய பாடமா யிருக்கலாம் எனத் தோன்றுகின்றது. சங்கனம் என்பது இத்தன்மை, இப்படி என்னும் பொருளது. இனி, 'சங்கு' என்பதற்கும் இப்பொருள் உளது.

'முழுவதோளான் முறுவலித நீங்கே இருசீயென்று'

(சீவக. 1593)

1. இச்சூத்திரப் பொருளோடு தொடர்புடையது 'ஒருவினை ஒக்சொல் உயர்பின் வழிததே' (வேற். மயங்.) என்பது.

2. ஒரு தொழிலை கிறைவேற்றதற்கு நேரே சாதகமா யிருப்பது காரணம்; பிறகாரணமெல்லாம் ஏது. ஏது—பொருள் குணம் தொழில் இம் மூன்றற்கும் காரணமாகும்.

3. 'சங்கனம்(சங்கனம்) என்று பாடம் ஒகீவாரும் உளர்' என்பது சேனாவரையம்

என்னும் அடியில், 'சங்கே' என்பதற்கு 'இப்படியே' என்று ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர் பொருள் கூறியிருக்கின்றார். ¹ நற்றிணையிலும் சங்கு என்பது இப்படி என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. ஆங்கு என்னுஞ் சொல் அத்தன்மை, அப்படி என்னும் பொருளிலும், யாங்கு என்பது எப்படி, எத்தன்மை என்னும் பொருளிலும் பயின்றுவருதல் சண்டைக்குக் கருதத்தகும.

இவற்றால், 'சங்கு' (சங்கனப்) என்பது,

'இத்தம் பூதலக்ஷணே'

என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பொருளோடொத்த தாதும் எனது தொன்றாகின்றது. 'இத்தம்' என்பது 'இப்போகாரம், இப்படி' என்னும் பொருளது; 'பூத' என்பது 'அடைந்தது' என்பதாகும்.

'ஐடைகளால் தாபவன்'

என்பது இச் சூத்திரத்திற்குக் காட்டப்பட்டவன் உதாரணம். இது போல்வதே 'சங்கு' (சங்கனப்) என்பதற்கு உதாரணமாகும். 'இன்னான்' என்பதற்கு 'இத்தன்மையான்' என்று கல்லாடர் கூறியது சண்டைக்கு அபைதல் இனது.

ஆசிரியர், 'சங்கன வரூபம்' என்னுந் தொடரில், 'என' என்னுஞ் சொல்லே 'சங்கு' என்பதனடினின் வைத்திருந்தலின், 'சங்கு' என்பது மூன்றாம் வேற்றுமைப்பொருள் என்ற ஓன்றையாகும். ஆகலின், சேனாவரையரும் நச்சினர்க்கினியரும் 'என' என்பதனை மாற்றிப் பொருள் கூறியது அமையாமை எனிதன் அறியப்படும். 'இன்னான்' வது சங்கு' என்பவை ஒருங்கு கூறப்பட்டிருத்தலும், 'யேநாங்க விகார:' என்னுந் தொடங்கத்துச் சூத்திரங்கள் ஒருங்கே அமைந்திருத்தலும் உளவாகொன்ற பாலன்.

'இன்னான்' என்பதற்கு இவையூரண அடிகள் காட்டிய உதாரணம் பொருந்தாதென்ற, வடநூற்புலமை வாய்ந்த சேனாவரையர் மறுத்துக்கூறியது வியப்பினைத் தருகின்றது. சொல்லதிகாரக் குறிப்பின் ஆசிரியர் டாக்டர் பூரி சுப்ரமணிய சாஸ்திரியாவர்கள், "அன்ன நிறவும்" என்பதனால், "கண்ணற் கொத்தை" முதலியவற்றை அடக்கிய சேனாவரையர், சூத்திரத்தினுள் "இன்னான்" என்பதற்கு அவற்றை உதாரணமாகக் காட்டிய உரையாசிரியர்கொள்கையை மறுத்தது பொருந்துமா' என்று எழுதியிருப்பது சண்டு அறியத்தக்கது.

'இன்னானேது சங்கன வரூபம்' என்னும் அடியில், 'இன்னான்' வது என்பவற்றோடு ஒருங்கு கூறப்பட்டிருத்தலின், 'சங்கு' என்பது மூன்றாம்வேற்றுமைப் பொருளதே யாதல்வேண்டும் என்பதூஉம், உரையாசிரியரும் கல்லாடரும் தெய்வச்சிலையாரும் அதனைப்பற்றி ஒன்றுமே கூறுது விடுத்ததும் சேனாவரையரும் நச்சினர்க்கினியரும் அதற்கு மூன்றாம்வேற்றுமைக் குரிய பொருள் கூறுது மாற்றிக்கட்டி யுரைத்ததும் அமைவல்ல என்பதூஉம், அஃது 'இத்தம் பூதலக்ஷணே' என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பொருளோடொத்ததாகக் காண்கின்றது என்பதூஉம் அடியேன்கருத்து. அறிஞர் ஆராயவாராக.

1. 'பேதை நெஞ்சக் கவலை கவற்ற, சங்கு கின்றல்.' ந.ம. 144.

II தமிழிலக்கணமும் ஏனைத் திராவிட மொழிகளும்

கமது நேசத்திற் வந்தருங் கிராவிட மொழிகள் பலவற்றுள்ளும் தமிழ், சாண்டம, தெலுங்கு, மலையாளம் இவ் வான்கு மொழிகளே இவ்விடம் இவ்வாறு வரம்பு பெற்றவையாகை. இவற்றின் தமிழ்மொழியே மிகக் தொன்மையவாயிடு இலக்கிய இலக்கணம் உடையது. தமிழ் இவ்வாறு தூயநிலையொன்றுள்ளது தொல்காப்பியமே முற்பட்டது என்பது அறிஞர் பலரோட்கூடுதது.

தொல்காப்பிய நூற்ற கூறப்பட்டுள்ள இலக்கணங்களெல்லாம் மிக்க பழமைய. அவற்றைச் சில, சங்கச்செய்யுட்களிலும் அமைந்திருக்க வில்லை. அவற்றிற்கு மாற்றைப் பார்ப்பல், பிற்காலத்துச் செய்யுட்களில் காண்கின்றன. ஆயின, தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கண வழக்குகள் பலவும் சங்கச்செய்யுட்களில் காணும் அமைதிகள் (பிற்காலத்துச் செய்யுட்களில் காணப்படாதவை) சிலவும் கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் இவ் மொழிகளில் காண்கின்றன. அவற்றுள்ளும் கன்னட மொழியில்தான் தமிழ் வந்திருக்கப் பல்பல உள்ளன.

தமிழில் கூறக்கூற கூறியிருப்பவை கன்னடத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக—உடம்படு மெய்யின் இலக்கணம் தொல்காப்பியத்திலும் நன்னூலிலும் ஒவ்வொரு சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. கன்னடத்தில் இவ்விவ விவரங்களுக்குமுன் இன்ன உடம்படுமெய் வரும் என்பது ¹மூன்று சூத்திரத்திலும், இவ்விவ விவரங்களில் உடம்படுமெய் வரலாகாது என்பது ²மூன்று சூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவைபோன்ற இலக்கண வொப்புமைகளை இக்கட்டுரையில் எழுதுகின்றிலேன்; தொல்காப்பியத்திலும் பண்டைச் செய்யுட்களிலும் காணும் இலக்கண வழக்குக்களுள் பிற்காலச் செய்யுட்களில் அருகியவையும் வழக்கிறந்தனவுமான வழக்குக்கள்—கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாள மொழிகளில் நிலைபெறுடையவை—சிலவற்றைமட்டும் ஈண்டு எழுதுகின்றேன். இவற்றால், தமிழ் மொழிக்கும், கன்னடம் முதலிய மொழிகட்கும் உள்ள ஒற்றுமை

1. ஸபதமணி தாப்பணம், சூ. 63—65.

2. „ „ 66—68.

அறியப்படுதலேயன்றி, பழைய வழக்குக்களைக் கன்னடம் முதலிய மொழிகள் விடாமல் மேற்கொண்டுள்ள ஊற்றமும் அறியப்படும்.

1. முன்னிலை யொருமைப்பெயர் :

நீ என்னும் முன்னிலை யொருமைப்பெயர் இரண்டாம் வேற்றுமை முதலியவற்றின் உருபுகளை ஏற்குமிடத்து நின் என்றாகும் என்ற ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியுள்ளார். அவ்விதூப்படி, நின்னை நின்னொடு நினக்கு நின்னின் நினது நின்கண் என்று வரும். இவ்வாறே பண்டைச் செய்யுட்களில் வந்துவது. ஆயின், பிற்காலத்தில், நின் என்பது நுன் எனத் திரிந்து, வேற்றுமையுருபெற்றவழி நுன்னை நுனனொடு நுனக்கு முதலிய வடிவில் வழங்கியது. அதுவம் பின்னர், உன் எனத் திரிந்து, உன்னை உன்னொடு உனக்கு என்னுந் தொடக்கத்தவாய் வழங்குவதாயிற்று. இதுவே இக்காலத்தில் வழங்குகின்றது. நீ என்னும் பெயர்க்குப், உன் என்னும் வடிவிற்குப் யாதொரு தொடர்பும் இல்லைபன்றே?

தமிழில் இவ்வாறு திரிந்துபோயினும் பழையாக்கில் நின்னெ, நின்னொடு, நினக்கு, நின்னினின்னு நினனெகான், நின்னெ (நின்னுடெ), நின்கல் (நின்கண்) என நன் என்னும் வடிவமே இன்னும் இருவழக்கிலும் வழங்குகின்றது. புதுக்கண்டத்திலுள் நின்னன்னு, நின்னின்த, நினகெ, நின்னதெனெயிந்த, நன்ன, நின்னல்லி என்று நின் என்னும் வடிவமே உவது. தெலுங்கில் இரண்டாம் வேற்றுமையில் நின் என்பதுவும், மற்ற வேற்றுமைகளில் நீ என்பதுவும் உவ. இலக்கியவளம் இல்லாத மொழிகளாகிய துளு, துத, கோத, குயி, ஒராஒன், ராஜமஹால் மொழிகளிலும் நின் என்னும் வடிவம் நிலைபெற்றிருக்கின்றது.

2. சாரியை - அத்து :

நிலா, மழை, வெயில், இருள் இச் சொற்களுக்கு அத்துச் சாரியை வரும் என்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியுள்ளார்¹. ஆயின், இச் சொற்கள் அத்துச் சாரியை பெற்றவருதல் காணப்படவில்லை. (இவற்றுட் சில² ஒரோவழி அத்துச் சாரியை பெற்று வந்திருக்கலாம்.) ஆயின், மலையாளத்தில், நிலா மழை வெயில் என்னுஞ் சொற்கள் அத்துச் சாரியை பெற்றே வருகின்றன. இருள் என்னும் பொருளில் இருட்டென்னுஞ் சொல் வழங்குதலின் அச்சொல் அத்துச் சாரியை பெற்று வருகின்றது. ஆகவே, நிலா முதலிய நான்கு சொற்களும் அத்துச் சாரியை பெற்று வருதல் அறியலாகும்.

1. எழுத்ததி. 228, 287, 377, 402.

2. 'இருளத் திதுவென் திதுவென் திதுவென்னே பெரிய திருமொழி. 10. 8:3.

ஸாதி குளிரிலாவத்துமே மெத்தமேல்

என்னுமடத்து, நீலா என்னுஞ் சொல் அத்துச்சாரியை பெற்றுளது
காண்க. இவ்வாறு வருகலை காக்க,

2 'இருட்டசது நீலாவத தென
னிதபாதிக்கதது தன்னெடோ.

என்று, இக்காலத்தில் ஸ்ரீ ராஜராஜ வரம் கொயிற்றம்பிரானவர்கள் இலக்
கணம் வகுத்துள்ளார். ஆன்றியும் அவர்,

3 'அதது வேதிவமே சேரும
கால தெசு விவகையில்'

என்று நுத்தியம் செய்யது,

(காதற்கது—காதறள்ள இடத்து அல்லது காதறள்ள காலத்து)

மதயத்து—மழையுள்ள இடத்து அல்லது மழையுள்ள காலத்து

என்றி உதாரணமும் காட்டியுள்ளார். வெயிலத்து, மழயத்து என்பது
அம்மொழியில் சாதாரண வழக்கு.

3. உள் (உருபு) :

உள் என்னும் ஏழனுருபு ஒரு பொருளை ஒரு குழுவினின்று
பிரித்து உறுகிப்படுத்தும் பொருளில் (நிர்த்தாரணர்த்தத்தில்), தமிழ்
இலக்கணத்திலும் இலக்கியத்திலும் பண்டு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பிற
காலத்தில் அவ்வழக்குக் கெட்டது. இக்காலத்தில் அதனை நோக்கும்
எண்ணமே இல்லாதொழிந்தது. அதனால், 'அவருள் இவன் நல்லவன்'
என்று எழுதவேண்டியநாள், 'அவரில் இவன் நல்லவன்' என்று எழுதி
விடுகின்றனர். 'அவரில் இவன் நல்லவன்' என்பது 'அவரைக்காட்டி
லும் இவன் நல்லவன்' என்றும் பொருளைத் தருதலையன்றி, 'அவருள்
இவனை நல்லவன்' என்றுபொருளைத் தாராதன்றே?

தெலுங்கு கன்னடங்களில் நிர்த்தாரணர்த்தத்தில் உள் என்பதுவே
வருகின்றது. உள் என்பது தெலுங்கில் 'லோன்', 'லோபல்' என்று
வழங்கும்; கன்னடத்தில் "உள்" என்று வாழ்ந்துகின்றது.

4 'லோபல் நாததாரணைதபவா ஷஷ்ட்டி'

'நிர்த்தாரணர்த்தத்திற் பிறந்த ஷஷ்ட்டிக்கு லோபல் என்பது
வரும்' என்பது தெலுங்கு இலக்கணம்.

5 'ஆதாரம ததிகரண மல்லி ஸபதமி தினி நித்த
தாரண.....அர்த்தகதம்'.

என்பது கன்னட இலக்கணம். 'ஆதாரமாயிருப்பது அதிகரணம்
எனப்படும். அங்கு ஏழனுருபுவரும். தெளி; அது நிர்த்தாரணம்.....
பொருள்களை உடையது' என்பது இதன் பொருள்.

இவ்விவக்கணம் மாறாது இவ் விருமொழியிலும் இன்றும் நிலைத்
துள்ளது. வழக்கிலும் அவ்வாறே வழங்குகின்றது.

1. சந்தரோதஸவம். 1:62.	4. ஆந்தர ஸப்த சிந்தாமணி. 3:31.
2. தேரளபாணினீயம். ஆ. 68.	5. ஸப்தமணி தாப்பணம். 195.
3. ஆ. 67.	

4. தருதல், வருதல் என்னுஞ் சொற்கள் :

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், தருதல் வருதல் கொடுத்தல் செல்லுதல் என்னும் நான்கு சொற்களும் மூன்றிடங்கட்கும் வரும் என்று முதலிற் கூறி, பின்னர்,

1 'தருசொல் வருசொல் ஆயிரு கிளவியும்
தன்மை முன்னிலை ஆயி ரிடத்த'

2 'எனே இரண்டும் எனே இடம்த'

என்று வகுத்துக் கூறியுள்ளார். அவர் கூறிய இலக்கணம் பண்டைச் செய்யுட்களிலேயே பிறழ்வதாயிற்று. இக்காலத்தில் அந் நியதி அறவே யொழிந்தது. ஆயின், மலையாள மொழியில், கல்லாதவர் இளந்திரை முதலியோரும், 'தரு' என்னுஞ் சொல்லைப் படர்க்கையிலும், 'கொடு' என்னுஞ் சொல்லைத் தன்மை முன்னிலைகளிலும் வழங்குதல் இல்லை. செய்யுட்களிலும் யான் அறிந்தவரை பிறழ்ந்துவந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

5. தன்மை, முன்னிலைப் பெயர்களோடு விருதி சேர்ந்து வருதல் :

படர்க்கைப் பெயரைத் தன்மை முன்னிலைகளில் வழங்கும்போது அப்பெயரோடு தன்மை முன்னிலையைப் குறிக்கும் சொல்லைச் சேர்த்து வழங்கும் வழக்குப் பண்டைச் செய்யுட்களில் உடனாகு. அஃகாவது, அடியன் என்னும் படர்க்கைப் பெயரைத் தன்மைக்கண் வழங்கும் போது, அதனோடு, தன்மையைக் குறிக்கும் என் என்பதனைச் சேர்த்து அடியனென் என்ற வழங்குதல்போல்வது.

3 'யாமவன கிறைரென்'

4 'வான வரம்பனை நீயா பெரும்'

5 'யாரை யோநீ'

6 'காசுதுபை யிருந்தனிர யாரீ'

என்று பண்டைச் செய்யுட்களில் வந்திருப்பன காண்க. தன்மை யொருமையைக் குறிக்க 'என்' என்பதனையும், தன்மைப் பன்மையைக் குறிக்க 'ஐம்' என்பதனையும் சேர்த்து வழங்கும் வழக்குச் சாசனங்களில் யாண்டுங் காணலாகுப். இவ்வழக்குப் பிற்காலத்தில் அருகியது. முன்னிலையைக் குறிக்க ஐ, இர், எர் என்பன சேர்த்து வழங்கும் வழக்கும் ஒழிந்தது. ஆயின், இதுபோன்ற வழக்குத் தெலுங்கில் நிலைபெற்றுள்ளது. இதுபற்றிய இலக்கணம் ஆக்சர் ஸ்பெர் சிந்தாமணியில் நான்கு சூத்திரங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்விலக்கணத்திற்கு மாறாக—படர்க்கைப் பெயரை அப்படியே தன்மை முன்னிலைகளில் வழங்குதல்—இன்றாவும் இல்லை. உலக வழக்கிலும் அந் நியதி பெரும்பாலும் உடனாகு. கன்னடமொழியில் இவ்வழக்கு உறழ்ச்சியாய் வரும் என்பது ஸ்பெர் மணி தர்ப்பணத்தினால் அறியப்படுகின்றது.

1. தொல். சொல். 29.

2. " 30.

3. புறம். 144.

4. " 2.

5. சிலப். 20:49.

6. புறம். 141.

7. ஹலந்தபரிச்சேதம். 32—5.

8. ஸ்பெர்மணி தர்ப்பணம். 230.

6. எல்லாம் என்னுஞ் சொல் :

எல்லாம் என்னுஞ் சொல் அஃறிணைப் பன்மையை உணர்த்துஞ் சொல். அது, தன்னைப்பன்மைக்கவர் அஃறிணையை உளப்படுத்திய வழியன்றி உயர்திணைக்கவர் வருதல் இல்லை என்று ஆசிரியர் தொல்காப் பியனார்,

1 'தன்னு னுந் தக டன்மைக் கல்ல
சு ட ிணை மருந் தி னுச்சு ம லில்லை'

என்னுஞ் சுத்திசுத்திற் கூறியுள்ளார். அந்நபடி 'யாமெல்லாம்' என்றால் அந்நபடியுடையன்றி, பரிபுக்கைக்கண், 'அவரெல்லாம்' என்றால் அமை யாது; 'அவரெல்லாந்' என்பதே அமையும். ஆயின்,

2 'புலவ ரெல்லாம் நன்னு னினரே'

என்று பண்டைச் செய்யுளிலேயே வந்துள்ளது.

எல்லாம் என்னுஞ் சொல் தெய்வத்தில் எல்லன் என்று வழங்கும். அஃது அஃறிணைச் சொல்லொடு சேர்ந்து 'அவியெல்லன்' (அவையெல் லாம்) என்று வருமேயன்றி, உயர்திணைச் சொல்லொடு சேர்ந்து, 'யாரெல்லன்' (அவரெல்லாம்) என்று வருதலே இல்லை. இக்காலத்து வழங்குவாம் அவ்வாறே உள்து.

எல்லாம் என்பது பரிபுக்கைக்கண் எல்லவு என்று வழங்கும். அஃது அஃறிணைப் பெயரொடுமட்டுமே சேர்ந்துவரும். உயர்திணைப் பெயரோடு 'எல்லரு' என்பதிலே சேர்ந்துவரும். 'அவரெல்லரு பந்தரு' (அவரெல்லாரும் வந்தனர்) என்று வருதலேயன்றி, 'அவ ரெல்லவு பந்தரு' (அவரெல்லாம் வந்தனர்) என்று வருதலே இல்லை.

7. உயர்திணைப் பெயருக்கு வரும் அடைமொழி :

உயர்திணைப் பெயர்க்கு அடையாக வரும் எண்கள் எண்ணியற் பெயராய் வருதலே பழைய வழக்கு; அஃதாவது—அரசர் என்னுஞ் சொற்கு அடையாக மூன்று என்னும் எண் வரலவேண்டுமாயின், அது மூவர் என்றே வரும் என்பதாம். 'மூவரசர்' என்று வருமே யன்றி, 'மூன்று அரசர்' என்று வராது. 'பெருந்தேவி பொறை உயிர்தத கட்டிச்சீழ் நால்வர் மக்கள் உளர்' என்னும் உதாரணம் அமை வுடையது. இம் முறைமைபை உட்கொண்டிட, பல்சான்றோர் பல்லரசர் என்புழி, நிலைமொழியீற்று ரகரமெய்யும் அதன் மேனின்ற அகரமும் கெட்டன என்று 3 ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர் எழுதியுள்ளார். ஆயின், இவ் வமைதி பிற்காலத்தில் அருகுவதாயிற்று; இக்காலத்தில் பெரும்

1. தொல். சொல். பெய 33.

2. புறம். 42.

3. எழுத்ததி. 153 உரை.

புலவர்தூல்களிலும் காண்பது அரிதாயினது. தெலுங்கிலும், கன்னடத்திலும் இந் நியதி நிலைபெற்றுள்ளது. தெலுங்கில், 'இத்தரூ மனுஷ்யுலு வச்சிரி' (இருவர் மணிகர் வந்தனர்) என்று வழங்குதல் பன்றி, ரெண்டு 'மனுஷ்யுலு வச்சிரி' என்று வழக்கிலும் வழங்குதல் இல்லை. அவ்வாறே கன்னடத்திலும் 'இப்பரு மனுஷ்யரு பந்தரு' என்றே வழங்குகின்றது. 'எரடு மனுஷ்யரு பந்தரு' என்ற வந்தல் இல்லை.

இக் கட்டுரையினால், தமிழின் பழைய வடிவங்களுட்பல, தமிழின் போல அழிந்துபோகாமல், கன்னடம் முதலிய மொழியில் நிலைபெற்றிருப்பன அறியலாகும். இவ்வாறு உள்ளவை இன்னும் பல.

வே. வேங்கடராஜலு

A NOTE ON THE WORD 'TĒVU'

By

V. VENKATA RAJULU REDDIAR

A discourse upon the verb 'tēvu' is given in the following pages. The word written as 'tevu' in the available editions of *T Happadam*. But the correct form seems to be 'tēvu'.

‘தேவு’ என்னுந் தமிழ்ச்சொல்

By

V. VENKATA RAJULU REDDIAR,

Junior Lecturer in Tamil.

மதுரைக்காஞ்சியில்,

‘நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர்’

பாடுசெலம்பு மிசை’

என்று பதிப்பித்திருக்கும் அடிகட்கூ, ‘நீரை இடாவான் முகந்து கொள்ளும் நிரையாக நின்று தொழில்செய்வாரிடத்தே ஒலிக்கும் ஓசை’ என்னும் உரை காண்கின்றது. ‘நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர்’ என்னும் அடிக்கு, ‘நீர்த்தெவு நிரைத்தொழுவர்’ என்னும் பாடாந்தரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அன்றியும், மேலையடிகளின் உரையின் கீழ்க் குறிப்பில், ‘தெவ்வு என்ற பாடமே நேரானது’ என்று குறிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆகின், நொல்மாப்பியப் பதிப்புக்களெல்லாவற்றிலும், ‘தேவுக் கொளற்பொருட்டே’ என்னும் பாடமே உளது. இளம் பூரணருரையில், ‘நீர்தேவு நிரைத்தொழுவர்’ என்று உதாரணங் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சேனாவரையத்தில், ‘நீர்த்தேவு நிரைத்தொழுவர்’ என்னும் உதாரணமும், ‘தேவும் தெவ்வும் முறையானே கொள்ளுதலும் பகையும் ஆகிய குறிப்பு உணர்த்தும்’ என்னும் உரையும் காண்கின்றன. நச்சினர்க்குரியருரையில், ‘தேவு கொள்ளுதலாகிய குறிப்பு உணர்த்தும்’ என்னும் உரையும், ‘நீர்தேவு நிரைத்தொழுவர்’ என்னும் உதாரணமும் காண்கின்றன. தெய்வச்சுலையாருரையில், ‘தேவு என்னுஞ் சொல் கொள்ளுதல் என்பதன் பொருள் படும்’ என்னும் உரையும், ‘நீர்தேவு நிரைத்தொழுவர்’ என்னும் உதாரணமும் உள்ளன. இப்பதிப்புக்களு ளொன்றனிலாதல், ‘தெவ்வுக் கொளற்பொருட்டே’ என்று வகாமெய் இரட்டித்த பாடம் காண்கிலது; உதாரணத்திலும் வகாமெய் இலது.

பத்துப்பாட்டின் பதிப்புக்களில், ‘நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர்’ என்று வகாமெய் சேர்த்துப் பதிப்பித்திருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் பிரயோககிவகமே ஆகும். அந்தாலில், ‘நாநார்த்த பதத்தையெல்லாம்,

1. இடா முதலியவற்றில் நீரை இறைத்தற்பொருளில் ‘தேவு’ என்னுஞ் சொல் மலையாளமொழியில் வழங்குகின்றது. இப்பொருளே ஈண்டு அமை வும்கின்றது. ஆகலின், ‘கொளற்பொருட்டில் வந்ததற்கு இவ்வடி அத்துணை அமைவுடைய உதாரண மாதல் இன்று.

“வர்ணவற்பாவம்” என்னும் எழுத்தொப்புமையுடைய பலபொருளொரு சொல் பலசொல்லல்லது ஒருசொல் அன்று எனவும், ஒன்றல்லவை பல என்பதனும் பல என்பதல்லது ஒருசொல் அன்று எனவும், இரு சொல்லர்தலின் இருகால் உரைக்க எனவும் வடநூலார் கூறுவர்; என்னே? “பய: கூதீரம் பயோம்புசு” என அமரசிங்கத்தன் வருசலின் என்க.... தொல்காப்பியரும் “தெவ்வுக் கொளற்பொருட்டே”, “தெவ்வுப் பகையாகும்” எனவும் இரட்டித்துக் கூறுவர்’ என்பது காண்கின்றது. இஃது அமரசிங்கன்கருத்தாயின் அமரத்துட் பலபொருள் ஒருசொற் றொகுதி (நாநார்த்த வர்க்கம்) என்ற சொல்வழக்கிற்கே இடனினு; பல பொருளைத் தருமிடத்திற் பல சொல் அருமன்றே? ஆகையால், பலபொருளொருசொல், எல்லாவற்றையும் பலகால் எடுத்துக்கூறியிருத் தல் வேண்டும். எவ்வாறெனின், அவர் காட்டிய ‘பய: கூதீரம் பயோம் புசு’ என்பதுபோல, இனி, ‘பய: கூதீரம் பயோம்புசு’ என்பதன் பின் னுள்ள அடியை நோக்குவோம் :

‘ஓஜோ தீப்தௌ பலை ஸ்ரோத ந்திரியே நிம்நகாரயே’ என்னும் அடியில், தீப்தி பலம் என்னும் இருபொருளையுடைய ஓஜஸ் என்னுஞ் சொல்லையும், இந்திரியம் அறிவினொழுது என்னும் இருபொருளையுடைய ஸ்ரோதஸ் என்னுஞ் சொல்லையும் இருகால் கூறியிருத்தல்வேண்டும். அங்கனம் கூறிற்றிலை! இனி, நாநார்த்தவர்க்கத்தின் முதற்கண் உள்ள,

‘ஆகாஸோத்திரிவிவ நாகோ லோகஸ்து புவநே ஜநே’

என்று, இரண்டு பொருளையுடைய நாக என்னுஞ் சொல்லையும், லோக என் னுஞ் சொல்லையும் ஒருகாற் கூறியுள்ளாரேயன்றி இருகாற் கூறினரல்லர். யமன் முதலிய பதினமூன்று பொருளையுடைய ஹரி என்னுஞ் சொல்லையும் ஒருகாற் கூறியதெயன்றிப் பலகாற் கூறிற்றிலர். ஆதலின், இரு சொல்லாதலின் இருகால் உரைக்க’ என்பது வடநூலாருள் ஒரு சாரர் கொள்கையாதலேயன்றி எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்ததன்று என்பது நன்கறியப்படும். இதனை, 1‘அப்பதிகூழிதர்’ 2‘ஏகநாளாவலம்பி பலத்துவந்துவம்” போல என்று திருஷ்டாந்தங் கூறி, ஒருகால் உரைக் கவே பல பொருளின் பிரவிருத்திநிமித்தம் ஒருங்கு தோன்றும் என்றுங் கூறுவர்’ என்று பிரயோகவிவேக முடையார்தாமே கூறியிருப்பதனான் அறிதல் கூடுமே. ‘ஸக்ருத் உச்சரிதஸ் ஸப்த: ஸக்ருத் ஏவ அர்த்தம் கமயதி’ (ஒருகால் உச்சரிக்கப்பட்ட சொல் ஓரர்த்தத்தையே தெரிவிக்கும்) என்னும் நியாயத்தை மேற்கொண்டவர்களும் சொற்சுருங்குதற் பொருட்டுப் பலபொரு ளொருசொல் ஆண்டனராயினும், பொருளுரைக் குங்கால் ஆவ்ருத்தி செய்து பல பொருள் கூறுவர்.

1. அப்பதிகூழிதர் என்பது வழக்கு.

2. ‘ஏகநாளாவலம்பி பலத்வயவத்’ என்பது ஒரு நியாயம்.

இவற்றால், பல பொருளுடைய சொல்லைப் பலகாற் கூறுதல் வேண்டும் என்னும் முறைமை அமரசிங்கனுக்குக் கருத்தன்று என்பது அறிபலாகும். ஆயின், பயஸ் என்ற சொல்லை இருமுறை கூறியது என்னெனின், 'விருத்தம் அமைவுறல் வேண்டி இங்கனம் கூறியிருத்தல் வேண்டும் என்று சொல்வது மிக்க அமைதி' என்று பாரமேஸ்வரீய் விபாக்பானம் கூறுஞ் சமாதானம் உட்கொளற்பாலது.

இனி, தொல்காப்பியத்தை நோக்குவோம்: தொல்காப்பியனார் பல பொருள் தருஞ் சொற்களுள் ஒன்றையாவது பல கால் எடுத்துக் கூறிற்றிலர்.

- 'பணையே பிறைத்தல் பெருப்பு மாகும்'
- 'படரே உள்ளல் செலவு மாகும்'
- 'அழுங்கல் இரக்கமும் கெடுஞ் செய்யும்'
- 'சேழுமை வளனும் கொழுப்பு மாகும்'
- 'விழுமம் சித்தியும் சிறப்பு மிடும்பையும்'
- 'நனவே களனும் அகலமும் செய்யும்'
- 'மதவே மடனும் வலியு மாகும்'

என்னும் இச் சூத்திரங்களிற் கூறப்பட்ட பணை முதலிய சொற்களெல்லாம் ஒன்றற்கு மேற்பட்ட பொருளை யுடையனவாயிருப்ப, அவற்றை ஒருகால் கூறியதுவேயன்றிப் பலகால் உரைத்திலரே! இதனால், 'தெவ்வு' என்றுஞ் சொல் இருபொருள் தருதலின் அதனை இருகாற் கூறினர் என்ற கூற்றுச் சிறிதும் அமைவதன்றாதல் அறியப்படும். ஆகலின், பழைய உரைகாரரனைவரும் மேற்கொண்டு காட்டியுள்ள வடிவமே உண்மையாவதன்றிப் பிரயோகவிவகதாலார் கொண்டது உண்மைபாதல் இன்று என்பது கூறாமலே விளங்கும். ஆயின், அமரசிங்கன் ஒரோவழி விருத்தம் அமைதல் வேண்டி இருகாற் கூறியாங்குத் தொல்காப்பியரும் அஃ நிரம்புதல் வேண்டி இருகால் உரைத்தார் என்று கொள்ளுதல் கூடும் எனின், அனனதன்று; 'தெவ்வுப் பகையும் கொளற்பொருட்டு மாகும்' என்று கூறின் அஃ நிரம்புமாகலின்.

இனி, பழைய உரைகாரர் கொண்ட சொல் யாதோ எனின், 'தேவு' என்பதுவே. ஒலையெட்டில் எழுதுங்கால் மெய்கட்கும் எகரஒகரங்கட்கும் புள்ளியிடும் முறை மேற்கொள்ளப்படாததனான், தேவு என்பது தேவு என்று எழுதப்படும். தொல்காப்பியவுரைகளைப் பதிப்பித்தவர்கள் தேவு என்றே பதிப்பித்தனர். மாந்தரஞ் சேர விரும்பொறை என்பது மாந்தரஞ் சோ விரும்பொறை என்றும், 'சேரன் மடவன்னம்' என்பது 'சோன் மடவன்னம்' என்றும் பதிப்பிக்கப்பட்டமை ஈண்டைக்குக் கருத்தாகும்.

இனி, தேவு என்பதுவே உண்மைப் பாடம் என்பது யாதனிற் பெறப்படும் எனின், கூறுவேன் :

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் பெரும்பாலும் எதுகை 'மோனைகள்' அமைத்தே சூத்திரம் செய்துள்ளார். எதுகைக்கண், இரண்டா மெழுத் தொன் நெதுகையென்றி இனவெதுகை முதலியனவும் அமைந்திருக்கும். இதனைப் பலவிடத்துங் காணலாகும்.

‘நீட்டம் வேண்டின் அவ்வள புடைய
கூட்டி எழுஉதல் என்மனார் புலவர்.’

‘கண்ணிமை நொடிஎன அவ்வே மாத்திரை
துண்ணிதி னுணர்ந்தோர் கண்ட வாறே.’

‘ஒன்றறி கிளவி தறட ஊர்ந்த
குன்றிய லுகரத் தியற்கை யாகும்.’

‘நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப்
படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே.’

இவ்வாறு வருவனவும்,

‘நெட்டெழுத் திம்பரும் தொடர்மொழி யீற்றுங்
குன்றிய லுகரம் வல்லா னார்ந்தே’

என்பதுபோன்று வருவனவும் காண்க. இனி, உரியியலையே நோக்குவோம் :

‘வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா
வெளிப்பட வாரா ஁ர்ச்சொன் டேன.’

‘உருஉட் காகும் புரைஉயர் பாகும்
குருவும் கெழுவும் நிறனா கும்மே.’

‘செல்லல் இன்னல் இன்னா மையே
மல்லல் வளனே ஏபெற் றாகும்.’

‘உகப்பே உயர்தல் உவப்பே உலகை
பயப்பே பயனும் பசப்புநிற னாகும்.’

‘சீர்த்தி மிகுபுகழ் மாலை இயல்பே
கூர்ப்புங் கழிவும் உள்ளது சிறக்கும்.’

‘கதழ்வும் துணைவும் விரைவின் பொருள
அதிரவும் விதிர்ப்பும் நடுக்கம் செய்யும்.’

இவ்வாறு வந்துள்ளன பல. இனி, இச்சொல் (தேவு) வந்துள்ள சூத்திரத்தின் முன் பின் உள்ள சூத்திரங்களையும் நோக்குவோம்:

‘பையுளும் சிறுமையும் நோயின் பொருள

1 எய்யாமை அறியாமை நன்றுபெரி தாகும்’

என்பதனையும்,

‘வீறப்பு முறப்பும் வெறுப்பும் செறிவே.’

‘கம்பலை சும்மை கலியே அழுங்கல்

என்றிவை நான்கும் அரவப் பொருள.’

என்பவற்றையும், இவற்றின் இடையே உள்ள

‘தாவே வடியும் வருத்தமு மாகும்’

என்னும் அடியையும் நோக்கின்,

‘தேவுக் கொளற்பொருட்டே தேவ்வுப் பகையாகும்’

என்று பாடம் அமைந்திருக்கும் என்பது எளிதிற் புலனாகும். தொல்காப்பியப் பதிப்புக்களில் சூத்திரத்திலும் உரைகளிலும் உதாரணங்களிலும் வகரமேய் இரட்டாதிருத்தலும் இப்பாடத்தை வலியுறுத்தும்.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், கொள்ளுதற் பொருளையுடையதாய் வருஞ் சொல் 2 ‘தேவு’ என்பதுவேயாதல் தேற்றம் உறும். ஆகவே, பிரயோக விவேகநூலார் கூறியது பொருந்தாது என்பதும், அதனை மேற்கொண்டு பத்துப்பாட்டுப் பதிப்பிற் பதிப்பித்திருக்கும் பாடம் உண்மைப்பாடமாதல் இன்று என்பதும், தொல்காப்பியப் பதிப்புக்களில் தேவு என்று பதிப்பித்திருப்பது தேவு என்பதன் திரிபான வடிவம் என்பதும் வெள்ளிடை மலைபோல் தெள்ளிதிற் புலனாகும். இம்முறைமை மேற்கொண்டு நோக்கின்,

‘ஏற்றம் நினைவும் துணிவு மாகும்’

1. ‘எய்யா மையே அறியா மையே’ என்பது ஒருசூத்திரமாகக் கொண்டோர் பலர் பாடம். இளம்பூரணர் ஒரு சூத்திரமாகக் கொண்டாராயினும் எய்யாமை அறியாமை’ எனனும் பாடமே கொண்டுள்ளார்.

2. கெடுதியில்லை என்னும் பொருளில், தாவலை தேவலை தாவுள்ளை என்று வழங்குஞ் சொற்களின் உண்மைவடிவம் ‘தாழ்வில்லை’ என்பது. பிணியுற்றோரைக் குறித்து வினாவுங்கால் மறுமொழி கூறுவோர் இதனை வழங்குகின்றனர். கொள்ளுதற் பொருட்டில் இன்றும் வழங்குந் ‘தேவை’ என்னுஞ் சொல் தேவு என்பதனடியில் தோன்றியதாகும்

என்பது தவறான பாடம் என்பதும், அதன்மேல்,

‘பொற்பே பொலிபு வறிதுசிறி தாகும்’

என்றிருத்தலின்,

‘எற்றம் நினைவும் துணிவு மாகும்’

என்பதுவே உண்மைப் பாடம் ஆகும் என்பதும் அறியலாகும்.

ஆயின், உரையாசிரியர்னைவரும்,

‘தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்’

என்பதை ஒரு சூத்திரமாகவும்,

‘தேவு கொளற்பொருட்டே

என்பதையும்,

‘தெவ்வுப் பகையாகும்’

என்பதையும் தனித்தனிச் சூத்திரமாகவும் எண்ணியிருத்தலின், இம் மூன்றனையும் ஒரு சூத்திரமாகக் கோடல் அமையாதன்றே எனின், கூறுவல்.

உரைகாரர்கள், இரண்டடிகளை யுடைய தூற்பா ஒன்றையே பொருளைக்கத்தால் மூன்று சூத்திரங்களாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்வியலில் பிராண்டும் இவ்வாறே கொண்டிருப்பன காணலாகும். இவையே யல்லாமல், அகத்திணையியலில்,

‘காரும் மாலையும் முல்லை சூறிஞ்சி
கூதிர யாமம் என்மனார் புலவர்’

என்னுஞ் சூத்திரத்தையும்,

‘வய்குறு விடியல் மருதம் எற்பாடு
நெய்த லாதல் மெய்பெறத் தோன்றும்’

என்னுஞ் சூத்திரத்தையும் பொருளைக்கத்தால் இரண்டு சூத்திரங்களாகப் பிரித்துரைத்திருத்தல் காண்க. இவ்வாறே, வடமொழியிலும் ஒருசிலோகத்தைப் பொருளைக்கால் பல சூத்திரங்களாகப் பிரித்தல் உண்டு.

(1) ‘வ்யங்க்யேந ரஹிதாரூடௌ ஸஹிதாது ப்ரயோஜநே |

(2) ‘தச்சகூட மகூடம்வா’ (3) ‘ததேஷா கதிதா த்ரிதா ||

என்னுள் 'சலோகம்' மூன்று சூத்திரங்களாகப் பிரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. தெலுங்கில், ஆந்த்ரஸ்ப்த சிந்தாமணி 83 ஆர்யாவிருத்தங்களால் அமைந்தது. அஃது 258 சூத்திரங்களாகப் பிரித்துப், பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. இம்முறைபை மேற்கொண்டு ஸிரோமணி, ஸ்ரீ, பி. கிருஷ்ணன்நாயரவர்கள் தம் 'சால்யலீஷித வ்ருத்தி'யிலும் ஒருசலோகத்தைப் பல சூத்திரங்களாகப் பிரித்துரைத்திருக்கின்றார்கள். இம்முறையையே தோல்காப்பிய உரைபாசிரியர்களும் மேற்கொண்டனராயினும் தூல் முழுவதிலும் கடைப்பிடித்திலர். சேனாவரையர்தாமும்,

‘உருஉட் காகும் புரைஉயர் பாகும்’

‘உகப்பே உயர்தல் உவப்பே உவகை’

என்பவற்றை இரண்டிரண்டு சூத்திரங்களாகக் கொள்ளாமல், தனிச் சூத்திரமாகவே கொண்டுள்ளார். அன்றியும், உரைகாரருள் ஒருவர் ஒருசூத்திரமாகக் கொள்ளுநகனை மற்றொருவர் இரண்டு சூத்திரங்களாகக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

‘மல்லல் வளனே ஏ பெற்றாகும்’

என்பதனை இளம்பூரணரும் நச்சினர்க்கினியரும் ஒருசூத்திரமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர்; சேனாவரையரும் தெய்வச்சிலையாரும் இரண்டு சூத்திரமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

‘சீர்த்தி மிகுபுகழ் மாலை இயல்பே’

என்பதனைச் சேனாவரையர் தெய்வச்சிலையார் இளம்பூரணர் இவர்கள் இரண்டு சூத்திரங்களாகக் கொண்டிருக்கின்றனர்; நச்சினர்க்கினியர்-மட்டும் ஒருசூத்திரமாகக் கொண்டிருக்கின்றார். பிறுண்டும் இவ்வாறு கொள்ளப்பட்டிருப்பன காணலாகும்.

உரியியல் முழுவதனையும் எதுகை முதலியன நோக்கிக் கணக்கிடின, 59 தூற்பாக்களாகக் கோடல் அமையும். ஒன்றிரண்டு கூடுதலாகவும் குறைதலாகவும் எண்ணுதலும் ஆம். ஆயின், அவற்றையே பொருணைகால், சூத்திரங்களாகக் கணக்கிடின 102 சூத்திரங்கள் ஆகும். அவற்றை,

இளம்பூரணர்	99	சூத்திரங்கள்	ஆகவும்,
சேனாவரையர்	100	„	ஆகவும்,
நச்சினர்க்கினியர்	98	„	ஆகவும்,
தெய்வச்சிலையார்	100	„	ஆகவும்

கணக்கிட்டிருக்கின்றனர். இவற்றால், உரையாசிரியர்கள் ஒரேமுறை யினைக் கடைப்பிடித்திலர் என்பது அறியப்படும். நிற்க.

மேற் கூறியிருப்பவற்றால், ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் கூறிய பாடம் 'தேவுக் கொளற்பொருட்டு' என்பதுவேயாகும் என்பதூஉம், அதற்குச் சான்று பகர்வன இவை என்பதூஉம் நன்கு விளக்கமுறும்.

சில சொற்களின் தொல்பொருள்

உலகத்திலுள்ள வழக்குவழி (Spoken Language) களில், பழையசொற்கள் சில வழக்கொழிந்தனும், புதியனவாகச் சொற்கள் உண்டாகினும் இயல்பே. அன்றி, பழைய சொற்களின் பொருளும் நாளடைவில் மாறிவிடுதல் உண்டு. ஆயினும், பெரும்புலவர் சொற்களின் பொருளையறிந்து தக்கவாறு வழங்குவர். இம்முறைமை தமிழ்தொழியிலும் காணலாகும். பண்டைப்புலவர் சொற்களின் பொருளைப் பெரும்பாலும் உளங்கொண்டே அவற்றை வழங்கியுள்ளனர். பிற்காலப்புலவர் அவ்வாறு கருதிற்றில். கருதுவோர்க்கும் செய்யுளின் எதிகை மேலான கட்டுப்பாட்டால் உரிய சொற்களை வழங்குதல் இயலாதாயிற்று; பழைய மரபு தவறி வழங்க நேர்ந்தது. இவற்றால், ஒருபொருளில் பலசொற்களும், பலபொருளில் ஒருசொல்லும் அமைப வாயின. ஆகவின் நிகண்டுநூலார் அவற்றை மேற்கொண்டு கருவாராயினர்.

உண்மையை அராயின், ஒருசொற்று ஒருபொருளை உண்டுள்ள பது புலனாகும். இஃது, ஆசிரியர் கச்சிஞ்சி கணியர் 'சிறை என்னுஞ் சொல்லும் முன்னர் கூறிப்போந்த கட்டு என்னுஞ் சொல்லும் பரியாயச்சொல்லன்றி வேறுவேறு பொருள் தருஞ் சொற்களாம். என்னை? இத்தமிழ்ப்பாஷையில் உலகவழக்காகிய இயற்சொற்களில் ஒருவினையை உணர்த்துதற்கு ஒருசொல் வழங்குதலன்றி இருசொல் வழங்காமையின். 1 சிறை என்பது தடுத்துக்காத்தலை உணர்த்தும். கட்டினான் என்னுஞ் சொல் உண்டான் வந்தான் போனான் என்பனபோலப் புடைபெயர்ச்சித்

1. சிறை என்பதன் தொல்வழிவழி சொறை என்பது. செறுத்தல் என்னும் வினை, இடைநின்றதுநடுத்தல் என்னும் பொருளது. ஆகவின், செறை என்பதுவே தடுப்பது என்னும் பொருளில் வரும். செறு+ஐ = செறை. 'வருபுனலிற் கற்சிறைபோன்று' என்னுமிடத்தில், சிறை என்பது தடுப்பது (அணை) என்னும் பொருளதாதல் அறியத்தக்கது. 'முடைப்புல்லு முக்குறுணித் தண்ணீர் செறுக்கும்' என்பது வழக்கு. தெலுங்கில் சேற என்றும், கன்னடத்தில் ஸேறெ என்றும் வழங்குவன ஈண்டு ஒப்பிடற்பாலன. திறை என்பதும் இவ்வாறே தெறை என்பதன் திரிபு. பகையரசனைத் தெறுதலால் வரும் பொருள் தெறை எனப்பட்டது. குடிகள் இறுக்கும் வரிப்பொருளைத் திறை என்னொமையும் அரசர் தரும் பொருளையே திறை என்று வழங்குதலும் நோக்கின், இஃது எளிதிற் புலனாகும். 'வருந்தின் மன்னர் அருங்கலத் தெறுப்ப' (அக. 54) என்பது நோக்கத்தக்கது. செறை தெறை என்பவற்றில் பின்னின்ற ஐகாரத்தால் முதலில் நின்ற கரம் இகரமாகிச் சிறை திறை என ஒலிப்பதாயிற்று. இகர கரங்கள் தம்முள் மாறுதல் பெருவழக்கன்றே?

தொழிலுணர்த்துஞ் சொற்கு வேறொருசொல் வின்றி நிற்கும்' என்று எழுதியிருப்பவற்றான் அறியப்படும்.

இம்முறைமை நம் தமிழ்மொழியில் தவறிவரினும் கன்னடமொழியில் பெரும்பாலும் மாறாமல் நிலைத்துள்ளது. வேறுவேறு காலத்தில் இயற்றப்பட்ட பழங்கன்னட நூல்கள் பலவாறிலும் இங்ஙனம் நியதி பிறழாதே யிருக்கின்றது. ஆகலின், தமிழ்ச்சொற்கள் சிலவற்றின் தொல்பொருளையறிதற்குக் கன்னடச்சொற்கள் பெருந்துணை செய்யும். எனவே, தமிழ்ச சொற்கள் சிலவற்றின் தொல்பொருளை நோக்குவோம்:

1. நினைதல்

1 'நினைதல் எனபது சுழிந்ததனை நினைததல்'

என்றார் இளமபுராணர்.

2 'விருப்புறறு நினைதல்; நினை மிகவும் நினைத்தேன எனபது வழக்காதலின்'

என்றார் பேராசிரியர். நினைதல் எனனும பொருளில்,

3 'உன்னலே படாதல் ஊழத்தல் உள்ளாத லொடுசிறு தித்தல் முன்னலே வலித்தல் ஊகம் மொழிப்பேவ் நினைத்தல் எனப்போ'

என்னும் அடிகளால், உன்னல் முதலிய எட்டுச் சொற்கள் வரும் என்றார் மண்டல புருடர். அவற்றுள், சிந்தித்தல் ஊகம் என்பன இரண்டும் வட சொற்கள். தமிழ்ச்சொற்களுள் தம்பொருளில் வேறுபாடுடையனவே. உள்ளாதலுக்கும் நினைத்தலுக்கும் வேறுபாடு உளது.

4 'உள்ளினெ னல்லெனோ யானே உள்ளி நினைத்தனெ னல்லெனோ பெரிதே'

என்னும் அடிகளில் உள்ளாதல் நினைத்தல் என்னும் இரண்டு சொற்களும் முறையே ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வழங்கப்பட்டிருத்தலின், அவை, தம் பொருளில் வேறுபாடு உடையனவே அகும்பன்றே! உள்ளாதல் என்பது ஒன்றனைக்குறித்து முதலில் உள்ளத்திற் கொண்டுவருதல். நினைத்தல் என்பது முன்னால் அறிந்ததொன்றனைக்குறித்து மீண்டு மீண்டும் உள்ளத்திற் கொணர்தல். 'நினைத்து நினைத்துப் பார்க்கிறேன், ஓர்மை வரவில்லை' என்பதும், 'எப்போதும் உங்களைத்தான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்' என்பதும் அறியத்தக்கன. நினைத்தல் எனனுஞ் சொல், கன்னடமொழியில் இப்பொருளினை உடையதாதல் இதனை வலியுறுத்துகின்றது.

1, 2. தொல். மெய்ப்பாட். 'ஆங்கவை யொருபா லாக' எனனுஞ் சூத்திரத்தின் உரை.

3. சூடாமணி நிகண்டு. 8 : 36.

4. குறுந்தொகை. 99.

வினை—ஸ்மரணே

என்பது கர்ணாடக ஸப்தமணி தர்ப்பணம். இக்கூறியவற்றால், நினைத்தல் என்பதற்கு ஒன்றினைக்குறித்து மீண்டு மீண்டும் உள்ளத்திற் கொணர்தல் என்னும் பொருளே உரியது என்பது புலனாகக் கூடும்.

2. புரத்தல்

புரத்தல் என்னுஞ் சொற்கு வண்மை, காத்தல், வழங்குதல் என்னும் பொருளைப் பிங்கலத்தை கூறுகின்றது. அச்சொற்கு, காத்தல் என்னும் பொருளினையே பாரில் வழங்குகின்றனர். ஆகின், புரத்தல் என்பது உணவு கொடுத்து ஓம்புதல் என்னும் பொருளாகு என்பது,

3 'மாலே மருதம் பண்ணி...

... ..

வரவெமர் மறந்தனர் அதுநீ

புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மை யானே'

என்னுஞ் செய்யுளால் புலனாகின்றது. 'புரவு...வண்மையான்' என்பதற்கு, 'கொடுத்தோம்புதலைக் கடனாக மேற்கொண்ட வண்மையான்' என்று எழுதியிருக்கும் உரை அறியத்தக்கது.

4 'இரவலர் புரவலை நீயு மல்லே'

என்றும்,

5 'புரப்போர் புன்கண கூர' (புரப்போர்—புரக்கப்படுங்கேளரி)

என்றும்,

6 'புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகற்பின் சாக்கா

டி ரந்துகோட் டக்க நுடைதது'

என்றும் வந்துள்ளவற்றில், புரத்தல் என்னும் வினையின் பொருளும் நோக்கற்பாலது.

7 'பொரெ—போஷணே

என்னும் ஸப்தமணி தர்ப்பணத்தாலும் புரத்தல் என்னுஞ் சொற்கு உணவு கொடுத்து ஓம்புதல் என்னும் பொருள் வலியுறுகின்றது. உணவுப்பொருள் விளையுமி நிலத்திற்குப் 'புரவு' என்று பெயர் வழங்குதலும் சுண்டுக் கருதுதற்பாலது.

1. ஸப்தமணி தர்ப்பணம். தாதுப்ரகாரணம்: 437.

2. பிங்கல. 10: 828.

3. புற. 149.

4. „ 162.

5. „ 72.

6. குறள். 780.

7. ஸப்தமணி. தாது: 584. உகர ஓகரம் தம்முள் மாறுதல் இயல்பாக வின், புர என்பது கன்னடத்தில் பொரெ என்று வழங்குகின்றது.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், புரத்தல் என்பதற்கு உணவு கொடுத்து
ஒம்புதல் என்னும் பொருளே உரியதாதல் அறியலாகும்.

3. மிளிர்தல்

மிளிர்தல் என்பது பண்டைச் செய்யுட்களில் பிறழ்தல் என்னும்
பொருளில் பயின்றுவந்துள்ளது.

1 'அரிக்குரம் நடாரியின் யாமை மிளிர்

2 'கொழுங்கிழங்கு மிளிர்க் கிண்டி'

என்னும் அடிகளில் வந்துள்ள மிளிர்தல் என்னுஞ் சொற்குப் பிறழ்தல்
என்றே உரை எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆயின்,

3 'உளிவாயச் சுரையின் மிளிர் மிண்டி'

என்னும் அடியில் உள்ள மிளிர்தல் என்பதற்குக் கீழ்க்மலாதல் என்று
உரை எழுதப்பட்டுள்ளது. எனும் பிறழ்தல் என்னும் பொருள் ஓராற்
றன் அமையும். பிறழ்தலுக்கும் கீழ்க்மலாதற்கும் சிறிது வேற்றுமை
உண்டு. சிலப்பதிகாரத்தில்,

4 'வாளே, மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்குப் பாயிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிகை'

என்னுமிடத்து வந்துள்ள மிளிர்தல் என்னுஞ் சொற்கு நெளிதல் என்று
உரை எழுதியிருப்பினும் பிறழ்தல் என்னும் பொருள் அமையும். இவ்வா
றன்றி, விளங்குதல் எனனும் பொருள் தாகச் சங்கதூல்களில் இச்சொல்
வந்திது. சிந்தாமணியில்,

5 'மிளிர்ந்துவீ முருவியும்'

என்னுமிடத்துள்ள மிளிர்தல் என்பதற்குக் குதித்தல் என்று பொரு
ளெழுதியிருக்கின்றார். ஆசிரிய நிகண்டில், மிளிர் என்பதற்கு ஒளி
என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்கு இலக்கிய வழக்கும் உளது.
இவையெல்லாம் பிற்காலத்தனவே.

கன்னடமொழியில், மீன் பிறழ்தலைக் கூறுமிடத்து இச்சொல்லை
வழங்குவர்; அன்றி, கொடியாடுதலுக்கும் பிரயோகிப்பர்.

6 'மிளிர்வ விவித கேதனங்களும்

என்பது காண்க. கொடியாடுகையில் அதன் ஒரு பகுதி பிறழ்தலின்
இஃது அமைவதாயிற்று.

1. புறம். 249.

2. புறம். 158.

3. பெரும்பாண். 92.

4. சிலப். 10: 79-81.

5. சீவகசிந்தா. 148.

6. பம்ப பாரதம் 1: 58.

‘மிளிர்—லுடனே’

என்பது ஸப்தமணி தர்ப்பணம்.

இவற்றால், மிளிர் என்னுஞ் சொற்குப் பிறழ்தல் என்னும் பொருளே. உரியதாதல் அறியப்படும்.

4. பண்ணுதல்

பண்ணுதல் என்றொரு சொல் தயார் செய்தல், அலங்கரித்தல் முதலிய பொருளில் வழங்குகின்றது. ஆயின், பண்டைச்செய்யுட்களில், தயார் செய்தல் என்றும் பொருளில் இச்சொல் பெருவழக்காய் வந்திருத்தலின் அதுவே இதன் சொல்பொருளாகும்.

² ‘போயத அமைவரப பணனி’

³ ‘புலவா, பூததல யானைமொடு புனைதேர் பண்ணவும்’

என்னும் அடிகளில், பண்ணுதல் என்பது அமைத்தல்—தயார் செய்தல் என்னும் பொருளில் வழங்குகின்றது காண்க. உரையாளரும் இப் பொருளே எழுதியிருக்கின்றார். கன்னடத்தில்,

பண்—ஸஜ்ஜிகரணே’

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால், பண் என்னும் வினைக்குத் தமிழில் பண்டு வழங்கிய பொருள் கன்னடத்திலும் உளதாதல் அறியலாகும். இக்காலத்தில், பண்ணுதல் என்பதற்குச் செய்தல் என்னும் பொது வினையின் பொருளையே கூறவேண்டும். அதனால் அசொல்லின் (பண்ணுதல் என்னுஞ் சொல்) பொருளில் சித்தஞ் செய்தல், தயார் செய்தல் என்னும் பிறமொழிச் சொற்களை வழங்குகின்றனர். இவ்வாறே தமிழ்ச் சொற்களின் பொருளை நன்கு அறியாததனால் வழங்கப்படும் பிற சொற்கள் பல.

5. நிகழ்தல்

நிகழ்தல் என்னுஞ் சொல் நடைபெறுதல், சம்பவித்தல், செல்லுதல், விளங்குதல் என்னும் பொருளில் வழங்குகின்றது. நிகழ்காலம் என்பதனால், நடைபெறுதல் என்னும் பொருளை பயில்வதாதல் அறியப்படும். விளங்குதல் என்னும் பொருளும் பயில்வதுவே.

⁶ ‘நிகழ்ந்த வண்ண நீநனி யுணர்ச்

செப்ப லான்நிசின்’

என்னுமிடத்து, நிகழ்ந்த என்பது முன்பு நடந்த என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. நிகழ்ச்சி என்னுஞ் சொல் சம்பவம், செய்தி என்னும்

1. ஸப்தமணி, தாது: 596.

2. மலைபடு. 37, 8.

3. புறம். 12.

4. ஸப்த. தாது: 371.

5. தொல். சொல். கு: 25. சே. உரை.

6. குறிஞ்சிப். 33, 4.

பொருளிற் பயில்கின்றது. நிகழ்தல் என்பது முயற்சி, க்யாதி என்னும் பொருளில் கன்னடத்தில் வழங்குகின்றது.

¹ 'நிகழ்—உத்யோகக்யாதயோ :

என்பது ஸ்ப்தம்ணி தர்ப்பணம்.

இதனை நோக்கின், நிகழ்தல் என்பதற்குப் பிரசித்தியாதல் என்னும் பொருளே தொன்மையது என்பதும், அதன்னின்று நாளடைவில் விளங்குதல் என்னும் பொருள் வருவதாயிற்று என்பதும் புலனாதல் கூடும். 'பிரசித்தியுடையது பலருக்குத் தெரியுமாகலின், அது, விளங்குதல் என்னும் பொருளும் உடையதாயிற்று. முன்னர் நடந்த செய்தியும், பின்னர் நடைபெறப்போகுஞ் செய்தியும்போலன்றி, நடைபெறுமது நேரே அறியப்படுமாகலின் அது க்யாதி பிரசித்தி உடையதாகும். அதனால், நிகழ்காலம் என்பதில் இப்பொருள் அமைவுறும்.

6. நரலுதல்

நரலுதல் என்னுஞ் சொல் ஒலித்தல் என்னும் பொருளிற் பெரு வழக்காய் வழங்குகின்றது.

² 'வளைநரல் வயிரார்ப்ப

³ 'ஆடுகழை நரலும்'

என்பன காண்க. ஆயின்,

⁴ 'குருகுநரல் மனைமரத்தான்

மீன்சீவும பாண்சேரியொடு'

என்னுமிடத்தில், நரலுதல் என்பது கூவுதல் என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. 'குருகு நரல்' என்பதற்கு, 'குருகு என்னும் பறவைகள் கூப்பிடுமபடி' என்று நச்சினுர்க்கினியர் உரை எழுதியிருக்கின்றார்.

கன்னடமொழியில், நரல் என்பதற்கு 'வேதனைத்தொனி, அஃதாவது 'நோவினால் அரற்றும் ஒலி' என்னும் பொருள் உளது.

⁵ 'நரல்—வேதனைத்வநெள'

என்னுஞ் சூத்திரத்தால் அஃது அறியப்படும். அப்பொருள்,

⁶ 'புலம்பொடு வந்த பொழுதுகொள் வாடை

இலங்குபூங் கரும்பி நேர்கழை யிருந்த

வெண்துருது நரல் வீசும்

நுண்பஃ றுவலைய தண்பனி நாளே'

என்னுமிடத்து அமைவதாகக் காண்கின்றது.

1. ஸப்த. தாது: 911.

2. மதுரைக்காஞ்சி. 185.

3. புற. 120.

4. மதுரைக்கா. 268, 9.

5. ஸப்த. தாது: 626.

6. அக. 13.

14 வெண்துருது நாலுந் தண்கமழ் கானற்

பூமலி பொதும்பா நாண்மலர் மயக்கி

விலங்குதீரை உடைநுந் துறை'

என்னுமிடத்தும் அனாநகல் கூடும். இவற்றை நோக்கும்பொழுது, நாலுநல் என்னுஞ் சொல் முதலில் மக்கள் முதலிய உயிருடைப் பொருள்கள் நோவினில் அற்றும் ஒலையைக் குறிக்க வழங்கப்பட்டு, நாளடைவில் பிற பொருள்களில் உண்டாகும் ஓசையைக் குறித்தற்கும் வந்திருத்தல் வேண்டும் எனத் தோன்றுகின்றது.

7. பார்த்தல்

பார்த்தல் என்னுஞ் சொல் இக்காலத்தில், காணுதல், நோக்குதல் என்னும் பொருள்களில் வழங்குகின்றது; சமயம் எதிர்நோக்குதல் என்னும் பொருளிலும் வருகின்றது.

2 'வரிவயங் கிரும்புலி வழங்குநர்ப் பார்க்கும்'

என்னும் அடியில், இச்சொல் இப்பொருளில் வந்துள்ளது. கன்னடமொழியில் பார் என்னுஞ் சொல் சமயத்தை நோக்குதல் என்னும் பொருளையே உடையதாயிருக்கின்றது.

3 'பார—ஸமயாநவேஷணே'

என்பது ஸப்தமணி தர்ப்பணம். இதனை நோக்குமிடத்து, பார் என்பதற்குச் சமயம் நோக்குதல் என்னும் பொருளை தொன்மையதெனவும் நாளடைவில் காணுதல் என்னும் பொருளில் வழங்குவதாயிற்று எனவும் புலனுதல் கூடும்.

8. நசை

நசை என்னுஞ் சொல் விருப்பம் என்னும் பொருளில் வழங்குகின்றது. பலதிறப்பட்ட விருப்பத்திற்கும் இச்சொல் வழங்கப்படுகின்றது. ஆயின், கன்னடத்தில் நசை என்னுஞ் சொல் புணர்ச்சி வேட்கையைக் குறிப்பதாயுள்ளது.

4 'பலிதொடெ ஸல்லகீதிஸலயங்கள றெயயனெகீடி மெய்யதின்
மஸெதொடெ கோடொளிட்டொரவி நீர்கெளவிர் தொடெ தந்துரீரனா
டிவி நஸெயிச்சே யாதோடோடகூடி பழல்தொடெ கர்ணவாதம்
பஸரிவி தன்ன கைபிடியவோல் பிடியம் பிடிதிர்து தொந்திபம்'

என்னுஞ் செய்யுளில், 'ஒரு கனிற்று தன்பிடிக்கு நசையிச்சை உண்டாய பொழுது அதனோடு கூடி' என்று வந்திருத்தல் காண்க. தமிழிலும் இப்பொருள் அமைவுறும் இடன் உளது.

1. குறந். 381.

2. அகம். 218.

3. ஸப்த. தாது: 558.

4. சந்தர்ப்பபடிராணம் 5:64.

(இது ஸ்ரீ H. ஸேஷையங்காரவர்களால் அறிந்தது)

‘நகசபெரி துடையர் நல்கலு நல்குவர்
பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம்
மென்சினை யாஅம் பிளக்கும்
அன்பின தோழி அவர் சென்ற வாதே’

என்னுஞ் செய்யுளில், நகச என்னுஞ் சொற்கு ஆசை என்று கூறு தலினும் புணர்ச்சிவேட்கை என்று பொருள் கூறின் சாலச் சிறக்கு மன்றே? கன்னடத்தி லுள்ள பொறியும் இத்தகைய பிரயோகங்களையும் நோக்கின், நகச என்னுஞ் சொல்லின் தொல்பொருள் புணர்ச்சிக்கணுள்ள வேட்கைமட்டுமே யாகும் எனவும், பின்னர் அது பொதுவாய் நின்று பலதிருப்பட்ட பொருள்கள்மேலுள்ள ஆசையையும் குறிப்பதாரிற் று எனவும் கொள்ளுதல் அமையும் எனல் போதரும்.

9. அட்டை

இனி, ‘அட்டையாடல்’ என்னுந் தொடரில் அட்டை என்னுஞ் சொல்லின் பொருள் நன்கு அறியப்பட்டிலது. ² ஆசிரியர் நச்சினூர்க் கினியர் ‘அட்டை அற்றுழியும் ஊநுமாறுபோல.. உடம்பு ஆடுதலின் அட்டையாடல் எனவும் இதனைக் கூறுப’ என்று எழுதினார். அட்டை என்பதற்கு ஊர்ந்து செல்லும் ஒருவகைப் பிராணி என்பதுவே அவர் கொண்ட பொருள்.

கன்னடமொழியில், அட்டை (அட்டெ) என்னுஞ் சொற்குக் குறைத்தலைப் பிணம்— கவந்தம் என்பதுவே பொருள். போர்க்கள வருணனைகளில் ³ இச்சொல் பயின்று வருகின்றது. தெலுங்குமொழி யிலும் இச்சொல் (அட்ட) இப்பொருளில் பயின்று வழங்குகின்றது. தமிழில் சேந்தன் திவாகரத்தில் உடற்குறையின் பெயராக அட்டை என்னுஞ் சொல் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆயின், இலக்கியங்களிற் பயின்றிலது.

அட்டை என்னுஞ் சொல் அடு என்னும் வினையினின்று அமைந்தது.

இவ்வாதே மலையாளமொழியினால் பொருள் விவங்கத்தக்க தமிழ்ச் சொற்களும் சில உள. தொல்காப்பியம் எழுத்தகதிகாரத்தில்,

‘⁴ பனின வளுஉவ கால வேறுமைக
கத்தும் இன்னுஞ் சாரியை ஆகும்’

என்னுஞ் சூத்திரத்தின் உரையில், ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர், ⁵ ‘பனி என்று சொல்ல வருகின்ற, நோயன்றிக் காலத்தை உணரநின்ற வேற்றுமை

1. குறந். 37.

3. பம்பபார. 85.

2. தொல். புறத். சூ. 16 உரை.

4. எழுத்ததி. 241.

5. பனியைக் குறித்தற்கு மலையாளத்தில் மஞ்ஞ என்பதுவும், கன்னடத் தில் மஞ்ஜு என்பதுவும் தெலுங்கில் மன்ச்சு என்பதுவும் வழங்குகின்றன.

முடிபுடைய பெயர்க்கு' என்று எழுதியிருக்கின்றார். அதனால், பனி என்னுஞ் சொல் ஒரு நோயையுங் குறிக்கும் என்பது அறியப்படும். ஆயின், அப்பொருள் இப்பொழுது விளங்குமா நிலை. மலையாளத்தில் பனி என்பது காய்ச்சலுக்குப் பெயராய் வழங்குகின்றது. அப்பொருளால் நச்சினுர்க்கினியருரை விளக்குவதாகும். இனி,

1 'வளிஎன வருஉம் பூதக கிளவியும்
அவ்வியல் நிலையில் செவவி தென்ப'

என்னுந் சூத்திரத்தின் உரையில் நச்சினுர்க்கினியர், 'வளி என்று சொல்ல வருகின்ற, இடக்கரல்லாத ஐம்பெரும் பூதங்களில் ஒன்றை உணர நின்ற சொல்லும்' என்று எழுதியிருக்கின்றார். அதனால், வளி என்பதற்கு இடக்கர்ப்பொருளொன்றும் உண்டு என்பது அறிய வருகின்றது. அப்பொருள் இது எனத் தமிழில் அறியுமா நிலை. மலையாளத்தில் வளி என்னுந் சொல்லை அபானவாயுவிற்கு வழங்குகின்றனர். அதுவே நச்சினுர்க்கினியர் எழுதியுள்ள இடக்கர்ப்பொருளாகும்.

போழ் என்னுஞ் சொல் ஒரு பொருளினின்றும் கீழ்ந்த பகுதியைக் குறிக்கும்.

2 'நாரும் 3போழுஞ் செபதுண்டு'

4 'கட்டி னிண்கும இழிசினன் கையறு
போழதுண டீசியின விரைநகறு'

என்னுமிடங்களில், போழ் என்பது அப்பொருளில் வந்துள்ளது. அஃது இக்காலத்தில் வழக்கொழிந்தது. ஆயின், அச்சொல் கன்னடத்தில் வழக்கிற பயில்கின்றது. கறிக்முத திருத்திய வாழைக்காய்த்துண்டு முதலியவற்றைப் போழ் என்றே வழங்குகின்றனர். மலையாளத்தில் இச் சொல் சிறிது திரிந்து வழங்குகின்றது. இவ்வாறு தமிழில் வழக்கிறந்த சொற்களும் திரிசொற்களும் கன்னடம் மலையாளம் தெலுங்கு இம் மொழிகளில் இயற்சொற்களாய் எல்லாராலும் வழங்கப்படுகின்றன.

இக்கூறியவற்றால், தமிழ்ச்சொற்களின் தொல்பொருள் இது எனத் துணிதற்கும், தமிழ்ச்சொற்களின் பொருளை அறிதற்கும் கன்னடம் மலையாளம் முதலிய மொழிகள் உதவியாகின்றன என்பது தெளிவுறும். இவ்வாறே அம்மொழிகளில் சிலசொற்களின் பொருளை அறிதற்குத் தமிழ்மொழி துணைநிறந்தும் உண்டு. இவற்றால் இம்மொழிகளின் தொடர்பு நன்கு அறியப்படும்.

வே. வேங்கடராஜாஹு

-
1. எழுத். 242. 3. போழ் என்பது அகணி முதலியவற்றிற்கீழ்ந்தது.
2. புற. 370. 4. புற. 82.

ஸ்ரீ

நல்லடிக் கோன்

(ராவ்ஸாஹிப் மு. இராகவையங்கார்)

சோழவேந்தரின் வமிசாவளியை¹ விரித்துக்கூறும் சாஸனங்களிலே, லெய்டன் (The Leiden grant) அன்பில், திருவாலங்காட்டுச் செப்புப் பட்டயங்கள் சிறந்தவை என்பது சாஸனவாராய்ச்சியாளர் நன்கறிவர். மனு, மாந்தாதா, சிபி முதலிய புராணகாலத்து அரசர்களையும், சென்னிகள்ளி, கரிகாலன், செங்கணான் என்ற சங்ககாலத்து அரசர்களையும் சூரியவமிசத்துச் சோழரின் அதிமுன்னோர்களாக அப் பட்டயங்கள் கூறுகின்றன. இவ்ருள், செங்கணான் என்பவன் பொய்கையாரது களவழிப்பாடல்கொண்ட பேரரசன் என்பது, களவழிநாற்பது முதலிய சங்கதூல்களாற் பிரசித்தமானது. இச் சங்ககாலத்து அரசருள்ள கரிகாலனுக்குப்பின் கோச்செங்கணான் ஆட்சிசெய்தவன் என்று கூறுவதில், அம்முன்று செப்பேடுகளும் ஒத்துள்ளன. ஆனால், செங்கணானையடுத்துக் கோக்கிள்ளி என்பாளை லெய்டன்பட்டயம் குறிப்பிட, அச்சோழற்குப்பின் அவன்மகனொருவனை அன்பிற்பட்டயங் கூறுகின்றது. அதுபற்றி அச்சாஸனங் கூறும் வடமொழிச் சுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு வருமாறு:—

“கரிகாலன் உலகெலாம் ஆட்சிபுரிந்து சென்றபின், கோச்செங்கணான் என்ற வேந்தன் அவன் வழியில் உதித்தனன். அவன், கௌரீசனான சிவபிரானுக்கு எல்லா நாடுகளிலும் ஆலயங்களை அமைத்தான். அவனுக்கு நல்லடிக் கோன் என்ற அரசர்குடாமணி பிறந்தான்”.

இதனால், “எண்டோளீசற் கணிமாடம் எழுபதுசெய்து உலக மாண்டவன்” என்று திருமங்கையாழ்வாராற் புகழப்பட்ட கோச்செங்கணனுக்கு, நல்லடிக் கோன் என்ற செல்வப் புதல்வனொருவன் பிறந்து ஆட்சிபுரிந்தவன் என்பது தெரியலாம். இஃது அரியதோர் செய்தியேயாம். இச்செய்திகுறிக்கும் அன்பிற்பட்டயம்,¹ முதற்பராதகசோழன் பேரனாய் பத்தாம்தாற்றாண்டில் ஆண்ட சுந்தரசோழன் காலத்து அமைந்ததாகும். சோழவமிசாவளி கூறும் ஏனைய லெய்டன் திருவாலங்காட்டுப் பட்டயங்களோ, அச்சுந்தரசோழன் பேரனான முதல் இராஜேந்திர சோழன் ஆட்சிக்காலத்து உண்டானவை. ஆகவே,

1. ஸ்ரீ து. அ. கோபிநாத ராயர் அவர்களால் இச்சாஸனம் நன்கு பதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.—Ep. Ind. Vol. XV, No. 5, pp. 46, 60 and 68:

பழைமையாய்ந்த அன்பிழைப்பெயல் கூறுவது அறிஞர்களின் மதிப்பிற் குரியதென்பதில் ஐயமில்லை.

இனி, நல்லடிக்கோன் என்ற பெயர்க்கு, நன்மைக்கு மூலமான அரசன் என்பது பொருளாகும். நன்மைக்கு அடியான் காலத்தை நல்லடிக்கோன் என்பர் முன்னோர்.¹ இதனால், நாட்டுக்கு நன்மை விளைத்தவன் என்ற கருத்தில் நல்லடிக்கோன் என்ற நாமம் செங்குணன் மகனுக்கு வழங்கியதென்று கருதக்கூடியது.

சங்ககாலத்து அரசர்க்கேனும் மக்கட்கேனும் வழங்கக்கூறாத இவ்வரிய பெயர் வழக்கை சாஸனமூலம் முதலில் நான் அறியநேர்ந்தபோது அது புதுமையாகியதோன்றியது. ஆரியமும், அகநானூற்றை ஆராய்ந்து வருங்கால், அதன் 1156-ம் பாட்டில் அப்பதுமை மாதலாயிற்று. அப் பாட்டின் செய்தி வருமாறு:—

இரந்து பின்னின்ற தலைவனுக்கு அவன்குறையை நீக்கியதவுவதாகக் கூறிய தோழி, தலைமகள்முன் சென்று அவன்குறை தீர்க்கும்படி வேண்டிமிடத்து— “தலைவீ! நம் தலைவன் ஊர்நிலை என்னைத்திட ரென்றகண்டு என் பொற்றொடி அளித்த கையைப் பற்றிக்கொண்டான். உடனே நான் ‘அன்னா’ என்று கூப்பிட, அகற்றக்கூசி அவன் தான் பிடித்த கையை நெகிழவிட்டுச் சென்றுவிட்டான். இச்செய்தியைத் தாய்க்கும் இடாவரை நான் சொல்லவில்லை” என்று கூறி, மேலும் அவள் உரைத்ததாவது—

“நறநோக, கடுமபகட்டியானைசே கோழி மருகன்
நெடுங்கதிர் நெலவின் வல்லங் கீழ்வோன்
நல்லடி புள்ளா னாகவு மொலலார்²
கதவ முயரலு முயல்ப; அல்தாஅன்று
ஒலிபல கூந்தல்! நம்வயின்ருளாது
கொன்றன ஞயினுங் கொலைபழு தன்றே;

மின்னீ ரோதி! என்னைநின் குறிப்பே”

“தேர்யானைப் படைகளையுடையவனும், சோழர்குலத் தேனன்றலுமான நல்லடி என்பான் நாடளிக்கும் அரசனாயிருப்பவும், மனமொவ்வாத அயலார் இனி நம் மனைக்கத்தைத் திறந்து உட்புக முயலவுங் கூடும். இச்செயல் நிகழ்தற்குமுன், நம் தலைவன் அருளினறி நம்மைக் கொன்றனனாயினும் அது குற்றமன்று. தலைவீ! இனி நின் உள்ளக் குறிப்பு யாதோ”—என்பது. ஈண்டு,

1. ‘ஒன்னா’ என்றும் பிரதிபேதம்.
2. ‘மகாடலி.....ராஜ்யம் பண்ணுகையால் வந்த பொல்லாக்காலம் போய் நல்லடிக்காலமாயிற்று’—(ஈடு. 7, 4, 1).

“நல்லடி யுள்ளா னாகவும் ஒல்லார்
கதவ முயறலு முயல்ப”

என்றது, சோழனது ஆணைச்சிறப்பினைக் குறித்தபடியாம். ‘ஒல்லார் கதவ முயறல்—அயலார் நம் கதவைத் திறந்து உட்புக முயலுதல் என்றவாறு. “உரவுக்களிறு போலவர் திரவுக் கதவமுயறல், கேளே மல்லேம்” (குறுந். 244) என்ற முன்னோக்கற்று இங்கு ஒப்பிடத் தகும். மடவாரது கற்பினைக் காத்தற்கு “அரசவேலி யல்லது யாவதும் புரைதீர் வேலி இல்லை” யாதலின் ‘நல்லடி யுள்ளானாகவும்’ என்றும், அவ்வேலி நன்கமைந்த இந்நாளினும், தலைவனருளாமை காரணமாக அவ் வரம்பை அழிக்க முயலும் அயலாரும் உளர் என்பது தோன்ற ‘ஒல்லார் கதவ முயறலு முயல்ப’ என்றும் தோழி கூறினாள். தெரு விடையே என்பால் இரந்துநின்ற தலைவற்கு நீ குறைவேராத மறுத் தனையாயின், அயலார் நம் மனைப்புருத்து பணம்பேசி உன்னைக் கைப் பற்றவும் கூடுமாதலால் நம் வாழ்வழியு; அதனால் நீ விரைந்து தலை வனை ஏற்கத்தகும் என்பது கூறுதது.

“இவற்றால், சோழர்களுடைய தோன்றலான நல்லடியின் அட்சுத்திறம் சங்ககாலத்துப் புலவர் பெருமக்களால் புகழ்க்கடியதாயிருந்தது என்பது தெளிவாம். வளமும் அரணும் வாய்ந்த வல்லம் என்ற நகரம், இந் நல்லடி யரசனுக்குச் சிறப்புடையதாயிருந்த தென்பது ‘வல்லங் கிழ வோன்’ என இவன் விசேடிக்கப்படுதலால் தெரிகின்றது. இவ்வாறு பரணர் புகழ்ந்த நல்லடியே, அன்பிற்பட்டயங் கூறும் நல்லடிக்கோன் என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லை. எனினும், அவ்விருவரும் சங்ககாலத்து விளங்கிய நல்லரசராயிருத்தலாலும், வேறொருவரும் தரியாத பெயர்வழக் குடைமையாலும், சோழர் குலத்தவராயிருப்பதாலும் சாஸனமும் அக நானூறுங் கூறும் அவ்விருவரும் ஒருவரேயாவாலும் என்று கருதல் பொருத்தமாகின்றது.

அண்ணாமலை ரெட்டியார்

அண்ணாமலை ரெட்டியார் என்ற பெயரைக் கொண்டவர் நாமறிந்த வரையில் இருவருள். ஒருவர் காவடிச் சிந்து பாடிய அண்ணாமலை ரெட்டியார். இவரது காலம் பதனொப்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. இவருடைய பெயர் நின்று நிலவுவதற்கான வகையில் காவடிச் சிந்து, சிந்து முதலான நூல்களை இவர் இயற்றியுள்ளார்.

மற்றொருவரான அண்ணாமலை ரெட்டியார் பெருங்கவிஞராய்த் திகழ்ந்த சிவப்பிரகாச நவாமினைப் போற்றி ஆதரித்தவர். இவர் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில் வாழ்ந்தவர் என்று பொதுவாகக் கூறுதல் இயலாமையன்றி இன்ன ஆண்டு பிறந்தார் என்று கூறவியலாது. இவரது தந்தையார் இலிங்கா ரெட்டியார் எனப் பெயர் பெறுவர். இவர்கள் முன்னாளில் விஜயநகரத்தையாண்ட அரசர்களது வகையை ராஜ்ய கொண்டவீடு ரெட்டிகள் வழியினர். பண்டகுலத்தினர் என்று கூறவர். இவர்களது வீட்டுப் பெயர் வல்லகோல். வீரசைவ சாயத்தினர். விஜயநகர அரசாட்சியில் வல்லகோல் வீரமு ரெட்டியார் என்பவர் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலுள்ள பெரம்பலூர் தாலுக்காவையும், அத தாலுக்காவின் வடவெல்லையா ஓடும் வெள்ளாற்றின் வடக்கரையிலுள்ள பல ஊர்களையும் காரியகர்த்தராக இருந்து கவனித்து வருமாறு நியமிக்கப்பட்டார். இவருக்குப்பின் இவரது புத்திரரான இலிங்கா ரெட்டியார் எனப் பெயர் வேங்கடபதி தேவ மகாராயர் காலத்திலே அதே சபைக்குக் காரியகர்த்தராக விருந்தார். இலிங்கா ரெட்டியாரும் வீரசைவரே. சிவ பக்தியிற் சிறந்தவர். கல்வி யறிவு ஒழுக்கங்களில் மேம்பட்டவர். இவர் தமது காரியகர்த்த வட்டைகைக்கு அணித்தான திருமுதுகுன்றம் எனப் பெயரிய விருத்தாசலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்மீது அதிகப் பற்றுடையவர். பழமலை நாதரையும், பெரியம்மை நாச்சியாரையும் எப்பொழுதும் நினைவிற் கொண்டவர். இவர் நாள்தோறும் திருமுதுகுன்று சென்று கடவுளைத் தரிசனஞ் செய்து வருவார். வெள்ளாற்றுப் பெருக்கால் அடிக்கடி திருமுதுகுன்று செல்வது தடைபட்டு வந்தது. அது காரணமாக வாலிகண்டபுரத்தை¹ யடுத்த வெங்கனூரிலே ஒரு கோயில் கட்டி அதனில் பழமலைநாதரையும்,

1. இவ்வூர் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து சென்னை செல்லும் சாலையிலுள்ளது. பெரம்பலூருக்கு நான்கு கட்டை தொலைவிலுள்ளது.

பெரியம்மை முதலான தேவதைகளையும் தாபித்து கத சாலிவாக்ன சகாப்தம் துருாசயநி உருத்திரோற்காரி(ஹி) வைகாசிமீ பூர்வ பட்சத்துத் துவாதசியும் அத்த நட்சத்திரமும் கூடிய சுபதினத்திலே கும்பாபிஷேகமும் செய்தார். இந்த வெங்கனூர் வெண்கனூர் என்றும் சொல்லப்படும். மேல்கண்ட செய்தி நடந்த காலம் ஆங்கிலவாண்டு 1623-ம் ஆண்டு மே மாதம் 12-ம் தேதியாகும். இச்செய்திகளைக் குறிக்கும் கல்வெட்டுடன் வெங்கனூர்க் கோயில் கோபுரத்தில் வுலது புறமாகக் காணப்படுகிறது. அது வருமாறு:¹

ஸுஹஸு | ஸுஸி ஸ்ரீநு 'வா' ஸுஸுரநு அரிய தளவிடான் பாஷைக்குத் தப்புவராய கண்டன் கண்ட நாடு கொண்டு கொண்ட நாடு குடாதான் புருவ தகஷிண பட்சம உருதிர சது சமுக்திராதிபதி ஸ்ரீவேங்கிடபதி தேவர் மகாநாபி' பிறுதினி' முச்சபம் பண்ணியருளா நின்ற சகாப்தம் துருாசயநி இதனிடில் செல்லாநின்ற உருத்திரோற்காரி(ஹி) வைகாசிமீ நடந்த பண்டலக்ஷத் கிராசன்னவள நாட்டு வன்னாடாகிய வெண்பா நாட்டிலுள்ள செ வெங்குப நாபக்கரய்யனுக்கும் நாட்டவற்குத் தன்மமாக நாட்டியரையான செகனப் பிரகண்ட ராய வேசியா புயங்க சங்கிரா தனாபரைய பண்ட குலத்ததிருக வல்லகோல் ஸ்ரமு ரெட்டியார் புத்திரன் விங்கா ரெட்டியார் தனாமானது இவ் வருஷத்து ரிஷபநாயற்கு² புருவ பக்ஷத்து துவாதசியும் அத்த நக்ஷத் திரமும் பெற்ற குருவாரத்து நாடு விருதநாசலத்துக்கு பிறுதினமான³ வெண்கனூரில் உடையவர் பழங்குலாத கவாமியன் பெரியமமை நாசசியார். முதலான தேவதைகளையும் உற்சவ விசேடிகளையும் விக்கிணைசுரன் முதல் சண்டேசுரன் பரியாபகுமுண்டான விக்கிரகங்களையும் இன்னாளில் இந்த திதி வார நக்ஷத்திரத்தில் பிழைபொறுத்த குருககள் கையினிலே பிறுதிஷ்டை பண்ணுவித்து பூசை ஸ்ரீவெத்தியமுட் நடத்திவிடாக கொப்பக்கிரகம் ஆத்த மண்டபம் மகா மண்டபம் நிர்த்த மண்டபம் உள் பிரகாரம் இரண்டாம் பிரகாரம் கோபுர முதலான

[இதன் தென்புறம்]

கயிங்கிலியமும் செய்து முடிசு தானம் பரிகலம் உண்டு பண்ணிவிக்கையில் தானம் யேற்பாடானது சிவதுவிசக் கொத்துக்கு திருத்தோணி

1. இது 1913-ம் ஆண்டு 1 நெம்பராகக் கல்வெட்டிலாகாவில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டை ஒத்துப் பாததுக்கொள்ள அனுமதித்த ஷே இலாகாதாரர்க்கு எனது வந்தனம் உரியது.

2. மகாராயர்.

3. வல்லிள 'ந'கரங்களை இடையினமாகக் கொள்க.

* செகனெப்பரகண்ட; இழப்பில்லாத என்பது பொருள்.

4. நாயிற்று.

5. பிரதிபாமான.

புரம் ஞானசிகாமணி திரு அந்திசுர பண்டிதரான பராசல¹ கோத்திரத்து போதாயன சூத்தரத்து ஆபதுத்தாருணப் பெருமாள் புத்திரன் புழை பொருத்தக் குருக்களுக்கு² இன்னுயனர் திருமொத்துக் காணியாக முப்பது வட்டகையும் தானம் நிருவாகம் இதண்டும் பூசை சைவாசாரம் கோயில் நாயகமட்டெறும்

இவ்வாறு பழமலைநாதரைப் பிரதிட்டை செய்த விங்கா ரெட்டி யாருடைய மூத்த புதலவரே அண்ணாமலை ரெட்டியாராவர். இவரும் கல்வி கௌரவிகளில் வல்லவர். சைவாசாரப்பற்று மிகுதியுமுடையவர். தன தந்தையாரை கட்டப்பட்ட சிவாயத்தைப் பரிபாலிக்க உரிமை பெற்றவர். வெள்ளாற்றக்கு வடக்கிலுள்ள புகுதியைக் காத்து விஜய நகர அரசரது காரியநிந்தாரக விநிதகர். இசெய்தி மேற்காட்டிய கல்வெட்டின் பிற்பாகதகால நுழைபெறும். அது வருமாறு:

‘இப்பிரம வெளநாங் கொத்துக்கு அஹிதிரால்கோத்திரத்து பண்ட குல வல்லகோல விங்கா ரெட்டியார் புத்திரன் அண்ணாமலை ரெட்டி யாருக்குமுப்பது வட்டா இரண்டு பிறவாகமும், பொற்பண்டார மாளிகை கூறும் இன்னுயனர் கோயில் ஆதிபண்டேசுர பட்டயமாகக் கட்டளை யிட்டபடியினுலே இதுகுண்டான மண்மனை நஞ்சை புஞ்சை இலக்கை படி பிரசாத முதலான நல்ல சுவந்திர சுவாமியங்களும் அனுபவித்துக் கொண்டு அவரவாக்கு கோயில் அறைக்கு உண்டான அழியங்களும், செய்து முடிந்ததுகொண்டு இங்குபட்டு புத்திர புத்திர பாரம்பரியமாக சந்திராதிதயவரையும் அனுபவித்ததுகொண்டு வரக்கடவராகவும்— சிவமயம்.’

இந்த அண்ணாமலை ரெட்டியாரே சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை ஆதரித் தவராவர். சுவாமிகள் திருவெங்கை யுலாவிலே

‘வினவினாககுப பண்டை யறத்தின் படிவமிது வென்னவுருக்
கொண்ட விலிங் கையன் குலமைநதன்—உண்ட
படிதாங்கி மாயன்றோப் பாரதாங்கி யாங்கெம்
குடிதாங்கி நல்லிசைமென் கோதை—முடிதாங்கு

கண்ட குலத்திற் கருதி னிரட்டியாம
பண்ட குலத்தினி பயனாண்—மண்டலிகர்
நல்லகோ வின்று நவைக்கோ லெனச்செயுங்கோல்
வல்லகோ லண்ணு மலைவள்ளல்—மல்லுறச்
சந்து பொருத்தித் தகுஞ்சிர் கெடாதடுக்கிப்
புந்தி மகிழ்ந புதவணித்தா—முந்தையோர்
செய்யுள்போற் செய்த திருக்கோயி லுள்ளிருந்தெம்
பையுள் போக்கிற்கும் பரஞ்சோதி’

1. பராசர.
2. பிழைபொறுத்த குருக்கள்.

என்று பாடுவர். இதுகொண்டு வெங்கனூர்க் கோயிற்றிருப்பணி செய்தவர் அண்ணாமலை ரெட்டியார் என்று கூறுவாரும் உண்டு. ஆயினும் அக்கோயிலிற் காணும் மேலே காட்டப்பட்ட கல்வெட்டு இச்செய்தியை மறுக்கின்றது. எனினும் கோயில் கட்டுங்காலத்திலேயே அண்ணாமலை ரெட்டியார் காரியகர்த்தராக இருக்கும் உரிமை பெற்றிருந்தமைகொண்டு தக்க பிராயமுடையவராக இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்ற கொள்வது பிழையாகாது. கோயிற்றிருப்பணி வேலையையும் தன் தந்தையரோடு உடனிருந்து கவனித்திருந்தாராகல் வேண்டும் என்று தான் நுகிறது. அதுவன்றிக் கோயிற் காரியங்களை இவ்வர நிர்வகித்து வரவேண்டுமென்று இலிங்கா ரெட்டியார் கட்டளையிட்டிருந்ததால் உலாவிற்கண்ட செய்தி பிறந்து மிருக்கலாம். அடிகள் பிரபலிங்கரில் இயற்றிய காலம் கி. பி. 1652. கோயில் குடியாட்சி ஆரம்பமானபொழுது 1623. அப்பொழுதே அண்ணாமலை ரெட்டியார் குறைந்தது முப்பது ஆட்டைப் பருவத்தராயிருந்திருத்தல் வேண்டும். மேலும் அடிகள் காலமாகும்பொழுது அண்ணாமலை ரெட்டியார் இருநூறாகத் தெரியவில்லை. அடிகளுக்கு முன்னரே ரெட்டியார் சிவலிங்க ஐக்கியமாயினர் போலும். ஆதலாலே அண்ணாமலை ரெட்டியார் தமது முதுபையில் சிவப்பிரகாச அடிகளை ஆதரித்தவராகல்வேண்டும்.

மேலே கூறியவைகளால் அண்ணாமலை ரெட்டியார் இலிங்கா ரெட்டியாரது மூத்த பிள்ளைவரென்பதும், விஜயநகர அரசர்களது காரியகர்த்தரென்பதும், ஸ்ரீ வேங்கடபதி சிவ மகாராயர் காலத்திலும் பின்னும் இருந்தவரென்பதும், வெங்கனூர்க் கோயில் இவரது தந்தையாராகக் கட்டப்பட்டதென்பதும் பெற்றோம்.

ச. கோமகாபுர தேசிகா

வைத்தியநாத தேசிகர்

‘மன்னுதென் கமலை வைத்திய நாதன்
பொன்னடிக் காலப் பொதினைச்
சென்னியிற் சேர்த்துது மதிசிறந் திடவே

என்பது இலக்கண விளக்கம் என்ற நூலின் முகப்பு எடுகளிற் காணப் படுங் செய்யுள். இச்செய்யுளின் கண்ட வைத்தியநாத தேசிகர் திருவாரூரிலே பராபரைச் சைவாசாரியா பரமில் தவவனைக் குடியில் வந்த வன்மீகநாத தேசிகரின் முகன்மனைவியின் புத்திரராவார். இளமையிலே தாயினையிழக்க நேர்ந்தமையாலும், மாற்றாக் தாயினது பராமரிப்புக் குறைவாலும் வைத்தியநாதர் சிறிது துன்பமடைந்து வருந்தினரென்று அவரது பராபரையினர் கூறுவர். ஆயினும் அத்துன்பம் நீண்டநாள் நிலத்திருக்கவில்லை. அவருடைய தந்தையாரான வன்மீகநாத தேசிகரிடம் கல்விபயின்றவரும், அக்காலத்திலே ஸ்ரீ கமலைவசந்தத் தியாகேசனது அடிபடகமட்டளை அன்ன தானமட்டளைகளின் விசாரணைக் கர்த்தருமாயிருந்த அக்காரமுனிவர்¹ என்பார் வைத்தியநாதரது பரிதாப நிலையையறிந்து அவரை பழைத்துவந்து தம்மோடு வைத்துக்கொண்டு கல்வி கற்பித்த வந்தார். உணவுக்கவலை யொழியவே, வைத்தியநாதர், தம் காலத்தை வீண்போக்காது கல்வி கற்பித்தே மோக்காக்கக் கொண்டார். ஆசிரியராயடைந்த அக்கார முனிவரும் தாது குருபுத்திரரைப் பலவிதத்திலும் அல்பொருட் பாநாதத்து வந்தனராரினும் கல்வியில் பட்டும் கருமையுடையவராகவே யிருந்தாரென்று கன்ன பரம்பரைச் செய்தி கூறும். மாணவர் கல்வி பரிலுங்கால் சோர்வுற்றால் ஆசிரியர் தம் கையிலுள்ள கரகநீரைப் பெய் துவிடுவர் என்று கூறுவர். இவ்வாறு கப் பலநாள் கல்வி கற்றுவந்தார்.

அக்காலம் காசிபோந்து கங்கையாடி வருவது பெரும்பேறுகக் கருதப்பட்டகாலம். அக்காரமுனிவரும் காசியாத்திரை செல்லும் நோக்குடையராய் அப்பயணத்திற்கு ஆவன புரிந்துவந்தார். ஒரு நாள் தம் மாணக்கர்க்கு முனிவரர் தமது காசியாத்திரையைக் குறித்துக் கூறுதலும், மாணவராகிய வைத்தியநாதரும் தமக்கு அப் பொழுது திருவாரூரிலே ஒரு பற்றுக்கோடு மின்மையால் தாமும் தமது ஆசிரியரோடு காசிக்கு வருவதாகக் கூறினார். ஆசிரியர் வைத்தியநாதரது இளமையையும் இல்லறவாழ்க்கை நிலையினையும் வழியினது அருமையையும் எத்துனை எடுத்துக் கூறியும், வைத்தியநாதரது மனம் அமைதியுறவில்லை. அதனைக் கண்ட முனிவரும் மாணவராகிய வைத்தியநாதர் தம்மோடு காசியாத்திரை செல்வதற்கு ஒருவாறு ஒருப்பட்டார்.

1. இவ் அகோர முனிவர் திருக்குடந்தைப் புராணம், திருக்கானப்பேர்ப் புராணம், வேதாரணிய புராணம் என்ற நூல்களின் ஆசிரியராவார்.

‘இருவரும் ஒரு நன் முகூர்த்தத்திலே திருவாரூரை விட்டுப் புறப்பட்டு இடையிலுள்ள பல தலங்களையும் தரிசித்துக்கொண்டு திரு அண்ணாமலையை யடைந்து ஒரு மடத்திற் றங்கினார்கள். முனிவர் தமது அன்மார்த்த பூஜையின் பொருட்சென்றனா. வைத்தியநாதர் நித்தியக்கடன்களைக் கழித்தவளவிலே தபது பாடபுத்த கத்தைக் கையிற்கொண்டு யோகபட்டை கட்டிப் பயிலப் புகுந்தவர் பெய்மறந்து நின்றார். அசிரியர் தமது பூஜையை முடித்துக்கொண்டு வந்து மாணவரைப் பார்த்தார். மாணவா இருந்த நிலை முனிவர்தான் தவ்வாறு தோன்றியதோ அது அறிவதற்கில்லை. அவர் வைத்திய நாதரை முடிபுறை வலம் வந்து சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனிட்டு, இனித் தாம் சீடரும் வைத்தியநாதர் குடிபுறையாடி குருவாயின தாகக் கூறிக் குருவுக்குரிய சிறப்புகளையெல்லாம் சொன்னார்.

அகோரமுனிவர்தம்மும் வைத்தியநாத தேசிகர்தம் இது நாயிருந்துவந்த தொடர்பு மெறுபட்டதாய், இனித் தேசிகர் தம்மோடு காசி செல்வது ஏற்றதெனெனக் கூறியதோடு தமது உடன்காலை மாணவரும் பிரபுயாயமுள்ளா ரொருவர் திருநெல்வேலியின் கண்ணே இருப்பதாகவும், அவ்விடம் செல்லுதல் வேண்டிக் கொண்டதோடு அவ்வன்றினருக்கு ஒரு பாடாயத் எழுதிக் கொடுத்துத் தேசிகரை ஊர்ப்பாக விடுத்ததும் தாம் சாசி பாககர சென்றார்.

வைத்தியநாத தேசிகர் திரு அண்ணாமலையில் நம் புறப்பட்டுத் திருவாரூர் சென்றனர். சிவதகாலக் கழித்து, அப்பிரின்றுப் புறப் பட்டுத் திருவாரூரில் நோக்கிப் போய், இடையிலுள்ள தத்தாற றில் அப்பொழுது மதுரையை யாண்ட திருமலையகரது காரியகர்த்தாய் கிருந்த திருவேங்கடாத லுபபை சந்தித்தார். தேசிகருடைய கல்வித்திறனையும் அடக்கம் செய்யப் பொறுமை முதலாய நற்குணங்களையும் கண்ட திருவேங்கடாதையர் தேசிகரைத் தமது மக்களுக்குத் தமிழாசிரியாக அபாதினார். தாம் பாடம் கற்பித்துவரு நாளில், இலக்கண பாடம் சொல்லவருகையில் தாம் கற்ற நன்னூலும் சைன முனிவரான மயிலைநாக நரையும் பல இடங் களில் தொல்காப்பியர் கருத்துக்கு மாறுபடுவது கண்டு இப்பண் வரை நன்னூல் சூத்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு வேண்டிய விடங் களிற் றிருத்தியும் புத்துரை வகுத்தும் பாடம் பொதித்து வந்தா ரென்று கூறுவர். அதுவே நாளடைவில் இலக்கணவிளக்கம் என்ப பெயர் பெற்றது.

வைத்தியநாத தேசிகர் மலையாளஞ் சென்று அந்நாட்டு அரசரின் மேற் பல பிரபந்தங்கள் பாடி, அவ்வாற் பல சன்மானங்களும் சில ஊர்களும் முற்றாட்டாகப் பெற்றதோடு அவரது அவைக்களத்தின ரால் ‘ஓதும் பிரபந்தங்கள்.....கமலைவரு வைத்தியநாத குருவே’ எனத் துதிக்கப்பட்டார். பின்னர் வடநாடு சென்று திண்டிவனத்தை

2. இவ்வன்பினர் யாவரென இதுபொழுது தெரிதற்குரிய சான்றுகள் கிடைத்தல்.

படுத்த மயிலாசலத்தில் எழுக்கருளியிருந்த சிவஞான பாலையரீது பாசவதைப்பாணி என்ற நூலும் மயிலாசலபதியான முருகன் மீது பிள்ளைக்கமீழும்பாட அராதேற்ற, அவற்றிற்குச் சன்மானமாகப் பாலை பந்தச் சூசொத்தபாடிகளுக் குணப்பெட்டி ஒள்ளதுமான பத்துக் காணி நிரம்ப வாராநாடு செய்யும் உபபளமும் மானியமாகப் பெறப்பட்டது.

சிந்தாமரையில் இரதகின்ற காலத்திலே சியாகேசப் பெருமான் சிவகிருஷ்ணாப பன்மணிமாலையுடைய சிறு பிரபங்கத்தைச் செய்கார். சிந்தாமரையாளியைப் பரிசுக் காலாபயாகமகரிக் வாமூர பன்னி தாண்டிப் பெட்டிதொன்றில் ஒரு நக வலிக் மரபினரது வேண்டி கோடையாகத் திருாட்டோக்கிப் புராணம் பாடினார். பின்னர் அமர்ந்திருப்பவரது ஏழ்செய்யாத திருபதியான திருநல்லூரின் மெய்யல்லாப் புராணம் பாடினார். இவ் நல்லூர்ப் புராண எடுகளின் குறையாக.

நவியர்தம் துறநனை வன்னை நகர்தன் றநாளிதழ்
மயிலாசலபதியான வளிக்கி நாதன் புலவநெஞ்சொழ்
வலியாக வளம் கவியாகப் போனபங்க காட்டுங்கற்புறார்
செவியபா ஒன்றிசென்ற சித்தத்தி லென்ற நித்திக்குமே.

பொன்னெடுந் தடிவக் கொழிநா னல்லூர்ப்
புராணமம் தாதெசத் தமிழரது
சன்னந் நவியரு நரமகூர்
வலியுலகாது கட்டுரை செய்தான்
பாணுமெய்யுடைய நவனை முகலவன்
பாடுவார வளாக் தென் னாலை
மன்னவன் முகலக கட்டுரைசொழித்த
வயித்திய நகரிக் சகலனை.

‘இது சொன்னான் புதுபயக தூதவனை நோத்தித்தான் ஒப்பிலா
ராணி யென்றிக’ எனநெழுக்கப் பட்டுளது கொண்டு இதன் பெருமை
விளக்கும்.

தேசம் நூல் செபதலில் வல்லவராயிருந்தல போலவே பாடஞ்
சொன்னதலிலும வல்லவராய இவா இடைவிடாது பாடஞ்
சொல்லும வடிக்கமுடையவ எனப, அதற்கேற்ப அவ்வாறு ஓயாது
பாடஞ் சொல்லுவதாலுண்டாகுந் தான்வலியைப் போக்கத் தவிட்டை
வறுத்து ஒதுக்குக் கொடுப்பது வடிக்கமாம். அவர் தமது பனைவியாரை
அழைத்து,

‘தகதக தங்கம் தானே வலிக்குது
தவிடு வறுத்துத் தா’

3. இந்நிலமும் உபபளமும் இவருடைய சந்ததியாரிடமிருந்து கி. பி.
1894-ம் ஆண்டில் கைமாறியது.

என்று கூறுவாராம். இவரிடம் கல்விகற்றச் சீரும் சிறப்புமாக வாழ்ந்
தோர் பல்லோராவர். அவர்களுள்

கூடுஞ் சபையிற் கவிவா ரணங்களைக் கோளரிபோற்
சாடுஞ் சதாசிவ சந்த்ருவே முன்னின் றந்தைதம்மாற்
பாமே புலவர்க ளானோமின் றிச்செம்மற் பட்டியெங்குங்
காடுஞ் செடியுபன் னோதமிழ்க் காரிகை கற்றதுவே

என்று பாடியவர் படிக்காகப் புலவர்.

குடந்தைப் புராணம்⁴ பாடிய அரநூர் சோக்கப் புலவர் மற்றொரு
சீடர். இவர் தமது ஆசிரியரைக் குடந்தைப் புராணத்தில்

அவமொழித் தென்னைத் தழுத மூறதீஞ்
கவையெனத் தமிழ் ளளஞ் சுரந்து நல்குமே
தவபெனக் கமலையி லீருந்த தேசிகள்
றவவணை வயித்திய நாதன் றுள்கவே

என்று துதித்திருக்கின்றார். சிவரகசியம் பாடிய ஒப்பிராமணி தேசி
கர் மற்றொரு சீடர் என்று அவர் நல்லூர்ப் புராணத்தைக் குறித்துப்
பாடிய சிறப்புப்பாயிரங்களால் நன்கு விளங்கும்.

இவர் கல்விச்செல்வார் பெற்றிருந்ததுபோல மக்கட் செல்வமும்
நிரம்பப் பெற்றிருந்தார். இவரது மனைவியார் 'தங்கர்' எனப் பேர்
பெற்றவர். சதாசிவப், தியாகராஜன், சிதம்பரநாதன், வடிகநாதன்,
வன்மீகநாதன் என்ற பழனி என ஐவர் மக்களுண்டு. இவர்கள் ஐவ
ரும் நன்கு கல்விகற்ற வித்வான்களாகவே வாழ்ந்தனர்.

இவரது காலம் திருவ்வங்கடாநாதனு காலமாகிய பதினேழாம்
நூற்றாண்டின் முற்பகுதியையாகும் இவரது சீரையுஞ் சிறப்பையுங்
குறித்து இலக்கணக்கொத்து⁵ எழுதிய கவாமூர்தி தேசிகர்

‘என்கண் காணத் திருவா ருரிற்
சிறப்புற் றிலுந் வைத்திய நாதன்
இலக்கண விளக்கம் வகுத்துரை யெழுதினன்’

என்று கூறியுள்ளார்.

ச. சோமசுந்தர தேசிகர்.

4. குடந்தைப்புராணம் அச்சாகவில்லை. இது சுகசி மகாராஜாவின்
சபையில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

5. நாவலர் அச்சிட்ட இலக்கணக் கொத்தில் சிறப்புற்றிலதும் என்பது
நிநுக்கிட்டத்தில் என்று திருத்தப்பட்டுள்ளது.

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

By

R P SETHU PILLAI,

(Senior Lecturer)

SUFFIXES OF PLACE-NAMES DENOTING HABITATIONS

(1) *Il* (Tam)

*Il*¹ இல்

செந்தில்	Cend-il	—Tin.
அன்பில்	Anb-il ²	—Tri.
வெண்ணில்	Venn-il ³	—Tan.
பெருமுக்கில்	Perumukk-il	—S A.
அழம்பில்	Aḷumb-il ⁴	—Pudu.
மயிலாப்பில்	Mayilāpp-il	—Madras.

(2) *Ul* (Tam)

Ul உள்

திரு எவவுள்	Tiru evv-ul ⁵	—Chin.
-------------	--------------------------	--------

(3) *Akam* (Tam)

**Akam* அகம்

மருதகம்	Marud-akam	—Ram.
திரு ஏடகம்	Tirueḍ-akam	—Mad
கல்லகம்	Kaḷl-akam	—Tri

1 Most of the old place-names terminating in *il* have now taken the suffix *ūr* instead e g Cendil took the prefix *Tiru*, substituted *ūr* for *il* and is now known as Tiruccendur Idamarudil is Tiruviḍaimaruḍūr; Mayilāppil is Mayilāppur

2 Anbil, celebrated in the songs of the Saivite and Vaishnavite saints is now called Kīlambil

3 Vennil now goes by the name of Kōvilvenṇi

4 Aḷumbil is now Ambukkōyil

5 Tiru evvul is corrupted into Tiruvallūr

காலகம்	Kāl-akam	—Tan.
பாடகம்	Pāḍ-akam	—S.A.
குட்டகம்	Kuṭṭ-akam	—Chin.
ஏரகம்	Ēr-akam ⁶	—L

(4) *Maṇai* (Tam.)

	<i>Maṇai</i> மனை	
சத்திர மனை	Cattira-maṇai	—Tri.

(5) *Kūḍam* (Tam.)

	<i>Kūḍam</i> கூடம்	
ஆனைக்கூடம்	Āṇaik-kūḍam	—Tri.
திருமணிக் கூடம்	Tirumanik-kūḍam	—S.A

(6) *Arai* (Tam.)

	<i>Arai</i> அறை	
செப்பறை	Cepp-arai	—Tin.
இரும்பறை	Irumb-arai	—Coim.
கொட்டறை	Koṭṭ-arai	—Tri.

(7) *Purai* (Tam.)

	<i>Purai</i> ⁷ புரை	
மண்பிரை	Maṇ-pirai	—Tri.
தென்பிரை	Teṇ-pirai	—Tan.
நெடும்பிரை	Neḍum-birai	—N.A.
குறும்பிரை	Kuṛum-birai	—Chin.

(8) *Viḍuti* (Tam.)

	<i>Viḍuti</i> விடுதி	
ஆள்பட்ட விடுதி	Alpaṭṭa-viḍuti	—Ram.
பால விடுதி	Pāla-viḍuti	—Tri.
சென்னிய விடுதி	Cenniya-viḍuti	—Tan.

6. Ērakam mentioned in the Tamil classics as one of the six military stations of Murugan is identified with Swamimalai near Kumbakonam.

7. Purai is generally corrupted into Pirai

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

(9) *Idam* (Tam.)

Idam இடம்

கொள்ளிடம் Koll-idam —Tan.

(10) *Kuḍi* (Tam.); *Kuḍi* (Tel.)

Kuḍi குடி

திருக்குறிங்குடி	Tiruk-kurūṅ-guḍi	—Tin.
காரைக்குடி	Kāraik-kuḍi	—Ram.
மறவர் பெருங்குடி	Marvarperuṅ-guḍi	—Ram.
கள்ளிக்குடி	Kallik-kuḍi	—Mad.
தாரக்குடி	Kār-kuḍi	—Tri.
மன்னார்குடி	Maṇṇār-kuḍi	—Tan.
வேட்டக்குடி	Vēṭṭak-kuḍi	—S.A.
கரடிகுடி	Karaḍi-kuḍi	—N.A.
வெங்குடி	Veṅ-guḍi	—Chin.

Kuḍi (Tel.)

Dimma-guḍi	—Anant.
Erra-guḍi	—Bel.
Chentsu-guḍi	—Chit.
Dēva-guḍi	—Cud.
Belu-kuḍi	—Gan.
Cōra-guḍi	—Kist.

(11) *Iruppu*, *Irukkai* (Tam.)

Iruppu இருப்பு; *Irukkai* இருக்கை

கரை யிருப்பு	Kārai-yiruppu	—Tin.
காலன்குடி யிருப்பு	Kālan kuḍi-yiruppu	—Tin.
கோட்டை யிருப்பு	Kōṭṭai-yiruppu	—Ram.
புண்ணை யிருப்பு	Puṇṇai-yiruppu	—Tan.
கொல்லிருப்பு	Koll-iruppu	—S.A.
நல்லிருக்கை	Nall-irukkai	—Ram.
ஒரிரவிருக்கை	Ōrirav-irukkai	—Chin.

(12) *Vālvu*, *Vāḷkkai* (Tam.)*Vālvu* வாழ்வு; *Vāḷkkai* வாழ்க்கை

மருதன் வாழ்வு	Marudaṇ-vālvu	—Tin.
சித்தன் வாழ்வு	Cittaṇ-vālvu ⁸	—Mad.
எட்டி வாழ்கை	Eṭṭi-vāḷkkai	—Tan.
மகத்து வாழ்க்கை	Makattu-vāḷkkai	—S.A.

(13) *Vāy* (Tam.) ; *Vāyi* (Tel.)*Vāy* வாய்

திருச்சிரைவாய்	Tirucciralai-vāy ⁹	—Tin.
ஆலவாய்	Āla-vāy	—Mad.
மால்வாய்	Māl-vāy	—Tri.
காஞ்சிவாய்	Kāñci-vāy	—Tan.
நெல்வாய்	Nel-vāy	—N.A.
கல்வாய்	Kal-vāy	—Chin.
சார்வாய்	Cār-vāy	—Sa.
இடு வாய்	Iḍu-vāy	—Coim.

Vāyi (Tel.)

Pāla-vāyi	—Anant.
Oru-vāyi	—Bel.
Irugu-vāyi	—Chit.
Chendu-vāyi	—Cud.
Māṅga-vāyi	—God.
Pālu-vāyi	—Kist.
Pesara-vāya	—Kur.
Kāki-vāya	—Nel.

(14) *Vāyil*, *Vāsal* (Tam.)*Vāyil*¹⁰ வாடில் ; *Vāsal* வாசல்

கழனி வாசல்	Kaḷaṇi-vāsal	—Ram.
கொற்ற வாசல்	Korṭṭa-vāsal	—S.A.

8. Cittaṇvālvu is identified by Naccinarkiniyar, the classical Tamil Commentator, with Palani.

9. Tirucciralaivāy is one of the ancient names of Tiruccendūr.

10. Vāyil (Vāy-il), literally, 'mouth of the house' is generally changed into Vāsal in the colloquial language.

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

கல் வாசல்	Kal-vāsal	—N.A.
குட வாசல்	Kuḍa-vāsal	—Tan.
நெய்த வாசல்	Neydā-vāsal	—Chin.
புன வாசல்	Puṇa-vāsal	—Sa.

(15) *Murram* (Tam.)

Murram முற்றம்

வெள்ளித்திருமுற்றம்	Vellittiru-murram	—Tri.
சத்தி முற்றம்	Catti-murram	—Tan.
குள முற்றம்	Kula-murram	—L.

(16) *Muttam* (Tam)

*Muttam*¹¹ முட்டம்

நாகூர் முட்டம்	Nākūr-muttam	—Tan.
குரங்கணில் முட்டம்	Kuṟanganil-muttam	—Chin.

(17) *Kan* (Tam)

Kan கண்

எண் கண்	En-kan	—Tan.
---------	--------	-------

SUFFIXES OF PLACE-NAMES DENOTING RELIGIOUS AND CHARITABLE FOUNDATIONS

(22)

(1) *Kōvil*, *Ḳōyil* (Tam.)

Kōvil கோவில்; *Ḳōyil* கோயில்

சங்கரநயினர் கோவில்	Sankaranayinār-kōvil	—Tin.
காளையார் கோயில்	Kālaiyār-kōyil	—Mad.
கடம்பர் கோவில்	Kaḍambar-kōvil	—Tri.
ஆவிடையார் கோயில்	Āviḍaiyār-kōvil	—Tan.
கூத்தன் கோவில்	Kūttan-kōvil	—S.A.
பெரிய கோவில்	Periya-kōvil	—N.A.
உடையவர் கோவில்	Uḍeyavar-kōvil	—Chin.
காஞ்சிக் கோவில்	Kāñcīk-kōvil	—Coim.

11. Srimuṣṇam in the South Arcot district is referred to as Tīrumuṭṭam in Tamil writings.

(2) *Tali* (Tam)*Tali* தளி

மாறத்தளி	Mārat-tali	—Ram
செற்றளி	Currali	—Trī
எட்டியத்தளி	Ettiyat-tali	—Tan
அந்தளி	An-dali	—S A
புத்தளி	Put-tali	—Chin.
பூசைநாயக்கன் தளி	Pūsaināyakkan-tali	—Coim

(3) *Pallī* (Tam), *Palle* (Tel), *Hallī* (Kan)*Pallī*¹² பள்ளி

செம்பொன் பள்ளி	Cembon-palli ¹³	—Tan
நத்தம் பள்ளி	Nattam-palli	—N A
பரன்சோ பள்ளி	Parañcēr-palli ¹⁴	—Coim
இளம பள்ளி	Ilam-palli	—Sa

Palle (Tel)

Uppara-palle	—Cud
Nalla-palle	—God
Bollu-palle	—Kur
Anaka-palle	—Viz

Hallī (Kan)

Nandi-halli	—Bel
Hāne-halli	—S Kan

(4) *Pallivāsal* (Tam)*Pallivāsal*¹⁵ பள்ளிவாசல்

செம்பைப் பள்ளி வாசல்	Cembaip-pallivāsal	—Tan
-------------------------	--------------------	------

12 *Pallī* as a place-name suffix of the wooded region is considered under that head. See p 22

13. Now known as Cembonār kōyl

14. This place is now called Parañjērvāli

15. *Pallivāsal* denotes the Muhammadan mosque

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

(5) *Pāḷi* (Tam.)

*Pāḷi*¹⁶ பாழி

அரதைய்ப்பெரும் பாழி	Aradaipperum-bāḷi	—Tan.
இரும்பாழி	Irum-bāḷi	—Pudu.

(6) *Ambalam* (Tam.)

*Ambalam*¹⁷ அம்பலம்

ஆயக்காரம்பலம்	Āyakkār-ambalam	—Tan.
கோட்டம்பலம்	Kōṭṭ-ambalam	—L.
திருச்சிறம்பலம்	Tiruccir-ambalam	—S.A.
பொன்னம்பலம்	Ponṇ-ambalam	—N.A.

(7) *Īśuvaram, Īccaram* (Tam.)

*Īśuvaram*¹⁸ ஈசுவரம் ; *Īccaram* ஈச்சரம்

ராமேசுவரம்	Rāmēśuvaram	—Ram.
திருவாலீசுவரம்	Tiruvāliśuvaram	—Tin.
திருநாகேச்சரம்	Tirunākēccaram	—Tan.
பாளேசுவரம்	Pālēśuvaram	—Chin.

(8) *Viṇṇagar, Viṇṇagaram* (Tam.)

*Viṇṇagar*¹⁹ விண்ணகர் ; *Viṇṇagaram* விண்ணகரம்

நந்திபுர விண்ணகரம்	Nandipura-viṇṇagaram	—Tan.
பரமேசுவர விண்ணகரம்	•Paramēśuvara-viṇṇagaram	—Chin.

16. *Pāḷi* is the name of a Jaina place of worship.

17. *Ambalam* also signifies 'a sabhā'. *Chidambaram* is called *Ponnam-balam*; *Kanagasabhā* is its Sanskrit equivalent.

18. *Īśvaram* means 'the abode of *Īśvara* or *Śiva*'; the *tadbhava* form of it is *Īccaram*.

19. *Viṇṇagar* is generally considered to be a corruption of '*Vishnugṛha*,' the abode of *Viṣṇu*'.

(9) *Niyamam* (Tam.)*Niyamam*²⁰ நியமம்

பரிதி நியமம்	Paridi-niyamam	—Tri.
நொச்சி நியமம்	Nocci-niyamam	—L.
நேமம்	Nēmam	—Chin.

(10) *Kaṭṭalai* (Tam.)*Kaṭṭalai*²¹ கட்டளை

பிள்ளையன் கட்டளை	Pillaiyan-kaṭṭalai	—Tin.
பெரிய கட்டளை	Periya-kaṭṭalai	—Mad.
ஆலந்துறையார் கட்டளை	Alanduraiyār-kaṭṭalai	—Tri.
சக்கிரவரம் கட்டளை	Sukkiravāraḥ-kaṭṭalai	—Tan.
செட்டி கட்டளை	Ceṭṭi-kaṭṭalai	—S.A.
மூன்றாம் கட்டளை	Mūnṛām-kaṭṭalai	—Chin.

(11) *Cattiram* (Tam.)*Cattiram* சத்திரம்

பாலூர்ச் சத்திரம்	Pāvūrc-cattiram	—Tin.
மேல் சத்திரம்	Mēl-cattiram	—Ram.
அம்பா சத்திரம்	Ammā-cattiram	—Tri.
செட்டி சத்திரம்	Ceṭṭi-cattiram	—Tan.

(12) *Cāvaḍi* (Tam.)*Cāvaḍi* சாவடி

குறும்பன் சாவடி	Kuṛumban-cāvaḍi	—Tri.
ஆவிச்சாவடி	Āvic-cāvaḍi	—Tan.
குப்பபிள்ளை சாவடி	Kuppapillai-cāvaḍi	—S.A.
சித்திரச் சாவடி	Cittirac-cāvaḍi	—Coim.
செட்டிச் சாவடி	Ceṭṭic-cāvaḍi	—Sa.

20. *Niyamam* is used in *Silapadikaram* in the sense of temple. The Viṣṇu temple is described as 'uvanaccēval uyarttōn niyamam'.

21. *Kaṭṭalai* in the southern districts denotes an endowment for a specific religious function in temples.

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIḤ

(13) *Cālai* (Tam.)

*Cālai*²² சாலை

உத்தம சாலை	Uttama-cālai	—Ram.
------------	--------------	-------

(14) *Pandal* (Tam.)

Pandal பந்தல்

மன்னன் பந்தல்	Mannan-pandal	—Tan.
வாழைப் பந்தல்	Vāḷaip-pandal	—N.A.
திருப்பாலைப் பந்தல்	Tiruppālaip-pandal	—S.A.

(15) *Kāvanam* (Tam.)

Kāvanam காவணம்

சின்னக் காவணம்	Cinnak-kāvanam	—Chin.
பெரிய காவணம்	Periya-kāvanam	—Chin

(16) *Madam* (Tam.)

Madam மடம்

ஈசான மடம்	Īśāṇa-maḍam	—Tin.
பள்ளி மடம்	Palli-madam	—Ram.
சித்திலிங்க மடம்	Cittilinga-madam	—S.A.
ஆண்டி மடம்	Āṇḍi-madam	—Tri.
ஆண்டார் மடம்	Āṇḍār-madam	—Chin

(17) *Maṅgalam, Maṅgai* (Tam.)

Maṅgalam மங்கலம் ; *Maṅgai*²³ மங்கை

ஆறுமுக மங்கலம்	Ārumuka-maṅgalam	—Tin.
கொடி மங்கலம்	Kodi-maṅgalam	—Ram
திரு மங்கலம்	Tiru-mangalam	—Mad.
துறை மங்கலம்	Turai maṅgalam	—Tri.
கொற்ற மங்கலம்	Korra-maṅgalam	—Tan.
குண மங்கலம்	Kuṇa-maṅgalam	—S.A.
கண்ண மங்கலம்	Kaṇṇa-maṅgalam	—N.A.

22. Sālai also means 'avenue road'.

23. Maṅgai is probably a contraction of maṅgalam.

சீய மங்கலம்	Ciya-mangalam	—Chin
காரி மங்கலம்	Kāri-mangalam	—Sa
குடி மங்கலம்	Kudi-mangalam	—Coim

உதிரகோச மங்கை	Uttarakōsa-mangai	—Ram
திருக்கண்ண மங்கை	Tirukkanna-mangai	—Tan

(18) *Akaram* (Tam)*Akaram*²⁴ அகரம்

மேலகரம்	Mēl-akaram	—Tin
காட்டகரம்	Kātṭ-akaram	—Trī
அமமையகரம்	Ammaiy-akaram	—Tan
புத்தகரம்	Putt-akaram	—S A
பாரதிபதரம்	Pārvatiy-akaram	—N A
பள்ளியகரம்	Palliy-akaram	—Chin

(19) *Tānam, Tāni* (Tam)*Tānam* தானம் , *Tāni* தானி

தேவதானம்	Tēva-tānam	—Trī
மகா தானம்	Mahā-tānam	—Tan
உத்தம தானி	Uttama-tāni	—Tan

(20) *Mahādevi, Mādēvi* (Tam)*Mahādevi*²⁵ மகாதேவி, *Mādēvi* மாதேவி

சேரவன் மாதேவி	Cēraṇ-mādevi	—Tin
வானவன் மாதேவி	Vāṇaṇ-madēvi	—Ram
சோழ மாதேவி	Cōḷa-mādēvi	—Trī
செமரியு மகாதேவி	Cembriya-mahādevi	—Tan
விலவ மாதேவி	Vilva-mādēvi	—S A
கங்கல மகாதேவி	Kangala-mahādevi	—N A
பஞ்சவன் மாதேவி	Pañjavan-mādēvi	—Coim
திப்பர மகாதேவி	Tippara-mahādevi	—Sa

24 *Akaram* is supposed to be a corruption of *Agrahāram*25 The full name is *Mahādevi Caturvedimangalam*

SUFFIXES OF PLACE-NAMES DENOTING FORTIFICATIONS

(1) *Padaiṇṇi* (Tam), *Viṇṇi* (Tel)

	<i>Padaiṇṇi</i> படைவீடு	
மண்ப படைவீடு	Manap-padaivṇṇi	—Tin
படைவீடு	Paḍaivṇṇi	—N.A.
அரிய படைவீடு	Ariya-padaivṇṇi	—Tan

Viṇṇi (Tel)

Kanaka-viṇṇi	—Bel.
Godla-viṇṇi	—Cud.
Āku-viṇṇi	—God.
Konda-viṇṇi	—Gun.
Kanni-viṇṇi	—Kist.
Āka-viṇṇi	—Kur.
Rāmula-viṇṇi	—Nel.
Malli-viṇṇi	—Viz.

(2) *Eyil* (Tam)*Eyil* எயில்

தென்திருப்பெரையில	Tentiruppēr-eyil ²⁶	—Tin.
காணப்பெரையில	Kaṇappēr-eyil ²⁷	—Mad.
பெரையில	Pēi-eyil ²⁸	—Tan.
எயில்	Eyil ²⁹	—S A.

(3) *Iṇṇi* (Tam)*Iṇṇi* இஞ்சி

வடபழஞ்சி	Vadapaḷaṇṇi ³⁰	—Mad.
தென்பழஞ்சி	Tēṇpaḷaṇṇi	—Mad.
பெரும்பழஞ்சி	Perumpaḷaṇṇi ³¹	—Tin.
குன்னமரிஞ்சி	Kunṇamarīṇṇi ³²	—N.A.

26 Tentiruppereyil is the present Tentirupērai

27 Kānappereyil is now known as Kālayār Kōyil

28 The present name of Pereyil is Ōkaippērayūr

29. Eyil is now Eyyal.

30 This place-name probably means 'the old north fort

31 The present name of Perumbaḷaṇṇi is Dalavāy-puram

32. This place-name may be a corruption of Kuṇṇamarīṇṇi, literally 'the fort situated on the hill.'

(4) *Ārai* (Tam.)*Ārai* ஆரை

அரணரை	Araṇ-ārai	—Tri.
பெரியாரை	Periy-ārai	—Sa.

(5) *Kōṭṭai* (Tam.), *Kōṭa* (Tel.); *Kōṭe* (Kan.)*Kōṭṭai* கோட்டை

பாளையங் கோட்டை	Pālayaṅ-kōṭṭai	—Tin.
அறுப்புக் கோட்டை	Aruppuk-kōṭṭai	—Ram.
நாட்டரசன் கோட்டை	Nāṭṭarasan-kōṭṭai	—Ram.
பழைய கோட்டை	Palaya-kōṭṭai	—Tri.
நிலக் கோட்டை	Nilak-kōṭṭai	—Mad.
குறக் கோட்டை	Kurak-kōṭṭai	—N.A.
பட்டுக் கோட்டை	Paṭṭuk-kōṭṭai	—Tan.
அதமன் கோட்டை	Adaman-kōṭṭai ³³	—Sa.
புதுக் கோட்டை	Puduk-kōṭṭai	—Pudu.

Kōṭa (Tel.)

Tekkala-kōṭa	—Bel.
Gandi-kōṭa	—Cud.
Dāra-kōṭa	—Gan.
Kallu-kōṭa	—God.
Tumri-kōṭa	—Kist.
Ramalla-kōṭa	—Kur.
Ayyana-kōṭa	—Nel.
Penta-kōṭa	—Viz.

Kōṭe (Kan.)

Haḷe-kōṭe	—Bel.
-----------	-------

(6) *Kiḍaṅgil* (Tam.)*Kiḍaṅgil* கிடங்கில்

கிடங்கில்	Kiḍaṅgil ³⁴	—S.A.
வெங்கிடங்கில்	Veṅ-kiḍaṅgil	—Tan.

33. Adaman Kōṭṭai is a corruption of Adikamān Kōṭṭai.

34. Kiḍaṅgil is now known as Kiḍaṅgal near Tindivanam.

(7) *Madil* (Tam.)*Madil* மதில்

வடுகச்சி மதில் Vaḍukacci-madil —Tin.

(8) *Purisa* (Tam.)*Purisa* புரிசைபுரிசை Purisa³⁵ —Ram.(9) *Kāval* (Tam.)*Kāval* காவல்

வாரியங் காவல்	Vāriyaṅ-gāval	—Tri.
கோட்டைக் காவல்	Kōṭṭaik-kāval	—Chin.
நடுக் காவல்	Naḍuk-kāval	—Coim.
உத்தரகேடிக் காவல்	Uttarakēḍik-kāval	—Sa.
பெரும்பாடிக் காவல்	Perumbāḍik-kāval	—Insc.

(10) *Pālaiyam* (Tam); *Pāḷem* (Tel.)*Pālaiyam* பாளையம்

மேலப் பாளையம்	Mēlap-pālaiyam	—Tin.
ராஜ பாளையம்	Raja-pālaiyam	—Ram.
உத்தம பாளையம்	Uttama-pālaiyam	—Mad.
உடையார் பாளையம்	Uḍayār-pālaiyam	—Tri.
புதுப் பாளையம்	Pudup-pālaiyam	—N.A.
கோடிப் பாளையம்	Kōḍip-pālaiyam	—S.A.
கோபிச்செட்டி பாளையம்	Kōpicēṭṭi-pālaiyam	—Coim.

Pāḷem (Tel.)

Timmayya-pāḷem	—Cud.
Cintala-pāḷem	—Nel.
Peddi-pāḷem	—Viz.

35. Possibly Purasawākam, the name of a suburb of Madras is a corruption of Purisaipākkam.

(11) *Turkkam* (Tam.); *Durgam* (Tel.)*Turkkam* துர்க்கம்

சங்கரி துர்க்கம்	Caṅgari-turkkam	—Sa.
ஆம்பூர் துர்க்கம்	Āmbūr-turkkam	—N.A.
புலிக்கல் துர்க்கம்	Palikkal-turkkam	—Nil.

Durgam (Tel)

Kundarpī-durgām	—Anant.
Jala-durgam	—Kur.
Rāya-durgam	—Bel.

SUFFIXES OF PLACE-NAMES DENOTING COMMUNICATIONS

(1) *Vali* (Tam.)*Vali* வழி

பெரிய மஞ்சவழி	Periyamañju-vali	—Tri.
பாகவழி	Pāka-vali	—N.A.
மெல்வழி	Mēl-vali	—S.A.
கொங்குப் பெருவழி	Kongupperu-vali	—Insc.

(2) *Neri* (Tam)*Neri* நெறி

தண்டலை நீளநெறி	Taṇḍalainiḷ-neri ³⁶	—Tan.
----------------	--------------------------------	-------

(3) *Kaḍavu* (Tam)*Kaḍavu* கடவு

கோரிக் கடவு	Kōrik-kaḍavu	—Mad.
-------------	--------------	-------

(4) *Sālai* (Tam.)*Sālai*³⁷ சாலை

குறுக்குச் சாலை	Kurukkuc-cālai	—V.L
நாட்டுச் சாலை	Nāṭṭuc-cālai	—Tan
இடங்கன் சாலை	Iḍaṅgan-sālai	—Sa.

36. This place is now called Tandalaiccēri.

37. *Sālai* as the suffix of charitable institution is dealt with under that head.

SUFFIXES OF PLACE-NAMES DENOTING INDUSTRY AND COMMERCE

(1) *Pēttai* (Tam.); *Pēṭa* (Tel.)*Pēttai* பட்டடை

பட்டடை	<i>Pēttai</i>	—Tin.
அம்மா பட்டடை	<i>Anmā-pēttai</i>	—Tri.
முத்து பட்டடை	<i>Mittup pēttai</i>	—Ram.
நாசிங் பட்டடை	<i>Nāsiṅgaṅ-pēttai</i>	—Tan.
பாண்டி பட்டடை	<i>Paranṇip-pēttai</i>	—S.A.
குப்பம் பட்டடை	<i>Kuppan-pēttai</i>	—N.A.
உடமலை பட்டடை	<i>Udumalai-pēttai</i>	—Coim.
நத்தி பட்டடை	<i>Nattai-pēttai</i>	—Chin.

Pēṭa (Tel.)

<i>Kāḍara-pēṭa</i>	—Anant.
<i>Sōm-pēṭa</i>	—Gan.
<i>Rāzu-pēṭa</i>	—God.
<i>Akkam-pēṭa</i>	—Cud.
<i>Makka-pēṭa</i>	—Kist.
<i>Mirzā-pēṭa</i>	—Nel.

(2) *Ālai* (Tam.)*Ālai* ஆலை

செக்காலை	<i>Cekk-ālai</i>	—Ram.
சிறு ஆலை	<i>Cūr-ālai</i>	—Mad.
பூவாலை	<i>Pūv-ālai</i>	—S.A.
அணியாலை	<i>Aṇiy-ālai</i>	—N.A.

(3) *Paṭṭāḍai* (Tam.)*Paṭṭāḍai* பட்டடை

தலம் பட்டடை	<i>Talam-paṭṭāḍai</i>	—Mad.
கால்வாய் பட்டடை	<i>Kālvāy-p-paṭṭāḍai</i>	—N.A.
ஓடப்பட்டடை	<i>Ōḍap-paṭṭāḍai</i>	—Chin.

(4) *Cāttu* (Tam.)*Cāttu* சாத்து

வடுகச் சாத்து	<i>Vaḍukac-cāttu</i>	—N.A.
புலவன் சாத்து	<i>Pulavan-cāttu</i>	—N.A.

(5) *Candai* (Tam.)*Candai* சந்தை

கடுகு சந்தை	Kaḍuku-candai	—Ram.
சாலைச் சந்தை	Cālaic-candai	—Mad.

SUFFIXES OF PLACE-NAMES DENOTING VILLAGES AND TOWNS

(1) *Ūr* (Tam), *Ūru* (Tel.)*Ūr* உர்

உறையூர்	Urai-yūr ³⁸	—Tri.
கருவூர்	Karuv-ūr	—Tri.
திருவாரூர்	Tiruvār-ūr	—Tan.
தஞ்சாவூர்	Taṇjāv-ūr	—Tan.
பேரூர்	Pēr-ūr	—Coim.
சிறுமூர்	Cirr-ūr	—Chit.

Ūru (Tel.)

Nall-ūru	—Anant.
Pēr-ūru	—Chit.
Garisal-ūru	—Cud.
Kond-ūru	—Gan.
Ān-ūru	—God
Gunt-ūr	—Gun.
Nell-ūr	—Nel.

Ūr attached to names of birds and beasts.

குருகூர்	Kuruk-ūr ³⁹	—Tin.
மானூர்	Māṇ-ūr	—Tin.
ஆவூர்	Āv-ūr	—Tan.
ஆடூர்	Āḍ-ūr	—S.A.
திருநாரையூர்	Tirunārai-y-ūr	—S.A.
பெரும்புலியூர்	Perumbuliy-ūr ⁴⁰	—Tri.

38. Urai-yūr was the ancient capital of the Chola country.

39. Kurukūr is the original name of Ālvartirunagari. The present name owes its origin to Nammālvar who was born there.

40. Perumbuliyūr is corrupted as Perambalūr. Puliyūr and Perumbarrappuliyūr refer to Chidambaram in the Tēvaram.

Ūr attached to names of trees and plants.

மருதூர்	Maruḍ-ūr ⁴¹	—Tin.
கடம்பூர்	Kadamb-ūr	—Tin.
திருப்பாசூர்	Tiruppās-ūr ⁴²	—Chin.
பாணியூர்	Paṇaiy-ūr	—Tan.
திருப்பனூர்	Tiruppanl-ūr ⁴³	—Tan.
திருநாவலூர்	Tirunāval-ūr ⁴⁴	—S.A.

Ūr attached to personal names

ஆகனூர்	Ādan-ūr	—Tin.
கிராநூர்	Kiraṇ-ūr	—Mad.
புலையனூர்	Pulayan-ūr	—Chit.
மலையனூர்	Malayan-ūr	—Tri.
புங்கனூர்	Pungan-ūr	—N.A.
பூவனூர்	Pūvan-ūr	—Tri.
வள்ளியூர்	Valliy-ūr	—Tin.

Ūr attached to words denoting physical features

மேட்டூர்	Mētt-ūr	—Sa
பலாட்டூர்	Pallatt-ūr	—Ram.
கல்லூர்	Kall-ūr	—Tin.
முல்லூர்	Mull-ūr	—Chit.
ஆற்றூர்	Ārr-ūr	—S.A.
குலாத்தூர்	Kulatt-ūr	—Tin.
கோட்டூர்	Kōtt-ūr	—Chit.

A Puttūr (Tam.)

Puttūr புத்தூர்

திருப்புத்தூர்	Tirup-puttūr	—Mad.
ஸ்ரீகில்லிப்புத்தூர்	Srivilli-puttūr	—Ram.
கோயம்புத்தூர்	Kōyam-puttūr ⁴⁵	—Coim.

41 Tiru-vidaimarudūr (Tan) Tiruppudaimarudūr (Tin) etc., are other place-names having the suffix *marudūr*

42 Pāsu is a literary word for bamboo

43 It is now Tirupangūr, associated with St Nandanar

44 Tirunāvalūr, the birth place of St. Sundaramūrti is now known as Tirunāmanallur

45. Kōyambuttūr is considered to be a corruption of Kōvanputtūr.

வீரகேரளன்புத்தூர்	Virakēraṇ-puttūr	—Tin
அழகார்திருப்புத் தூர்	Alakār tiru-puttūr ⁴⁶	—Tan

B Nallūr (Tam.)

Nallūr நல்லூர்

செய்துங்க நல்லூர்	Ceytungu-nallūr	—Tin
வீரபாண்டிய நல்லூர்	Virapāṇḍiya-nallūr	—Ram.
திருவெண்ணைய நல் லூர்	Tiruvennai-nallūr	—S A
சேய் நல்லூர்	Cēy-nallūr ⁴⁷	—Tan
தொண்டைமான் நல் லூர்	Tonḍaimāṇ-nallūr	—Tr
முத்தரச நல்லூர்	Muttarasa-nallūr	—Tr

C Vēlūr (Tam)

Vēlūr வேலூர்

வெள்ளூர்	Vellūr	—Tin.
கீழ் வேலூர்	Kīlvēlūr ⁴⁸	—Tan
புள்ளிருக்கு வேலூர்	Pullirukku-vēlūr ⁴⁹	—S A
புல வேலூர்	Pul-vēlūr	—Chit.

(2) Patī (Tam)

Patī பதி

அழியாப் பதி	Aḷiyāp-patī	—Ram.
மானம் பதி	Māṇām-patī	—Chin
வெள்ளியம் பதி	Velhyam-patī	—Com
பள்ளம் பதி	Pallam-patī	—Sa
திருப்பதி	Tirup-patī	—N.A

46. Alakārtirupputtūr is called Arisil-karai-puttūr in the Tēvāram, as it is situated on the bank of the river Arisil, a branch of the Cauvery

47. Cēynallūr is now Cēnūr.

48. Kīlvēlūr has been corrupted into Kivalūr

49. Pullirukkuvelūr is the ancient name of Vaidisvaran Kōyil.

(3) *Puram, Varam, Puri* (Tam.); *Puram, Varam* (Tel.)*Puram* புரம் ; *Varam* வரம் ; *Puri* புரி

ராதா புரம்	Rādā-puram	—Tin.
ராமநாத புரம்	Rāmanāda-puram	—Ram.
காஞ்சேர்புரம்	Kāṇṣā-puram	—Mad.
மகாபலி புரம்	Māhābali-puram	—Chin.
காஞ்சிவரம்	Kāñji-varam	—Chin.
அலகாபுரி	Alakā-puri	—Tin.
மருங்காபுரி	Marungā-puri	—Tri.
சிவபுரி	Siva-puri	—S.A.
தாமபுரி	Darma-puri	—Sa.

Puram, Varam (Tel.)

Ananta-puram	—Anant.
Krishnā-puram	—Bel.
Narayana-puram	—Chit.
Siva-puram	—Cud.
Kulamāṇi-puram	—Gan.
Amalā-puram	—God.
Amba-varam	—Cud.
Mallā-varam	—Gun.
Bhima-varam	—Kist.
Bomma-varam	—Nel.

(4) *Nagar, Nagaram, Nagari* (Tam.)*Nagar* நகர் ; *Nagaram* நகரம் ; *Nagari* நகரி

விருது நகர்	Virudu-nagar	—Ram.
கணபதி நகர்	Gaṇapati-nagar	—Tan.
அண்ணாமலை நகர்	Aṇṇāmalai-nagar	—S.A.
தியாகராய நகர்	Tiyāgarāya-nagar	—Madras.
வாலாஜா நகரம்	Vālājā-nagaram	—Tri.
ஆழ்வார்திருநகரி	Ālvārtiru-nagari	—Tin.

(5) *Paṭṭanam*⁵⁰ (Tam.)*Paṭṭanam* பட்டணம்

காயல் பட்டணம்	Kāyal-paṭṭanam	—Tin.
புதுப் பட்டணம்	Pudup-paṭṭanam	—Tan.
சென்ன பட்டணம்	Cenna-paṭṭanam	—Madras.

(6) *Pēr, Pēru* (Tam.)*Pēr* பேர்; *Pēru* பேறு

கிரன் பேர்	Kiraṇ-pēr	—Tan.
ஏமப் பேர்	Ēmap-pēr	—S.A
திருமாற் பேறு	Tirumār-pēru ⁵¹	—Chin
காணப் பேர்	Kāṇap-pēr ⁵²	—Mad.

(7) *Pēḍu, Vēḍu* (Tam.), *Pēdu, Vēḍu* (Tel.);*Pēḍu* பேடு, *Vēḍu* வேடு

செம் பேடு	Cem-bēḍu	—N.A.
தொழும் பேடு	Toḷup-pēḍu	—Chin
சேற்றும்பேடு	Cērrup-pēḍu ⁵³	—Madras.
குவளை வேடு	Kuvalai-vēḍu	—N.A.
சத்திய வேடு	Cattiya-vēḍu	—Chin.

Pēdu, Vēḍu (Tel.)

Tālam-pēḍu	—Chit.
Kalli-pēḍu	—Nel.
Āra-vēḍu	—Anant.
Valli-vēḍu	—Chit.
Pulli-vēḍu	—Cud.

(8) *Pāḍu* (Tam.); *Pāḍu* (Tel.)*Pāḍu* பாடு

பருத்திப் பாடு	Paruttip-pāḍu	—Tin
குளப் பாடு	Kuḷap-pāḍu	—Tan.
அமரம் பாடு	Amaram-bāḍu	—N.A.

50. *Paṭṭanam* and *Paṭṭinam* are distinct in literary usage. The former is an inland town and the latter is a sea coast town, generally a port.

51. *Tirumārpēru* is the classical name of *Tirumālpur*, or *Tirumalāpuram*

52. *Kānappēr* is now called *Kālaiyār Kōyil*

53. *Cērruppēḍu* is *Chētpet*, a suburb of *Madras*.

Pāḍu (Tel.)

Nandula-pāḍu	—Anant.
Tella-pāḍu	—Cud.
Ḍoṇḍa-pāḍu	—God.
Uppala-pāḍu	—Kist.
Donne-pāḍu	—Kur.
Boḍanam-pāḍu	—Nel.

(9) *Paṭṭu* (Tam.)*Paṭṭu* பட்டு

இலுப்பைப் பட்டு	Iluppaip-paṭṭu	—Tan.
மாண்டகப் பட்டு	Maṇḍakap-paṭṭu	—S.A.
பல்பிப் பட்டு	Pallip-paṭṭu	—N.A.
செங்கல் பட்டு	Ceṅgal-pāṭṭu ⁵⁴	—Chin.
நடப் பட்டு	Nadup-paṭṭu	—Sa.
பூத்தலைப் பட்டு	Pūttalaip-paṭṭu ⁵⁵	—Chit.

(10) *Palam, Valam, Vallam* (Tam.)*Palam* பலம்; *Valam* வலம்; *Vallam* வல்லம்

நெடும் பலம்	Neḍum-balam	—Tan.
செக்கப் பலம்	Cokka-balam	—S.A.
வலி வலம்	Vali-valam	—Tan.
வில்லி வலம்	Villi-valam	—N.A.
வேட்ட வலம்	Vēṭṭa-valam	—S.A.
குன்ன வலம்	Kunṇa-valam	—Chin.
அகர வலம்	Akara-vallam	—Tan.
திக்காலி வல்லம்	Tikkāli-vallam ⁵⁶	—N.A.
புலி வல்லம்	Puli-vallam	—Chin.

(11) *Nalam* (Tam.)*Nalam* நலம்

கன்னலம்	Kaṇ-ṇalam	—S.A.
கோனலம்	Kō-ṇalam	—N.A.

54. Ceṅgalpattu is a corruption of Ceṅgalunir pattu.

55. This name has been corrupted into Pūdalappattu.

56. Also known as Tiruvallam.

(12) *Ani* (Tam)*Ani* அணி

அரையணி	Araiy-ani	—Ram
தேரணி	Tēr-ani	—Tri
சோலணி	Cōl-aṇi	—Tan
ஆரணி	Ār-aṇi	—N A
சிறுறணி	Cirṟ-ani	—S A
கதவணி	Kadav-aṇi	—Sa

(13) *Mani* (Tam)*Mani* மணி

நெடுமணி	Nedu-mani	—Ram
பொய்யாமணி	Poyya-mani	—Tri
பாமணி	Pā-maṇi	—Tan
நீருமணி	Nirā-maṇi	—S A
திருமணி	Tiru-maṇi	—N A.

(14) *Manam* (Tam)*Manam* மணம்

நரிமணம்	Nari-manam	—Tan
பெருமணம்	Peru-manam	—N A.
திருமணம்	Tiru-manam	—Chin.

(15) *Mānikkam* (Tam)*Mānikkam* மாணிக்கம்

நெடிய மாணிக்கம்	Neḍiya-mānikkam	—Ram
திரு மாணிக்கம்	Tiru-mānikkam	—Mad.
குல மாணிக்கம்	Kula-mānikkam	—Tri
கண்டர் மாணிக்கம்	Kaṇḍara-mānikkam	—Tan
உதார மாணிக்கம்	Udāra-mānikkam	—S A

(16) *Malli* (Tam), *Malli* (Tel)*Malli* மல்லி

சுத்த மல்லி	Cutta-malli	—Tin
தச்ச மல்லி	Tacca-malli	—Tan
வாணமல்லி	Vāṇa-malli	—Chin.

Mall (Tel)

Kala-malli	—Cud.
Pallā-malli	—Gun.
Penu-malli	—Kist.
Zarugu-malli	—Nel.

(17) Vall (Tam) Vall (Tel)

Vall வல்

பூவீருந்த வல்	Pūvirunda-vall ⁵⁷	—Chin.
காமர வல்	Kamara-vall ⁵⁸	—Tri
மாணிக்க வல்	Mānikka-vall	—N A.
கோட வல்	Cōḷa-vall	—S A.

Vall (Tel)

Nija-vall	—Anant
Kuru-vall	—Bel.
Arasa-vall	—Gan
Eda-vall	—Gun.
Golla-vill	—God
Guda-vall	—Kist

(18) Vasi (Tam)

Vāsi வாசி

பாவாசி	Pā-vāsi	—Ram.
மணவாசி	Mana-vāsi	—Tri.
வந்த வாசி	Vanda-vāsi	—N.A.

(19) Valasai (Tam), Valasa (Tel.)

Valasai வலசை

குத்துக்கல் வலசை	Kuttukkal-valasai	—Tin.
நெடு வலசை	Nedu-valasai	—Ram

57 Pūvirundavall is considered to be the correct form of Pūndamalli, of which Poonamalli is the English corruption

58 Kāmaravalli is the name of the village in inscriptions Probably Kāmarasavalli, the present name is a popular corruption

புல் வலசை	Pul-valasai	—Tan.
தாதன் வலசை	Tādaṇ-valasai	—N. A.
மேட்டு வலசை	Mēṭṭu-valasai	—Sa.

Valasa (Tel.)

Koḍi-valasa	—Chit
Bodda-valasa	—Gan.
Digu-valasa	—God. E.
Dippula-valasa	—Viz

(20) Ambal (Tam.)

Ambal அம்பல்

வெள்ளம்பல்	Vell-ambal	—Ram.
கல்லம்பல்	Kall-ambal	—Mad.
வில்லியவரம்பல்	Villiyavar-ambal	—Tan

(21) Añḡa (Tam.); Añḡi, Anchī (Tel.)

Añḡa அஞ்சி

மணியஞ்சி	Maniy-añḡi	—Mad.
மேல் வெள்ளஞ்சி	Mēlvell-añḡi	—Ram.
தத்தமஞ்சி	Tattam-añḡi	—Chin.
பழுவஞ்சி	Paḷuv-añḡi	—Tri.
புலவஞ்சி	Pulav-añḡi	—Tan.

Añḡi, Anchī (Tel.)

Niluv-anji	—Bel.
Pām-anji	—Nel.
Karaum-anchi	—Gun.
Kattum-anchi	—Chit.

(22) Kuppam, Kuppai (Tam.); Kuppa (Tel.)

Kuppam குப்பம் ; Kuppai குப்பை

நெல்லிக் குப்பம்	Nellik-kuppam	—S.A.
ஆண்டார் குப்பம்	Āṇḍār-kuppam	—Chin.
வடுகன் குப்பம்	Vaḍukaṇ-kuppam	—Tin
நெற்குப்பை	Ner-kuppai	—Tan.

Kuppa (Tel.)

Belu-guppa	—Anant.
Siru-guppa	—Bel.
Atti-kuppam	—Chit.
Kandi-kuppa	—God.

(23) *Pūṇḍi* (Tam.), *Pūḍi* (Tel.)*Pūṇḍi* பூண்டி

கூத்தன் பூண்டி	Kūttan-pūṇḍi	—Mad.
திருத்தறைப் பூண்டி	Tirutturai-p-pūṇḍi	—Tan.
ஐம் பூண்டி	Aim-pūṇḍi ⁵⁹	—N. A.
கோவில் பூண்டி	Kōvilām-pūṇḍi	—S. A.
கருவெப்பம் பூண்டி	Karuvēppam-pūṇḍi	—Chin.
திருமுருகன் பூண்டி	Tirumurugaṇ-pūṇḍi	—Coim.

Pūḍi (Tel.)

Gonasa-pūḍi	—Gun.
Gannu-pūḍi	—God.
Chīdi-pūḍi	—Gan.
Kārem-pūḍi	—Kist.
Sāmanta-pūḍi	—Nel

(24) *Maḍi* (Tam.)*Maḍi* மடதி

விரு மதி	Viṛā-maḍi	—Ram.
மான மதி	Mānā-maḍi	—Chin.
பிள்ளையார் மதி	Piḷḷaiyār-maḍi	—Sa.

(25) *Moḷi* (Tam.)*Moḷi* மொழி

காயா மொழி	Kāyā-moḷi	—Tin.
அழியா மொழி	Aḷiyā-moḷi	—Ram.
மின்னு மொழி	Minṇā-moḷi	—Tan.

59. Aimpūṇḍi is corrupted into Amuṇḍi.

(26) *Aḍu* (Tam.)*Aḍu* ஆடு

மருதாடு	Marud-āḍu	—N.A.
பந்தாடு	Pand-āḍu	—S.A.
ஆலாடு	Al-āḍu	—Chin.

(27) *Ōḍu* (Tam.)*Ōḍu* ஓடு

வெள்ளோடு	Vell-ōḍu	—Mad.
இல்லோடு	Ill-ōḍu	—S.A.
ஈரோடு	Ir-ōḍu	—Coim.

(28) *Cēḍu* (Tam.), *Cēḍu* (Tel.)*Cēḍu* செடு

முண்டச் செடு	Munḍac-cēḍu	—Sa.
--------------	-------------	------

Cēḍu (Tel.)

Cittra-cēḍu	—Anant.
Togara-cēḍu	—Kur.
Kuri-cēḍu	—Nel.
Kāran-cēḍu	—Gun.
Kammara-cēḍu	—Bel.

(29) *Māri, Vāri* (Tam.)*Māri* மாரி ; *Vāri* வாரி

பஞ்ச மாரி	Panja-māri	—Ram.
தென்ன மாரி	Tenna-māri	—Tan.
வல்ல வாரி	Valla-vāri	—Tan.

(30) *Kōmbai* (Tam.)*Kōmbai* கோம்பை

அத்திக் கோம்பை	Attik-kōmbai	—Mad.
கல்லாத்துக்கோம்பை	Kallāttuk-kōmbai	—Tri.
வாழைக் கோம்பை	Vālaik-kōmbai	—Sa.

(31) *Kōraḥ* (Tam.)*Kōraḥ* கோரை

தண்டாந கோரை	Tandāṇ-gōrai	—Tri.
இலுப்பைக் கோரை	Iluppaik kōrai	—Tan.

(32) *Tattai* (Tam.)*Tattai* தட்டை

மணத்தட்டை	Manat-tattai	—Tri.
ஒட்டை ச்சுட்டை	Ottait-tattai	—Tan.
கொச்சுட்டை	Kot-tattai	—S.A.
வேப்பந்தட்டை	Vēppan-tattai	—Sa.

(33) *Vilākam* (Tam.)*Vilākam* விளாகம்

விளாகம்	Vilākam	—Tin.
மடவார் விளாகம்	Madavār-vilākam	—Tin.
தில்லை விளாகம்	Tillai-vilākam	—Tan.
மட விளாகம்	Mada-vilākam	—N.A.
பற விளாகம்	Paṛa-vilākam	—S.A.
ஒட்டிவிளாகம்	Otti-vilākam	—Chin.

(34) *Tānam* (Tam.)*Tānam*⁶⁰ தானம்

திருநெய்த் தானம்	Tiruneyt-tānam	—Tan.
திருவசாத் தானம்	Tiruvusāt-tānam	—Tan.

(35) *Talam* (Tam.)*Talam* தலம்

கவித்தலம்	Kavit-talam	—Tan.
-----------	-------------	-------

(36) *Kirāmam* (Tam.)*Kirāmam* கிராமம்

மணிக் கிராமம்	Manik-kirāmam	—Tan.
சிறு கிராமம்	Ciru-kirāmam	—S.A.

60. *Tānam* is the tadbhava form of the Sanskrit *Sthāna*.

(37) *Uṭkiḍai* (Tam.)*Uṭkiḍai*⁶¹ உட்கிடை

கருப்பூர் உட்கிடை Karuppūr-uṭkiḍai —Tan.

(38) *Kāraṇai* (Tam.)*Kāraṇai* காரணை

பள்ளிக் காரணை Paḷlik-kāraṇai —Chin.

(39) *Kaṇḍikai* (Tam.) · *Khandrika* (Tel.)*Kaṇḍikai* கண்டிகை

பெரும்பேர் கண்டிகை Perumbēr-kandikai —Chin.

Khandrika (Tel)*Bharata-khandrika* —Chit.*Khandrika* —Cud.*Kantetivāri-khandrika* —Gun.*Liṅgapurum-khandrika* —Kur.*Vallūru-khandrika* —Nel.(40) *Kombu* (Tam.)*Kombu* கொம்பு

தாழிக் கொம்பு Tāḍik-kombu —Mad.

மான் கொம்பு Māṇ-kombu —N. A.

(41) *Kuḍal* (Tam.)*Kuḍal* குடல்

சிறு குடல் Cīru-kuḍal —Tri.

கார் குடல் Kār-kuḍal —N. A.

(42) *Tottī* (Tam.); *Dodḍi* (Tel.)*Tottī* தொட்டி

மீனற் தொட்டி Minan-tottī —Sa.

கங்கன் தொட்டி Kaṅgan-tottī —Coim.

61. Ukkaḍai is the corruption of Uṭkiḍai, a hamlet.

Doḍḍi (Tel.)

Kāmana-doḍḍi	—Bel
Bandla-doḍḍi	—Chit.
*Alli-doddi	—Kist.
Brāhmana-doḍḍi	—Kur.

(43) Tāṅṅi (Tam.)

Tāṅṅi தாங்கி

சீர்தாங்கி	Cīr-tāṅṅi	—Ram.
பாஞ்சர்தாங்கி	Pañjan-tāṅṅi	—Mad.
அரந்தாங்கி	Aran-tāṅṅi	—Tan.
சுமைதாங்கி	Cumai-tāṅṅi	—N A.
குடிதாங்கி	Kudi-tāṅṅi	—S A
மலைதாங்கி	Malai-tāṅṅi	—Sa.

(44) Kuttu, Kutta (Tam)

Kuttu குத்து, Kuttu குத்து

புலி குத்தி	Puli-kutti	—Ram.
குதிரை நகதி	Kudirai-kutti	—Mad.
எரி குத்தி	Ēri-kutti	—N A.
காலைழக குத்து	Tālaik-kuttu	—N A.
தென் குத்து	Teṇ-kuttu	—S A

(45) Vettu, Vettu (Tam.)

Vettu வெட்டி, Vettu வெட்டு

காடு வெட்டி	Kādu-veṭṭi	—Tin.
எருமை வெட்டி	Erumai-veṭṭi	—N.A.
உழை வெட்டி	Uḷai-veṭṭi	—Chin

(46) Āḍi (Tam.)

Āḍi ஆடி

கொக்காடி	Kokk-āḍi	—Ram
வாளாடி	Vāḷ-āḍi	—Tri.
தில்லையாடி	Tillaiy-āḍi	—Tan.
கடலாடி	Kaḍal-āḍi	—N.A.
கிழக்காடி	Kiḷakk-āḍi	—Chin

(47) *Ārri* (Tam.)*Ārri* ஆற்றி

புலியாத்தி	Puli-ātti	—Ram.
நட்டாத்தி	Naṭṭ-ātti	—Tin.
இடையாத்தி	Idaiy-ātti	—Tan.

(48) *Parri* (Tam.)*Parri* பற்றி

பாரப்பத்தி	Pārap-patti	—Mad.
பூலாப்பத்தி	Pūlāp-patti	—Ram.
பொன்பேத்தி	Poṇ-pētti ⁶²	—S.A.
வேம்பத்தி	Vēm-patti	—Coim.

(49) *Curri* (Tam.)*Curri* சுற்றி

கருஞ்சுத்தி	Karuñ-cutti	—Ram.
பூஞ்சுத்தி	Pūñ-cutti	—Mad.
பம்பராஞ்சுத்தி	Pambarañ-cutti	—Tri

(50) *Parutti* (Tam.), *Parti* (Tel.)*Parutti* பருத்தி

அரும்பருத்தி	Arum-barutti	—N.A.
--------------	--------------	-------

Parti (Tel.)

Vēpala-parti	—Anant.
Kanu-parti	—Gun.
Tāṭi-parti	—Nel.
Taggu-parti	—Bel.

62. Poṇpētti is the corruption of Poṇparri.

SUFFIXES OF PLACE-NAMES SIGNIFYING TERRITORIAL
DIVISIONS

(1) *Nāḍu* (Tam.), *Nādu* (Tel.), *Nāḍu* (Kan.); *Nāḍu* (Mal.)

Nāḍu

வல்ல நாடு	Valla-nāḍu	—Tin.
முத்து நாடு	Muṭṭu-nāḍu	—Mad.
வள நாடு	Vala-nāḍu	—Tri.
பைங்கா நாடு	Paingā-nāḍu	—Tan.
சேந்த நாடு	Cēnda-nāḍu	—S.A.
தொண்டைமரநாடு	Tonḍaimā-nāḍu	—Chit.

Nāḍu (Tel.)

Akulaman-nāḍu	—Kist.
Pākkai-nāḍu	—Nel.

(2) *Tēsam* (Tam.)

Tēsam தேசம்

பிரம் தேசம்	Pirama-tēsam ⁶³	—Tin.
-------------	----------------------------	-------

(3) *Maṇḍalam* (Tam.)

Maṇḍalam மண்டலம்

வேங்கை மண்டலம்	Vēngai-maṇḍalam	—Tri.
----------------	-----------------	-------

(4) *Puvaṇam* (Tam.)

Puvaṇam புவனம்

தென்திருப் புவனம்	Tēṇṭirup-puvaṇam	—Tin.
-------------------	------------------	-------

(5) *Taraṇi* (Tam.)

Taraṇi தரணி

தரணி	Taraṇi	—Tan.
------	--------	-------

63. Piramadēsam is a place-name found in several districts of the Tamil Nāḍ.

SUFFIXES OF PLACE-NAMES OF THE ARID REGION

Pālai, Vālai, Pālaivanam (Tam)

Pālai பாலை ; Vālai வலை ; Pālaivanam பாலைவனம்

தென் பாலை	Teṇ-pālai	—Ram.
திருப்பாலை	Tirup-pālai	—Mad
முன் பாலை	Muṇ-pālai	—T'ān
திருக்கழிப்பாலை	Tirukkalip-pālai ⁶⁴	—S A
சிறு பாலை	Ciru-pālai	—Chin
பெரும பாலை	Perum-bālai	—Sa
சிறுவாலை	Ciru-vālai	—Mad.
திருப்பாலையனம்	Tirup-pālaivanam	—Chin

SUFFIXES OF PLACE-NAMES OF THE LITTORAL REGION

(1) Kāyal, Kāṇal (Tam)

Kāyal காயல் ; Kāṇal கானல்

புண்ணைக் காயல்	Puṇṇaik-kāyal	—Tin
நெய்தலங் கானல்	Neydalan-gāṇal	—L.

(2) Karai (Tam)

Karai கரை

கீழக் கரை	Kiḷak-karai	—Ram.
கோடிக் கரை	Kōḍik-karai ⁶⁵	—Ram.

(3) Kalar (Tam)

Kalar களர்

திருக்களர்	Tiruk-kalar	—Tan.
------------	-------------	-------

64. Tirukalippālai is a sacred shrine mentioned in the Tēvaram. It is said to have existed seven miles southeast of Chidambaram. The village has been washed away by the floods of the Coleroon and the idol of the temple is installed in a niche of the Sivapuri temple.

65. Kōḍikarai is the popular name of Dhanushkōḍi.

(4) *Ālam* (Tam.)*Ālam* அளம்

பேரளம்	Pēr-alam	—Tan.
உப்பளம்	Upp-ālam	—Chin.

(5) *Uvari* (Tam.)*Uvari* உவரி

கரைச்சுற்றுவரி	Karaccuṟṟ-uvari	—Tin.
----------------	-----------------	-------

(6) *Rēvu* (Tam.)*Rēvu* ரேவு

சித்தரேவு	Citta-rēvu	—Mad.
-----------	------------	-------

(7) *Kadal* (Tam.)*Kadal* கடல்

கருங்கடல்	Karun-kadal	—Tin.
-----------	-------------	-------

(8) *Samuttiram* (Tam.) ; *Samudram* (Tel.)*Samuttiram*⁶⁶ சமுத்திரம்

அம்பா சமுத்திரம்	Ambā-samuttiram	—Tin.
திருமலை சமுத்திரம்	Tirumalai-samuttiram	—Tri.
காள சமுத்திரம்	Kāla-samuttirām	—N A.
தேவராய சமுத்திரம்	Tēvarāya-samuttiram	—Sa.
வசவ சமுத்திரம்	Vasayā-samuttiram	—Chin.

Samudram (Tel.)

Chōla-samudram	—Anant.
Sōma-samudram	—Bel.
Ananta-samudram	—Cud.
Anna-samudram	—Nel.

66. Several places in the Tinnevely district whose names bear the suffix *Samuttiram* (sea) are far away from the sea. Probably the suffix means nothing more than a large sheet of water.

(9) *Paṭṭiṇṇam* (Tam.)*Paṭṭiṇṇam* பட்டினம்

குலசேகர பட்டினம்	Kulasēkara-paṭṭiṇṇam	—Tin.
பெரிய பட்டினம்	Periya-paṭṭiṇṇam	—Ram.
காவிரிப்பூம் பட்டினம்	Kāvrippūm-paṭṭiṇṇam ⁶⁷	—Tan.
நாக பட்டினம்	Nāga-paṭṭiṇṇam	—Tan.
சதுரங்க பட்டினம்	Caturaṅga-paṭṭiṇṇam ⁶⁸	—Chin.

(10) *Pākkam* (Tam.)*Pākkam* பாக்கம்

ஆலம் பாக்கம்	Ālam-pākkam	—Tri.
காவேரிப் பாக்கம்	Kāvērip-pākkam ⁶⁹	—N.A.
திருவெண் பாக்கம்	Tiruven-pākkam	—Chin.
மினம் பாக்கம்	Minam-pākkam	—Madras.
காவணிப் பாக்கம்	Kāvanip-pākkam ⁷⁰	—Chit.

67. Kāvrippūmpaṭṭiṇṇam was a flourishing emporium of commerce in the early centuries of the Christian era. It is now a small village at the mouth of the Cauvery.

68. Sadras is the European corruption of Caturaṅga paṭṭiṇṇam.

69. The inscriptional name of this place is Kāvidi-p-pākkam.

70. It is now called Kārippākkam.

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

BY

R. P. SETHU PILLAI

Tamil Place-Name suffixes are classified and illustrated in this article as a preliminary to the study of the Place-Names of the Tamil Country. Corresponding suffixes in Telugu, Kanarese, Malayalam and Tulu are given wherever possible, for purposes of comparison.

The suffixes pertaining to place-names of the mountainous region (*Kurinjī*) are —

(1) *Malai* (Tam), *Mala* (Tel), *Male* (Kan), *Mala* (Mala).

Malai மலை (Tam)

கழுஞ்மலை	Kaluhu-malai	—Tin ¹
ஊத்துமலை	Ūttu-malai (urru-malai)	,,
சிறுமலை	Ciru-malai	—Mad
பசுமலை	Pasu-malai	,,
பன்றிமலை	Panri-malai	,,

1. Abbreviations	—Anant	—Anantapur	District.
	Bel	—Bellary	,,
	Chin	—Chingleput	,,
	Chit	—Chittoor	,,
	Coim.	—Coimbatore	,,
	Cud.	—Cuddapah	,,
	Gan	—Ganjam	,,
	God.	—Godavari	,,
	Gunt.	—Guntur	,,
	Kan.	—Kanara	,,
	Kist.	—Kistna	,,
	Kur.	—Kurnool	,,
	Mad.	—Madura	,,
	Mal.	—Malabar	,,
	Mys.	—Mysore	,,
	N.A.	—North Arcot	,,
	Nel.	—Nellore	,,
	Nil.	—Nilgiris	,,
	Pudu.	—Pudukkottah	State

ஏழுமலை	Ēḷu-malai	„
ஆனைமலை	Āṇai-malai	„
கருமலை	Karu-malai	—Tri.
தோகைமலை	Tōhai-malai	„
பொன்மலை	Poṇ-malai	„
திருவிங்கோய்மலை	Tiru-v-iṅgōy-malai ²	„
சுவாமிமலை	Suvāmi-malai	—Tan
வெள்ளிமலை	Velli-malai	—S.A.
கொல்லிமலை	Kolli-malai	„
கலியமலை	Kaliya-malai	„
கலிங்கமலை	Kaliṅga-malai	„
திருவண்ணாமலை	Tiru-v-annā-malai ^{2a}	—N.A.
வள்ளிமலை	Vaḷḷi-malai	„
மண்மலை	Man-malai	„
நொச்சுமலை	Nocci-malai	„
குருவிமலை	Kuruvi-malai	„
விராமலை	Vira-malai	—Sa.
பச்சைமலை	Paccai-malai	„
சந்துமலை	Candu-malai	„
பாலமலை	Pāla-malai	„
விளாமலை	Viḷā-malai	—Com.
இலவமலை	Ilava-malai	„
திருநீர்மலை	Tiru-nir-malai	—Chin.
ஊனமலை	Ūṇa-malai	„
பரங்கிமலை	Parangi-malai	„
முதுமலை	Mudu-malai	—Nil.

Ram.	—Ramnad	District
Sa.	—Salem	„
S.A.	—South Arcot	„
Tan.	—Tanjore	„
T.A.S.	—Travancore	Archaeological Series.
Tia.	—Tinnevely	District.
Tri.	—Trichinopoly	„
Viz.	—Vizagapatam	„

2. *Tiru* in *Tiru-v-iṅgōy-malai*, *Tiru-v-annā-malai*, etc., is a prefix denoting sanctity. *Tiru-v-iṅgōy-malai* is popularly known as *Tiru-v-iṅganāta-malai*.

2a. *Aruṇācalam*, *Aruṇagiri*, *Sonācalam*, *Sonagiri*, *Sonacailam* are the Sanskrit equivalents of this place-name in literary usage.

R. P. SETHU-PILLAI

Mala (Tel).

Vēlicelā-mala	—Anant.
Bōna-mala	—Cud.
Gandigana-mala	—Gun.
Cela-mala	—God. E.
Kuḍu-mala	—Viz.

Mate (Kan).

Raman-male	—Bel.
Murga-male	—Mys.

Mala (Mala).

Pon-mala	—Mal.
Ota-mala	„
Kulattu-mala	„
Tiru-vilva-mala	—Cochin.

(2) *Kōdu* (Tam); *Kōdu* (Tel); *Kōdu* (Kan); *Kōd* (Mala).

Kōdu கோடு (Tam).

வெங்கோடு	Vēṅ-gōdu	—N.A.
திருச்செங்கோடு	Tiru-c-cēṅ-gōḍu	—Sa.
பாலக்கோடு	Pāla-k-kōḍu	„
பெருங்கோடு	Peruṅ-gōḍu	„
அரக்கோடு	Ara-k-kōḍu	—Nil.
கோக்கோடு	Kō-k-kōḍu	„
மாங்கோடு	Māṅ-gōdu	—Chin.
பாக்கோடு	Pāk-kōḍu	—T.A.S.
விளவங்கோடு	Viḷayaṅ-gōdu	„
திருவிதாங்கோடு	Tiru-vidāṅ-gōḍu	„
திருவாங்கோடு	Tiru-vāṅ-gōḍu	„
திருவித்துவங்கோடு	Tiru-vittuvak-kōḍu ⁴	

3. *Kōdu* means summit of a hill. *Kodumuḍi* (peak) is rarely found as a place-name suffix, e.g., Tiru-p-pāṇḍi-k-kodumuḍi. *Koḍumuḍi* itself is a place-name in Coimbatore and Malabar districts.

4. Tiru-vittuvak-kōḍu, also known as Tiru-viṭṭuvak-kōḍu is considered to be a sacred place of malai-nāḍu (malai-nāṭtu-t-tiruppati).

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

Kōḍu (Tel, Kan)

Bela-gōḍu	—Bel.
Basara-kōḍu	„
Pā-gōḍu	—Gən
Munu-gōḍu	—Gun
Koñ-gōḍu	—God E
Tōlu-kōḍu	—K ₁ st
Vēmu-gōḍu	—Kur
Sata-kōḍu	„
Mudı-gōḍu	„
Velu-gōḍu	„
Punu-gōḍu	—Nel
Tala-gōḍu	„
Palu-gōḍu	„
Rā-kōḍu	—Viz
Kāsara-gōḍu	—Kan S
Bāla-gōḍu	„
Kumru-gōḍu	„

Kōd (Mala) ^{4a}

Alan-kōḍ	—Mal
Venna-k-kōḍ	„
Kula-k-kōḍ	„
Narı-k-kōḍ	„
Panni-k-kōḍ	„
Pudu-k-kōḍ	„
Pūn-gōḍ	„
Kollañ-gōḍ	„
Ceru-kōḍ	„
Cek-kōḍu	„
Pulıya-k-kōḍ	„
Tale-k-kōḍ	„
Puvva-k-kōḍ	„

4a. The sound of *g* shortened *a* or *u* is heard at the end of this word in pronunciation.

(3) *Kunru*, *Kunram* (Tam); *Konda* (Tel.); *Gudda*, *Gudde*, *Guddam* (Kan); *Kunja*, *Kunje* (Tulu);^{4b} *Kunnu* (Mala).

Kunru குன்று, *Kunram* குன்றம் (Tam)

சின்னமலைக் குன்று	-Cinṇamalai-k-kunru	—Tin.
திருப்பராங் குன்றம்	Tiru-p-parāṅ-guṇṇam	—Mad.
வெள்ளியான் தன்றி	Velliyān-kunram	"
உலையக்குன்றம்	Uḷāya-k-kunram ⁵	—Tan.
நெய்க்குன்றம்	Ney-k-kunram	"
திருவடிக் குன்றம்	Tiru-v-aḍi-k-kunṇam	—S.A.
வெள்ளாலை குன்றம்	Vauvāl-kunram	"
அருங் குன்றம்	Arun-guṇṇam	—N.A.
இளநீர்க் குன்றம்	Ilanīr-k-kunram	"
திருக்கழுக்குன்றம்	Tiru-k-kalu-k-kunṇam ^{5a}	—Chin
பூங்குன்றம்	Pūn-guṇṇam	"
நெற்குன்றம்	Nei-kunram	"
நீர்க்குன்றம்	Nīr-k-kunram	"
புலிக் குன்றம்	Pulī-k-kunram	"
திருக்கொடுங் குன்றம்	Tiru-k-kōḍuṅ-guṇṇam ⁶	—Pudu.
சிங்கவேள்குன்றம்	Cingā-vel-kunram ⁷	—Kur.
மீக்குன்றம்	Mī-k-kunram	—T.A.S.
புண்ணைக்குன்றம்	Puṇṇai-k-kunram	"

Konda (Tel)

Kōḍi-kōṇḍa	—Anant.
Penu-konda	"
Nandī-konda	—Gan.
Tāḍi-kōṇḍā	"
Nalla-gōṇḍa	—God. E.
Bola-gonda	"
Kōru-gonda	"
Enṇa-gonda	"
Pulī-kōḍa	—Gun.
Vīnu-konda	"
Māni-kōṇḍa	—Kist.

4b. Cf. *Tam.*—opru; *Tel.*—ondu; *Kan.*—ondu; *Mal.*—onnu; *Tulu.*—oñji.

5. Ulaya-k-kunram is popularly known as Olaya-k-kunram.

5a. Vēdagiri and Vēḍācalam are the Sanskrit names of this place.

6. Tīru-k-kodunguṇṇam is now known as Pirāṇ-malai in Pudukkottai.

7. Cingavēl-kunram is the Tamil name of Ahōbīlam.

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

Kētana-koṇḍa	„
Anu-goṇḍa	—Kur.
Patti-koṇḍa	„
Dona-koṇḍa	—Neḷ.
Gurram-koṇḍa	„
Eru-koṇḍa	—Viz.
Dāru-koṇḍa	„
Golu-goṇḍa	„
Pāla-koṇḍa	„

Gudda, Guḍḍe, Guḍḍam (Kan).

Bollan-guḍḍa	—Bel.
Sajjala-guḍḍa	„
Amaradēvara-guḍḍa	„
Karaḍi-guḍḍam	„
Kencana-guḍḍam	„
Dayyāla-guḍḍam	„
Dare-guḍḍe	—Kan. S.
Yena-guḍḍe	„

Kunje, Kunja (Tulu)^{7a}

Kar-kunje	—Kan. S.
Bal-kunje	„
Kak-kunje	„
Heg-gunje	„
Kuṭ-kunja	„
Rām-kunja	„

Kunnu (Mala).

Valli-k-kunnu	—Mal.
Valiya-kunnu	

7a. All the place-names given under this head, except Kar-kunje, are found in the section which comprises Udipi, Karkal, Mangalore and Puttur Taluks where 59·2 per cent of the population speak Tulu according to the census of 1931.

ñj of Tulu corresponds to ṇr of Tamil, e.g.

<i>Tam.</i>	<i>Tulu.</i>
Kaṇṇu (calf)	Kaṇji
Paṇṇi (pig)	Paṇji
Oṇṇu (ope)	Oṇji

Kuṇja = a heap, accumulation (Tulu-English Dictionary by Rev. A. Manner).

Puliyā-k-kunnu .	„
Pūn-kunnu	„
Ancu-kunnu	„
Ceru-kunnu	„
Kāra-k-kunnu	„
Tānu-k-kunnu	„

(4) *Kal* (Tam)⁸; *Kallu*, *Khallu* (Tel);
Kal, *Kallu* (Kan), *Kal*. (Mala).

Kal கல் (Tam).

வீரக்கல்	Vira-k-kal	—Mad.
கரடிக்கல்	Karaḍi-k-kal	„
திண்டுக்கல்	Tinḍu-k-kal	„
கருங்கல்	Karun-gal	„
இடைக்கல்	Idai-k-kal	—S A.
பழமுக்கல்	Paḷa-muk-kal	„
புலிக்கல்	Puli-k-kal	„
வரிக்கல்	Varī-k-kal	„
பரிக்கல்	Pari-k-kal	„
இருங்கல்	Irun-gal	—N.A.
மணிக்கல்	Mani-k-kal	„
வெள்ளைக்கல்	Vellai-k-kal	„
பரவக்கல்	Parava-k-kal	„
பொரிககல்	Pori-k-kal	„
நாரகல்லு	Nāra-gallu ⁹	„
நெடுங்கல்	Neḍuṅ-gal	—Chin.
வெண்கல்	Vēn-kal	„
மாடக்கல்	Māḍa-k-kal	—Sa.
குண்டுக்கல்	Kunḍu-k-kal	„
நாடக்கல்	Nāma-k-kal	„
கூக்கல்	Kū-k-kal	—Nil
ஹுலிக்கல்	Huli-k-kal ¹⁰	„

8. *Kal* denotes a hill.

9. North Arcot is a bilingual district; hence *kal* (Tam) and *kallu* (Tel.) are found as terminals of the place-names of the district.

10. *Puli* becomes *huli* in modern Kanarese.

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

Kallu, Khallu (Tel.); *Kal, Kallu* (Kan.)

Dōṇē-kallu	—Anant.
Gaḍē-kallu	„
Guṇṭa-kallu	„
Ara-kallu	—Bel.
Aṅgasa-kallu	„
Anē-kallu	„
Kanda-gallu	„
Puḷi-kallu	—Chit.
Sara-kallu	„
Tāṇi-kallu	„
Nāra-gallu	„
Ponne-kallu	—Gun
Mancī-kallu	„
Cilla-kallu	—Kist
Idama-kallu	—Kur.
Ponna-kallu	„
Pōta-kallu	—Viz
Mudda-kallu	„
Nīda-gallu	„
Koppa-khallu	„
Pāpī-khallu	„
Gūna-khallu	„
Panjī-kal	—Kan. S.
Jad-kal	„
Ene-kallu	„
Ane-kal	—Mys.
Kuṇi-gal	„
Mulba-gal	„

Kal (Mala).

Kōṭṭa-k-kal	—Mal.
Koḍa-k-kal	„
Kuḷi-k-kal	„
Munḍa-k-kal	„
Iruṇ-gal	„
Kōtaṇ-gal	„

(5) *Varai* (Tam), *Vara* (Mala)^{10a}*Varai* வரை (Tam).

வேளவரை	Vel-varai	—Tan
வெள்ளூர் நெல்வரை	Vellur enu-varai	„
தாவரை	Tala-varai	„
திருவரை	Tiru-varai	—Ram

• *Vara* (Mala)

Cala-vara	—Mal
Covara	—Cochin
Kala-vara ^{10b}	—Kan S
Kanda-vara	„
Udiya-vara	„
Nila-vara	„

(6) *Arai* (Tam) *Rāyi* (Tel)¹¹*Arai* அரை (Tam)

திருவெள்ளை	Tiru vel-l arai	—Tri
அரசரை	Alah-arai	„
நாகமறை	Naham-arai	—Sa
அலையை	Al-l u u (mel vayal)	—Coim
(மாவை)		
செங்கறை	Cengal-arai	„
ஒழுகறை	Oluh-arai	„
கிடங்கறை	Kidang-arai	—Chin
சத்தறை	Cat-t-arai	„

Rāyi:(Tel)

Āma-rāyi ¹²	—Sa
Vijāya-rāyi	—God W

10a Varamātu = Parvatī (the lady of the mountain)—Unnunili Sapdēsam, a Malayalam work

10b Mr C M Ramachandra Chettiar thinks that *vara* is a variant of *pura*. Vide Place-names in South Kanara district (Journal of the Madras Geographical Association Vol XIII p 362)

11 *arai* (Tam) > *arayı* > *rāyi* (Tel)

Cf *avar* (Tam) > *avaru* > *vāru* (Tel)

ural (Tam) > *uralu* > *oralu* > *rolu* (Tel)

12 Salem is a bilingual district, hence *arai* (Tam) and *rāyi* (Tel) are found as place-name terminals

End-rāyi	—Gun.
Cāt-rāyi	—Kist.
Gānd-rāyi	"
Singa-rāyi	—Viz.
Gādi-rāyi	"
Sītā-rāyi	"
Tōka-rāyi	"
Buḍaga-rāyi	"
Demisa-rāyi	"

(7) *Pār*¹³ பார், *Pārai* பாறை (Tam), *Pāra* (Tel.), *Pāra* (Mala.)

தட்டப்பாறை	Tatta-p-pārai	—Tin.
மத்தளம்பாறை	Mattalam-pārai	"
செம்பார்	Cem-bār	—Ram.
சிப்பிப்புறை	Cippi-p-pārai	"
பூம்பாறை	Pūm-bārai	—Mad.
மட்டப்பாறை	Maṭṭa-p-pārai	"
ஆதனப்பாறை	Ātana-p-pārai	—Tri
காதப்பாறை	Kada-p-pārai	"
பயத்தப்பாறை	Payattam-pārai	"
கூத்தப்பாறை	Kūtta-p-pārai	—Tan.
அதம்பார்	Adam-bār	"
ஆர்ப்பார்	Ār-p-pār	"
விளாம்பார்	Viḷām-bār	—S.A.
நகரிச்சப்பாறை	Nahariccam-pārai	"
அடுக்கம்பாறை	Aḍukkam-pārai	—N.A.
எல்லுப்பாறை	Ellu-p-pārai	"
ஆலம்பாறை	Ālam-bārai	—Chin.
கீழப்பாறை	Kīḷa-p-pārai	—Sa.
குப்பச்சிப்பாறை	Kuppacci-pārai	"
வழுக்குப்பாறை	Valukku-p-pārai	—Coim.
புலிப்பார்	Puli-p-pār	"

Pāra (Tel.).

Citta-pāra	—Chit.
Kaccura-pāra	—Viz.
Kalai-pāra	"

13. *Pār* = rock; 'பார்முதிர் பனிக்கடல்'—திருமுருகாற்றுப்படை

Pāra (Mala).

Eruma-p-pāra	—Mal.
Kavalap-pāra	"
Çem-bāra	"
Ilam-bāra	"
Ampār	—S. Kan.

(8) *Paṛambu* (Tam),¹⁴ *Paṛamba* (Mala.)*Paṛambu* பற்றம்பு (Tam)

கொல்லன்பற்றம்பு	Kollan-parambu	—Tin.
கல்லம்பற்றம்பு	Kallām-parambu ¹⁵	—Ram.
குமிளம்பற்றம்பு	Kumilam-parambu	—Coim.
மொட்டையாற்றம்பு	Mottayandi-parambu	"
பற்றம்பு		
இடைக்கலைப்பற்றம்பு	Idaimalai-p-parambu	—T A S
அகப்பற்றம்பு	Ahap-parambu	"

Paṛamba (Mala)

Valiva-paramba	—Mal.
Perum-paramba	"
Nalla-paramba	"
Nari-p-paramba	"
Kūttu-paramba	"
Kanni-p-paramba	"
Çeramūn-prrambu	—Cochin.

(9) *Kuricci* (Tam),^{15a} *Kurecci*, *Korccci*, *Ghursi* (Tel.)*Kuricci*, *Kurussu* (Mala)

The terminal *kuricci* is attached to names of communities and personalities and to words pertaining to flora and fauna and descriptive of physical features

(a) Communities.

இடையக்குறிச்சி	Idaya-k-kuricci	—Tri
கள்ளக்குறிச்சி	Kalla-k-kuricci	—Tan.
கன்னனக்குறிச்சி	Kannān-kuricci	—Sa.

14. *Parumbu*, *parimbu* and *pirambu* are corruptions of *paṛambu*.

15. The popular corruption of this name is *Kallām-pirambu*.

15a. *Kuricci* = hamlet in the hilly tract (*kurinjī*); *Kuricci* itself is a place-name in many districts.

‘குறிச்சி எங்கள் குறச்சாதி குடியிருப்பதம்மே’—மீனாட்சியம்மை குறம்.

செட்டிகுறிச்சி	Cetti-kuricci	—Tin
தச்சன்குறிச்சி	Taccan-kuricci	—Trī
துலுக்கன்குறிச்சி	Tulukkan-kuricci	—Ram
பள்ளக்குறிச்சி	Palla-k-kuricci	—Tin
பிராமணக்குறிச்சி	Pirāmana-k-kuricci	—Ram
வண்ணன்குறிச்சி	Vannān-kuricci	—Trī
வேளாக்குறிச்சி	Vēlā-k-kuricci	—S A

(b) Personalities

ஆழ்வார்குறிச்சி	Alvār-kuricci	—Tin
இருளன்குறிச்சி	Irulan-kuricci	—S A
கணபதிக்குறிச்சி	Ganapati-kuricci	”
கபிலக்குறிச்சி	Kapila-k-kuricci	,
கேரளன்குறிச்சி	Kei alan-kuricci	—T A S
கூனன்குறிச்சி	Kunan-kuricci	—S A
கொங்கன்குறிச்சி	Kongana-k-kuricci	—Ram
சிறுகன்குறிச்சி	Cirukkan-kuricci	—Tin
சோழன்குறிச்சி	Colan-kuricci	—Trī
தவசிகுறிச்சி	Tavasī-k-kuricci	—Ram
தும்மன்குறிச்சி	Tumman-kuricci	—Sa
பரமன்குறிச்சி	Paraman-kuricci	—Tin
பிசசன்குறிச்சி	Piccan-kuricci	—Ram
புலவன்குறிச்சி	Pulavan-kuricci	—Tan
பூலான்குறிச்சி	Pulan-kuricci	—Ram
மணியன்குறிச்சி	Manian-kuricci	—Trī
மாடவன்குறிச்சி	Māḍavan-kuricci	—Tin
வேலன்குறிச்சி	Vēlaṇ-kuricci	—Ram

(c) Flora and Fauna

இலுப்பைக்குறிச்சி	Iluppai-k-kuricci	—Ram
கருவக்குறிச்சி	Karuva-k-kuricci	—Ram
கருவேப்பிலைக்குறிச்சி	Karuvēppilai-k-kuricci	—Trī
காரைக்குறிச்சி	Kārai-k-kuricci	—Trī
கொடிக்குறிச்சி	Kodi-k-kuricci	—Tin
துவரங்குறிச்சி	Tuvaran-guricci	—Tan
பலாக்குறிச்சி	Palā-k-kuricci	—Trī
பனையக்குறிச்சி	Paṇaya-k-kuricci	—Trī
பீர்க்கங்குறிச்சி	Pirrkkan-guricci	—Ram
புரசுகுறிச்சி	Purasa-k-kuricci	—S A
புளியங்குறிச்சி	Pulīyan-guricci	—Sa
நாவற்குறிச்சி	Nāvaṛ-kuricci	—Sa.

முசுட்டைக்குறிச்சி	Muṣuṭṭai-k-kuricci	—Ram.
விளாங்குறிச்சி	Viḷāṅ-guricci	—Coim.
வாழைக்குறிச்சி	Vālai-k-kuricci	—Tri.
வேப்பங்குறிச்சி	Vēppaṅ-guricci	—Ram.
மாவடுக்குறிச்சி	Māvadu-k-kuricci	—Tan.
புறிக்குறிச்சி	Puli-k-kuricci	—Ram.
மாங்குறிச்சி	Māṅ-guricci	—Sa.
மாயமான் குறிச்சி	Māyamān-kuricci	—Tin.
வேங்கைக்குறிச்சி	Vēṅgai-k-kuricci	—Tri.

(d) Physical features.

கிலுறிச்சி	Kil-kuricci	—Tan.
மேலுறிச்சி	Mēl-kuricci	—Ram.
நடுவாக்குறிச்சி	Naduva-k-kuricci	—Tin.
மூலுக்குறிச்சி	Mūlai-k-kuricci	—Mad.
மலையாடிக்குறிச்சி	Malaivadi-k-kuricci	—Tin.
அருங்குறிச்சி	Āru-k-kuricci	—Tri.
சேலுக்குறிச்சி	Cōlai-k-kuricci	—Mad.
பாலுக்குறிச்சி	Pālai-k-kuricci	—Tri.
முள்ளாக்குறிச்சி	Mullu-k-kuricci	—Sa.
காட்டுக்குறிச்சி	Kāttu-k-kuricci	—Tan.
கல்குறிச்சி	Kal-kuricci	—Sa.
காவற்குறிச்சி	Kāvar-kuricci	—Tin.
செங்குறிச்சி	Ceṅ-guricci	—Mad.
பொங்குறிச்சி	Pon-kuricci	—Sa.
செங்களக்குறிச்சி	Ceṅḡala-k-kuricci	—Tin.
தோட்டக்குறிச்சி	Tōṭṭa-k-kuricci	—Tri.
பெரியாக்குறிச்சி	Periya-kuricci	—Sa.
மருகாக்குறிச்சி	Maruhāl-kuricci	—Tin.
புதுக்குறிச்சி	Pōdu-k-kuricci	—Ram.

Kurcci, Korcci, Ghursi (Tel.)

Dongoro-kuricci	—Viz. (uriya)
Māli-korcci	„ (uriya)
Brahmaṇa-ghursi	„

Kuricci, Kurussi (Mala.)

Atti-k-kurussi	—S. Mal.
Mān-kurussi	„
Tēn-kurussi	„
Kārā-k-kurussi	„

(10) *Porrai* பொற்றை (Tam.)¹⁶

தென்பொத்தை	Tēṇ-pottai (Tēṇ-porrai)	—Tin.
செந்நாப்பொற்றை	Cennāp-porrai	—T.A.S.

(11) *Cilambu* சிலம்பு (Tam) ¹⁷

மரிச்சிலம்பு	Mari-c-cilambu	—Mad.
--------------	----------------	-------

(12) *Muhai* முகை,^{17a} *Muḷai* முலை (Tam.)

சிறுமுகை	Ciru-muhai	—Coim.
பெருமுகை	Peru-muhai	—N.A.
பனைமுகை	Paṇai-muhai	—
சதமுகை	Cada-muhai	—Coim.
அருமுலை	Aru-muḷai	—S.A
பெருமுலை	Peru-muḷai	—
சிறுமுலை	Ciru-muḷai	—
கோட்டுமுலை	Kōṭṭu-muḷai	—

(13) *Kiri* கிரி (Tam) ¹⁸

சிவகிரி	Siva-giri	—Tin.
மானகிரி	Māṇa-giri	—Mad.
மத்தகிரி	Matta-giri	—Tri.
ராஜகிரி	Rāja-giri	—Tan
புவனகிரி	Puvaṇa-giri	—S A
கரிகிரி	Kari-giri	—N A.
அங்குசகிரி	Anguṣa-giri	—Sa
கோதகிரி	Kōda-giri	—Nil.
முகுந்தகிரி	Muhunda-giri	—Chin

(14) *Acalam* அசலம் (Tam) ¹⁹

விருத்தாசலம்	Viruttacalam ²⁰	—S A
--------------	----------------------------	------

(15) *Cailam* சைலம் (Tam) ²¹

சிவசைலம்	Siva-cailam	—Tin
----------	-------------	------

16. *Pottai* is a variant of *porrai*

17. *Cilambu* = mountain (Cūtāmanī Nihandu, v 10)

17a. *Muhai* = cave; முகை (Tamil Lexicon) It is perhaps a variant of *muḷai* முலை.

18. *Kiri* < Skt. *giri* = hill, mountain Candragiri (Chit), Udayagiri (Gan.), Venkatagiri (Nel.) are instances of Telugu place-names having this suffix.

19. *Acalam* < Skt. *a-cala* = mountain.

20. *Virudācalam* is the Sanskrit equivalent of *mudu-kunṇam*, the ancient Tamil name of the place. In the *Dēvāram* (of the 7th century A.D.) *Virudācalam* is known as *mudu-kunṇam*. *Badrācalam*, *Simhācalam*, etc., are place-names of the Telugu districts.

21. *Cailam* < Skt. *śaila* = mountain, hill.

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

By

R P SETHU PILLAI

TERMINALS OF THE PLACE-NAMES OF THE WOODED REGION

Mullai.

(1) *Kā* (Tam), *Kā* (Kan), *Kāvu* (Mala)

Kā கா (Tam)

திருவாழைக்கா	Tiru-v-āṇai-k-kā ¹	—Tri.
கோலக்கா	Kōla-k-kā ²	—Tan.
கோடிக்கா	Kōḍi-k-kā ³	„
நெல்லிக்கா	Nelli-k-kā ⁴	„
குரககுக்கா	Kurakku-k-kā ⁵	„
திருத்தணைக்கா	Tiru-t-tan-kā	—Chin

Kāvu (Mala)

Kanni-k-kāvu	—Mal.
Mannan-kāvu	„
Ceru-kāvu	„
Puk-kōtta-k-kāvu	„
Malama-k-kāvu	„

1 Popularly known as Tiru-v-āṇai-k-kāval or Tiru-v-āṇai-k-kōvil.

2 Kōla-k-kā is commonly known as Tiru-t-tālamudayār-kōvil.

Saint Tiruṅāṇa Sambandar is said to have been presented with a pair of golden cymbals by Siva at Kōla-k-kā (the splendid grove); hence the popular name

3. The terminal *kā* in Kōḍi-k-kā has been corrupted into *kāval*; the place is now known as Tiru-k-kōḍi-k-kāval.

4 Tiru-nelli-k-kāval is sixteen miles east of Mannārgudi in the Tanjore District.

5. Kurakku-k-kā (the monkey grove) is a sacred shrine honoured by the hymns of Saint Tiruṅāṇa Sambandar.

(2) *Kāṇam* (Tam), *Kānam* (Mala).*Kāṇam* கானம் (Tam)

தலையாலங்கானம்	Talai-y-ālan-gāṇam ⁷	
	Bhraninnānam	—T
	Ēcci-kānam	—Mal

(3) *Kādu* (Tam), *Kādu* (Tel); *Kād* (Mala)*Kādu* காடு (Tam)

களக்காடு	Kala-k-kādu	—Tin
முள்ளங்காடு	Mullan-gādu	—Ram
வடகாடு	Vada-kādu	—Mad
வெட்டுக்காடு	Vettu-k-kādu	—Tri
திருவெண்காடு	Tiru-ven-kādu ⁸	—Tan
திருச்சாய்க்காடு	Tiru-c-cāy-k-kādu	—
தண்டாமரைக்காடு	Tan-tāmarai-k-kādu	—
ஆர்க்காடு	Āi-k-kādu	—S'A
காரைக்காடு	Kārai-k-kādu	—
விளங்காடு	Vilān-gādu	—
ஈக்காடு	Ī-k-kādu	—Chin
ஆனைக்காடு	Ānai-k-kādu	—Sa
கிரைக்காடு	Kirai-k-kādu	—
எல்லைக்காடு	Ellai-k-kādu	—Coim

Kādu (Tel)

Nallam-gādu	—Chit
Mān-gādu	—
Kāre-kādu	—Nel
Vēlu-kādu	—
Pannan-kādu	—

6. *Kā* (கா), *Kān* (கான்), *Kānam* (கானம்) are synonyms. Probably *Kānam* is derived from *Kān* by adding the suffix *am*, which in turn is formed by the addition of the nasal *ṇ* to the monosyllabic word *Kā*.

7. *Talaiyālangāṇam* is the place where according to the Tamil classics the Pandya king Nēduñjēḷyan won a great victory over the Chera and the Chola. He is known in the old Tamil poems as *Talaiyālangānattu-c-ceru Veṇṇa Pāndiyan Nēduñjēḷyan* (Puram 23). The place is now known as *Talai-y-ālangādu* in the Tanjore District.

8. *Tiru-v-ālan-gādu*, *Tiru-vēr-kādu*, *Tiru-maṇai-k-kādu*, *Tiru-k-kolli-k-kādu*, *Tiru-p-papan-gādu*, *Talai-c-cangādu* are other sacred places honoured by the songs of the Saivite Saints.

Kāḍ (Mala)

Ayini-k-kāḍ	—Mal.
Kunna-k-kāḍ	”
Kāra-k-kāḍ	”
Tala-k-kāḍ	”
Cāva-k-kāḍ	”

(4) *Curam கரம் (Tam).

திருவிடைசூழி	Tiru-v-iḍai-c-curam	—Chin.
--------------	---------------------	--------

(5) Vaṇam (Tam); Vaṇam (Mala.)

Vaṇam வனம் (Tam)

புண்ணைவனம்	Puṇṇai-vaṇam	—Tin.
கடம்பவனம்	Kadamba-vaṇam	—Ram.
சென்னிவனம்	Cenṇu-vaṇam	—Tri.
இடுப்பாவனம்	Idumbā-vaṇam	—Tan.
திண்டிவனம்	Tindi-vaṇam	—S.A.
கிழ்வனம்	Kiḷ-vaṇam	—N.A.
திருப்புவனம்	Tiru-p-puli-vaṇam	—Chin.
	Peru-vaṇam	—Cochin.

(6) Kaḍam கடம் (Tam).

பெண்ணகடம்	Peṇṇā-kaḍam	—S.A.
உரகடம்	Ura-kaḍam	—Chin.

(7) Āraṇyam ஆரணியம் (Tam).

வேதாரணியம்	Vēdāraṇyam	—Tan.
------------	------------	-------

(8) Puṇavu, *Puṇavam புறவு, புறவம் (Tam).

சில்லறைப்புறவு	Cillarai-p-puṇavu	—Tin.
பெரும்புறவு	Perum-buravu	

(9) Poḷil பொழில் (Tam)⁹; Poyil (Mala).

பைம்பொழில்	Paim-boḷil ¹⁰	—Tin.
------------	--------------------------	-------

9. Several place-names having the terminal *Poḷil* have been corrupted beyond recognition owing to the difficulty of the medial *l*.

10. Paṇṇipuli, a place-name of the Tenkasi Taluk in the Tinnevely District is a corruption of the fine name Paim-boḷil (the green grove) *vide* T.A.S. Vol. I, p. 90.

திருவாலம்பொழில் Tiru-v-ālam-bōḷil¹¹ —Tan.

Poyil (Mala).

Karuvam-poyil —Mal.

Toṇḍi-p-poyil "

(10) *Podumbu பொதும்பு*, (Tam);

பொதும்பு Podumbu —Mad.

(11) *Pudal புதல்*, *Pudar புதர்* (Tam); *Podoru* (Tel).

இரும்புதல் Irum-budal —Tan.

(12) *Taṇḍalai, Taṇḍalam தண்டலை, தண்டலம்* (Tam)

தண்டலை Taṇḍalai¹² —Mad.

குழித்தண்டலை Kuḷi-t-taṇḍalai¹³ —Tri.

இலுப்பைத்தண்டலம் Iluppai-t-taṇḍalam —N.A.

காவன்தண்டலம் Kāvaṇ-taṇḍalam¹⁴ —Chin.

பூந்தண்டலம் Pūn-taṇḍalam "

தண்டலம் Taṇḍalam —Chit.

Taṇḍilam (Mala).

Taṇḍilam —Mal.

(13) *Tōppu* (Tam); *Tōpu* (Tel); *Tōpu* (Kan).

Tōppu (தோப்பு) Tam.

மந்தித்தோப்பு Mandi-t-tōppu —Tin.

மாந்தோப்பு Mān-tōppu —Ram.

பனந்தோப்பு Paṇan-tōppu "

இளந்தோப்பு Iḷan-tōppu —Tan.

நெல்லித்தோப்பு Nelli-t-tōppu "

சாலியன்தோப்பு Cāliyaṇ-tōppu —S.A.

வெள்வால்தோப்பு Vauvāl-tōppu "

பாலாந்தோப்பு Pālān-tōppu —N.A.

11. Ālam-bōḷil (Banyan grove) is now known as Ālam-boli. Perhaps Ārambōḷi, the pass in the Western Ghats is a corruption of Aṟai-vāy-p-poḷil (அறைவாய்ப்பொழில்).

12. Taṇḍarai (North Arcot) is probably a variant of Taṇḍalai.

13. Kuḷi-t-taṇḍalai is now known as Kuḷi-t-talai.

14. Kāvi-t-taṇḍalam is a corruption of Kāvan-taṇḍalam.

தாட்டித்தோப்பு	Tāṭṭi-t-oppu	—Unin.
பாலந்தோப்பு	Pālan-tōppu	—Chit.
நாயுடுதோப்பு	Nāyuḍu-tōppu	"

(14) Cōlai (Tam); Sola (Mala).

Cōlai (சோலை) Tam.

திருவளச்சோலை	Tiru-valar-cōlai	—Tri.
தலைச்சோலை	Talai-c-cōlai	—Sa.
பிரப்பாச்சோலை	Pirappañ-jōlai	"
பெருந்தோலை	Peruñ-jōlai	—S.I.I.
திருமாலிருந்தோலை	Tiru-māl-iruñ-jōlai ¹⁵	—Mad.

Sōla (Mala).

Ceru-sōla	—Maḷ.
-----------	-------

(15) Pāḍi, Vāḍi (Tam);¹⁶ Pāḍi (Tel); Vāḍi (Kan); Pāḍi (Mala)

Pāḍi பாடி (Tam)

நிலையப்பாடி	Nilaiya-p-pāḍi	—Ram.
வடுகன்பாடி	Vaḍuhaṇ-pāḍi	—Mad.
தாமரைப்பாடி	Tāmarai-p-pāḍi	"
தாழம்பாடி	Tālam-bāḍi	—Tri.
மகிழம்பாடி	Mahilam-bāḍi	"
உம்பளப்பாடி	Umbaḷa-p-pāḍi	—Tan.
தரங்கம்பாடி	Tarangam-bāḍi	"
அத்திப்பாடி	Atti-p-pāḍi	—S.A.
குறிஞ்சிப்பாடி	Kurūñji-p-pāḍi	"
ஆயப்பாடி	Āya-p-pāḍi	—N.A.
வாணியம்பாடி	Vāṇiyam-bāḍi	"
திருவாய்ப்பாடி	Tiru-v-āy-p-pāḍi	—Chin.
கடம்பாடி	Kaḍam-bāḍi	"
ஈச்சம்பாடி	Īccam-bāḍi	—Sa.
மாம்பாடி	Mām-bāḍi	"
ஆலம்பாடி	Ālam-bāḍi	—Coim.
முள்ளிப்பாடி	Muḷli-pāḍi	"

15. Tiru-māl-iruñ-jōlai is now known as Alagar-kōvil.

16. Pāḍi and Vāḍi are by themselves place-names of several districts.

Vāḍi வாடி (Tam)

ஏர்வாடி	Ēr-vāḍi	—Tīn
புதுவாடி	Pudu-vāḍi	—Ram
மண்டவாடி	Maṇḍa-vāḍi	—Mad
பவழவாடி	Pavaḷa-vāḍi	—Trī
வீரவாடி	Vīra-vāḍi	—Tan
தோகைவாடி	Tōhai-vāḍi	—S A'
ஆனைவாடி	Āṇai-vāḍi	—N A
பிச்சவாடி	Picca-vāḍi	—Chin
கொள்ளிஞ்சிவாடி	Coliṇṇi-vāḍi	—Coim

Paḍi (Tel)

Īccam-bāḍi	—Chit
Periyam-bāḍi	"
Kōṭi-pāḍi	—Ḡan
Singa-paḍi	"
Dab-baḍi	—God E
Nelli-paḍi	—Viz
Brunḍa-paḍi	"

Pāḍi (Mala)

Kukke-pāḍi	—S Kan
Manam-pāḍi	"
Tiruvam-pāḍi	—Mal
Kuva-p-paḍi	"
Me-p-paḍi	"

Vaḍi (Kan)

Hara-vāḍi	—Bel
Bāga-vāḍi	"
Vak-vāḍi	—S Kan

(16) *Pattī* (Tam), *Penta* (Tel).*Pattī* பாட்டி (Tam)

(a) attached to names of trees and plants

அத்திப்பட்டி	Attī-p-pattī	—Sa
ஆலம்பட்டி	Ālam-pattī	—Tīn
இலந்தைப்பட்டி	Ilandai-p-pattī	—Trī
ஈச்சம்பட்டி	Īccam-pattī	—Sa
உசிலம்பட்டி	Usilam-pattī	—Maḍ

கருவிலம்பட்டி	Karuvēlam-paṭṭi	—Sa.
காரைப்பட்டி	Kārai-p-paṭṭi	—Tri.
கும்பைப்பட்டி	Tumbai-p-paṭṭi	—Mad.
பாதிரிப்பட்டி	Pādiri-p-paṭṭi	—Tri.
நாவல்பட்டி	Nāval-paṭṭi	—Sa.
புன்னைப்பட்டி	Punnai-p-paṭṭi	—Mad.
புலியம்பட்டி	Puliyam-paṭṭi	—Ram.
மாம்பட்டி	Mām-baṭṭi	—Ram.
நொச்சிப்பட்டி	Nocci-paṭṭi	—Sa.
விளம்பட்டி	Vilām-paṭṭi	—Mad.

(b) attached to the names of beasts and birds.

எருமைப்பட்டி	Erumai-p-paṭṭi	—Ram.
கரடிப்பட்டி	Karaḍi-p-paṭṭi	—Mad.
கரடிகைப்பட்டி	Kaḷudai-p-paṭṭi	—Sa.
கிரிப்பட்டி	Kīri-p-paṭṭi	—Mad.
சேவல்பட்டி	Cēval-paṭṭi	—Tri.
புலிப்பட்டி	Puli-p-paṭṭi	—Mad.
மந்திப்பட்டி	Mandi-p-paṭṭi	—Sa.

(c) attached to names of communities.

இடையப்பட்டி	Iḍaya-p-paṭṭi	—Tri.
கூசப்பட்டி	Kusa-p-paṭṭi	—Sa.
கொல்லப்பட்டி	Kolla-p-paṭṭi	—Mad.
சக்கிலியப்பட்டி	Cakkiliya-p-paṭṭi	—Tin.
செட்டிப்பட்டி	Ceṭṭi-p-paṭṭi	—Ram.
செம்மான்பட்டி	Cemmāṇ-paṭṭi	—
பள்ளிப்பட்டி	Paḷli-p-paṭṭi	—Sa.
பாப்பாரப்பட்டி	Pāppāra-p-paṭṭi	—
முதலிப்பட்டி	Mudali-p-paṭṭi	—Ram.
வண்ணன்பட்டி	Vaṇṇāṇ-paṭṭi	—Sa.
வெள்ளாளப்பட்டி	Vellāla-p-paṭṭi	—Tri.
வலையப்பட்டி	Valaiya-p-paṭṭi	—Mad.
வேடப்பட்டி	Vēḍa-p-paṭṭi	—Tin.

(d) attached to names of Personalities.

கூரன்பட்டி	Cūraṇ-paṭṭi	—Ram.
சித்தரப்பட்டி	Cittar-paṭṭi	—Mad.
சொக்கன்பட்டி	Cokkaṇ-paṭṭi	—Tin.
தளவாய்ப்பட்டி	Taḷavāy-paṭṭi	—Tri.
நாயக்கன்பட்டி	Nāyakkaṇ-paṭṭi	—Mad.
புலவன்பட்டி	Pulavaṇ-paṭṭi	—Ram.
மல்லன்பட்டி	Mallaṇ-paṭṭi	—Mad.

(e) attached to words descriptive of physical features.

கரடுபட்டி	Karaḍu-patti	—Ram
கரிசல்பட்டி	Karisal-patti	—Tin
கலுப்பட்டி	Kallu-p-patti	—Mad
காட்டுப்பட்டி	Kāttu-p-patti	—Sa.
செவ்வலபட்டி	Cevval-patti	—Ra'n
பாறைப்பட்டி	Pārai-p-patti	—Mad
புழுதிப்பட்டி	Puḷudi-p-patti	—Ram
மேட்டுப்பட்டி	Mēttu-p-patti	—Mad
பள்ளப்பட்டி	Palla-p-patti	—Ram
மலையடி பட்டி	Malayadi-p-patti	—Tri
மாவடி பட்டி	Māvadi-p-patti	—Sa
தேரிப்பட்டி	Tēri-p-patti	—Ram
செம்பட்டி	Cem-batti	—Ram

Penta (Tel)

Cimala-penta	—Cud
Vanu-penṭa	—
Maddi-penṭa	—Ku
Tummala-penta	—
Gānuga-penta	—Nel

(17) *Palli* (Tam);¹⁷ *Palli Palle* (Tel), *Halli* (Kan), *Palli* (Mala)

Palli பள்ளி (Tam).

அய்யன்பள்ளி	Ayyan-palli	—Mad
திருச்சிராப்பள்ளி	Tiru-c-cirā-p-palli	—Tri
மகேந்திரப்பள்ளி	Mahēndira-p-palli	—Tan
திருக்காட்டுப்பள்ளி	Tiru-k-kāttu-p-palli	—
நெடும்பள்ளி	Nedum-palli	—N A
மின்னம்பள்ளி	Minṇām-palli	—Sa.
செங்கப்பள்ளி	Cenga-p-palli	—Coim.
புங்கமபள்ளி	Pungam-palli	—

Palli, Palle (Tel)

Gorre-palle	—Anant.
Madana-palle	—Chit.
Nalla-palli	—Cud
Uppara-palle	—

17. “முல்லைக்கு ஊர், புள்ளியும் சேரியும் பாடியும்” —தொல், பொருள், அகத்திணை 18, நச்சினர்க்கினியம்.

Nāgala-palle	—God.
Bolla-palli	—Gun.
Konda-palli	—Kist.
Millam-palle	—Kur.
Cheruva-palli	—Nel.
Chipurur-palle	—Viz.

Halli (Kan)

Sigana-halli	—Bel. .
Tammadi-halli	—Anant.
Hāne-halli	—Kan. S
Banni-halli	—Sa.
Māda-halli	—Coim.
Āla-halli	—Coim.

Palli (Mala)

Ūr-p-palli	—Mal. .
Kotta-p-palli	”
Mada-p-palli	”
Puttam-balli	”

(18) *Cēri* (Tam), *Kēri* (Kan), *Sēri* (Mala)*Cēri* (சேரி Tam)

காரிசேரி	Kāri-cēri	—Tin
எட்டிசேரி	Etti-cēri	—Ram.
பெருமபச்சேரி	Perum-paccēri	”
தாடிச்சேரி	Tādi-c-cēri	—Mad
பார்ப்பனச்சேரி	Pārppana-c-cēri	—Tri.
காட்டுச்சேரி	Kāttu-c-cēri	—Tan.
திருமணஞ்சேரி	Tiru-manañ-jēri	”
நெடுஞ்சேரி	Neduñ-jēri	—Sa.
பள்ளிச்சேரி	Palli-c-cēri	”
அகரஞ்சேரி	Aharañ-jēri	—N.A.
புதுச்சேரி	Pudu-c-cēri	”
பூஞ்சேரி	Pūñ-jēri	—Ching.
ஆலஞ்சேரி	Ālañ-jēri	”
திட்டைச்சேரி	Tiṭṭai-c-cēri	—Sa.
நடுவச்சேரி	Naḍuva-c-cēri	—Coim.

Sēri (Māla)

Tāmara-sēri	—Mal.
Kāra-sēri	"
Cerpul-sēri	—Mal.
Āl-vān-sēri	"

Kēri (Kan).

Doddana-kēri	—Bel.
Kare-kēri	"

(19) *Mandai* (Tam) ; *Manda* (Tel).*Mandai* (மந்தை) Tam.

அருமந்தை	Aru-mandai	—Chin.
வெண்மந்தை	Veṇ-mandai	—N. A.
பிஞ்சமந்தை	Piñja-mandai	"
சில்லமந்தை	Cilla-mandai	"
கண்ணுலமந்தை	Kaṇṇāla-mandai	"

Manda (Tel.)

Pasu-manda	—Chit.
Iru-manda	—E God
Ella-manda	—Gun.
Tāla-manda	—Gan
Vi-manda	—Kist
Masi-manda	—Viz
Avala-manda	—Nel.

(20) *Toḷuvu* (தொழுவு)¹⁸ Tam.

முருங்கைத்தொழுவு	Muruṅgai-t-toḷuvu	—Coim.
மூங்கில்தொழுவு	Mūṅgil-toḷuvu	"
வாகைத்தொழுவு	Vāhai-t-toḷuvu	"
வெட்டியான் தொழுவம்	Veṭṭiyāṇ-toḷuvam	—N. A.

18. *Toḷu* is an enclosure for cattle. In *Toḷuvu*, the final vowel is an enunciative suffix. In *Toḷuvam*, *am* is an expletive suffix.

TERMINALS OF PLACE-NAMES DENOTING RIVERS AND WATERS.

(1) *Āru* (Tam) *Ēru* (Tel), *Āru* (Mala)

Āru (அரு) Tam

கயகத்தாறு	Kaṣatt-āru	—Tin.
திருவையாறு	Tiru-v-ai-y-āru ¹	—Tan.
தெளளாறு	Tell-āru	—N A.
கோட்டாறு	Kōṭṭ-āru	—S T.
திருநள்ளாறு	Tiru-nall-āru ²	—

Ēru (Tel)

Ipp-ēru	—Anant.
Caḡal-ēru	—Cud
Tol-ēru	—W God.
Kāl-ēru	—E God
Tenn-ēru	—Kist
Zuvval-ēru	—Nel
Ging-ēru	—Viz
Pāl-ēru	—Chit

Āru (Mala)

Etaṡāru	—Mal
Kottaru	—S T.
Tiruvattāru	—

(2) *Turaṡ* (Tam), *Tura* (Mala), *Ture* (Kan).

Turaṡ (துறை) Tam³

சிந்துபூந்துறை	Cindupūn-turaṡ	—Tin.
செந்துறை	Cen-turaṡ	—Mad.
திருத்தவத்துறை	Tiru-t-tava-t-turaṡ ⁴	—Tri.

1 The Sanskrit equivalent of Tiru-v-aiyāru is Panchanatam Aiyāru= Five rivers

2 Tiru-nallāru is a sacred shrine three miles west of Karaikal.

3 The terminal *turaṡ* (Seaport) pertaining to place-names of (neydaṡ) the littoral region will be considered later.

4. Now known as Lālgudi in the Trichinopoly District.

தோப்புத்துறை	Tōppu-t-turai	—Tan.
பூந்துறை	Pūn-turai	—S. A.
ஆத்துறை	Ā-t-turai	—N. A.
அருகத்துறை	Aruhat-turai	—Chin.
நெல்லித்துறை	Nelli-t-turai	—Coim.

Tura (Mala)

Kuḷi-t-tura	—T. ^{4a}
Pūn-tura	”
Punna-t-tura	”
Tiru-p-pūṇi-t-turā	—Cochin.

(3) *Turutti* (Tam.); *Turti* (Tel.); *Turutti* (Mala).

Turutti (தருத்தி) Tam.

திருப்பூந்துருத்தி	Tiru-p-pūn-turutti	—Ram.
திருத்துருத்தி	Tiru-t-turutti	..

Turti (Tel.)

Pāmu-durti	—Anant.
Velu-durti	—Cud.
Cen-durti	—God. E.
Jaga-durti	—Kur.
Mud-durti	—Viz.

Turutti (Mala)

Perun-turutti	—Mal.
Punna-turutti	”
Ālan-turutti	—T

(4) *Araṅgam* (அரங்கம்) Tam.⁵

திருவரங்கம்	Tiru-v-araṅgam	—Tri.
-------------	----------------	-------

4a. T=Travancore.

5. Tiru-v-araṅgam is popularly known as Sri-raṅgam. Tiru-v-araṅgam in Ramnad District is probably a duplication of the famous islet bearing that name in the Trichinopoly district.

(5) *Kūḍal* (Tam.) ; *Kūḍal*⁶ (Kan.).*Kūḍal* (கூடல்) Tam.

முக்கூடல்	Muk-kūḍal ⁷	—Tin.
பாபாபா கூடல்	*Pāpāṇ-kūḍal ⁸	—Ram.
திருப்பலிந் திமுக்கூடல்	Tiru-p-palli muk-kūḍal	—Tri.
சிவன்கூடல்	Sivaṇ-kūḍal	—Chin.
திருமுக்கூடல்	Tiru-muk-kūḍal	—
பவானிமுக்கூடல்	Pavāni-muk-kūḍal	—
பொன்னார்கூடல்	Ponnār-kūḍal	—Sa.

(6) *Ilaṅgai* (Tam); *Lanka* (Tel.)*Ilaṅgai* இலங்கை (Tam).

மாவிலங்கை	Māvilaṅgai	—S.A.
நம்பரீசைமாவிலங்கை	Kuppāṇai-māvilaṅgai	—Ram.

Lanka (Tel.)

Bhūsula-lanka	—E. God.
Demudu-lanka	—
Kovvada-lanka	—Kist.

(7) *Ūrru* (Tam), *Ūtta* (Tel.); *Ūtta* (Kan.)*Ūrru* (ஊற்று) Tam⁹

தலைஊற்று	Tālai-ūttu	—Tin.
தாண்டிஊற்று	Taṇ-ṇ-ūttu	—
அத்தியூற்று	Attu-y-ūttu	—Ram.
அப்பாஊற்று	Appaṇ-ūttu	—Mad.
அடியாஊற்று	Aḍiyaṇ-ūttu	—
கண்ணாஊற்று	Kan-ṇ-ūttu	—Tri.
மாறாஊற்று	Māraṇ-ūttu	—
மாவிஊற்று	Mā-v-ūttu	—Sa.

6. The place where the rivers Tunga and Bhadra unite to form the Tungabhadra is known as Kūḍali.

7. Muk-kūḍal is now called Sīvalapēri. It is situated at the confluence of the Tamraparni and Citranadi or Cittar. Curiously enough a small village in the Ambasamudram Taluk, Tinnevely District bears the name Muk-kūḍal without any apparent justification. It is neither situated on a river nor anywhere near a confluence.

8. Terku-Kūḍali is the name of a village in the Ramnad District.

9. Ūrru becomes ūttu by the change of rr into tt.

(8) *Ūruṇi* (ஊருணி) Tam.¹⁰

கல்லூருணி	Kal-l-ūruṇi	—Tin.
பேருருணி	Pēr-ūruṇi	”
புலியூருணி	Puli-y-ūruṇi	—Ram
மயிலூருணி	Mayil-ūruṇi	”
புரூருணி	Puras-ūruṇi	—Tan.

(9) *Ilañṇi* (Tam), *Elañṇi* (Tel); *Ilañṇi* (Mala).

இலஞ்சி	Ilañṇi	—Tin.
--------	--------	-------

Elañṇi (Tel).

Elañṇi	—Bel.
--------	-------

Ilañṇi (Mala)

Kuttılañṇi	—T
------------	----

(10) *Ēri* (Tam), *Ēri* (Kan), *Eri* (Mala)*Ēri* (எரி) Tam.

புத்தனேரி	Puttaṇ-ēri	—Tin.
குலையனேரி	Kulayaṇ-ēri	”
மாறனேரி	Māraṇ-ēri	—Ram.
முருகனேரி	Muruhaṇ-ēri	—Mad
புழுதேரி	Puḷut-ēri	—Trī
பள்ளியேரி	Palli-y-ēri	—Tan
புத்தேரி	Putt-ēri	—S A
சித்தேரி	Citt-ēri	”
கல்லேரி	Kal-l-ēri	—N A
வெள்ளேரி	Vel-l-ēri	”
புல்லேரி	Pul-l-ēri	—Chin.
மருதேரி	Marud-ēri	”
மறவனேரி	Maravaṇ-ēri	—Sa.
சித்தனேரி	Cittaṇ-ēri	”
கொடுவேரி	Koḍu-v-ēri	—Coim.

10. *Ūruṇi* (ūr + uni) literally means pool of drinking water. *Ūraṇi* (ஊரணி) is a corruption of *ūruṇi* (ஊருணி).

Ēri (Kan).

Dodd-ēri	—Ant.
Anav-ēri	—Bel.
Putt-ēri	—Chit.

Ēri (Mala)

Vel-l-ēri	—Mal.
Ūt-t-ēri	"
Pon-ēri	"

(11) *Kulam* (Tam), *Kolam* (Kan), *Kolanu* (Tel),
Kulam (Mala).

Kulam (குளம்) Tam

ஆலங்குளம்	Alan-gulam	—Tin.
கருங்குளம்	Karun-gulam	"
திருநெடுங்குளம்	Tiru-nedun-gulam	—Trī
செங்குளம்	Cen-gulam	"
பூங்குளம்	Pūn-gulam	—Tan
விளங்குளம்	Vilān-gulam	"
தலைகுளம்	Talai-k-kulam	—S A
புதுங்குளம்	Pudu-k-kulam	"
கனிகுளம்	Kali-k-kulam	—N A
அழிஞ்சிக் குளம்	Alinjī-k-kulam	"
இருங்குளம்	Irun-gulam	—Chin
பொன்னாக்குளம்	Ponṇār-kulam	—Sa
பனைக்குளம்	Paṇai-k-kulam	"

Kolanu (Tel)

Āru-golanu	—Kist.
Enu-golanu	"
Pāla-kolanu	—Kur.
•Sri-kolanu	—Nel.
Komāra-kolanu	—Cud.
Rāvula-kolanu	"
Īla-kolanu	—God. E.
Āru-golanu	—God. W.

Koḷam (Kan.)

Ude-goḷam	—Bel.
Ponnan-goḷam	—Chit.
Mudi-goḷam	"
Arun-goḷam	"

Kuḷam (Mala).

Eṭa-k-kuḷam	—Mal
Mannan-kulam	”
Pāppān-kuḷam	—T

(12) *Kaṇmāy*¹¹ (Tam.); *Kanuma* (Tel), *Kaname*, *Kanive* (Kan)

பாண்டிக்கண்மாய்	Pāṇḍi-k-kanmāy	—Ram
மூவர்கண்மாய்	Mūvar-kaṇmāy	”

Kanvē (Kan)

Huli-kanave	—Bel
Nāgara-kanive	”

(13) *Āvi* (Tam), *Āyī* (Mala)*Āvi* (ஆவி) Tam.

நீராவி	Nir-āvi	—Ram
கொண்டலாவி	Koṇḍal-āvi	”
அரியராவி	Ariyar-āvi	—S A
கல்லாவி	Kal-l-āvi	—Sa
துங்காவி	Tung-āvi	—Coim.
செற்றாவி	Ciṭṭr-āvi	—Tan

Āyī (Mala)

Kal-l-āyī	—Mal
Peramb-āyī	
Sangal-āyī	”
Valli-y-āyī	”

(14) *Vāvi* (Tam), *Bāvi* (Tel), *Bāvi* (Kan)*Vāvi* (வாவி) Tam

கோடல்வாவி	Kōḍal-vāvi	—Mad
தோரணவாவி	Tōraṇa-vāvi	—Coim

Bāvi (Tel); *Bāvi* (Kan)

Karaḍi-bāvi	—Coim.
Kallu-bāvi	—Bel.
Gōna-bāvi	”

11. *Kanmāy* is probably a variant of *Kanvāy*.

(15) *Kēṇi* (Tam), *Kēṇi* (Mala).*Kēṇi* கணி (Tam).

சிலையன்கேணி	Cilayan-kēṇi	—Ram.
கண்டங்கேணி	Kandan-gēṇi	"
குறங்கேணி	Kurak-kēṇi	—S. A.
பராமன்கேணி	Paraman-kēṇi	—Chin.
திருவல்லிகேணி	Tiru-valli-k-kēṇi	—Madras

(16) *Kinaṇṇu* கணாறு (Tam).

கோலகணாறு	Kollan-kinaṇṇu	—Tin
ஆலகணாறு	Alan-ginaṇṇu	"
மல்லகணாறு	Mallan-ginaṇṇu	—Ram.
கடாகணாறு	Kada-k-kinaṇṇu	—Mad.
வெள்ளகணாறு	Vella-k-kinaṇṇu	—Coim.

(17) *Cuṇai* (Tam), *Dune* (Kan), *Dona* (Tel).

திருசுனை	Tiru-c-ṇai	—Mad.
குளிருனை	Kulir-cuṇai	—S. A.

(18) *Tadākam* தடாகம் (Tam).

சின்னத்தடாகம்	Cinna-t-tadākam	—Coim.
---------------	-----------------	--------

(19) *Tāṅgal* தாங்கல் (Tam).

உடையாந்தாங்கல்	Udayan-tāṅgal	—S.A.
செட்டிதாங்கல்	Cetti-tāṅgal	"
ஆலந்தாங்கல்	Alan-tāṅgal	—N.A.
கள்ளித்தாங்கல்	Kaḷli-t-tāṅgal	"
முருகந்தாங்கல்	Muruhan-tāṅgal	—Chin.
வளவந்தாங்கல்	Valavan-tāṅgal	"
பெருமாள்தாங்கல்	Perumal-tāṅgal	—Chit.

(20) *Cirai* (Tam.); *Ceruvu*, *Cerla* (Tel.); *Kere* (Kan.)
Cira (Mala)

இருஞ்சிறை	Iruñ-jirai	—Ram.
அழகுசிறை	Alahu-cirai	—Mad.
கருமன்சிறை	Karuman-cirai	—Coim.

Ceruvu, Cerla (Tel).

Dēvala-ceruvu	—Anant.
Amma-ceruvu	—Chit.
Botla-ceruvu	—Cud.
Tuniki-ceruvu	—God. E.
Kalla-ceruvu	—God. W.
Ceruvu	—Gun.
Putla-ceruvu	—Kist.
Akka-ceruvu	—Nel.
Nalla-ceruvu	—Viz.
Penaka-cerla	—Anant.
Vēlpu-cerla	—Cud.
Kalava-cerla	—God. E.
Malaka-cerla	—God. W.
Veli-cerla	—Gun.
Jakkam-cerla	—Kist.

Kere (Kan).

Gadde-kere	—Bel.
Huli-kere	”

Cīra (Mala).

Vaḷḷi-c-cīra	—T
Pūñ-cīra	”
Pē-c-cīra	”

(21) *Maḍu* (Tam); *Maḍuvu, Maḍugu* (Tel); *Maḍuvu* (Kan).

Maḍu (உடு) Tam.

கல்மடு	Kal-maḍu	—Tin.
முதலைமடு	Mudalai-maḍu	—Tan.
ஆனை மடு	Āṇai-maḍu	—S.A.
கட்டமடுவு	Kaṭṭa-maḍuvu	—N.A.
செம்மடுவு	Cem-maḍuvu	—Sa.

Maḍugu (Tel).

Cippala-maḍugu	—Anant.
Avina-maḍugu	—Bel.
Jammala-maḍugu	—Chit.
Karaḍi-maḍugu	—Cud.
Uyyāla-maḍugu	—God. E.
Musali-maḍugu	—Kur.
Alli-maḍugu	—Nel.
Kotta-maḍugu	—Sa.

(22) *Kuṇḍu. Kuṇḍam* (Tam); *Kuṇṭa* (Tel); *Kuṇṭe* (Kan.).*Kundu* துண்டு, *Kuṇḍam* துண்டம் (Tam).

தும்மா துண்டி	Tumma-k-kundu	—Ram.
சுத்தால துண்டி	Cittala-k-kundu	"
புறையாண்டி	Puṇaiyāṇ-kundu	—Tan.
நீர் துண்டி	Nēr-k-kundam	—Tin.
பிரமா துண்டம்	Pirāma-kundam	—S.A.
முடி துண்ட	Mudi-kundam	—Coim.

Kunta (Tel.)

Gaṇṇi-kunta	—Anant.
Chinta-kunṭa	—Bel.
Āna-gunta	—Chit.
Kāma-kunta	—Cud.
Nalla-gunta	—God. E.
Kava-gunta	—God. W.
Gōnu-gunta	—Gun.
Tōpu-gunta	—Nel.
Uluvan-gunta	—Sa.
Pandi-gunta	—Viz.

(23) *Kuttam* துட்டம், *Kuttai* துட்டை (Tam).

அச்சு துட்டம்	Accaṇ-kuttam	—Tin.
பாறை துட்டம்	Pārai-kuttam	"
ஆமை துட்டம்	Āmai-k-kuṭṭam	—Ram.
கீரி துட்டம்	Kīri-k-kuṭṭam	"
வண்ணன் துட்டை	Vannāṇ-kuṭṭai	—N.A.
கொல்லன் துட்டை	Kollaṇ-kuṭṭai	"
மல்லிக துட்டை	Malli-k-kuṭṭai	—Sa.
மாநா துட்டை	Maṇja-k-kuṭṭai	"
செட்டி துட்டை	Ceṭṭi-kuṭṭai	—Coim.
கம்மாள துட்டை	Kammāla-k-kuṭṭai	"

(24) *Turavu* தூவு (Tam).

பெருந்தூவு	Perun-turavu	—Chin.
------------	--------------	--------

(25) *Kōttakam* கோட்டகம் (Tam)

மானந்தாதான்		
கோட்டகம்	Mānangāttān-kottakam	—Tan
கோட்டகம்	Kōttakam	"
புதுக்கோட்டகம்	Pudu-k-kōttakam	
பிச்சன்கோட்டகம்	Piccan-kottakam	
தானிக்கோட்டகம்	Tan-k-kōttakam	

(26) *Pattam* (Tam), *Pattam* (Mala)*Pattam* பட்டம் (Tam)

பேய்ப்பட்டம்	Pey p-pattam	—Ram
வடக்குப்பட்டம்	Vadaku-p-pattam	—Tan
தெற்குப்பட்டம்	Terku-p-pattam	
பெரும்பட்டம்	Perum-battam	—N A

Pattam (Mala)

Mala-p-pattam	—Mal
---------------	------

(27) *Poyhai* பொய்கை (Tam)

நந்தவனப்பொய்கை	Nandavana-p poyhai	—Ram
பொய்கை	Poyhai	—N A

(28) *Kāl* *Kālvay* (Tam) *Kāluva* *Kalava* (Tel)
Kāl *Kāluve* (Kan) *Kal* (Mala)

Tam.

பள்ளக்கால்	Palla-k-kāl	—Tin
வெள்ளக்கால்	Vella-k-kāl	"
தலைக்கால்	Talai-k-kāl	—Ram
கருப்புக்கால்	Karuppu-k-kāl	—Mad
அருங்கால்	Arun-gāl	—Tin
மணக்கால்	Mana-k-kāl	"
குவளைக்கால்	Kuvalai-k-kāl	—Tan
ஊத்தங்கால்	Ūttan-gāl	—S A
மாங்கால்	Mān-gāl	—N A
அன்னக்கால்	Anṇaṅ-gāl	—Chin

Kālvāy கால்வாய், *Vāy-k-kāl* வாய்க்கால் (Tam)

கால்வாய்	Kāl-vāy	—Tin
ஆழியவாய்க்கால்	Āliya-vāy-k-kāl	—Tan.

Kāl, Kāluve (Kān).

Malla-kālava	—Anant.
Kuru-kālava	—Chit.
Pedda-kālava	—Cud.
Nalla-kālava	—Kur.
Kāl (Mala)	
Āṭṭu-k-kāl	—T
Kunnattu-k-kāl	„

(29) *Anai* (Tam), *Āna* (Tel); *Ane* (Kan.).*Anai அனை* (Tam).

கன்னனை	Kan-n-anai	—Ram.
வெள்ளியனை	Velli-y-anai	—Tri.
கரடியனை	Karadi-y-anai	—S.A.

(30) *Madaḥ* (Tam), *Mada* (Tel).*Madaḥ மடை* (Tam)

பாலமடை	Pāla-madaḥ	—Tin.
கொழுமடை	Koḷu-madaḥ	„
நாகமடை	Nāha-maḍai	—Ram.
புராமடை	Purā-maḍai	„
மேலமடை	Mel-madaḥ	—Mad.
தவசிமடை	Tavaṣi-madaḥ	„
சம்புமடை	Cambu-madaḥ	—Tri
துவராமடை	Tuvarai-madaḥ	—Tan

Mada (Tel)

Nalla-maḍaḥ	—Anant.
Gundla-mada	—Cud.
Vēmula-maḍa	—Kist.
Dēva-mada	—Kur.
Dōla-mada	—Viz.

(31) *Karai* (Tam); *Kara* (Tel), *Kare* (Kan.); *Kara* (Malai.).*Karai கரை* (Tam).

அனைக்கரை	Anai-k-karai	—Tin.
மூலைக்கரை	Mūlai-k-karai	„
நெடுங்கரை	Neduṅ-garai	—Ram.
கோடிக்கரை	Kōdi-k-karai	„
மாங்கரை.	Mān-garai	—Mad.
வாணிக்கரை	Vāṇi-k-karai	„
கட்டுக்கரை	Kaṭṭu-k-karai	—Tan.
கொல்லன்கரை	Kollaṇ-karai	„

மல்லீக்கரை	Malli-k-karai	—S. A.
வெள்ளக்கரை	Vella-k-karai	"
பசுங்கரை	Pasun-garai	—N A
குட்டைக்கரை	Kuṭṭai-k-karai	"
நீலங்கரை	Nilan-garai	—Chin
அமிஞ்சிக்கரை	Aminji-k-karai	"
புலிக்கரை	Puli-k-karai	—Sa.
புழுதிக்கரை	Puḷudi-k-karai	"
மதுக்கரை	Madu-k-karai	—Coim
பேட்டைக்கரை	Pēṭtai-k-karai	"

Kara (Tel)

Eguvatada-kara	—Chit
Mada-kara	—Viz.

Kare (Kan)

Bad-kare	—S K
Gadde-kere	—Bel
Mallana-kere	

Kara (Mala)

Kannan-kara	—Mal.
Vaya-kara	"
Maveli-k-kara	—T
Mullur-k-kara	—Cochin

(32) *ōḍai* ஓடை (Tam)

மயிலோடை	Mayil-ōḍai	—Tin
நாகலோடை	Nāhal-ōḍai	"
பாணோடை	Pānan-ōḍai	—Ram
பாலோடை	Pāl-ōḍai	"
பாப்போடை	Pāpān-ōḍai	—Mad
செம்போடை	Cemb-ōḍai	—Tan.
வெண்ணலோடை	Vennal-ōḍai	"
சடையோடை	Cadiyan-ōḍai	—N A.
காரோடை	Kāran-ōḍai	—Chin
கலகாலோடை	Kalahāl-ōḍai	"

(33) *Uḍaiṣṣu* உடைப்பு (Tam).

ஐயனுடைப்பு	Aiyan-uḍaiṣṣu	—Tin.
மூன்றுடைப்பு	Mūn-r-uḍaiṣṣu	—Ram.
வலையனுடைப்பு	Valayan-uḍaiṣṣu	"

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

By

R. P. SETHU PILLAI

(Senior Lecturer)

SUFFIXES OF THE PLACE-NAMES OF THE ARABLE REGION:

Marudam.

(1) *Vayal* (Tam), *Bayalu* (Tel), *Bayalu* (Kan); *Vayal* (Mal).

நெடு	Nedu-vayal	—Tin.
அல்லிவயல்	Alli-vayal	—Ram.
தேயுப்படிவயல்	Töppu-vayal	—Tan.

Bayalu (Tel)

Tummala-bayalu	—Anant.
Santa-bayalu	—Chit.
Gurrāla-bayalu	—God. E.
Ponnala-bayalu	—Kur.
Vatla-bayalu	—Nel.
Pendlā-bayalu	—Viz.

Bayalu (Kan).

Hallu-bayalu	—Mys.
Maji-bailu	—Kan. S.
Tiru-vailu	„

Vayal (Mal).

Peṛu-vayal	—Mala.
------------	--------

(2) *Vēli* (Tam); *Velugu* (Tel); *Bēli* (Kan).

திருநெல்விலை	Tirunel-vēli	—Tin.
குவளைவேலி	Kuṇḍalai-vēli	—Ram.
ஆலவேலி	Āla-vēli	—Tan.
ஐவேலி	Ai-vēli	—S.A.
நெய்வேலி	Ney-vēli	—Chin.

1. *Vēli* means an enclosure. It has come to denote a unit of land measure in the northern districts of the Tamil country.

(3) *Kāṇi*² (Tam).

முக்காணி	Muk-kāṇi	—Ram
நவகாணி	Nava-kāṇi	—Mad
ஊரான்காணி	Ūrān-kāṇi	—S.A.

(4) *Marudam*³ (Tam).

மருதம்	Marudam	—Chin
வள்ளிபருதம்	Valli-marudam	—S A

(5) *Kāḷani* (Tam), *Gadde* (Kan), *Kāḷani* (Mal)

காக்கழனி	Kāk-kaḷani	—Tan
புதுக்கழனி	Puduk-kaḷani	—S A
தென்கழனி	Ten-kaḷani	—N A
காவல் கழனி	Kāval-kaḷani	—Chin

Kalam (Mal)

Kaḷani	—Mala
--------	-------

(6) *Paṛru* (Tam), *Paṛru Maṛu Varru*,*Parti Marti Varti* (Tel)

பாட்டப்பற்று	Pāṭṭa-p-parṛu	—Tin
திருவேகப் பற்று	Tiru-vēkam-parṛu	—Ram
சிக்கலப்பற்று	Cikkal-parṛu	—Tan
மேல் பற்று	Mēl-parṛu	—Tri
கோவில் பற்று	Kōvil-parṛu	—S A.

*Paṛru Varru Marru**Parti, Varti, Marti* (Tel)

Matta-parṛu	—God E
Chinta-parṛu	—God W
Veli-varṛu	„
Diga-marṛu	„
Kop-parṛu	—Chit
Goda-varṛu	„
Nida-marṛu	„
Balli-parṛu	—Kist
Tati-varṛu	„

2. *Kāṇi* denotes a measure of land. The extent of land is reckoned in *Kāṇi* and *Vēli* in the northern districts.

3. *Marudam* is the classical name for the cultivable region.

Ākū-marṛu	—Kist.
Tatī-parti	—Chit.
Kep-parti	—Cud.
Anu-marti	—God. E.
Kanu-parti	—Gun
Mudī-varti	—Nel.
Vēduru-parti	—Viz.

(7) *Palanam* (Tam)

Tiru-palanam ⁴	—Tan
---------------------------	------

(8) *Kollai* (Tam)

இஞ்சைக் கொலை	Inju-k-kollai	—Tan
மாணைக் கொலை	Manja-k-kollai	—S A.
சாரைக் கொலை	Cār-itan-kollai	—N A
கிலைக் கொலை	Kilār-kollai	—Chin

(9) *Kilār*⁵ (Tam)

கரையிலைக் கிலை	Karunpu-k-kilār	—Tan
----------------	-----------------	------

(10) *Tōttam* (Tam) *Tota* (Tel), *Tōta* (Kan)

தாண்டன தாட்டம்	Tandan-tottam	—Tri
செருங்குட்டம்	Cerūdun-t-tottam	—Tan
புன்தாட்டம்	Pun-tōttam	—S A
ஆரண்தாட்டம்	Āran-t-tōttam	—N A
வால்தாட்டம்	Vala t-tottam	—Chin.

*Tota*⁶ (Tel) •

Vāvīlī-tōta	—Chit
Pōṇna-tōta	—Cud.
Mallī-tōta	—God. E
At-tōta	—Gunt.
Puvvula-tōta	—Nel
Pūjārī-tōta	—Viz.

Tōta (Kan).

Mangaluru-tōṭa	—Kan. S.
----------------	----------

4 Tirupalanam is an ancient place mentioned in the Tevaram.

5 *Kilār* in the sense of garden is considered by the commentators of Tamil classics as a dialect of the *Koduntamī* country.

(11) *Paḍaippu*.

சொக்கப்பட்டப்பு	Cokka-p-paḍappu	—Ram
-----------------	-----------------	------

(12) *Mēni* (Tam) ; *Mēni* (Mal)

நெல்மேனி	Nel-mēni	—Tin.
சூளமேனி	Cūla-mēni	—Chin
	Nen-mēni	—Mala
	Nemali	—Kist

(13) *Pannai*⁶ (Tam)

ஆரம் பண்ணை	Āram-pannai	—Tin
மரப் பண்ணை	Mara-p-pannai	—Tan.

(14) *Vilai* (Tam)

வாகை விளை	Vākai-vilai	—Tin
திருத்தோர் விளை	Tiru-t-tēr-vilai	—Ram

(15) *Puñjai* (Tam)

புஞ்சை	Puñjai	—Tan.
மேல் புஞ்சை	Mēl-puñjai	—N A.

(16) *Karisal*⁷ (Tam)

குலையன் கரிசல்	Kulayan-karisal	—Tin
சின்னக் கரிசல்	Cinna-k-karisal	—Ram

(17) *Ceval* (Tam) ; *Kebbe* (Kan).

செவல் (மேலை, கிழை)	Ceval (Mēlai, Kīlai)	—Tin
முள்ளிச் செவல்	Mullic-ceval	—Ram

(18) *Vaṇḍal*⁸ (Tam) ; *Vandu* (Tel).

அரசடி வண்டல்	Arasadi-vaṇḍal	—Ram.
--------------	----------------	-------

6. *Pannai* is commonly used in the southern districts to denote agricultural land. Hence *Pannaiyār*, a landholder.

7. *Karisal* is black cotton soil. The name is derived from the colour of the soil. *Ceval* is reddish soil.

8. *Vaṇḍal* is alluvial soil. The alluvial deposit of the Cauvery is also called *Vaṇḍal*.

(19) *Karambai* (Tam); *Garuvu* (Tel); *Gōḍu* (Kan).

மணிக்கரம்பை	Mani-k-karambai	—Ram.
வானிபன் கரம்பை	Vānivan-karambai	—Tan.

(20) *Manali* (Tam)

மனாலி	Manali	—Tin.
செம்பிய மன	Cēmbiya-manali	—Chin.

(21) *Padukai* (Tain); *Paḍiya*, *Padura* (Tel)

தேனா படுகை	Tēnām padukai	—Tan.
வல்லா படுகை	Vallam-badukai	—S A.

(22) *Pāttam* (Tam)

மேல்பாட்டம்	Mēla-p-pāṭṭam	—Tin
கீழ்பாட்டம்	Kīla-pāṭṭam	— „

(23) *Kuttakai* (Tam); *Gutta* (Tel); *Guttige* (Kan).

வடுகன் குத்தகை	Vadukan-kuttakai	—Tan.
நடுக் குத்தகை	Nadu-k-kuttakai	Chin.

(24) *Vettu* (Tam)

வெற்றியார் வெட்டு	Verriyār-vettu	Tin
எனாதி வெட்டு	Ēnādi-vettu	Chin

(25) *Tiruttu* (Tam)

திருத்த	Tiruttu	—Tin
வத்தராயன் தெத்து திருத்த	Vattarāyan-tettu (tiruttu)	—S A.

(26) *Virutti* (Tam).

பட்ட விருத்தி	Paṭṭa-virutti	—Tan.
---------------	---------------	-------

(27) *Āṭci*⁹ (Tam).

மணியாச்சி	Mani-ācci	—Tin.
சிறுவாச்சி	Ciruv-ācci	—Ram.
குமராட்சி	Kūmar-āṭci	—S.A.
தாராட்சி	Tār-āṭci	—Chin.
பொள்ளாச்சி	Poll-ācci	—Coim.

9. Ācci is a corruption of āṭci. The expression *Kāni-āṭci* is largely used in the Southern districts.

(28) *Nilam* (Tam) ; *Nēla, Netavu* (Tel) ; *Nela* (Kan).

நன்னிலம்	Nan-nilam	—Tan.
கரி நிலம்	Kari-nilam	—Chin.

(29) *Pulam* (Tam) ; *Polamu* (Tel) , *Pola, Hola* (Kan)

குறவப்புலம்	Kuravap-pulam	—Tan
கத்திரிப்புலம்	Kattirij-p-pulam	
செம்புலம்	Cem-bulam	—Chin

(30) *Tarai* (Tam) ; *Tire* (Kan) ; *Tara* (Mal)

நல்ல தரை	Nalla-tarai	—Ram
மேலாந்தரை	Mēlān-tarai	—N A

Tara (Mal)

Kōttat-tara	—Mala
Nellisōrit-tara	

(31) *Nattam* (Tam)

அலடி நத்தம்	Aladi-nattam	—Ram
பிள்ளையார் நத்தம்	Pilliyār-nattam	—Mad
குறிச்சி நத்தம்	Kuricci-nattam	—Tri
பொன்மான் நத்தம்	Ponmān-nattam	—Tan
திருப்பாணி நத்தம்	Tiru-p-paṇi-nattam	—S A
பெரிய நத்தம்	Periya-nattam	—Chin
அருள் நத்தம்	Arul-nattam	—Sa
பூதி நத்தம்	Pūdi-nattam	—Coim.
	Pātūru-nattam	—Chit

(32) *Kalam* (Tam) ; *Kallamu* (Tel) ; *Kalam* (Kan)

திருவேட்களம்	Tiru-vēṭ-kaḷam	—S.A.
நெடுங்களம்	Nedun-kaḷam	—Tan.
இருகளம்	Iru-kalam	—Chin.
திருவஞ்சைக்களம்	Tiru-vanjai-k-kalam	—Cochin

(33) *Pottal* (Tam) ; *Bōḍu* (Tel).

வெள்ளைப்பொட்டல்	Vellai-p-pottal	—Ram.
-----------------	-----------------	-------

(34) *Mēḍu, Mōḍu* (Tam) ; *Mēḍu, Meṭṭa* (Tel) ; *Mēḍu* (Kan)

தாழை மோடு	Tāḷai-mōḍu	—Tri.
கள்ளி மோடு	Kalli-mōḍu	—Tan.
புளி மோடு	Puli-mōḍu	—N.A.
நொச்சி மோடு	Nocci-mōḍu	—Chin.

பால மோடு	Pālā-mōḍu	—Sa
புல மோடு	Puḷai-mēḍu	—Coim.

Mēdu Metta (Tel)	
Pilla-mēdu	—Chit.
Anna-medu	—Nel.

(35) *Tudal-Tittu* (Tam) *Tutta* (Tel)

ததுவ திடல்	Mutuvan-tidal	—Ram
காலை திடல்	Kalai-tidal	—Tan
நாடு திட்டல்	Nadu-tittu	—S A
சென் திட்டல்	Cen-tittu	—Sa

(36) *Kuli* (Tam) *Koyu* (Tel) *Kuli Guni* (Kan) , *Kuḷi* (Mal)

கிடா க்குலி	Kida-k-kuli	—Ram
உரு க்குலி	Uru-k-kuli	—Tan
உகாண்ட க்குலி	Ukandan-kuli	—Tan
கரூன் குலி	Karun-guli	—S A
அலி க்குலி	Alli-k-kuli	—Chin
பல்லா க்குலி	Palla-k-kuli	—Sa
மல்லா க்குலி	Mallan-guli	—Coim

<i>Koyu</i> (Tel)	
Chinta-koyya	—Ghod E

<i>Kuḷi</i> (Mal)	
Nāyar-kuli	—Mala
Elak-kuḷi	"

(37) *Pāllam* (Tam) *Pallamu* (Tel) , *Pallam* (Kan).

முயினிப்பள்ளம்	Muyinir-p-pallam	—Tin
கோடைப்பள்ளம்	Kōḍai-p-pallam	—Ram
மாடுகம் பள்ளம்	Maḍudam-ballam	—Tan
பாடிப்பள்ளம்	Pāḍi-p-pallam	—S A.
தாழ்ப்பள்ளம்	Tāḷam-ballam	—N A.
கமுகம் பள்ளம்	Kamukam-ballam	—Chin.

(38) *Tāvu* (Tam) , *Tāvu* (Tel).

பணிக்கத்தாவு	Panikka-t-tāvu	—Ram.
கருங்குழித் தாவு	Karunguli-t-tāvu	—Tan.

(39) *Kīḍangu* (Tam) , *Kāḍangu* (Kan).

கோவினிக் கிடங்கு	Kōvini-k-kīḍangu	—Ram.
------------------	------------------	-------

(40) *Veḷi* (Tam) ; *Veli* (Tel).

நாக வெளி	Nāka-veli	—Tri.
பொன் வெளி	Pon-veḷi	—Tan.
கூடு வெளி	Kūḍu-veḷi	—S.A.

(41) *Ēndal* (Tam)

கன்னான் ஏந்தல்	Kannān-ēndal	—Mad
மணி யேந்தல்	Mani-y-ēndal	—S A
புலிவாயன் ஏந்தல்	Pulivāyan-ēndal	—N.A.
வெண்ணெந்தல்	Ven-n-ēndal	—Chir

(42) *Vattam Vattāram* (Tam); *Vatāram* (Tel)

எட்டுர் வட்டம்	Ettur-vattam	—Ram.
அக்கரை வட்டம்	Akkarai-vattam	—Tan.
சாத்த வட்டம்	Cātta-vattam	—S.A.
குள வட்டம்	Kuna-vattam	—N.A.
சிலா வட்டம்	Cilā-vattam	—Chin
அகா வட்டாரம்	Ahara-vattāram	—Tan.
	Siddha-vattam (Siddhout)	—Cud

Vattam (Mal)

Nadu-vattam	—Mala
Puttūr-vattam	„

(43) *Valaivu* (Tam).

கீழ் வளைவு	Kīl-valaivu	—Mad.
மேல் வளைவு	Mēl-valaivu	„

(44) *Curri* (Tam).

பூஞ் சுற்றி	Pūñ-curri	—Mad.
-------------	-----------	-------

(45) *Cērtti* (Tam).

முதல் சேத்தி	Mudal-cētti	—Tan.
மூன்றாம் சேத்தி	Mūnrām-cētti	„
திருப்பாச் சேத்தி	Tiruppā-cētti	—Ram

TAMIL LITERARY AND COLLOQUIAL

BY

R P SETHU PILLAI

(c) *Lexical*

The vocabulary of the literary language consists of four classes of words 412

- 1 *Iyarcōl*—(simple common words)
- 2 *Tircōl*—(literary words)¹
- 3 *Tiṣṭi-cōl*—(words borrowed from the twelve countries bordering the ancient *con-tamil* land)
- 4 *Vadacōl*—(literally northern words) Loan-words in Sanskrit and Prakrit forms

1 It includes homonym and synonym (*Tolkappiyam* Col 399)

2 *Tolkappiyam* col 400 The following words are given by the commentators as examples of *Tiṣṭi-cōl*

கட்டை	katam (cow) ² Ten-pandi-nadu
தாய்	tallu (mother) Kutta-nadu
நெல்லு	nellai (dog)— do
அக்கா	accan (father)—Kuṭa-nadu
கைபா	kaiyār (cheats)—Kaika-nāḍu
எனது	eluvan (man-friend)—Cita-nadu
இருளை	iṭṭalai (woman's confidante)— do
தந்தை	tanduvai (mother's brother's wife) ³ do
நாமல்	ṇamali (dog)—Puḷi-nāḍu
பாழி	paḷi (pool)— do
செரு	ceṟu (field)—Aruva-nāḍu
கேனி	kēni (pool)— do
குட்டை	kuttai (kurunī—a measure)—Aruvā-vaṭatalai-nāḍu

The following are instances of *vada-col* borrowed in Tamil in their prakritic form

	<i>Tamil</i>	<i>Prakrit</i>	<i>Sanskrit</i>
அதநாணி	attāni	attāni	asthana
ஆணை	anai	anā	ajña
அயயன	ayyan	ayva	arya
உயயானப	uyyanam	uvyana	udvāna
கண்ணன	kannan	kanha	kaśna
கர்பரை	kapparai	khappara	karpāra
சவுக்கம்	cavukkam	caukka	catuska
சாவுகன	cavakan	savaka	śavaka
சியம்	ciyam	siha	simha
சுபுடி	cippi	sippi	sukti
சங்கம்	cungam	sunka	sulka
சுண்ணம்	cunnam	cunna	curna
சுண்ணம்	cunnam	sunna	sunya
தாதி	tadi	dhati	dhātū
நககன	nakkan	nakka	nagna
நிககந்தன	nikkandam	niggantha	niigrantha
நிச்சம்	niccām	nuccam	niṭya
படிகம்	padikam	padiggaha	prati-graha
படிமை	paḍimai	paduma	pratima
பகதி	pandi	panti	pankti
பயணம்	payanam	payana	prayāsa
பலககு	pallakku	pallanka	parvanka
பளிங்கு	palingu	phalika	sphaṭika
பாகதம்	pakatam	pakata	prakṛta
புடவி	pudavi	pudhavi	piṭhvi
மச்சம்	maccam	maccham	matsya
முத்தி	mutti	mutti	mukti
மோனம்	monam	mōna	mauna
வட்டி	vatti	vatti	viddhi
வண்ணம்	vannam	vanna	varna
வதம்	vatam	vatam	viata

The vocabulary of the colloquial language is replete with pleonasms, reduplications and expressions pertaining to diverse arts and occupations

(1) *Pleonasms*

(a) The following are instances of pleonasms in which a literary word is coupled with its popular equivalent

அரநநன கயறு	arai-nan kayuru	>	ara-na-k-kayarū
சூரவக கரறு	cūra-vali-k-karuru	>	cūra-vali-k-kāttu
கடகா வந்தி	kaḍa-vandi		caḥkaḍa-vandi
பலுதக கயறு	palutai-k kayuru		palutai-k-kayarū
பொப்பொட்டி	poli-p-pōtti		poli-p-pōtti
புயலகரறு	puval karuru		pusal-kattū
வெருவல்	vettuvai		vettuvai

(b) In the following pleonism an indigenous word is yoked to an alien word

nadu (Tamil)-matti (Skt)	—nadu-matti	நடுததி
nadu (Tamil)-mayam (Skt)	—nadu-mayam	நடுமயம்
gate (Eng)-vasal (Tamil)	—kettu vasal	கட்டுவாசல்
shop (Eng)-kadai (Tamil)	—cappu-kadai	சாப்புகடை
cappu (Tamil)-kai (Eng)	—cappu-kai	சாப்புகை
kadai (Tamil)-bazār (Persian)	—kadai-bazār	கடைபாசார்

(2) *Reduplications*

(a) Rhyming reduplication

vatta-cattam	வட்டகட்டம்
vambu-tumbu	வம்புதம்பு
koñja-nanjam	கொஞ்சநஞ்சம்
asattu-p-pisattu	அசட்டுப்பிசட்டு
pokku-cakku	பொக்குசொக்கு
narukku-p-puukku	நாருக்குப்பூக்கு
pākku-cākku	பாக்குசாக்கு
cattu-p-pittu	சட்டுப்பிட்டு
cāttu-māttu	சாட்டுமாட்டு
cālai-mālai	சாலையாலை
cāḍai-māḍai	சாடையாடை
tattu-muttu	தட்டுமுட்டு
nikku-p-pōkku	நீக்குப்போக்கு
cākku-p-pōkku	சாக்குப்போக்கு
kattu-mutṭu	கட்டுமுட்டு

(b) Stylistic or rhetorical reduplication.

kann-añ-garēr	கன்னங்கரேர்
cekka-c-cevēr	செக்கச்செவேர்
paccai-p-pasēr	பாசைப்பச்சர்
vellai-velēr	வெள்ளைவெணை
cinṇam-ciru	சின்னம்சிறு
cappu-c-cavaṛu	சப்பாச்சவாறு
taṇnam-taṇi	தன்னம்தனி
puttam-pudu	புத்தம்புது
pattā-p-pahal	பட்டப்பாலை
vetṭai-veli	வெட்டைவெளி
nattai-nadu	நட்டைநாடு (நட்டை நாடு என்ற)
nahai-nattu	நாசைநாடு
poṭṭu-p-poṭi	பொட்டப்பொட்டி
tattu-t-tadau	தட்டத்தட்டை

(3) Expressions pertaining to arts and occupations ¹

எய்யம்பொறுத்தல்	elam-poruttam— (Astrology) —incompatibility of temperament.
கம்பரிட்டல்	kambi-nuttal— (Goldsmith's art) —to steal away
கட்டுவித்தல்	kattu-avittal— (Medical treatment) —to disclose one's real state of affairs
காதுகுத்தல்	kādu-kuttal— (Goldsmith's art) —to beguile
காக்காய்விடித்தல்	kākkāy-piḍuttal— (Bird-catching) —to coax by word or deed
குல்லாப்போடுதல்	kullā-p-pōduttal— (Dressing)—to cajole
சாடுவிடுதல்	carāḍu-viduttal— (Goldsmith's art) —to concoct and circulate a story.
சாயம்வெளுத்தல்	cāyam-veluttal— (Dyeing) —to appear in true colours
பதம்பார்ந்தல்	padam-pārttal— (Cooking) —to test.

3. The particular art or occupation is enclosed in brackets.

4. எல்லாம் மூன்றாங்கட்டவிழ்த்தால் தெரியும்.

5. This expression probably owes its origin to the practice of wearing head-dress to please the Muslims when they were the rulers of this land.

பூசி மழுப்பல்	pūsi-maluppal—(Painting) —to explain away
பிச்சுலாட்டம் செய்தல்	pittalāttam-ceyda ⁶ —(Alchemy) —to cheat.
மாட்டாடல்	maṭṭādal ⁷ —(Wrestling) —to bandy words
மன்றாடல்	maṇṇādal manrādal (Pleading) . —to make a persistent request.

The vocabulary of the colloquial language comprises, besides San krit derivatives, words drawn from cognate languages (Télugu, Kanarese, Malayalam), Classic languages (Persian, Arabic), North Indian languages (Marathi, Hindustani) and modern European languages (Portuguese, Dutch, French, English), a classification of which is given below ⁸

1 ORNAMENTS

அட்டிகை	attikai < K. addike
கொழுது	kolusu < T. golusu
செங்கி	cemikki < H. camki
தாய்க்கு	tayirru A corruption of ta'widh ?
தோட்ட	todā < H. tōra
பாட்டல்	pāṭlā < Mhr. pāṭali.
பாசுபாட்டு	pāsi-paṇḍu < P. bāzū-band
பிலக்கு	pillakku < Tur. bulāq, bulāk
நாடு	nattu < H. nath
பேசரி	pesari < H. besar
நாசு	nahāsu < A. naqsh
ராகாடு	rākkadū < H. rākhri
லோலக்	lōlakku < H. lōlak
மேடல்	meḍal < E. medal

2. APPAREL

உருமலை	ūrumāl < P. rūmāl
கதர்	kadar < H. khudrā = rough .

6. Pittalāttam (probably pittala+hāṭaka)—Deception, fraud as in passing brass for gold. (T.L.)

7. “கல்லாட்டி படித்தவனோடு மல்லாடாதே”

8. The classified list is not exhaustive but only illustrative.

குடித்துணி	kuḍittuṇi < P kūṭa
கமிசு	kamiṣu < A qamiṣ
குலலா	kulla < P kulah
சொக்காய	cokkāy < T tēokkā
சரிகை	carīhai < P zari
சகலாதது	cahalattu < P saqallat saqalāt
சாககட்டு	cākkattu < L jacket
சாரி	carī < P sarī
சாலவை	calvai < P shal
செராய	ceray < A sharaia
டி ராயா	dirāyā < F drawers
டோரியர்	dorivā < H dorivā
தாவணி	tavani < P damani
*துப்பட்டா	tuppatta < H du patta
தோத்தி	totti < H dhoti
துவட்டு	tuvadu < Port toalha
தொப்பி	toppi < H topi
நெரியல்	neriyal < M neriyal
பாகை	pahai < H pig
பாடி	padi < L bodice
புட்டா	putta < H buta
நாடா	nadā < H nala (P nawar ;
நிசார்	nisar < A izar
மகமல்	mahamal < A makhmal
மல்	mal < P malmal
முண்டூசு	mundasu < H mund + ?
லங்கோடு	langodu < H langoti
ஜிப்பா	jippa < A jubba
ஜோடு	jōdu < H joi
லுங்கி	lungi < P lungi
சூட்டு	cūttu < E suit
சர்ட்டு	carttu < E shirt
கோட்டு	kōttu < E coat
காலர்	kālar < E collar
டை	ṭai < E tie
பனியன்	paṇiyaṇ < A bunyān
பாக்கெட்டு	pākkettu < E pocket

பித்தான்	pittān < E button ⁹
பிளானல்	pilānal < E flannel
பிலுட்டு	piluttu < E belt
பூடுசு	pūdusu E boots
பாபாத்த	cappattu Port sapato

CONFECTION AND CONDIMENTS

பாலா	halwa A halwa
காரிபுடி	kari-pu di Pa karam + H bundi
கச்சு	kacchi H khichu
கச்சு	ku H khy ⁹
குகுண்டு	kulkundu gul qund (P gul + A qand)
கசரி	kesari H keari
கொவா	kova H khori
கொக்க	koccu H kacca
கப்பாத்த	cappattu P capati
காதி	catni H catni
காம்பா	cambu Mhi sambhar
லட்டு	lattu H laddu
சலாபி	salabi A zalabiyya
சுஜி	cojji H suji
செய்யா	cemiya Mhi sevaya H ⁹ sewain
கொம்பா	kosumbari Mhi kosimbari
தாங்கா	tangar Mhi dangar
பாத்தா	pattani Mhi putana
பாக்கோடா	pakkoda < H pakora
பாஜி	pajji H bhujya ⁹
பாருபி	paruppi < P barfi
பாத்தா	pādam < P badam
பாத்தா	pattu < Mhi bhata
பூரி	pūri < H pūri
பூண்டி	pūndi < H būndi
புலாவ	pulāv < P pulāo ⁹
பேணி	pēni < H phēni
பேடா	pēda < H pērā
மாசாலா	masālā < A maṣāliḥ

⁹ பொத்தான pottan, a variant of pittān is probably a corruption of the Portuguese botão.

மிட்டாய்	miṭṭāy < H. miṭṭā
முரப்பா	murappā < A. murabba
மைசூர் பாகு	maisūr-pāhu < probably A. Miṣrī+skt pāk.
மைதா	maidā < P. mayda
ரவை	ravai < H. ravā
தோசை	tōsai < Port doce
ரொட்டி	roṭṭi < H. rōṭi
ஐஸ்கிரீம்	aiskurim < E. ice-cream
கேக்கு	kēkku < E cake
கருவாடு	karuvāḍu < Port cravado ?
சாக்கலட்டு	cākkalattu < F chocolat
பப்பிரமெண்டு	pappiramendu < E pepper-mint
பிசுக்கொத்து	pisukkottu < E biscuit
டோஸ்டு	tōsttu < E toast

FRUITS AND DRINKS

அன்னாடு	annāṣi < Port ananas (Braz nanas)
ஆரஞ்சி	āraṇṇi < E orange
ஆப்பிள்	āppil < E apple
ஆல்பக்கடா	ālpakkadā < P ālū-Bukhāra
எலுமிச்சை	elumiccai ¹⁰ < A laymūn + P tursh
கொய்யா	ḷoyyā < Braz guayaba, Port goiaba
சப்போட்டா	cappōttā < E sapodilla
சித்தாபபழம்	citta-p-palam < H sitāphal
தம்பட்டா	tambattam < E tomato
பப்பாளி	pappāḷi < Malay papaya
பறங்கிப் (பழம்)	parangi-p- (palam) ¹¹ < P frangi+Ta
பம்பளிச்சா	pambalimāsu < Malay pampelmoose
பேரிக்காய்	pēri-k-kāy < E pear+Ta
மங்குஸ்தான்	mangustāṇ < Malay mangustan
ஒயின்	oyin < E wine
ஒவல்	ōval < E ovaltine

10. P { tursh—sour. Probably the prothetic prefix of lumiccai, (corruption of laymun tursh) has changed into e lumiccai>ilumiccai>elumiccai

11. Farangi or frangi is a Persian corruption of frank. In Persian Firangistan' is the name for Europe.—See Portuguese Vocables in Asiatic Languages, pp. 17-18.

கலர்	kalar < E colour
கோலர்	kōlā < H kēlā
காபி	kāppi < E coffee
கொக்கோ	kōkkō < E cocoa
சாபத்தி	carpattu < A shārbat
சாயா	cāva Chin tsha (P cāv)
சாஸ்தி	śāṣattu < E salad (fruit-salad)
சோடா	śōḍa < E soda
பிராந்தி	pirandī < E brandy
தேர்	te-nū < Malay te + Ta (Chin te)
லெமனெட்	lemanettu lemonade

5 ARCHITECTURE

அரூ	arccu < E arch
காமா	kaman P kamān
காடா	kardai E girder
கக்கூசு	kakkusu Dut kakhhuus
குசினி	kusini Port cozinha (F cuisine)
காம்பரா	kambara E camera
காம்பவுண்டு	kambavundu < E compound
காடியா	kadiyana H gāṭi + P khana
கெட்டு	kettu < E gate
கிராடி	kirādi < Port grade
கோரி	kōri < P gor
சன்னல்	caṇṇal < Port janela
செட்டு	cettu < E shed
பாங்கலா	pangalā < E baṅgālow
பட்டகசாலை	paṭṭakasālai < K paṭasāle
பாலம்	pālam < H pāl (P pul)
தாரசா	tārsā < E terrace ?
மால்	māl < A mahall
வரண்டா	varāṇḍā < Port. veranda cf. P bar-āmada

6. FURNITURE

அலமாரூ	alamāru < Port almarío, armário
ஈச்சேர்	iccēr < E. easy-chair
குரிச்சி	kuricci < A. kursī
சோபா	sōpā < E. sofa (A. şuffāh)

உப்புாய்
பங்கா
பிரோல்
பெஞ்சி
மேசை

tippāy < E. teapby (P. sih+pāe)
paṅgā < H. phaṅkā
pīrōl < E. bureau
peñji < E. bench
mēsai < Port. mesa, P. mez, miz

7. UTENSILS

குண்டான்
கெண்டி
கோப்பை
கூசா
கூஜா
தமிழர்
பிங்கான்
லோட்டர்
அண்டா
தேக்கிசா
கெட்டில்
வாளி

kuṇḍāṇ < Mhr. guṇḍā
keṇḍi < Mhr. guṇḍi
kōppai < E. cup
kūsā } < A. k̄z
kūjā }
tamiḷar < E. tumbler
piṅgāṇ < Chin pēn+ngān
lōṭṭā < H. lōṭā
aṇḍā < H. handā
tēkkisā < P. dēgca
keṭṭil < E. kettle
vāli < H. bālī

8. SUNDRY ARTICLES.

அரிக்கன்
ஆரொட்டி
ஆக்கர்
இசக்கோல்
இஞ்சின்
ஊக்கு
கப்பி
குப்பி
கித்தான்
கில் (கிர்)
கோலி
கொப்பரை
சமுக்காளம்
சாக்கு
சாவி
சாடி
சிமிட்டி

arikkaṇ < E. hurricane lamp
āroṭṭi < E. arrowroot
ākkar < E. auger
isukkōl < E. screw
iñjiṇ < E. engine
ūkku < E. hook
kappi < A. qabb
kuppi < H. kuppi
kitlāṇ < A. kattān
kīl < A. qīr (commonly kil-eṇṇai)
kōli < P. gōli, gūli
kopparai < H. khoprā
camukkāḷam < H. jamkūrā
cākku < Dut. zak
cāvi < Port. chave=key
cāḍi < Port. jarra
cimiṭṭi < E. cement

சிலேட்டு	cilēṭṭu < E. slate
டப்பா	tappā < H ḡabba
டப்பி	tappi < H dibbi, dabbī
படுத்தா	paḍutā < P parda
பம்பு	pambu < E pump
பல்பு	palbu < E bulb
பாட்டில்	paṭṭil < E bottle ¹²
பிக்காட்சு	piṅkāṭṣu < E pick-axe
பீப்பாய்	pippay < Port pipa
பொளல்	poṇal < E funnel
மசினன்	masiyan < E machine
மில்	mīl < E mill
மீட்டர்	mīttar < E meter
நட்டு	nattu < E nut
லஸ்தர்	lastar < E cluster
லாந்தல்	lāndal < E lantern ¹³
ராட்டு	rāttu < H rahat
வாசக	vāccu < E watch
ஜாக்கி	jākki < E jack (instrument)

9 LUXURIES

அம்பர்	ambar < A 'anbar
அத்தர்	attar < A itr
அபின்	apin < P apyūn
உக்கா	ukkā < A huqqa
ஊது பக்தி	ūdu pattu < A 'ūd + H batti
கசகசா	kasakasa < P khaṣḥkhāṣḥ
கஞ்சா	kañjā < H gānjhā
சோப்பு	cōṇṇpu < E. soap
சவ்வாது	cavvādu < A. zabād
சிகரட்டு	cikaraṭṭu < E. cigarette
சாம்பிராணி	ṣāmbirāṇi < Malay. sāmṛāni
சாலாமிசிரி	cālāmīsiri < A. thā'labī + Miṣri
ரவேஸ்	ravēs < P. rawiṣḥ
ரேக்கு	rēkku < P. bārik

12 போத்தல் pōttal, a variant of pāṭṭil, is probably derived from the Dutch *botel*.

13 ராந்தல் rāntal, is a variant of lāntal.

10. CONVEYANCE

ஏரோப்ளேன்	ērōplēṇ < E aeroplane
கார்	kār < E car
கோச்சு	kōccu < E coach
சட்கா	caṭkā } < H jhatkā
ஜட்கா	jaṭkā }
சப்பரம்	capparam < H chappar
சாராட்டு	cārāṭṭu < E chariō*
சைக்கிள்	caikkil < E cycle=bicycle
டக்கு	takku < E truck
டி ராம்	tirām < E trām=tram-car
டோலி	dōli < H dōli
மேனா	mēnā < P miyāna, mēna
பஸ்	bas < E bus omnibus
பிட்டன்	pittan < E phaeton
மோட்டார்	mōṭṭar < E motor
லாரி	lārī < E lorry
ரயில்	rayil < E rail railway train
ரிக்ஷா	riksā < Jap jinriksa
ரேக்கிளா	rēkkilā < H rahkala

11. COMMUNICATION

இன்சூர்	insūr < E insurance
கடூதாசி	kaḍutasi < A qartās
கவர்	kavar < E cover
கார்டு	kārdū < E card
தபால்	tapal < H tappāl
போஸ்டாபிசு	pōst-āpīsu < E post-office
மணியாடர்	maniyāḍar < E money-order
ரிஜிஸ்தர்	riḷistar < E register=registered letter
லக்கோடா	lakkōḍā < H lakhōtā
லேபிள்	lēbil < E label
லெட்டர்	leṭṭar < E letter

12. BUSINESS

அட்வான்சு	aḍvāṇsu < E. advance
அட்டவணை	aṭṭavaṇai < Mhr. athavaṇa
ஆண்டிமாண்டு	āṇḍimāṇḍu < E. on demand

உண்டியல்	undiyaḷ < H. hundī
கசர்	kasar < A. qasr or kasr
கசாப்பு	kasāppu < A. qaṣṣāb
காரர்	karār < A. qarār
கண்டி ராக்கட்டு	kandirākkattu < E contract
கிட்டங்கி	kittangī < Malay gadong ¹⁴
குசுலி	kuṣṣṭhī < A. ghuzlī
சாந்தி	cāndā < P. candā
சலக்கா	cavukkār < H. sāhukār
சிராப்பு	cirāppu < A. ṣarrāf
சிலாமி	cilavami < H. calānā
சிட்டை	cittai < H. citthā
தெண்டா	tendar < E tender
தீயாச்சிட்டி	tippāsittu < E deposit
தாசு	tarasu < P. tarāzū
திருசு	tiṇusu < A. jins
தினுசுவரி	tinusuvarī < A. jins + P. wār
துபாஷ்	tubas < H. dobāshī
பட்டியல்	pattiyal < H. paṭī
பண்டு	pandu < E fund
பசார்	pasār < P. bāzār
பகமை	mahamai < A. muhim
மேஸ்தீரி	mēstiri < Port mestre ¹⁵
மார்த்தகட்டு	mārkkattu < E market
மௌசு	mausu < A. mawj
நிரக்கு	nirakku < P. nirkh, narkh
ரகம்	raham < A. raqm
வட்டம்	vaṭṭam < H. baṭṭā
வங்கி	vangi < E. bank
லாலா	lālā < H. lālā
லேவாடேவி	lēvādēvi < H. lēnā-dēnā

14. The Malay word gadong is a corruption of the Tamil kiḍaṅgu. The expression rotti-k-kiḍaṅgu is still in common use in the southern districts. See Hobson-Jobson.

15. Mēstiri generally denotes a tailor and sometimes a superintendent as in road-mēstiri.

13 WEIGHTS AND MEASURES

அந்தர்	andar < E hundred weight
டன்	ṭaṇ < E ton
கண்டி	kaṇḍi < Mhr khandil
காரட்டு	kāratṭu < A qırrāt
தோலா	tōla < H tōla
ராத்தல்	rāttal < A ratl
இஞ்சு	iṇḷu < E inch
கெசம்	kesam < P gaz
பாலாங்கு	parlangu < E furlong
மைல	mail < E mile
ஏக்கர்	ēkkaṛ < E Acre
செண்டு	cendu < E cent
டசன்	ḍasaṇ < E dozen
தஸ்தா	tastā < P dasta
கொயர்	koyar < E quire
ரீம்	rīm < E ream (A rızma)

14 CURRENCY

அணா	anā < H āna
தம்பிடி	tambidi < H damrī
செக்கு	cekku < E cheque
பவன்	pavaṇ < E pound
பைசா	paisā < H payṣa

15 ADMINISTRATION

(a) REVENUE

அசல்	asal < A aṣl
அத்து	attu < A hadd
அம்பாரம்	ambāram < P anbār
அமுல்	amul < A 'amal
அமானத்து	amāṇattu < A amānat
அயன்	ayaṇ < A 'ayn
அர்ஜி	arḷi < P 'arḷī A 'arz
ஆகேர்	āhēr < A ākhır
ஆசாமி	āsāmi < A asāmī
ஆப்காரி	ābkārī < P. āb-kārī

அசில்	āsīl < A. ḥāsīl
இனம்	inām < A. in'ām.
இருசால்	irusāl < A. irsāl
ஊசுர்	usūr < A. ḥuzūr
ஊமாசு	aimāsu < P. azmāyish
ஊவாசு	aivēsu < A. 'iwaz
காமி	kammi < P. kamī
காஷா	kaṣṣāṇā < A. khizāna
காவல்	kavul < A. qawl
கலெக்டர்	kalectar < E. collector
காயம்	kāyam < A. qā'im
கார்வார்	kārvār < P. kārū-bar
காணுகோ	kānugō < P. qānun-gō
கிபாயத்து	kibāyattu < A. kifāyat
கிஸ்து	kīstu < A. qīst
கும்ஸ்தா	kumastā < P. gumāshṭa
கேடு	kēdu < H. khet
கைது	kaidu < A. qayd
கொத்தூர்	kottuvāl < P. kotwal
கொஸ்வாரா	kōspārā < P. gōshwāra
சாதி	caḍuti < H. jharti
சாகர்	carakam ¹⁶ < P. sar + A. ḥadd
சரத்து	carattu < A. shart
சராசரி	carāsari < P. sarāsari
சிரஸ்தார்	cīrastār < P. sarrīshṭadār
செலான்	celān < H. calān
செட்டிமெண்டு	ceṭṭilmeṇḍu < E. settlement
டேரா	ḍērā < H. dērā
டேமாணி	ḍēmāṇi < E. ready money
தணிக்கை	taṇikkai < A. tanqiya
தபாசில்	tapasīl < A. tafṣīl
தஸ்தி	tastī < A. taṣadduq
தர்க்காஸ்து	tarkkāstu < P. darkhāst
தாக்கீது	tākkidu < A. ta'kid

16. Probably the original form carahattu was changed into carakam owing to the mistaken notion that attu was an inflectional increment of the noun terminating in am. In Tamil, nouns having the termination am usually take the inflectional increment attu in declension. (See Caldwell's *Comparative Grammar*, p. 265).

தாக்கல்	tākkal < A. dāk ^h il
தாசில்	tāsīl < A. tahṣīl
பசலி	pasali < A. faṣlī
பந்தோஸ்து	pandōstu < P. band-o-bast
பட்டா	paṭṭā < H. paṭṭā
பாக்கி	pākki < A. bāqī
பாவத்து	pāvattu < P. bābat
பிசானம்	pisāṇam < T. piśānamu
பிணம்	piṇam < P. banāmi
நகது	nahadu < A. naqd
நகல்	nahal < E. naql
நவக்கர்	navukkar < P. nawkar
மசரா	masarā < A. mazra'
மராமத்து	marāmattu < A. marammat
மாசூல்	māsūl < A. mahsul
மாமூல்	māmūl < A. ma'mul
மிட்டா	miṭṭhā < H. mitthā (A. maqta)
மிராசு	mirāsu < A. mirāth
முகாம்	muhām < A. mahāmm
முசசலிக்கா	muccalikkā < Tur. muchalka
ரசீது	rasīdu < P. rasīd E. receipt
ரயத்து	rayattu < A. ra'iyat
ரபபட்டா	rappaṭṭā < E. rough + H. paṭṭā
ரொக்கம்	rokkam < A. raqm
வசூல்	vasūl < A. waṣūl
வசா	vasā < A. waṣ'
வாபீசு	vāpīsu < P. wāpas
வாரீசு	vārīsu < A. wārīth
வாயிதா	vāyidā < A. wa'da
வாரண்டு	vāraṇḍu < E. warrant
ஜப்தி	japti < A. ṣabtī
ஜமீன்	jamīn < P. zamīn
ஜவாப்	javāb < A. jawāb
ஜமாபந்தி	jamābandi < A. jam' + P. bandi
ஜாரி	jāri < A. jāri
ஜாமீன்	jāmīn < A. ṣāmin
ஜாஸ்தி	jāsti < A. zā'id
ஷரா	ṣarā < A. shar'

(b) JUDICIAL

அமின்	aminā < A amin
அசேசர்	asesar < E assessor
அவிடவிட்டு	avḍavittu < E affidavit
அபபீல்	appil < E appeal
ஆசர்	āsar < A hāzir
இனசர்வெண்டு	inśāṁḍu < E insolvent
இஸ்திஹார்	iṣṭihār < A iṣṭihār
ஈரங்கி	irangi < E hearing
ஏலம்	ēlam < Port leilão
உயில்	uyil < E will
கச்சேரி	kacceri < H kacahri
கிரிமினல்	kriminal < E criminal
கெடி	kedi < E k d known depredator
கேஸ்	kēsu < E case
கைதி	kaidi < A qaydi
கொட்ட	kottadi < H koṭhri
கொட்டி	kōrttu < E court
சம்மன்	cammaṇ < E summons
சீவில்	civil < E civil
டபேடார்	dabēdār < P daftardār
டலாயத்து	ḍalāyattu < H ḍhalit
டவால்	ṭavālī < P. duwālī
டிக்கரி	ṭikkurī < E. decree
தகரா	taharār < A. takrār
தகதா	tahatā < A. taqāzā
தண்டாரா	taṇḍōra < H. dhaṇḍhōrā
தமுக்கு	tamukku < H. dhamk
தரப்பு	tarappu < A. ṭaraf
தஸ்தாவேஸ்	tastāvēsu < P. dast-āvēz
தாவா	tāvā < A. da'wa
திவால்	tivāl < H. diwālā
பஞ்சாயத்து	pañjāyattu < H. pancāyat
பிராது	pīrādu < P. faryād
புகார்	puhār < H. pukār
புரோநோட்டு	purō-nōṭṭu < E. pro-note=promissory note
பீசு	pīsu < E. fees
பெட்டிஷன்	peṭṭiṣaṇ < E. petition
பென்ஷன்	peṇṣaṇ < E. pension
பைசல்	paisal < A. fayṣal

நாசர்	nāsar < A. nāzir
நோட்டிசு	nōttisu < E notice
மவுண்டு	mavundu < E amount
முனிசிப்பு	munisiṣpu < A munsif
மேசர்	mēsar < E major
மேடோவர்	mēḍōvar < E. made over
மைனர்	maiṇar < E minor
நம்பர் (வைத்தல்)	nambar (vaittal) < E number+Ta =filing a suit
ரத்து	rattu < A radd
ராசி	rāsi < A .rāzi
ரிக்காடு	rikkādu < E record
ருசு	rusu < A ruṣū
ரூல்	rūl < E rule
ரோக்கர்	rōkkā < A ruḡ'a
லாயர்	lāyar < E lawyer
வக்காலத்து	vakkālattu < A wakālat
வகில்	vakil < A wakīl
விலலங்கம	villangam < Mhr vilaga
ஜட்ஜ்	jaḍj < E judge
ஜெயில்	jeyil < E jail

(c) POLITICAL

ஆபீசு	āpisu < E office
இலாகா	ilākkā < A 'ilāqa
எலெக்ஷன்	elecṣaṇ < E election
எஸ்டேட்டு	estēṭṭu < E estate
ஏசெண்டு	ēsendu < E agent
ஒட்டு	ōṭṭu < E vote
கஸ்பா	kaspā < A qaṣba
கவனர்	kavaṇar < E. governor
காவந்து	kāvandu < P. khāwand
சர்க்கார்	carkkār < P. sarkār
சர்க்கிள்	carkkiḷ < E circle
சன்னது	caṇṇadu < A. sanad
சம்பிரதி	cambiradi < T. sampratī
சப்ரோட்டம்	caprōṭṭam < E. sub. pro. temp.
சாவடி	cāvaḍi < Mhr. sāvaṭī
சிப்பந்தி	cippandi < P. siḥ-bandī
சீல்	cīl < E. seal

சூப்பிரண்டு
செண்டர்
தர்பார்
தாக்கீது
தாலுகா
திவான்
பகதூர்
பட்வாடர்
பாவட்டர்
பவுண்டு
பிதிவி
பிர்க்கா
பியூன்
பெட்டி
பொலீஸ்
வேவு
பொசுதா
பாகாணம்
மாசர்
மாப்பு
மாஜி
மொகர்
மேஸ்திரட்டு
மொசுசி
முனிஷி
யாகிஸ்து
யோக்து, லாந்து
ஜில்லா
ராஜா

cūppirāṇḍū < E. superintendent
cendā < H. jhandā
tarbār < P. darbār
tāḱkītu < A. ta'kid
tālukā < A. ta'alluq
tivāṇ < P. diwān
bahāḍūr < H. bahādur
paṭvādā < H. batwārā
pāvatīā < H. bawtā
pavundu < E. pound
pidivi < A. fidwī
pīrkā < A. firqa
piyūn < E. peon
pētti < H. bhetī
pōlisu < E. police
vēvu < Port. vêu
masōdā < A. musawwada
māhānam < A. makān ?
māsar < A. mahzar
māppu < A. mu'af
māji < A. mazi
mohar < P. muhr
mēstirattu < E. magistrate
moccī < H. mochī
munisi < A. munshī
yādastu < P. yād-dāshṭ
rōṇdu, lōṇdu < P. rawanda
jillā < A. zil'a
rajā < A. rizā' P. rīzā

*16 STATIONERY

காகிதம்
கிளிப்பு
கோந்து
பென்சில்
பேப்பர்
பேனா
பின்
பிளாட்டிங்கு
நிப்பு
ஸ்டீல்
ரப்பர்

kāḱidam < P. kāghidh
kilippu < E. clip
kōṇdu < H. gönd
peṇsīl < E. pencil
pēppar < E. paper
pēnā < E. pen, Port. pena
piṇ < E. pin
piḷāṭṭiṅgu < E. blotting paper
nippu < E. nib
stīl < E. steel nib
rappar < E. rubber

17. ARMY

சிப்பாய்	sippāy < P. sipāhī
டங்கா	daṅgā < H. ḍankā
டானா, தானா	ṭāṇā, tāṇā < H. ṭhānā
துப்பாக்கி	tuppākki < P. tupak, Tur tōp.
துருப்பு	turuppu < E. troop
தோட்டா	tōṭṭa < H. ṭōṭā
சோட்டா	cōṭṭa < H. sōṭā
பட்டாளம்	pattālam < E. battalion
பாரா	pārā < P. pahra
பிராங்கி	pīraṅgi < P. frangi, firangi
அம்பாரி	ambāri < A. 'imārī
ஏட்டு	ēṭṭu < E. head constable
மாவுத்தன்	māvuttaṇ < H. mahāwat
சர்தார்	cardār < P. sardār
சவாரி	cavāri < P. suwārī
சவுக்கு	cavukku < P. cābuk
சுபேதார்	cubēdār < P. sūbadār
சேணம்	cēnam < P. zīn
ரிவால்வர்	rivālvar < E. revolver
ராவுத்தன்	rāvuttaṇ < H. rāut
லகான்	'ahāṇ < P. lagām
லத்தி	latu < H. laṭhī
'லாயம்	lāyam < A. lim ?

18. GAMES AND PHYSICAL EXERCISE

சிட்டு	cīṭṭu < 'E. chit' (H. chitṭhī)
ஆசு	ācu < F. as
ஆடுதன்	āḍuttaṇ < E. hearts
இஸ்பேட்	ispēṭ < E. spades
கோட்டு	kōṭṭu < E. court-card
கிளாவர்	kiḷāvar < E. clover
சாக்கி (ஜாக்கி)	cākki -(j)ākki < E. jack
டைமன்	ḍaimaṇ < E. diamond
துருப்பு	turuppu < E. trump
ஆக்கி	ākki < E. hockey
கிரிக்கெட்டு	kirikkēṭṭu < E. cricket
டென்னீஸ்	ṭennīs < E. tennis
கசரத்து	kasarattu < A. kasrat

கவாத்து
தண்டால்
பலடி
பஸ்கி
பாட்டி
பயிலவன
பாஸ்தூதி
பாவன்

kavāttū < A. qawāyid
tandāl < H. ḍand
baltī < H. palatnā
baṣkī < P. bāzū ?
pañjā < P. panc
bayilān < P. pahlawān
vāstādu < P. ustad
javān < P. jawān

19 NAVIGATION.

சக்கான
நங்கூரம்
பாதும

cukkān < A. ṣukkān
nanguram < P. langar
malum < A. mu'allim

20 RELIGION.

அல்லா
குரான்
பாசூதி
பாக்து
முஹம்மது
மொஹம்ம
நபி
சேசு
கிறிஸ்து
கந்திரி
சிலுவை
தைக்கா
தாஹ்
பாக்கிரி
பாதிரி
பைபிள்
பாபு
பிரி
யூதர்

allā < A. Allāh
kurān < A. qurān
masūdī < A. masjid
mahandu < H. mahant, mahat
muhammadu < A. Muhammad
moharam < A. Muharram
napī < A. nabī
sēsu < E. Jesus
kristu < E. christ
kandiri < H. kandūrī
siluvai < Syr. shiba
taikkā < A. takya
tasarā < H. dasahrā
pakkiri < A. faqir
pādīri < Port. padre
baṭṭil < E. bible
pāppu < Port. papa
pīr < P. pīr
yūdar < A. yahūdī

21. MUSIC.

கஞ்சிரா
சித்தார்
ஏகதார்
தம்பூர்

kañjurā < H. khanjan
sittār < P. sih-tār
ēhadār < P. ēk-tāra
tambūr < P. ṭanbūr

டோலக்	ḍōlak < H dōlak
தில்ரூபா	tilrübā < H dīl-rübā
தாவுஷ்	tāvus < H. taush
தபலா	tapalā < A tabla
தவல்	taval < A tabl
ஆர்மோனியம்	ārmōṇiyam < F harmonie, E harmon'um
கர்னா	karnā < P kairanāy
பியானா	piyāṇā < E piano
ஜாலர்	jālar < H jhālari
பிட்டில்	pittil < E fiddle
புனூட்டு	pulūttu < E flute
கமாஸ்	kamās < A k'umāsī
சகாநா	sahāṇā < H sāhanā
திலலானா	tillānā < P tarāna
மாண்டு	māṇḍu < H mānd
லாவணி	lāvanī < Mhr lāvanī

22 COLOURS

ஊதா	ūdā < H ūdā
காக்கி	kākkī < P khākī
குசம்பா	kusumbā < H kusumbī
ரோசு	rōsu < E rose

23 MEDICINE

ஆஸ்பத்திரி	āspattirī < E hospital
ஆப்பரேஷன்	āpparēṣan < E operation
கொயினா	koyinā < E quinine
சீக்கு	cikku < E sick
தெரசர்	terasar < E dresser
யூனானி	yūnānī < A yūnānī
டானிக்கு	tānikku < E tonic
டாக்டர்	ḍāktar < E doctor
பெனயில்	penayil < E phenyl

24 MISCELLANEOUS

(a) Persian, Arabic and Hindustani words.

அந்தஸ்து	andastu < P ham-dast
அலாதி	alādi < A. 'alā-ḥida
அலுக்கா	alukkā < A hilka
இஸ்திரி	isturi < H istry, Port. estirar

உசுர	usār < P hushvār
உடான	udān < H urāna
உருட்ட	urutta < H ultā
கால	kalav < A qal
கலட்ட	kalatta < A ghilat
காலா	kayala < A kahil
காலா	kāpā < H ḥabī
கால	kālī < A ḥālī
காலி	kavali < A qāwal
கிபயத்து	kīpayattu < A kifayat
கூசல்	kusal < P khush A hāl
கூசல்	kosa < P ḡoṣha-niṣhīn
கூசல்	kusi < P khushī
கூசல்	kodī < H ḡāh
கூசல்	kotta < P kotah
கூசல்	kosmas < H gol-mal
கூசல்	cakkattu < A zakat
கூசல்	sahalan ¹⁷ < H sala
கூசல்	catay < H satana
கூசல்	sallisu < A salis
கூசல்	salam < A salam
கூசல்	caval < A su al
கூசல்	cabas < P ṣhad bash
கூசல்	cavukkai < H cauk
கூசல்	cavudal < H jhawra
கூசல்	cappa < A saf
கூசல்	salsappu < A su al jawab
கூசல்	calakku < P calak
கூசல்	cāman < P saman
கூசல்	cada < H sara
கூசல்	sāybu < A sahib
கூசல்	sibarsu < P sipārish
கூசல்	sumai < P shumār
கூசல்	syttan < A shaytan
கூசல்	sosti < P susti
கூசல்	cōkkirā < P chōkrā

17. In H sala denotes wife's brother. In Tamil sahalan is ordinarily used to denote wife's sister's husband.

சேநதா	cōdā < A. <u>sh</u> uhadā
டிக்ஞு	ṭikku < H. ṭhīk
டோபி	dōbi < H. dhobī
தகவல்	tahaval < A. dak <u>h</u>
தபா	tapā < A. daf'a
தம்	tam < P. dam
தமாஷ்	tamāṣ < A. tamā <u>sh</u> hā
தயார்	tayār < P. tayār. A. ṭayyār
தரியாவத்து	tariyāvattu < P. daryāft
தருது	tarutūtu < A. taraddud
தண்டா	taṇḍā < H. ḍandā
தகன் (கான்)	tahan (tān) < H. thān
தாஜா	tājā < P. tāza
திவாளி	tivāḷi < H. diwāli
நகரா	naharā < A. naqāra
நபர்	napar < A. nafar
பக்கா	pakkā < H. pakkā
பசந்து	pasundu < P. pasand
பதில்	padil < A. badl
பம்மாத்து	pammāttu < P. bīmṇāk ?
பல்டி	paltī < H. paltā
பரவா	ṛaravā < P. parwā
பவுசு	pavusu < A. fawz
பாவத்து	pāvattu < P. bābat
பிச்சா (க்கத்தி)	piccā- (k-katti) < H. bichu'ā+Ta
புட்டா	puṭṭā < H. būṭā
பூரா	pūrā < H. pūrā
பைதா	pydā < H. paiyā
மத்தாப்பு	mattāppu < P. māhtāb
மைதானம்	maidāṇam < A. maydān
முஸ்திப்பு	mustippu < A. musta'idd
மைனா	mainā < H. mainā
யாது	yādu < P. yād
ரஸ்தா	rastā < P. rāstā
லகாய்	lahāy < H. lagānā
லடாய்	laḍāy < H. laṛā'i
லாகு	lāhu < H. lāgū
லாயக்கு	lāyakku < A. lā'iq

வகையரா

vahaiyarā < P wa-ghairah < A wa-ghayruhu

வாசநா

vāttu < A bat

வாகளி

vadali < A fasli ?

வாரா

jamā < A jam'

வாரா

jarū < A zarār

வாதி

jaldi < P jaldi

வாதி

jāwāb < A jawāb

வாதி

jāhai < H jaga

வாதி

jābtā < A zābita

வாதி

jēppu < A jayb P jeb

வாதி

jōr < P zōr

வாதி

jōdanai < H jōr

வாதி

ṣōkku < A shawq

(b) English words

எனாமல்

enāmal < E enamel

எட்டு

ēttu < E head

ஓட்டல்

ōttal < E hotel

கலம்

kalam < E column

கலா

kalar < E colour

கிலுட்டு

kıluttu < E gild, gilt

கிளப்பு

kılappu < E club

குளோசு

kulōsu < E close

டிக்கட்டு

tikattu < E ticket

டிராமா

dīrāmā < E drama

டான்சு

dānsu < E dance

டிரங்கு

tīrangu < E trunk

டோல்கேட்டு

tōl-kēttu < E. toll-gate

பாசு

pāsu < E pass

பிசு

pīsu < E piece

பிலு

pīlu < E bill

பிளான்

pīlan < E plan

போர்டு

pōrdu < E board

பைண்டு

paindu < E. bind

நம்பர்

nambar < E number

நாட்டு

nāttu < E naught (zero)

நோட்டு

nōttu < E. note

நைசு

naisu < E. nice

மார்க்கு

mārkku < E. mark

மிசி	misi < E. miss
மெயில்	meyil < E. mail
மெம்பர்	membar < E. member
ரிப்பேர்	rippēr < E. repair
ராங்கி	rāngi < E. rank
ரோட்டு	rōṭṭu < E. road
லீவு	livu < E. leave
லைசென்சு	laisensu < E. license

(c) *Cognate words.*

ஏப்பிராசி	eppirāsi < 'T. ēbhrāsi
ஒசரம்	ōsaram } < T. kōsaramu
கோசரம்	kōsaram }
சலவை	calavai < T. tcalava=bleaching
சலவை,	calavai < T. tcaluppa=marble
சந்தடி	cantadi < T. sandadi
சிப்பம்	cippam < T. cippamu
சீண்டரம்	cīṇḍaram < T. jindramu
சொட்டை	cotṭai < T. soṭṭu
கிமிக	timisu < T. dimnusa=rammer
தூரைசானி	turaisāni < T. dorasāni
தெம்பு	tembu < T. tempu=bravery
பிலுக்கு	ṭpīlukku < T. beḷuku
புருடா	purudā < T. buruḍā
ரகலை	rahalai < K. ragale

I received valuable assistance from Dr. S. Muhammad Husayn Nainar, Head of the Department of Arabic Persian and Urdu, in arriving at the correct Arabic, Persian and Hindustani etymons.

ABBREVIATIONS

A. Arabic.	Braz. Brazilian.
E. English.	Chin. Chinese
F. French.	Dut. Dutch.
H. Hindustani.	Jap. Japanese.
K. Kanarese	Malay. Malay.
M. Malayalam	Mhr. Marathi.
P. Persian.	Port. Portugese.
T. Telugu.	Syr. Syriac.
Ta. Tamil.	Tur. Turkish.

Skt. Sanskrit.

